

TREŠDIENA, 2009. GADA 21. OKTOBRIS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.05)

2. Eiropadomes sagatavošana (2009. gada 29. un 30. oktobris) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojumi par Eiropadomes sagatavošanu.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, nākamajā nedēļā notiks Eiropadomes sanāksme. Mums ir plaša darba kārtība, kas ietver vairākus jautājumus, kuri ietekmē mūsu visu labklājību. Mēs apspriedīsim jautājumus par cīņu pret klimata pārmaiņām, to, kā rast veidus finanšu un ekonomiskās krīzes pārtraukšanai ES, apspriedīsim energoapgādes drošības veicināšanu un risināsim nelegālās migrācijas problēmas.

Eiropas Savienība būs vislabāk sagatavota risināt visus šos jautājumus, ja mums būs skaidrība par līgumu. Svarīgi ir, lai Lisabonas līgums stātos spēkā pēc iespējas drīzāk, lai cita starpā mēs varētu turpināt darbu saistībā ar jaunās Komisijas iecelšanu. Šī iemesla dēļ arī Eiropadome aplūkos šos jautājumus.

Es sāksu ar jautājumiem, kuri, kā man zināms, ļoti interesē Eiropas Parlamentu. Nākamās nedēļas beigās valstu un valdību vadītāji mēģinās iegūt skaidrību par Lisabonas līguma ratifikāciju un par to, kā šis process virzīsies uz priekšu. Lielais „par” balsu vairākums Īrijā un Polijas prezidenta paraksts devis darbam jaunu spar, bet, kā jūs visi zināt, līgums nevar stāties spēkā, kamēr visas dalībvalstis nebūs to ratificējušas — 26 no 27 valstīm to ir izdarījušas, bet mēs joprojām gaidām, kad to izdarīs Čehija. Valsts apakšpalāta un Senāts apstiprināja līgumu, bet pēc tam 17 senatori iesniedza lūgumrakstu Čehijas Konstitucionālajai tiesai, lai tā pārbaudītu, vai Lisabonas līgums ir saskaņā ar Čehijas konstitūciju.

Protams, ka mums ir jāņem vērā demokrātiskais process Čehijā. Valsts konstitucionālā tiesa 27. oktobrī, citiem vārdiem sakot, nākamajā nedēļā, atklātā tiesas sēdē izskatīs šo lietu. Mēs ceram, ka tiesa pieņems savu lēmumu drīz pēc tam, bet mums vēl nav zināms datums. Kā jūs zināt, prezidents *Klaus* kungs arī izvirzīja dažus noteikumus līguma parakstīšanai. Mēs gaidām un mēģinām izdibināt, kādas tieši būs šīs prasības un nosacījumi. Tādēļ debates Eiropadomē lielā mērā būs atkarīgas no tā, kas notiks Čehijā. Čehijas Konstitucionālās tiesas paziņojums un tam sekojošā procedūra būs izšķiroša, nosakot, kad Lisabonas līgums stāties spēkā.

Eiropadomē mēs arī apspriedīsim līdz šim veiktos sagatavošanās darbus, lai nodrošinātu, ka līguma stāšanās spēkā process būtu pēc iespējas vieglāks. Tādēļ prezidentūra sniegs ziņojumu, kurā būs aprakstīta situācija attiecībā uz visiem šiem jautājumiem. Šajā ziņojumā mēs atspoguļosim dalībvalstu viedokļus par jautājumiem, kas attiecas, piemēram, uz Eiropas Ārējās darbības dienestu — jautājumu, ko šopēcpusdien mēs šeit apspriedīsim — šī dienesta darbības lauku, tā juridisko statusu, personāla nodrošināšanu un finansēšanu. Es esmu izlasījusi *Brok* kunga ziņojumu, kas pirmdien tika pieņemts Konstitucionālo lietu komitejā. Kā jau teicu, šopēcpusdien mēs to apspriedīsim sīkāk.

Es jau varu apgalvot, ka nākamās nedēļas sanāksmei šis ziņojums sniegs norādes Augstā pārstāvja apsvērumiem, lai, tiklīdz līgums būs stājies spēkā, sekmētu viņa vai viņas ātrāku oficiālā priekšlikuma sagatavošanu par to, kā darbosies Eiropas Ārējās darbības dienests. Padomei ir jāspēj pieņemt šo priekšlikumu ļoti ātri, cerams, dažu nākamo mēnešu laikā. Mēs esam apsprieduši vairākus no šiem jautājumiem ar Eiropas Parlamentu un ceram, ka turpināsim to darīt nākamajās nedēļās.

Galvenais jautājums Eiropadomes sanāksmē būs klimata pārmaiņas. Mūsu mērķis ir, lai Padome pieņemtu atbilstošus lēmumus, tostarp par finansēšanas jautājumu, lai ES var turpināt uzņemties vajadzīgo vadošo lomu un tādējādi veicināt sekmīgu iznākumu Kopenhāgenā.

Vakar Ekonomikas un finanšu padomes sanāksmē notika gara un sarežģīta diskusija par finansēšanas jautājumu. Prezidentūra ir darījusi visu iespējamo, lai panāktu vienošanos, bet beigās tā izlēma, ka šis jautājums

ir jāizlemj Eiropadomei. Lai mēs šajā ziņā spētu panākt progresu, vairākās dalībvalstīs ir vajadzīgas turpmākas debates. Ir ļoti svarīgi panākt vienošanos, lai šis process neievelkas. Šajā starptautisko sarunu posmā mēs labi apzināties grūtības, ar kurām sastopamies. Tāpēc Eiropas Savienība, vienojoties par finansēšanas jautājumu, varētu mums sniegt lielu ieguldījumu turpmākajām sarunām.

Eiropadomes sanāksme notiek piemērotā laikā, neilgi pirms ANO Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes sarunu sesijas Barselonā un G20 finanšu ministru sanāksmes Sentendrijūsā. Mēs Kopenhāgenā panāksim vienošanos tikai tad, ja visas iesaistītās puses sāks rīkoties. Pašlaik norisinās Eiropas Savienības vides ministru tikšanās, kur tiek apspriesti secinājumi par klimata pārmaiņām. Mērķis ir spēt sniegt visaptverošu priekšstatu par Eiropas Savienības nostāju jautājumos, kas pašlaik tiek apspriesti.

Svarīgs Vides padomes secinājumu aspekts būs noskaidrot Eiropas Savienības stratēģiju attiecībā uz emisiju samazināšanu ilgtermiņā un mēģināt panākt vienošanos, kas varētu sekmēt mūsu lēmumu attiecībā uz mērķi veicināt emisiju samazināšanu no 20 līdz 30 %, salīdzinot ar 1990. gada līmeni. Vides padomes secinājumi attieksies arī uz jautājumu par Eiropas Savienības ierosinājumu sarunās par emisiju samazināšanu starptautiskajā aviācijā un jūras pārvadājumu nozarē, izstrādās Eiropas Savienības stratēģiju pasākumiem jaunattīstības valstīs attiecībā uz mērījumiem, ieguldījumu pārbaudi un ziņošanu par tiem, kā arī nozares mehānismu nozīmi, un, lai paātrinātu sarunas, turpmāk attīstīs Eiropas Savienības stratēģiju cīņā pret atmežošanu un mežu degradāciju.

Eiropadome arī novērtēs progresu, kas panākts jaunas Eiropas Savienības finanšu tirgu uzraudzības struktūras radīšanā. Kā zināms, valstu un valdību vadītāji jūnijā noslēdza ļoti vērienīgu vienošanos, kuras mērķis ir izveidot speciālu iestādi, kas būs atbildīga par ES finanšu sistēmas makrouzraudzību, un trīs Eiropas uzraugošās iestādes banku, apdrošināšanas un vērtspapīru tirgiem. Septembra beigās Komisija iesniedza apspriešanai likumdošanas priekšlikumu paketi. Šī ir viena no prezidentūras neapšaubāmi galvenajām prioritātēm, un mēs esam izveidojuši vērienīgu grafiku. Mūsu mērķis ir līdz gada beigām vienoties par visu paketi.

Tāpēc es esmu patiesi priecīga, ka vakar Ekonomikas un finanšu padome varēja spert lielu soli uz priekšu un panākt plašu politisku vienošanos bez iepriekšējām debatēm valstu parlamentos par jaunas makrouzraudzības iestādes izveidošanu. Finanšu ministri arī lūdza Zviedrijas prezidentūru turpināt dialogu ar Eiropas Parlamentu. Mums ir bijusi ļoti laba pieredze, veidojot šo dialogu, un mēs domājam, ka tas izdodas.

Pašlaik ir svarīgi izmantot iespēju pavirzīt darbu uz priekšu, cik ātri vien iespējams. Mums jāparāda, ka mēs darām visu, kas mūsu spēkos, lai novērstu turpmākās krīzes, un ka mēs uzņemamies kopīgo atbildību, nodrošinot, ka patērētāji un investori atgūst uzticību finanšu sistēmai.

Vēl es vēlētos sacīt dažus vārdus par nodarbinātību Eiropā, kas ir jautājums, ko, es zinu, Eiropadome apspriedīs. Pēdējā laikā ir vērojamas piesardzīgas pazīmes par ekonomikas atveseļošanu. Tomēr paredzams, ka situācija darba tirgū vēl pasliktināsies un mums vēl aizvien ir nepieciešami stimuli un atbalsta pasākumi.

Aktuāls jautājums, ko Eiropadomei ir svarīgi uzsvērt, ir tas, kā mēs spēsim cīnīties ar krīzes sekām, vienlaicīgi mēģinot sasniegt mūsu ilgtermiņa mērķi palielināt darbaspēka piedāvājumu. Augsts nodarbinātības līmenis ir nepieciešams ilgspējīgu valsts finanšu nodrošināšanai. Augsts nodarbinātības līmenis nepieciešams arī ekonomiskās izaugsmes, cilvēku labklājības un sociāli vienotākas Eiropas nodrošināšanai.

Tādēļ es arī vēlētos jums atgādināt to, ko teicām par krīzes pārvarēšanas stratēģijām. Finanšu ministri apstiprināja, ka atveseļošanās ir reāla, bet tā ir nestabila. Tādēļ ir svarīgi turpināt ekspansīvu finanšu politiku. Sarunas Padomes sanāksmē noveda pie vienošanās formulēt stratēģijas, kas balstītas uz tādiem principiem, kādus finanšu ministri apsprieda neoficiālā sanāksmē Gēteborgā.

Es vēlētos teikt kaut ko arī par energoapgādes drošību. Saskaņā ar 2009. gada jūnija secinājumiem Eiropadome nākamnedēļ novērtēs, kas ir sasniegts enerģijas infrastruktūras (starp savienojumu) un krīzes mehānismu jautājumos. Mēs esam sagatavojuši ziņojumu par progresu, kas panākts kopš janvāra. Eiropadome ņems vērā šo ziņojumu.

Eiropadome arī pieņems Eiropas Savienības stratēģiju Baltijas jūras reģionam. Parlamenta plenārsēdes laikā septembrī mums bija ļoti noderīgas debates par šo jautājumu. Valdību un valstu vadītāji apstiprinās prezidentūras secinājumus, kas jāpieņem Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē pirmdien. Šī stratēģija veido saskaņotu regulējumu problēmu risināšanā, ar kurām sastopamies, un veicina ekonomisko, sociālo un teritoriālo vienotību Eiropas Savienībā. Es esmu pārliecināta, ka šī stratēģija var kalpot par ierosmi citiem makroreģioniem Eiropas Savienībā, tādējādi stiprinot Eiropas integrāciju. Eiropas Savienības stratēģija Donavas reģionam jau iegūst aprises, un tā būs gatava iesniegšanai Ungārijas prezidentūras laikā 2011. gadā.

Man ir liels gandarījums, ka Zviedrijas prezidentūra tagad var uzrādīt šīs iniciatīvas rezultātus, kura tika uzsākta, protams, šeit — Eiropas Parlamentā. Mēs ceram, ka Eiropadome spēs mudināt visus iesaistītos dalībniekus sākt īstenot stratēģiju ļoti ātri. Ta patiešām ir nepieciešams, ja mēs vēlamies sākt risināt nopietnas vides problēmas un sasniegt stratēģijas mērķus.

Eiropadome arī novērtēs progresu, kas vērojams īstenojot secinājumus attiecībā uz migrācijas situāciju Vidusjūras reģionā. Padome atzinīgi vērtēs pasākumus, kas veikti īsā laikposmā, piemēram, izmēģinājuma projekta uzsākšana Maltā, kā arī Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidošana. Jāatzīmē arī tas, ka Eiropas Savienība un Turcija ir noslēgušas sarunas par migrāciju.

Mēs ceram, ka Eiropadome prasīs turpmākus centienus, lai risinātu pašreizējo situāciju Vidusjūras reģionā, un turpinās darbu pie ilgtermiņa risinājumiem, kas balstīti uz solidaritāti starp dalībvalstīm. Tāpat mēs ceram, ka Padome uzsvērs vajadzību palielināt pūles, lai ieviestu Eiropas Savienības vispārīgo pieeju migrācijai. Padome tiks mudināta stiprināt *Frontex* un ieviest kopīgus noteikumus *Fronex* darbībai jūrā.

Visbeidzot, notiks arī debates par ārējām attiecībām. Jūnijā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padome lūdza iestādēm pārbaudīt, kā Eiropas Savienība turpmāk var iesaistīties Afganistānā un Pakistānā. Pirmais projekts tika apspriests septembrī neoficiālajā Gimnijas sanāksmē, un dalībvalstis pašlaik darba grupās apspriež detalizētu priekšlikumu. Nākamnedēļ ārlietu ministru sanāksmē Eiropas Savienība pieņems plānu, kā stiprināt mūsu iesaistīšanos Afganistānā un Pakistānā. Plāns būs koncentrēts uz valsts kapacitātes un iestāžu stiprināšanu abās valstīs. Ļoti svarīgi ir spēt īstenot šo plānu nekavējoties.

Lai mēs būtu spējīgi pagriezt notikumus Afganistānā un Pakistānā atpakaļ, ir vajadzīgi daudzpusīgi starptautiskie pasākumi. Ilgtspējīgu risinājumu nekad nevar sasniegt vienīgi ar militāriem risinājumiem. Bez drošības un kontroles ekonomiskā progress nebūs. Mums arī nepieciešams dot ieguldījumu demokrātisku iestāžu izveidošanā un pilsoniskās sabiedrības stiprināšanā. Eiropas Savienībai šajā ziņā abās valstīs ir ļoti svarīga loma. Pastāv kopējas problēmas, kā arī reģionālie aspekti un, protams, pieeja abās valstīs ir atšķirīga. Šo jautājumu mēs apspriedīsim Eiropadomē nākamnedēļ, un es, protams, uzklausīšu visus šī Parlamenta deputātu komentārus un jautājumus.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – Priekšsēdētāja kungs, es visumā piekrītu nostājai, ko Eiropadomes vārdā izteica *Cecilia Malmström*. Ļaujiet man izcelt divas galvenās tēmas: pirmkārt, Lisabonas līgums un visi institucionālie jautājumi, un, otrkārt, cīņa pret klimata pārmaiņām un Kopenhāģenas sanāksmes perspektīvas.

Pirmkārt, es uzskatu, ka šai Eiropadomei ir jāspēj pieņemt galīgie lēmumi, lai Lisabonas līgums stātos spēkā. Daudzus gadus mēs esam zinājuši, ka jauna līguma ratificēšana nav viegls pasākums. Mums ir bijušas daudzas neveiksmes un vilšanās, bet vienmēr ir uzvarējis līguma galvenais arguments — pārliecinošais arguments par demokrātisku un efektīvu Eiropu. Esmu pārliecināts, ka tas turpinās būt arguments, pārvarot pēdējo šķērslī, lai līgums stātos spēkā pēc Īrijas iedzīvotāju pilnīgā atbalsta Lisabonas līgumam.

Pēc ratifikācijas procesa beigām Polijā, mēs tagad varam sacīt, ka visas dalībvalstis ir demokrātiski apstiprinājušas Lisabonas līgumu. Mums tikai ir jāpagaida ratifikācijas procesa pabeigšana Čehijā. Protams, ir jācieta Čehijā notiekošās konstitucionālās procedūras, tādā veidā arī vajag atbildēt uz demokrātisko gribu redzēt līgumu stājamies spēkā. Šo demokrātisko gribu skaidri parādīja Čehijas parlaments, tādēļ es ceru, ka nekādi mākslīgi radīti šķēršļi un mākslīgi radīta aizkavēšanās pašlaik vairāk neradīs grūtības pirms pilnīgas ratifikācijas.

Es jau esmu minējis šim Parlamentam, cik svarīgi ir līdz minimumam samazināt kavēšanos ar Eiropas Komisijas iecelšanu. Tomēr mums ir jādara viss iespējamais, lai tiktu izveidota Lisabonas līguma Komisija, jo šis Eiropai ir kritisks laiks. Mums ir jāspēj virzīt uz priekšu darbākārtību, ko atbalstīja Parlaments, kad tas atkārtoti ievēlēja mani par priekšsēdētāju. Lai sasniegtu šo mērķi, un iestādes darbotos pienācīgi, mums jāratificē Lisabonas līgums, ja mēs vēlamies spēcīgu, saskaņotu un efektīvu Eiropas Savienību. Tātad, es vēlreiz paskaidroju, ka Eiropadomei jāuzņemas savi pienākumi un ir jāatzīst steidzamība un jāapzinās, ka Eiropai tās būs reālas izmaksas tik ilgi, kamēr Eiropas iestādes nevarēs darboties pienācīgi.

Tajā pašā laikā ir pareizi turpināt īstenošanas darbu un būt gataviem līguma spēkā stāšanās brīdim. Es zinu, ka šis Parlaments ir pilnībā nodevies šim darbam. Es esmu gandarīts par sadarbību ar jums, lai nodrošinātu, ka mēs pēc iespējas drīzāk sagaidām ieguvumus no līguma. Pastāv vairākas jomas, kurās Parlaments jau ir uzsācis darbu un devis lielu ieguldījumu, izkristalizējot idejas tādās jomās kā Eiropas iedzīvotāju iniciatīva. Es zinu, ka šopēcpusdien jūs apspriedīsiet *Elmar Brok* ziņojumu par Eiropas Ārējās darbības dienestu. Šis

ziņojums sākas ar gluži pareizu nostāju — nodrošināt, ka dienests, līdzīgi pārējiem līguma jauninājumiem, padara mūsu Kopienas sistēmu vēl stiprāku un funkcionālāku.

Es zinu, ka sākumā ir bijušas bažas par to, ka Ārējās darbības dienests būs kā ārpus Eiropas Savienības sistēmas peldoša starpvaldību institūcija, bet dienestam ir jābūt cieši nostiprinātam Eiropas Savienības sistēmā. Tam obligāti ļoti cieši jāsadarbojas ar visām iestādēm, pirmkārt un galvenokārt ar Komisiju. Lēmumus, ko tas sagatavos par kopējās ārpolitikas un drošības politikas jautājumiem, pieņems Komisija vai Padome. Patiesībā es esmu pārliecināts, ka tā panākumi būs atkarīgi no tā, vai tiks nodrošināts, ka Eiropas Savienības ārējā darbība ir kas vairāk par tās iestāžu sastāvdaļu summu. Ja tas var iekļauties šī Parlamenta demokrātiskajā pamatā, Padomes saskaņotībā ar valstu pārvaldēm un Komisijas kompetencē, un Eiropas vīzijā, tad dienests patiešām var kļūt par iedarbīgu instrumentu Eiropas Savienībā, lai sasniegtu tās mērķus starptautiskajā līmenī. Kopienas Ārējās darbības dienests, dienests, kas balstīts Kopienas metodē, būs spēcīgs dienests Eiropai un iedarbīgs instruments vienotai Eiropai, kas atainos tās ietekmi pasaulē.

Tajā pašā laikā Eiropadomei jāvirza aktīva politikas programma. Tai ir jāuztur mūsu darba virzītājspēks, lai atrisinātu ekonomisko krīzi, galvenokārt tās ietekmi uz bezdarbu. Mums jārikojas tā, kā mēs vienojāmies G20 augstākā līmeņa sanāksmē. Mums jādara viss iespējamais, lai Eiropas Komisijas priekšlikumi par finanšu uzraudzīšanu stātos spēkā pēc iespējas drīzāk. Mums jāturpina īstenot mūsu programma, lai atrisinātu energoapgādes drošības problēmas.

Vissvarīgākā vienošanās Padomē par politiskiem jautājumiem notiks Kopenhāgenā. Sekmīgs iznākums Kopenhāgenā joprojām ir ļoti svarīgs eiropiešiem un nozīmīgākais uzdevums pasaules kopienai. Līdz Kopenhāgenas sanāksmei ir atlikušas mazāk par 50 dienām. Progress sarunās joprojām ir lēns. Eiropas Savienībai atkal ir jāizrāda iniciatīva un jāuztur virzītājspēks. Mērķi, ko esam izvirzījuši, ir rosinājuši citus uzsākt darbības, bet mēs visi zinām, ka, lai ierosinātu reālu globālu rīcību, mums jāspēr nākamais solis. Mums jāpalīdz jaunattīstības valstīm ar konkrētām idejām par finansēm, kā Eiropas Komisija ierosināja iepriekšējā mēnesī. Mēs aprēķinām, ka līdz 2020. gadam jaunattīstības valstīm būs nepieciešami papildu aptuveni EUR 100 miljardi gadā. Vietējām finansēm, proti, no lielām jaunās ekonomikas valstīm — jaunattīstības, bet jaunās ekonomikas valstīm —, un oglekļa dioksīda tirgum jānosedz liela daļa no tā, bet liela mēroga starptautiskām valsts finansēm arī jābūt sagaidāmām, kopā ar Eiropas Savienību maksājot savu proporcionālo daļu.

Kopenhāgenas darba kārtība neattiecas tikai uz klimata pārmaiņām. Tas, protams, ir galvenais mērķis, bet klimats ir arī attīstības jautājums, un mēs nedrīkstam aizmirst šo ļoti svarīgo dimensiju. Tā būs galīgo saistību uzņemšanās, it īpaši laikā, kad uz valstu budžetiem jau tiek izdarīts spiediens, bet mēs visi zinām, ka, jo ilgāk mēs gaidām, jo dārgāk maksāsim. Eiropadomes uzdevums ir vēlreiz atrast radošus risinājumus, lai parādītu, ka Eiropas Savienība ir vienota cīņā pret klimata pārmaiņām.

Pirmkārt, Kopenhāgenai ir jāparāda, ka emisiju samazināšana ir sākusies; otrkārt, tai jāparāda, ka mēs esam gatavi palīdzēt tiem, kuri gatavi spert šo soli. Šis ir vislabākais veids, kā izstrādāt kārtību attiecībā uz aktīvu Eiropu, kā to nosaka Lisabonas līgums — izveidojot darbākārtību, kas parāda, ka Eiropas Savienība sniedz konkrētus labumus saviem iedzīvotājiem.

Ja mums ir vērienīga programma, mums nepieciešams efektīva institucionālā sistēma, un es atgriežos pie pirmā punkta. Lisabonas līgums ir paplašinātās Eiropas pirmais līgums. Šī paaudze, īpaši mūsu draugi Centrāleiropā un Austrumeiropā, labi atceras to laiku, kad Eiropa bija sadalīta, bet mēs neesam šeit uz visiem laikiem. Iestādes saglabāsies, tādēļ mums ir vajadzīgas iestādes paplašinātai Eiropai. Lisabonas līgums ir līgums 21. gadsimta Eiropai, ar spēcīgām iestādēm, kas spēj dot konkrētus rezultātus Eiropā ar 27 un vairāk dalībniekiem nākotnē. Tomēr nepietiek tikai ar iestādēm. Mums vajadzīga stipra politiskā griba, lai sasniegtu savus mērķus, un es ceru, ka Eiropadome šī mēneša beigās parādīs šo gribu lielā vērienīgā iznākumā Kopenhāgenā.

(Aplausi)

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) sagaida no nākamās Eiropadomes, ka tā pārtrauks pārāk ilgo neskaidrības periodu attiecībā uz Eiropas iestādēm un radīs nepieciešamos impulsus, lai ieceltu jaunu Komisiju un arī stabilu Padomes priekšsēdētāju, kā arī Augsto pārstāvi, kā paredzēts Lisabonas līgumā.

Būtiskākais ir tas, ka Padomei jāveic nepieciešamie pasākumi, lai atbalstītu izaugsmes atsākšanos un nostādītu Eiropu vislabākajā pozīcijā, lai radītu jaunas darba vietas, jo krīze ilgs tikmēr, kamēr nebūs atjaunota sociālā vienotība.

Pirmkārt, attiecībā uz iestādēm es vēlētos atgādināt katram, ka Polijas prezidenta lēmums parakstīt līgumu nozīmē, ka visas valstis, izņemot vienu, ir atbrīvojušas ceļu Eiropai, lai beidzot virzītos uz priekšu, netērējot laiku.

Divas dienas pirms Eiropadomes, 27. oktobrī, Čehijas Konstitucionālā tiesa pētīs līguma atbilstību valsts konstitūcijai. Protams, mēs respektēsim šo lēmumu, lai kāds tas būtu.

Taču manis pārstāvētajai grupai ir žēl, ka Čehijas prezidents, kaut gan viņa parlaments kā tāds pieņēma Lisabonas līgumu, ir radījis jaunu ieganstu, lai aizkavētu savu parakstu, kaut gan visi zina, ka tas ir tikai iegansts. Es uzskatu par nožēlojamu to, ka citas valstis seko viņam un savukārt pieprasa garantijas par šo vai citu līguma aspektu. Mums nav jāpadodas kārdinājumam atvērt šo Pandoras lādi, un es apsveicu prezidentūru ar skaidro formulējumu.

Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) sagaida no Eiropadomes skaidru norādi, ka Eiropas Savienība nepieņems nekādu kavējošu taktiku. Eiropā katrs, tieši vai netieši, atbalstīja līgumu, un tagad mums ir jādodas tālāk. Katrs no mums zina, ka, kamēr Eiropas publiskajās debatēs tiks risināti tikai institucionāli jautājumi un kamēr Eiropai nebūs vajadzīgo līdzekļu, lai pieņemtu lēmumus demokrātiski un efektīvi, reālie politiskie, ekonomiskie, sociālie un ekoloģiskie jautājumi netiks risināti ar vajadzīgo ātrumu un nopietnību.

Pašlaik mēs varam redzēt, ka atrodamies strupceļā.

Parlamentam jāspēj virzīt uz priekšu nākamo komisāru uzklausišanas, cik ātri vien iespējams, un tam jāspēj līdz gada beigām izlemt par visām iecelšanām Komisijas un Padomes amatos.

Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) sagaida arī no Eiropadomes skaidrus norādījumus par ekonomikas politiku, izdarot secinājumus no G20 augstākā līmeņa sanāksmes Pitsburgā, kas deva dažādus rezultātus, un mēs jau redzam presē, ka tas ir tā, it kā nekas nebūtu noticis.

Eiropai jādara viss, ko tā spēj, lai veicinātu savu uzņēmumu atgriešanu pietiekamas darbības līmenī, lai veiktu pieņemšanu darbā, bet arī jāveic ieguldījumi izpētē. Eiropai arī jādara viss iespējamais, lai tā varētu radīt godīgu komerciālo vidi.

Visbeidzot, jautājumā par klimatu es sagaidu no Eiropadomes, ka tā izveidos situācijai piemērotu stratēģiju, tas ir, attiecībā uz mūsu partneru uzņemto saistību vājumu līdz šim, kad līdz Kopenhāgenas sanāksmei atlikuši mazāk kā divi mēneši. Es uzdodu šo skaidro jautājumu: kādu spiedienu mēs izdarīsim uz Amerikas Savienotajām Valstīm, Ķīnu un visām jaunattīstības valstīm? Mērenu un pieklājīgu spiedienu vai maksimālu spiedienu? Lai kā es sevi apsveicu ar to, ka Eiropa šajā jautājumā ir celmlauzis, tā nevar būt vienīgā puse, kura pieliek pūles, kas nepieciešamas cīņā ar globālo sasilšanu.

Vairs atlikušas 50 dienas līdz Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmei — 50 dienas nav daudz, bet ir pietiekoši, ja mēs zinām, kā būt pārliecinošiem, un tāpēc lūdzu jums, Padomes priekšsēdētāja kungs un Komisijas priekšsēdētāja kungs, pastāstīt mums, kā jūs grasāties izmantot šīs 50 dienas.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Eiropadomes oktobra sesija būs izšķirošais moments, un tas parādīs, vai Eiropa apzinās neatliekamo vajadzību rīkoties ekonomikas labā, sociālo jautājumu jomā un pārvarēt institucionālās ķildas. Mana grupa, Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), apelē pie katras no 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm atbildības sajūtas.

(Aplausi)

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Malmström kundze, Barroso kungs, pirms es aplūkoju institucionālos jautājumus, es vēlētos sacīt īsu piezīmi par Kopenhāgenu.

Jums ir pilnīga taisnība, Malmström kundze, un Barroso kungs to pastiprināja, ka viens no galvenajiem lēmumiem, kas mums jāpieņem, attiecas uz Kopenhāgenu. Mums vajadzīgi saistoši uzdevumi, nevis vispārīgi paziņojumi. To nav viegli panākt, jo amerikāņi vēl nav pabeiguši likumdošanas procesu. Mums arī būs jāpieņem lēmumi pēc Kopenhāgenas sanāksmes nākamā gada laikā. Tomēr procesa beigās jābūt saistošiem uzdevumiem. Tas ir pats galvenais.

Otrkārt, attiecībā uz finanšu tirgiem un ekonomisko situāciju, prēmijas, kas pašlaik tiek maksātas, ir gan kas nedzirdēts, gan izaicinošas. Tas galvenokārt attiecas uz Ameriku, bet tas var notikt arī Eiropā. Tā nav galvenā problēma, bet tā parāda to, cik daudz vadītāju vēl joprojām nesaprot, ko ietver jaunā finanšu tirgu regulēšana un kāda atbildība viņiem ir attiecībā uz iedzīvotājiem kopumā. Malmström kundze, es atzīstu, ka jo sevišķi

jautājumam par nodarbinātības politiku ir jāpiešķir prioritāte. Tas nav jautājums tikai par stimulu saglabāšanu, kas tika uzsākti kā ekonomiskās atveseļošanās plāna daļa. Tas ir jautājums arī par jaunu pasākumu ieviešanu, lai stimulētu nodarbinātību.

Vakar Komisijas priekšsēdētājs deva pozitīvu atbildi *Stephen Hughes* lūgumam. Esmu ļoti gandarīts, ka mēs beidzot esam nonākuši pie vienprātības, ka nodarbinātības politikai ir jāatrodas mūsu darbības centrā visus nākamos gadus.

Tagad es vēlētos sacīt kaut ko par Lisabonu. Pirmkārt, attiecībā uz *Václav Klaus* paraksta neesamību, manuprāt, konstitucionālā tiesa pieņems pozitīvu lēmumu. Es uzskatu par nepieņemamu, ka šādi tiek izmantoti Beneša dekrēti, ka šis jautājums var tikt no jauna atsākts un paraksts var tikt aizkavēts. Es vēlētos atgādināt saviem kolēģiem no Čehijas, ka, pirms viņu iecelšanas amatā, mēs pasūtījām ziņojumu par Beneša dekrētiem — *Malmström* kundze, jūs atcerēsities, jo tolaik jūs piedalījāties, — kurā izpētīts, vai Beneša dekrēti ietver tādas šķēršļus, kas liedz Čehijai pievienoties. Vairākums tolaik uzskatīja, ka šie dekrēti šādas šķēršļus neietver. Dekrētiem pašlaik nav citādas ietekmes, bet tiem bija ietekme tad, kad tie tika izstrādāti. Sakot, ka Beneša dekrēti nebija šķērslis, kas liedz Čehijai pievienoties, mēs ar to saprotam, ka ir nepieņemami tagad lietot tos pašus dekrētus, lai atteiktos parakstīt Lisabonas līgumu. Šajā jautājumā mums jābūt skaidram viedoklim.

Lisabonas līgumam ir divi galvenie mērķi — no vienas puses, lielāka demokrātija Eiropā, kas ietver lielāku parlamentāro demokrātiju, galvenokārt Eiropas Parlamentā

(*Protesti*)

— jūs to nevēlaties dzirdēt, jo jūs neesat lielākas demokrātijas pusē, un, no otras puses, lielāka efektivitāte. *Malmström* kundze, pašlaik jums ir ļoti svarīgs uzdevums nodrošināt, ka turpmāko nedēļu laikā institucionālie jautājumi un personāla jautājumi to nekavē. Vakar *Barroso* kungs pareizi teica, ka mums vajadzīgs tāds Padomes priekšsēdētājs, pār kuru mums nav ietekmes, bet kurš var labi sadarboties ar Komisiju — un šeit es vēlētos piekrist Parlamentam, — un tāds, kurš uzskata, ka Kopienas metode ir galvenā lēmumu pieņemšanas procesā. Tas ir ļoti svarīgi. Mums nav vajadzīgs tāds Padomes priekšsēdētājs, kurš ir lepns, visus apzīlina un mēģina mūs apmānīt. Mums ir vajadzīgs tāds Padomes priekšsēdētājs, kas var strādāt ar mums efektīvi.

Protams, ka mums ir vajadzīgs Ārējās darbības dienests, ne tikai to iemeslu dēļ, ko minējis Komisijas priekšsēdētājs, un ne tikai tādēļ, lai nodrošinātu efektīvus noteikumus attiecībā uz vienotību un kopējo ārpolitiku, bet arī parlamentārās kontroles iemeslu dēļ. Nav pieņemami atsevišķus punktus pēkšņi izņemt no Lisabonas līguma, kura nolūks ir nodrošināt lielāku parlamentāro kontroli, rezultātā iegūstot mazāku parlamentāro kontroli, ja Ārējās darbības dienests būs pilnībā neatkarīgs.

Es zinu, ka mums ir jāatrod kompromiss. Tomēr jums ir jāapzinās, ka mēs — kopā ar referentu *Brok* kungu — pilnībā piekritam Komisijas priekšsēdētājam par to, ka mums ir nepieciešama skaidra struktūra. Izšķirošais faktors mums atkal ir parlamentārā kontrole, tostarp Ārējās darbības dienesta kontrole un Augstā pārstāvja sagatavotā ārpolitika, lai gan mēs, protams, atzīstam Padomes lomu. Tā kā reiz jūs bijāt viens no mums un cīnījāties par to Ārlietu komitejā, mēs uzskatām jūs par cīņas biedru šajā jomā. Es ceru, ka mēs varam ieviest Lisabonas līgumu tādā veidā, kā tas bija paredzēts, lai īstenotu lielāku demokrātiju, lielāku parlamentāro kontroli un efektīvāku ārpolitiku.

(*Aplausi*)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) *Swoboda* kungs, jūs minējāt, ka Čehija tās pievienošanās laikā tika no jauna pārliecināta, ka nav jāuztraucas par Beneša dekrētiem, jo tie nav spēkā. Vai jūs apzināties, ka šo dekrētu nopietnās sekas joprojām ir spēkā? Tāpēc, ja šeit ir likuma vara, un mēs uzskatām, ka tā šajā ziņā valda visā Eiropā, tad Čehijai joprojām ir jārisina jautājums gan par Sudetijas vāciešiem, gan arī par ungāriem.

Priekšsēdētājs. – *Swoboda* kungs, vai jūs to varētu komentēt?

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es esmu ļoti iesaistīts šajā jautājumā, jo daudzi Sudetijas vācieši dzīvo Austrijā, un es atzīstu viņu tiesības, grūtības un uztraukumus. Tomēr mums visbeidzot ir jāatsakās no pagātnes rēgiem un jāskatās nākotnē. Nākotne nav saistīta ar Beneša dekrētiem. Tā ir saistīta ar brīvu Eiropu un brīviem pilsoņiem, kuru tiesības ir noteiktas Pamattiesību hartā. Tas ir mans Eiropas redzējums.

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, „vilciens ir jau braucis tik ātri un aizbraucis tik tālu, ka, manuprāt, to nav iespējams ne apturēt, ne arī pagriezt”. Tas ir prezidenta *Klaus* citāts, un šī,

iespējams, ir vienīgā reize, kad es piekrišu viņam, ka vilciens ir jau braucis tik ātri un aizbraucis tik tālu, ka to nav iespējams ne apturēt, ne arī pagriezt.

Šis ir nozīmīgākais prezidenta *Klaus* citāts, jo acīmredzot šķiet, ka viņš ir pieņēmis faktu, ka Lisabonas līgumu nekas vairs nevar aizkavēt. Es domāju, ka ir normāli, ka, ja 27 dalībvalstis ir līgumu ratificējušas un apstiprinājušas, mēs tagad varam gaidīt arī viņa parakstu.

Es domāju, ka pārmaiņas viņa attieksmē var skaidrot tikai ar mūsu un jūsu apņēmību virzīt uz priekšu visu procesu, kā to paredz Lisabonas līgums, un mums ir jāturpina to darīt nākamajās dienās un nedēļās. Es ceru, ka dienās, nevis nedēļās. Citiem vārdiem sakot, labākais veids, manuprāt, ir saņemt prezidenta *Klaus* parakstu, un līguma galīgā ratifikācija, *Malmström* kundze, vienkārši nozīmēs virzīt uz priekšu visu procesu un tā īstenošanu. Viņš saka, ka vilciens ir braucis tik ātri, ka to nav iespējams apturēt, tāpēc jums ir jāturpina braukt šajā vilcienā.

Šajā ziņā ir pilnīgi nepieciešams, lai Padome paātrinātu jaunās Komisijas iecelšanas procedūru un pēc iespējas drīzāk piedāvātu paketi Padomes priekšsēdētājam un Augstajam pārstāvim. Es atkārtoju, ka šis ir labākais veids, kā parādīt prezidentam *Klaus*, ka viņam ir taisnība, vilciens ar katru dienu brauc arvien ātrāk un ātrāk, un viņam nav citas izvēles, kā vienīgi parakstīt līgumu. Ja jūs gaidīsiet, arī viņš gaidīs. Ja jūs dosities uz priekšu, viņš parakstīs līgumu. Tas ir mans viedoklis.

Mans otrs punkts attiecas uz Ārējās darbības dienestu. Es ceru, ka Padome šajā jautājumā var panākt vienošanos, bet ne jebkādu vienošanos. Mums jāizvairās no dublēšanas. Es baidos, ka mēs pašlaik veidojam divas paralēlas struktūras: viena ir Komisijas un Savienības delegācijas, kā jaunajā līgumā, kurās pašlaik ir vairāk nekā 6000 cilvēku, tostarp vietējais personāls, kas strādā Komisijas un Komisijas priekšsēdētāja labā. Otra struktūra ir jaunais Ārējās darbības dienests ar vairākiem tūkstošiem cilvēku, kuri strādā Augstā pārstāvja labā.

Visa šī procesa beigās ir pilnīgi skaidrs, ka mums ir nepieciešama tikai viena struktūra, kas nodarbojas ar ārlietām, bet nevis šī paralēlā Komisijas delegāciju struktūra, no vienas puses, un ārējo darbību dienesti, no otras puses. Es ceru, ka mēs Padomē esam vienojušies, bet es arī ceru, ka tā būs vienošanās, kurā ir ļoti skaidrs, ka Komisijas struktūrās nevar būt dublēšanās, ar Komisijas delegācijām, no vienas puses, un Ārējās darbības dienestu — no otras puses.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, *Barroso* kungs, attiecībā par Čehiju es vēlētos vispirms teikt, ka man šķiet, ka *Klaus* kungs ir ļoti slikts zaudētājs un viņa darbības simbolizē īpaša veida politisko nekaunību. Es vēlētos jūs lūgt ļoti, ļoti steidzami neatbildēt sliktam zaudētājam, kurš acīmredzot neciena pat Čehijas tiesību aktus, jo viņš neciena konstitucionālo vairākumu, kas nobalsoja par līgumu Čehijā, un kurš ignorē Čehijas likumdošanu, pieprasot, lai Pamattiesību harta Čehijā netiktu atzīta par spēkā esošu. Manuprāt, tas būtu viens solis pārāk tālu attiecībā uz šo čehu nemiera cēlēju. Čehijas iedzīvotāji, kuri ir paveikuši tik daudz Eiropas atkalapvienošanās labā, kad vācieši tur glābās bēgot, ir pelnījuši kaut ko labāku. Tas ir viss, ko vēlējos pateikt prezidentam *Klaus*.

(Aplausi)

Runājot par klimata pārmaiņām, *Barroso* kungs, jūs reti kad būsit dzirdējis, ka es tik lielā mērā piekristu jums, cik šodien. Es esmu ļoti, ļoti entuziastiska attiecībā uz to, ko jūs vēlreiz šeit sacījāt, cik svarīgi eiropiešiem ir uzņemties nepārprotamas saistības ieguldīt konkrētu summu klimata aizsardzības pasākumiem paredzētajā starptautiskajā fondā jaunattīstības valstīm. Vakar man bija kauns, kad izlasīju, ka Vācijas valsts sekretārs finanšu lietās, kurš piedalījās sarunās Luksemburgā, salīdzināja sarunas ar pokera spēli. Viņš sacīja, ka tad, kad spēlējat pokeri, jūs nevienam nesakāt, kādas kārtis jums ir rokās. Tomēr gatavošanās Kopenhāgenas sanāksmei noteikti nav pokera spēle. Kā vairākkārt ir sacījusi *Merkel* kundze un citi vadošie Eiropas Savienības politiķi, šis no visiem izaicinājumiem ir pats lielākais. Šis ir svarīgākais izaicinājums to cilvēku kopienai, kas dzīvo kopā uz šīs planētas. Manuprāt, tas būtu jāuztver nopietni.

Sākot no 2020. gada, turpmāk būtu jābūt pieejamiem EUR 100 miljardiem, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm izpildīt savas saistības attiecībā uz klimata aizsardzību, kas tām pēc tam ir jāpārņem un jāīsteno savi piemērošanas pasākumi. Tādai valstij kā Vācija, sākot no 2020. gada un turpmāk, tas izmaksātu aptuveni EUR 3 miljardus. Salīdzinājumā ar to, ko mēs pašlaik piedāvājam ekonomiskās atveseļošanās paketēs vai finanšu nozares glābšanai, tas ir sākums. Man ir kauns, ka neveiksme Kopenhāgenā un šī drausmīgā, mulsinošā pokera spēle tiek pieņemta. Veids, kādā Eiropas Savienība vakar risināja sarunas Luksemburgā, parāda, ka tā nav virzītājspēks. Tā nav uzņēmusies vadošo lomu starptautiskajā klimata aizsardzībā. Tā vietā Eiropas

Savienība ir viens no galvenajiem šķēršļiem ceļā uz progresu. Jums ir jāsaprot, ka visa pasaule sekos visām sarunām, kas šodien notiek Luksemburgā un nākamajā nedēļā notiks Briselē.

Es varu tikai aicināt *Barroso* kungu steidzami vēlreiz nodrošināt, ka Komisija turpina iesākt. Šī starptautiskā fonda finansēšanai ir jābūt pārredzamai. Mēs par to esam runājuši divus gadus — kopš Bali. *Malmström* kundze, es uzskatu, ka zviedri sarunās rīkojas pareizi. Jums ir jāpaliek konsekventiem un jārespektē balsojums Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā. Mērķis ir līdz 2020. gadam CO₂ emisijas samazināt par 30 %. Ja mēs nolaidīsim savus skatienus, mēs nekad nesasniesim divpakāpju mērķi.

Manuprāt, nozīmīgākā problēma ir Padomes Zviedrijas prezidentūras uzticamība. Es uzskatu, ka jums visbeidzot ir jāpārliecina valstij piederošais uzņēmums *Vattenfall* pastāvīgi un neierobežoti neveikt ieguldījumus ogļu nozarē visā Eiropā un, jo īpaši, neveikt ieguldījumus galvenokārt tur, kur nav jāpērk sertifikāti. Šī stratēģija no *Vattenfall* puses nodara kaitējumu jūsu labajai slavai, gatavojoties sarunām par pasaules klimatu. Es vēlētos arī jūs lūgt nodrošināt, ka tiktu izbeigta tiesvedība, ko *Vattenfall* ierosināja pret Vācijas Federatīvo Republiku, lai realizētu izmaiņas Vācijas vides tiesību aktos uzņēmuma *Vattenfall* ar ogļēm darbināmo spēkstaciju interesēs. Es uzskatu, ka jūsu citādi nevainojamajā reputācijā diemžēl ir neliels, bet augošs melns traips. Pirms došanās uz Kopenhāgenu, jums ir jānodrošina, ka viss ir kārtībā.

Priekšsēdētājs. – Kolēģi, lūdzu, ievērojiet piešķirto laiku. Jūsu runas ir ļoti svarīgas, bet tomēr man ir vēl cits pieprasījums zilās kartītes jautājumam. Es negatavojos reģistrēt katru zilo kartīti, jo pums ir jāturpina diskusija. Pēc dažām minūtēm būs vēl cits pieprasījums; ja tas ir Reglamenta 149. panta 8. punkta pieprasījums, es to reģistrēšu.

Timothy Kirkhope, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, atļaujiet vispirms apsveikt Zviedrijas valdību ar tās prezidentūru kopumā un jo īpaši ar veidu, kādā tā ir mēģinājusi virzīt uz priekšu ļoti svarīgos jautājumus par klimata pārmaiņām un darbu pie ekonomiskās un finanšu krīzes, ar ko mēs saskaramies. Es domāju, ka *Reinfeldt* kungs un viņa valdība ir pelnījusi mūsu pateicību par veidu, kādā viņi to ir darījuši, bet, kā tas ir bijis daudzās prezidentūrās, viņiem ir arī jāneregulē daudzas iekšējās institucionālas nekārtības — šajā gadījumā saistībā ar Lisabonas līgumu.

Institucionālā teoloģija nav Eiropas iedzīvotāju prioritāte. Mums, protams, ir nepieciešama Lisabonas darbākārtība, nevis Lisabonas līgums.

Lisabonas darbākārtībai ir cēls mērķis: mērķis līdz 2010. gadam izveidot dinamiskāko un konkurētspējīgāko uz zināšanām balstīto ekonomiku pasaulē, kura ir spējīga nodrošināt ilgspējīgu ekonomisko izaugsmi ar vairāk un labākām darbavietām, lielāku sociālo kohēziju un cieņu pret vidi.

Tagad tam būtu reāli jāmaina miljonu cilvēku dzīves un jānodrošina stabils pamats mūsu ekonomikas nākotnei, un tomēr, kā *Reinfeldt* kungs pats teica, Lisabonas darbākārtība ir izgāzusies.

Kāpēc mēs nekad faktiski negūstam rezultātus, kas būtu nozīmīgi mūsu pilsoņiem? Slavējamie Lākenes deklarācijas mērķi pēc tam netika ieviesti praksē, un tagad Lisabonas darbākārtībai ir raksturīgs tas pats mērķu un sasniegumu trūkums.

Tik tuvu, priekšsēdētāja kungs, bet tik tālu, un atkal iniciatīvām, kas saistītas ar dalībvalstu ekonomikām, ir jābūt skaidri saprotamām parastiem cilvēkiem. Darbavietu radīšana nenožīmē radīt darbavietas bijušajiem premjerministriem, lai kļūtu par Padomes priekšsēdētāju, vai līdzjutēju ceļošanu pa pasauli, lai kļūtu par Augstajiem pārstāvjiem ārlietās.

Šie divi darbi diez vai palīdzēs grūtībās nonākušajiem mazajiem un vidējiem uzņēmumiem visās valstīs. Tie neatvieglos krīzes situāciju, kurā tagad atrodas miljoniem ģimeņu.

Institucionālās pārmaiņas nepalīdz novērst klimata pārmaiņas. Ir jāskatās acīs lielākajiem draudiem mūsu pasaulei un jāatrod praktiski un realizējami risinājumi. Tūkstošiem lappušu teksta, kas pārsvarā ir pārāk sarežģīts mūsu iedzīvotājiem, lai to kādreiz saprastu, tikai patērē koku, kas mums ir jāaizsargā.

Izdarīsim spiedienu uz pasaules kopienai, lai apvienotos ar mērķi saglabāt planētu nākamajām paaudzēm, nevis uz tiem, kuri pilnībā neatbalsta dažu cilvēku no Eiropas iestādēm entuziasmu.

Neskatoties uz visu šo, es ceru, ka Zviedrijas prezidentūra atlikušajā laikā to spēs paveikt un patiešām augstākā līmeņa sanāksmē koncentrēt visu Eiropas valstu vadītāju uzmanību uz nozīmīgākajām problēmām, kas uztrauc cilvēkus, uz tām problēmām, uz kurām viņi koncentrēja uzmanību prezidentūras sākumā, attiecībā

uz ekonomiku, Eiropu un patiešām — klimata pārmaiņām. Vēlu viņiem visu labāko atlikušajā laika posmā un pateicos par līdzšinējo darbu.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, *Barroso* kungs, pēdējos trijos mēnešos ir bijušas daudzas spekulācijas par personāla nodrošinājuma jautājumiem un Lisabonas līguma iespējamo stāšanos spēkā, ko manis pārstāvētā grupa noraidīja trīs nopietnu iemeslu dēļ.

Vienkāršoti sakot, pirmkārt, mēs vēlamies, lai par prioritāti tiktu noteikta sociāla Eiropa, nevis radikāla tirgus orientācija. Otrkārt, mēs vēlamies atbrūņošanu, nevis militārā potenciāla vairošanu, un, treškārt, mēs vēlamies tiešāku demokrātiju, nevis elitāru Eiropu.

Mums galu galā ir jānodarbojas ar specifiskiem satura jautājumiem. Kamēr mēs strīdamies par vārdiem un amatiem, arvien vairāk cilvēku zaudē savus darbus. Bankas, protams, ir izglābtas. Tajā pašā laikā *Barroso* kungs aicina mūs drīz pārtraukt īstenot ekonomiskās atveseļošanās plānus — vakar tika noteikts termiņš, 2011. gads, — un dalībvalstīs strauji samazināt budžeta deficītus. Tas nozīmē algu un pensiju samazinājumu, sabiedrisko pakalpojumu un sociālā nodrošinājuma garantiju sniegšanu mazākā apmērā, augstāku pievienotās vērtības nodokli un kolektīvo noloģību trūkumu. Viens aktuāls piemērs ir Vācijas rūpnieciskā tīrīšanas nozare, kuras darbinieki streikoja trīs dienas.

Šis ir problēma, kas ietekmē cilvēkus Eiropā, un šis ir problēma, ar kurām ir jānodarbojas Padomei. Tā vietā galvenais rūpju objekts ir pantu pievienošana Lisabonas līgumam, lai pamudinātu Čehijas prezidentu to parakstīt. Ja tas praksē tiešām ir tik vienkārši, kā šķiet, es lūgšu valdību vadītājiem vairāk padomāt par sociālā progresa pantu Lisabonas līgumā. Tas būtu daudz lietderīgāk.

Parlamenta pilnvaru termiņa sākumā tika iesniegti daudzi pozitīvi priekšlikumi attiecībā uz sociālāku ES politiku. Tie neattiecas tikai uz sociālā progresa pantu. Tie attiecas arī uz jaunu ekonomiskās atveseļošanās plānu Eiropai, lai izveidotu un saglabātu darbavietas, kā arī uz ieguldījumu palielināšanu un ilgtspējīgu apkārtējās vides attīstību.

Tika aicināts izveidot Eiropas nodarbinātības paktu vairāk un labākām darbavietām, līdzvērtīgai samaksai, lielākām tiesībām darba ņēmējiem un labākiem darba apstākļiem. Notika diskusijas par lielāku solidaritāti starp dalībvalstīm un sociālā nodrošinājuma un pensiju sistēmu ilgtspējīguma nodrošināšanu.

Dalībvalstu vai Komisijas politikā es līdz šim vēl neesmu identificējis nevienu stratēģiju, kas varētu mūs virzīt uz šo mērķu sasniegšanu. Padomei tagad, protams, ir jāapsver amatpersonu izraudzīšana jaunajā Komisijā un iespējamās izmaiņas Lisabonas līgumā. Tomēr uzmanība ir jākoncentrē uz manis minētajām problēmām un to risinājumiem. Manis pārstāvētās grupas balsojums Komisāru kolēģijā būs atkarīgs no tā.

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs šorīt sacīja, ka visas dalībvalstis esot demokrātiskā veidā ratificējušas šo līgumu. Tā nav patiesība. Lielbritānijas iedzīvotājiem nav bijusi iespēja paust savu viedokli šajā jautājumā, neskatoties uz to, ka tas viņiem tika apsolicēts, un, kamēr mums par šo jautājumu netiks sarīkots referendums, es atsakos atzīt šī līguma leģitimitāti.

(Protesti)

Tagad uzmanība ir pievērsta prezidentam *Klaus* un tam, ko viņš drīkst vai nedrīkst darīt nākamajā nedēļā, un tas ir interesanti. Es zinu, ka jūs visi ienīstat prezidentu *Klaus*, jo viņš tic valsts demokrātijai.

(Protesti)

Savukārt šeit viņš iestājas par Čehijas valsts interesēm un aizstāv tās. Viņš baidās no Vācijas pretenzijām attiecībā uz Sudētijas īpašumiem, un, paklausoties, ko vācu politiķi saka par šo tematu, es domāju, ka viņam ir pilnīgas tiesības baidīties.

Tāpēc neatkāpieties, prezident *Klaus*; ja viņi nesniedz jums to, ko vēlaties, neparakstiet līgumu. Ja viņi jums sniedz to, ko vēlaties, līgums ir atkārtoti jāratificē visās 25 dalībvalstīs, kas nozīmē, ka Lielbritānijā tiks rīkots referendums, un es esmu pārliecināts, ka jūs kā demokrāti visi vēlētos redzēt Lielbritānijā referendumu par šo līgumu. Es noteikti to vēlētos.

Un šīs augstākā līmeņa sanāksmes beigās es vēlētos zināt, vai tiešām mums atkal būs jauns Eiropas imperators? Vai tas būs *Tony Blair* ar savu imperatori *Cherie*? Labi, es esmu nācis pie secinājuma, ka es vēlos *Tony Blair*. Lūdzu, ieceliet *Tony Blair*, cilvēku, kurš atdeva GBP 2 miljardus no t. s. britu atlaides, pretī neko nesaņemot; cilvēku, kurš apsolicēja mums referendumu par konstitūciju, bet atsacījās mums to sarīkot.

Ir pilnīgi skaidrs, ka šajā Eiropas Savienībā balva par valsts nodevību ir tiešām augsta. Tāpēc, lūdzu, ieceliet *Tony Blair*. Tas Lielbritānijas iedzīvotājiem parādīs patiesību, ka Eiropas Savienībā svarīgi nav vēlētie pārstāvji, bet gan cilvēki, kas nodod valsts demokrātiju par labu Eiropas Savienībai, kas iegūst labākos amatus. Lūdzu, lūdzu, ieceliet *Tony Blair* par pirmo Eiropas prezidentu.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs, ir apbēdinoši, bet ne negaidīti, ka Padome un Komisija ir nolēmušas turpināt virzīt Lisabonas līgumu. Es zinu, ka Parlamentā tas, iespējams, nav iecienīts viedoklis, bet tā ir mana patiesi dziļa pārliecība, ka Apvienotajā Karalistē par līgumu ir jāriko referendums. Es nesaprotu, kāpēc ne konservatīvie, ne arī leiboristi nevēlas to rīkot.

Tomēr šorīt es vēlos īpaši pievērst jūsu uzmanību, ministres kundze, finanšu krīzei, kas turpina vajāt Eiropu. Vakarnakt Anglijas bankas pārvaldnieks *Mervyn King* kungs norādīja, ka AK kredīti bankās bija aptuveni GBP 1 triljons. Tiešām, viņš norādīja, ka nekad agrāk tik mazs skaits cilvēku nav bijuši parādā tik lielu naudas summu tik lielam skaitam cilvēku, neveicot reālas reformas. *King* kungs turpināja, norādot, ka banku regulēšana nebija pietiekama, bet šīs banku krīzes pamatā bija morāla dilemma, ka finanšu un banku iestādes zināja, ka tās ir pārāk lielas, lai ciestu neveiksmi, un nodokļu maksātājiem, neatkarīgi no tā, vai viņi atrodas Apvienotajā Karalistē vai citos Eiropas reģionos, tām vienmēr ir jāpalīdz, neatkarīgi no krīzes veida. Tā ir ļoti nopietna maksa, ministra kungs, un tās vaininieks ir viens no pašas banku pasaules vadošajiem dalībniekiem. Ir vajadzīga griba risināt šo morālo dilemmu Padomes sanāksmēs, un Parlamentam būs interesanti zināt, kāda ir šī griba un kā tā tiks realizēta.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, paldies, ka devāt man iespēju tagad izteikt dažus komentārus, lai gan es, protams, palikšu šeit līdz debašu beigām.

Pirmkārt, es vēlētos uzrunāt *Verhofstadt* kungu. Nē, es nedomāju, ka būs iespējams arī apturēt vilcienu. Es ceru, ka vilciens ļoti, ļoti drīz pienāks stacijā. Es varu apgalvot gan *Verhofstadt* kungam, gan arī godājamiem deputātiem, ka Zviedrijas prezidentūra ļoti cieši sadarbojas ar Čehiju, un mēs ceram, ka ļoti drīz varēsim sniegt precīzāku un skaidrāku atbildi uz jautājumu, kas notiks ar līgumu un kad. Līdzīgi jums, mēs ļoti vēlamies visu nokārtot, cik drīz vien iespējams, attiecībā gan uz amatiem, kas jāaizpilda, gan arī komisāru sarakstu, kas jāiesniedz Eiropas Parlamentam uzklaušīšanai, ko jūs organizēsiet. Augstākā līmeņa sanāksmes laikā mēs pieņemsim visus nepieciešamos lēmumus, kurus ir iespējams pieņemt. Tiklīdz mums būs visas ratifikācijas, tiks sākti visi sagatavošanās pasākumi, lai Lisabonas līgums stātos spēkā.

Es vēlētos arī izteikt savu pateicību tam milzīgajam atbalstam, ko deputāti no visām grupām ir izrādījuši prezidentūras absolūtajai galvenajai prioritātei, proti, vienošanās panākšanai Kopenhāgenā. Tas ir ārkārtīgi svarīgi. Uz Eiropas pleciem gulstas milzīga atbildība atrisināt finansēšanas jautājumu, lai mēs varam parādīt, ka uzņemamies savu atbildības daļu par pasauli un varam sūtīt atbilstošus signālus.

Daul kungs, mums ir ļoti intensīvs kontakts ar citiem dalībniekiem. Tikai dažu nedēļu laikā mums būs augstākā līmeņa sanāksme ar Krieviju un Ķīnu, kā arī ar ASV, un klimata un enerģijas jautājumiem diskusijās ar šīm valstīm, protams, tiks piešķirta prioritāte. Desmit dienu laikā mums būs arī darba grupu tikšanās un Barselonas augstākā līmeņa sanāksme. Turklāt finanšu ministri tiksies Sentendrijūsā, tāpēc par to ir daudz iespēju runāt. Es neesmu apmierināta ar līdzšinējiem rezultātiem, bet es esmu pilnīgi pārliecināta, ka mēs joprojām varēsim panākt vienošanos Kopenhāgenā. To no mums gaida cilvēki visā pasaulē.

Es arī uzskatu, ka būtu ļoti labi, ja ES varētu uzrādīt rezultātus finanšu krīzes risināšanas jomā. Lai gan tagad ir saskatāmas atsevišķas pozitīvas pazīmes, mēs joprojām nedrīkstam aizmirst, ka mums ir nepieciešamas jaunas uzraudzības iestādes, lai mēs būtu labāk apbruņoti un izvairītos no līdzīgām krīzēm nākotnē, un spētu tās savlaicīgi atpazīt. Tāpēc es ceru, ka kontroles sistēmas un makrouzraudzības iestāde tiks izveidotas, cik drīz vien iespējams.

Institucionālie jautājumi ir ļoti svarīgi. Ir svarīgi, lai Eiropas Savienība spētu pieņemt lēmumus un darītu to demokrātiskā un efektīvā veidā. Šajā sakarā Lisabonas līgums ir svarīgs instruments. Tajā pašā laikā Eiropas Savienība nekad neiegūs tās iedzīvotāju uzticību, ja mēs noteiktos jautājumos nesasniedzim rezultātus. Par ekonomiskās krīzes un apkārtējās vides problēmām ir nobažījušies cilvēki visā pasaulē, ne tikai Eiropas Savienībā. Ja mēs varam virzīties uz priekšu un sasniegt rezultātus augstākā līmeņa sanāksmē un vēlāk rudenī, tad es ticu, ka tas radīs ļoti labu pamatu paaugstinātai leģitimitātei un uzticībai Eiropas iestādēm.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) priekšsēdētājs *Joseph Daul* kungs un *Harms* kundze ir uzdevuši dažus ļoti svarīgus jautājumus.

Kā mēs varam nodrošināt veiksmīgu iznākumu Kopenhāgenā, īpaši tad, ja citi partneri necenšas panākt to pašu? Īstenībā šeit ir grūtības, jo dažām attīstītajām valstīm acīmredzami trūkst motivācijas uzņemties konkrētas saistības attiecībā uz emisiju samazināšanu. Jaunattīstības valstu lielākās tautsaimniecības arī nevēlas integrēt savus valsts atvieglojumu plānus ar globālo nolīgumu, un pašlaik nav ticama finanšu plāna.

Tātad, ko mums darīt šajā situācijā?

Pirmkārt, es uzskatu, ka pašlaik Eiropai nebūtu jāierobežo savi mērķi. Tas sniegtu attaisnojumu tam, lai nebūtu jāpieliek nekādas pūles. Tāpēc mūsu uzdevums ir turpināt parādīt centienus un vadību, bet tajā pašā laikā, un šeit es atbildu konkrēti *Joseph Daul*, sakot, ka mūsu piedāvājums, īpaši mūsu finanšu piedāvājums, ir ar nosacījumu. Mēs esam gatavi palīdzēt valstīm, kas pieliek patiesas pūles, lai samazinātu emisijas. Tāpēc ir svarīgi izteikt finanšu piedāvājumu ar nosacījumu, bet mūsu mērķu ierobežošana būtu kļūda.

Es ticu, ka Kopenhāgenas sanāksmei tomēr ir iespējams veiksmīgs iznākums. Ir arī pozitīvi aspekti. Sarunās atkal ir iesaistījušās Amerikas Savienotās Valstis. Jāatgādina, ka pirms dažiem gadiem Amerikas Savienotās Valstis reāli nepiedalījās sarunu procesā, bet tagad tās ir apsolījušas iesaistīties. Jāatgādina arī, ka Austrālija un Japāna ir paziņojušas par vērienīgiem mērķiem — pagaidām, protams, noteikti vēl neuzņemoties konkrētas saistības, bet politiskā līmenī. Pat Ķīna, Meksika, Brazīlija un Dienvidkoreja ir paziņojušas par vērienīgiem valstu plāniem, bet nav vēl piekritušas integrēt tos globālajā nolīgumā.

Tāpēc uzsversim šos pozitīvos aspektus un padarīsim tos dinamiskus, un es ceru, ka Eiropadome šī mēneša beigās neatbalstīs skeptiķus un „Kasandras”, kas jau saka, ka mums ir nepieciešams plāns B ar kaujas piederumiem. Es jau esmu teicis, ka nav plāna B, jo nav planētas B. Mums ir jākoncentrējas un mēs nedrīkstam palaist garām to vēsturisko iespēju, ko piedāvā Kopenhāgenas sanāksme.

Nobeigumā es varu izteikt tikai savu izbrīnu. Es nekad nebūtu gaidījis, ka šī Parlamenta deputāts no Lielbritānijas apšaubīs tādu lielu iestādi, kāda ir Apvienotās Karalistes parlaments. Viens no lielākajiem Lielbritānijas ieguldījumiem civilizācijā bija un ir Apvienotās Karalistes parlaments.

(Aplausi)

Es paskaidrošu. Britu valdība ir vienojusies par līgumu. Britu valdība ir parakstījusi līgumu. Lielbritānijas parlaments — Pārštāvju palāta un Lordu palāta — līgumu ir apstiprinājis. Viņas Majestāte karaliene līgumu ir ratificējusi. AK ratifikācijas instrumenti ir nodoti glabāšanā Romā.

Tādējādi Apvienotā Karaliste Lisabonas līgumu ir ratificējusi, un es ceru, ka visi — īpaši britu deputāti — ciena Lielbritānijas demokrātijas sistēmu.

(Aplausi)

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, *Farage* kungs tagad aiziet. Es ceru, ka šajā plenārsēžu zālē nav neviena, kurš arī izjustu nepatiku pret to, ko viņš norādīja par mums. Nepatika tika izteikta pret Eiropas ideāliem, un egoisms, protekcionisms un nacionālisms ir lielākie Eiropas Savienības Kopienas ienaidnieki.

Turklāt es ceru, ka šajā plenārsēžu zālē nav neviena, kurš iztirgotu parlamentāro demokrātiju pret iedzīvotājiem un kurš saskata sadalošu līniju starp mums un mūsu kā iedzīvotāju pārstāvju darbu, kā norādīja *Farage* kungs.

Mēs visi redzējām, ka augstākā līmeņa sanāksmes sagatavošanas process bija spraigs, un mēs ceram, ka konstitucionālā tiesa pieņems noteiktu, atceļošu lēmumu. Mēs gaidām, ka Padome izpildīs savu pienākumu pret Eiropu, neļaujot nevienai personai padarīt sevi par ķīlnieci, un pieņems nepieciešamos lēmumus attiecībā uz personāla nodrošinājumu, iestādēm, grafiku, saturu un finansēm.

Tomēr es arī aicinu valdības nemeklēt mazāko kopsaucēju, atlasot un ieceļot komisārus, bet tā vietā atrast labāko risinājumu Kopienai, kurai mēs visi piederam. Izraugoties komisārus, es aicinu valdības nespēlēt pazīstamās senās partiju politiskās spēles, bet tā vietā izraudzīšanas procesa pamatā noteikt vispārīgu atbildību par Eiropu. Es aicinu Komisijas priekšsēdētāju izvirzīt komisāriem un dalībvalstīm augstu prasību kopumu.

Mans otrs punkts attiecas uz finanšu tirgu uzraudzību. Es atzinīgi vērtēju priekšlikumus makrouzraudzībai, bet tie nesniedzas pietiekami tālu. Mums ir nepieciešama arī mikrouzraudzība, un, manuprāt, Komisijas priekšlikums ir mazākais kopsaucējs, t. i., pats minimums. Mums ir jādodas tālāk. Mums ir jāizveido Eiropas finanšu tirgu uzraudzības iestāde, kurai būtu tiesības veikt nepieciešamos pasākumus, līdzīgi Eiropas Centrālajai bankai.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jo Leinen (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Václav Klaus* prasība pievienot Pamattiesību hartai papildinājumu ir patvaļīga un nevajadzīga. Tomēr ir viegli iebilst, jo harta attiecas tikai uz ES tiesību aktiem un tiks piemērota tikai nākotnē. Tāpēc vajadzības gadījumā Padomei ir jāsagatavo politiska deklarācija. Pēc tam dažu nedēļu laikā ir jānotiek līguma ratifikācijai, ko mēs esam gaidījuši deviņus gadus.

Eiropadomei ir jāveic nepieciešamie sagatavošanās pasākumi, bet nevajadzētu izdarīt nekādus pārsteidzīgus secinājumus. Tas attiecas arī uz Eiropas Ārējās darbības dienestu. Augstais pārstāvis ir atbildīgs par dienesta koncepcijas ierosināšanu, nevis par Padomes birokrātiju. Tāpēc es lūgšu Padomes prezidentūru nodrošināt, ka viena dienesta puse nepaliek bezdarbīga, bet var integrēt sevi kopienas sistēmā, kā sacīja *Barroso* kungs.

Šis līgums sniedz mums juridisku pamatu kopīgai enerģētikas politikai un kopīgai klimata aizsardzības politikai. Es varu vienīgi paust cerību, ka neziņa zudīs līdz sanāksmei Kopenhāgenā, jo mēs nedrīkstam atstāt šos jautājumus atklātus līdz konferencei. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja ir izteikusi skaidras prasības, tostarp attiecībā uz finansēšanu. Es ceru, ka nākamajā nedēļā augstākā līmeņa sanāksmē tiks panākta vienošanās par finansēšanas koncepciju. Turklāt mums Eiropas Savienībā ir nepieciešama iekšēja sloga sadale. Vācijai un citām valstīm ir jāpiekāpjas, jo mums ir nepieciešams godīgs darījums gan ES ietvaros, gan arī starp ES un jaunattīstības valstīm visā pasaulē.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos uzdot trīs jautājumus.

Pirmkārt, pastāv problēma saistībā ar klimata pārmaiņām. Ikviens var pārliecināties, ka Eiropas Savienībai ir īpašs pienākums Kopenhāgenā vadīt pasaules valstis. Lai to darītu, mums ir jābūt prasīgiem un pretencioziem, ciktāl tas attiecas uz mērķiem, bet mums ir arī jāatzīst savs parāds pret jaunattīstības valstīm. Visām valstīm ir jāpiekrīt veikt atbilstošu finanšu ieguldījumu. Ja mēs nespējam parādīt solidaritāti, tad šo plānu nevarēs realizēt.

Mans otrs jautājums ir saistīts ar migrācijas problēmu. Ir, protams, jāuzlabo *Frontex* darbība, bet, ja mēs tiešām vēlamies palīdzēt Dienvideiropas valstīm, tad mums ir jāvirzās tiesību uz patvērumu saskaņošanas virzienā, jāpārskata Dublīnas Konvencija un — galvenokārt — visbeidzot ir jāsagatavo patiesa imigrācijas politika. Es uzskatu, ka šis ir vienīgais veids, kā atrisināt šo problēmu mierīgā un atbildīgā veidā.

Visbeidzot, trešais jautājums attiecas uz ārpolitiku. Padome gatavojas risināt Ārējās darbības dienesta jautājumu. Jo labāk! Iespējams, mums būs Augstais pārstāvis. Jo labāk! Taču vēl labāk būtu runāt vienā balsī, vismaz par konfliktiem, kas satricina pasauli. Es īpaši domāju par Afganistānu, kur, es vēlos atzīmēt, iesaistīto Eiropas karavīru skaits ir gandrīz vienāds ar ASV karavīru skaitu.

Šī gada 3. novembrī notiks ES–ASV augstākā līmeņa sanāksme, un eiropiešiem ir īpaša atbildība. Viņiem ir jāierosina stratēģija, kurā būtu paredzēti ne tikai militāri līdzekļi. Ja to neizdarīsim mēs, to neizdarīs neviens cits.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Lisabonas līgums atrodas finiša taisnē, un tagad ir laiks skatīties nākotnē. Mums Eiropa ir jāpadara sociālāka, videi draudzīgāka un demokrātiskāka. Šajās jomās mums ir īpaši daudz kas jāpaveic.

Es vēlētos redzēt Eiropu, kurā iedzīvotāji uzskatītu sevi nevis vienkārši par novērotājiem vai Eiropas Kopienas objektu, bet par tās subjektu. Es vēlētos redzēt Eiropu, kurā cilvēki justu, ka Eiropa ir paredzēta iedzīvotājiem, bet mums ir daudz jāpaveic, lai to sasniegtu.

Es sacīju, ka Lisabonas līgums atrodas finiša taisnē, bet nedrīkst aizmirst, ka to, protams, var viegli zaudēt.

Mani sarūgtina fakts, ka īsi pirms ratifikācijas procesa pabeigšanas mēs dzirdam arvien vairāk skaļu apvainojumu, kas ir vērsti pret Eiropas ideāliem un Eiropas tiesībām. Viens atsevišķs Eiropas valsts prezidents mēģina pieprasīt izpirkšanas maksu par saviem iedzīvotājiem, savu valsti un visu Eiropu. Tagad viņš pēkšņi paskaidro, ka Pamattiesību harta viņa valstī nav piemērojama. Ja tas, ko es uzzināju vakar, ir taisnība, tad viņam pat ir sniegtas šāda veida garantijas. Tas tiešām būtu briesmīgi, un es būtu gandarīts, ja situāciju varētu noskaidrot un tīktu nepārprotami paskaidrots, ka šāda veida garantijas nav sniegtas. Pretējā gadījumā šķiet, ka mēs atgriežamies viduslaikos, kur despotiski valdnieki saviem pakļautajiem piešķīra tikai tās tiesības, kuras viņi vēlējās piešķirt. Tomēr mēs nedzīvojam viduslaikos, mēs dzīvojam Eiropā, un Eiropa ir kopiena, kas balstīta uz likumiem un demokrātiju.

Čehijas parlaments un senāts ir jau nobalsojuši par šo līgumu, neizsakot šāda veida prasības. Šīs institūcijas to, protams, izdarīja nopietna iemesla dēļ, jo tās vēlējas, lai Čehijā s tiktu piemērota Pamattiesību harta. Tā ir šī līguma būtība, un mēs nedrīkstam atļaut bez nopietna iemesla to izņemt no līguma.

Pamattiesības ir neatņemamas visu iedzīvotāju tiesības, kuras neattiecas tikai uz dažiem no tiem. Eiropa ir kopiena, kas balstīta uz likumiem un demokrātiju. Tas nav tirgus. Tas nozīmē, ka mums ir jānovērš šāda veida briesmīgas vienošanās, kas tiek gatavotas saistībā ar Pamattiesību hartu, un mēs negādā gadījumā nedrīkstam atļaut to ierobežot vai apšaubīt. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka šādi jautājumi kļūst apspriežami un Eiropa pārvēršas par tirgus laukumu.

Šie notikumi parāda, cik svarīgi mums Eiropā ir stiprināt demokrātiju.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, es vēlos atbildēt uz iepriekšējo runu. Ir pilnīgi skaidrs, ka nākamajā Eiropadomes sanāksmē dominēs institucionālie jautājumi un Lisabonas līguma ratifikācijas process. Debatēs par ES tālāko virzienu mums ir, manuprāt, citam pret citu jāizturas ar atbilstošu pazemību un tajā pašā laikā mums ir mierīgi jārespektē dažādu dalībvalstu un to konstitucionālo dalībnieku suverēnie lēmumu pieņemšanas mehānismi.

Tagad es vēlētos atgriezties pie sava temata. Es personīgi uzskatu, ka makroreģionālā stratēģija nav mazāk svarīgs punkts Padomes diskusiju darbārtībā. Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, iepriekšējā parlamentā jau tika panākta vienošanās, ka Baltijas jūras reģions ir piemērots izmēģinājuma projekta realizēšanai, kura nolūks ir īstenot ES iekšējo makroreģionu stratēģiju, un tāpēc es esmu gandarīts, ka šis īpašais Padomes lēmums visdrīzāk tiks ratificēts.

Tajā pašā laikā es uzskatu, ka tagad ir pienācis laiks sākt domāt par jautājumu, kā atkārtot šo izmēģinājuma stratēģiju. Ja šajā kontekstā mēs palūkojamies Eiropas kartē, ir redzams, ka lielākās atšķirības, gan ekonomiskas, gan sociālas un kulturālas, joprojām pastāv gar robežām starp bijušo sociālistisko valstu bloku un Rietumeiropas kapitālistiskajām valstīm. Šīs atšķirības ir saskatāmas arī šeit, Parlamentā. Divdesmit gadus pēc Berlīnes mūra krišanas mēs joprojām runājam par vecajām un jaunajām dalībvalstīm. Divdesmit gadus pēc Samta revolūcijas mēs joprojām piemērojam izņēmumus personu pārvietošanās brīvībai, piemērojot pārejas periodus darba ņēmēju pārvietošanās brīvībai. Šie ir pilnīgi acīmredzami šķēršļi, kas būtu sistemātiski jānojauc...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes un Komisijas paziņojumi par gaidāmo Eiropas Padomes augstākā līmeņa sanāksmi norāda uz Eiropas Savienības un tās dalībvalstu valdību politikas eskalāciju, kas vērsta pret vienkāršiem cilvēkiem, ar jaunu totālu uzbrukumu strādnieku šķirai. Eiropas Savienības un tās dalībvalstu valdību, neatkarīgi no tā, vai tās ir centriski labēji vai arī centriski kreisi orientētas, galvenais mērķis ir nodrošināt monopoluzņēmumu pastāvīgu rentabilitāti, lielāko kapitālistiskās ekonomiskās krīzes smagumu uzliekot strādnieku šķirai, izmantojot Eiropas Savienību.

Tajā laikā, kad Eiropas Savienība atbalstīja monopolu nezcērus ar simtiem miljardu eiro paketi, un, iespējams, ka tiem tiks piešķirts papildu finansējums, šajā jaunajā fāzē priekšroka būtu dodama ātrākai kapitālistisko pārkārtojumu veicināšanai, kas tika plānoti Lisabonas stratēģijā. Pret darbaspēku vērsto uzbrukumu epicentrā ir astoņu stundu darbadienas un koplīgumu atcelšana, un vispārināta nodarbinātības garantiju un darba tirgus elastdrošības un pagaidu elastīgo un mazapmaksāto darbu piemērošana, nostiprinot vietējo darba līgumu un stažēšanās praksi. Sociālā drošība, veselība, labklājība un izglītības sistēmas tiek ievietotas „Prokrusta gultā”, tiek veiktas radikālas pārmaiņas, kaitējot darba ņēmēju interesēm, turklāt sagatavojot augsni uzņēmējdarbības monopolgrupu iekļūšanai šajās kapitālisma bagātības vairošanas nozarēs. Tajā pašā laikā masveida atlaišanas gadījumi (pagājušajā gadā vairāk nekā piecarpus miljoni), darba devēju terorisms un darba slodzes pieaugums ir radījuši darbavietās apstākļus, kādi pastāvēja viduslaikos. Viens tipisks piemērs ir ielīdusī krimināllietā, kas tika ierosināta pret *France Telecom* darbiniekiem, kur 25 darbinieki izdarīja pašnāvību nepieņemamu darba apstākļu un verdzības pastiprināšanās dēļ.

William Dartmouth (grāfs) (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, dalībvalstīm liela problēma, kā iepriekš sacīja Bīsky kungs, ir krīze darba tirgū. Jaunatnes bezdarba līmenis Francijā ir 24 %, Itālijā 25 % un Spānijā 39 %.

Neskatoties uz to, mēs varam būt pārliecināti, ka attiecībā uz masveida bezdarbu Eiropadomes sanāksmē dominēs milzīga dižošānās. Šī dižošānās ir neatbilstoša un nepatīkama un to izraisa elites pārstāvju uzskats, ka tie ir ieguvuši savu Lisabonas līgumu.

Visas līdzšinējās darbības Eiropas supervalsts izveidošanas virzienā ir veiktas slepeni vai izmantojot manipulācijas, un Lisabonas līguma gadījumā manipulācija ir bijusi tik nekaunīga un tik uzkrītoša, ka šim līgumam trūkst demokrātiskas leģitimitātes. Tam būs sekas. Citāts: "Tagad viņi zvana zvanus; ļoti drīz viņi izgriezīs tiem rokas."

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, dāmas un kungi, visas debates par Lisabonas līguma parakstīšanu ir nevajadzīgas, kamēr mēs savā starpā neesam noskaidrojuši, kādas ir mūsu pamatvērtības. Atļaujiet man minēt dažus piemērus attiecībā uz lielāko minoritāti Eiropā, kurai ir atņemtas pilsoniskās tiesības, t. i., ungāru kopienu, kas dzīvo ārpus Karpatu baseina. Vai jums ir zināms, piemēram, ka jautājums par divu miljonu lielās ungāru kopienas teritoriālās pašnoteikšanās tiesībām vienā no Eiropas Savienības dalībvalstīm līdz pat šodienai joprojām vēl nav iekļauts darbakārtībā, lai gan mēs visi zinām, ka teritoriālā autonomija ir Eiropas tiesību institūts?

Vai jums ir zināms, ka tajā pašā valstī — Rumānijā — vairāki desmiti tūkstoši *Csango* ungāru līdz pat šai dienai nevar lūgt Dievu un mācīties savā dzimtajā valodā? Turklāt mums ir valsts, kas ir jaunāka par mani — Slovākija, — ar savu Slovaku valodas likumu, par kuru mēs pamatoti varam sacīt, ka tas apkauno Eiropu. Lai mērs būtu pilns, atrodas nožēlojami politiķi, kuri izmanto necilvēcīgos Beneša dekrētus par pamatu sarunām. Kādā diktatoriskā, rasistiskā Eiropā mēs dzīvojam, kur Beneša dekrētus var izmantot par pamatu sarunām? Mums pagātnē pietiekami daudz reižu ir bijušas uzspiestas diktatūras, un vienmēr tas ir ticis darīts demokrātijas aizsegā.

Mēs, partiju *Jobbik* pārstāvošie Eiropas Parlamenta deputāti, vēlamies dzīvot Eiropā, kurā nav Beneša dekrētu, Slovaku valodas likuma un Lisabonas līguma, kurā neviens ungārs netiktu vajāts viņa etniskās izcelsmes un dzimtās valodas dēļ. Turklāt es vēlētos jautāt *Swoboda* kungam: ja viņš teica, ka Beneša dekrēti nav spēkā, kad cietušie saņēma kompensācijas?

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Šajā Parlamentā ir atsevišķi runātāji, kuri, neņemot vērā apspriežamo tematu, runā par vienu un to pašu jautājumu, ne vienmēr to darot atbilstošā veidā.

Eiropadomes sanāksmes laikā pirmā prioritāte acīmredzot būs risinājuma atrašana, lai Čehijas var pabeigt Lisabonas līguma ratificēšanas procedūras. Tomēr šim risinājumam ir jābūt godīgam attiecībā pret visām citām dalībvalstīm.

Tajā pašā laikā mēs nedrīkstam aizmirst par pašreizējo ekonomisko krīzi, ar ko mēs joprojām saskaramies, un kurai mums ir arī jāatrod tūlītējs risinājums. Ekonomiskā un finanšu krīze, kopā ar īpašiem finanšu pasākumiem, kas tika pieņemti pagājušajā gadā, satraucošā veidā ir destabilizējuši vairuma Eiropas Savienības dalībvalstu publisko finanšu situāciju. Līdz šim Komisijas redzeslokā ir nonākušas 17 no 27 dalībvalstīm, kurās ir pārmērīgs budžeta deficīts, un prognozes liecina, ka drīzumā tām varēs pieskaitīt vēl trīs citas dalībvalstis.

Neskatoties uz to ekonomisko varenību, dalībvalstis ir pārsniegušas apsolītos rādītājus, jo krīze ir izraisījusi krasu budžeta ieņēmumu samazināšanos, un valsts izdevumu pieaugums pārsniedz plānoto apjomu. Pašreiz pastāv skaidri nosacījumi, lai tuvākajā nākotnē sāktos ekonomiskā atveseļošanās, un tāpēc mēs varam ierosināt diskusijas par finanšu stimulu samazināšanu noteiktās jomās.

Tomēr mums ir atsevišķi jāņem vērā katras dalībvalsts specifiskā situācija, un Eiropas iestādēm ir jāatzīst, ka mēs vēl neesam sasnieguši to punktu, kad varētu pilnībā atsāties no valsts atbalsta sniegšanas visām ekonomikas nozarēm. Dalībvalstīm ir jāpiekrīt turpināt īstenot atveseļošanās stratēģiju un izmantot atbilstošus līdzekļus tās atbalstīšanai, tostarp strukturālo reformu pastiprināšanu, kas vidējā termiņā var samazināt fiskālo deficītu un, protams, veicināt ekonomisko atveseļošanos.

Ja dalībvalstis pēcatveseļošanās periodu pienācīgi nepārvaldīs, tad var tikt destabilizēts Eiropas Savienības iekšējais tirgus. Tāpēc lēmums par valsts atbalsta sniegšanas turpināšanu ir jāpieņem un atļauja ir jāsniedz, ņemot vērā specifiskos apstākļus katrā dalībvalstī.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es piekrižu *Marinescu* kungam, ka nākamajai Padomei ir jāatrod risinājums divām problēmām. Viena no tām ir Lisabonas līguma ratifikācijas procesa pabeigšana, un otra ir jauni līdzekļi finanšu un ekonomiskās krīzes novēršanai. Pašlaik mēs pārdzīvojam dziļāko krīzi Eiropas ekonomikas vēsturē. Šī krīze cilvēkiem nozīmēs radikālas pārmaiņas attiecībā uz iespējām, ienākumiem, pensijām un darbu, un mums tas ir jāapzinās.

Eiropas Savienībā atveseļošanās sākās ļoti labi. Mums par to būtu jāpateicas Komisijai. Komisija un Eiropas Centrālā banka pat rīkojās tik ātri, ka Amerikas Savienotās Valstis sekoja Eiropas piemēram. Pēc tam procesi

diezgan savādā kārtā sāka palēnināties un cilvēki sāka runāt, ka krīze ir beigusies. Tomēr krīze būtībā ir priekšā, jo virs Eiropas Savienības karājas četru asmeņu giljotīna pieaugoša bezdarba, parādos iestīgušu valstu ekonomiku, iedzīvotāju novecošanās un milzīgu strukturālu izmaiņu formā, kas notiks mežsaimniecības nozarē, autobūves nozarē utt.

Faktiski vienīgais labums no šīs ekonomiskās krīzes ir tas, ka politika ir spiesta atrisināt problēmas. Attiecībā uz jauno finanšu arhitektūru — Komisija šajā jautājumā ir visai pieticīga. Cerams, ka finanšu krīzes darba grupa, ko Parlaments ir izveidojis, darbosies kā jauna vadības struktūra. Par mērķi ir jāizvirza finanšu tirgu regulēšana. Tomēr nedrīkst pieļaut pārmērīgu regulēšanu, kas kavētu izaugsmi un neveicinātu nodarbinātības pieaugumu.

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, *Barroso* kungs, *Wallström* kundze, man šķiet, *Malmström* kundze, ka jums ir tik daudz tematu par kuriem runāt, ka jums drīzāk būtu nepieciešamas divas nedēļas, nevis divas dienas augstākā līmeņa sanāksmei, kas notiks nākamajā nedēļā. Šie ir temati, kas Eiropas iedzīvotājiem ir patiesi svarīgi, piemēram, ekonomiskā krīze un tās pārvarēšana, jaunu darbavietu radīšanas iespēju izcelšana un, protams, Afganistāna. Šie nav jauni temati. Tomēr jauns ir tas, ka šoreiz visu ir iespējams pārrunāt no tādas perspektīvas, ka ES tiešām spēs funkcionēt efektīvāk un mums būs jauns līgums.

Tās ir saistošas perspektīvas un tāpēc jums tagad ir jārikojas ātri, lai Eiropas finanšu tirgiem ieviestu kopēju uzraudzības struktūru, ieviestu kopēju ārpolitiku un sagatavotos augstākā līmeņa sanāksmei, kas notiks Kopenhāgenā. Jums ir arī ātri jānoskaidro, kāda būs ES nākotnes vadības struktūra, un jāizbeidz šī pārņemība pašiem ar sevi. Mums ir jāpārstāj tik ilgi domāt un tā vietā ir vairāk jāziņo par Eiropas Savienības sasniegumiem. Tāpēc es vēlu jums panākumus, veiksmi un visas vajadzīgās pilnvaras.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos norādīt, ka es nevaru teikt savu runu kataloniešu valodā, jo tā vēl nav oficiālā valoda, lai gan šajā valodā runā vairāk nekā 10 miljoni Eiropas iedzīvotāju. Tāpēc šodien es runāju itāliešu valodā.

Somijas valdība nesen atzina, ka visiem iedzīvotājiem ir tiesības uz platjoslas interneta pieslēgumu kā universālu pakalpojumu. Šis pakalpojums būtībā ir ekonomiskās attīstības, sociālā taisnīguma un teritoriālā līdzsvara elements, jo tas garantē piekļuvi informācijai, tādējādi novēršot digitālo plaisu. Tādā pašā veidā pieejamai platjoslas interneta piekļuvei ir izšķiroši svarīga nozīme saistībā ar Lisabonas līguma mērķu aprakstā formulēto uz zināšanām balstītas ekonomikas veidošanu.

Vai nākamā Eiropadome veiks pasākumus, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienība kopumā parāda pasaulei piemēru arī šajā jomā?

Martin Callanan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropadomē tiks apspriesti daudzi svarīgi jautājumi, bet es uzskatu, ka viens no svarīgākajiem jautājumiem ir Lisabonas līguma nākotne.

Daudzi runātāji šajās debatēs bez jebkādas acīmredzamas ironijas ir sacījuši, ka Lisabonas līguma ietekmē ES iestādes kļūs demokrātiskākas un atbildīgākas, aizmirstot, ka tās apzināti pauda uzskatu, ka šī līguma progresā demokrātija un atbildība nav nepieciešama. Starp valdību vadītājiem bija aktīva slepena vienošanās, lai izvairītos no jebkādu referendumu rīkošanas par līgumu un cilvēkiem būtu pietiekami apgrūtināši pateikt, ka viņi to patiesībā nevēlas.

Agrāk es ar lielu interesi klausījos *Barroso* kunga komentārus. Ļaujiet man paskaidrot viņam, kāpēc cilvēki Apvienotajā Karalistē par tiem tik ļoti dusmojas. AK vispārējās vēlēšanās 2005. gadā visas trīs galvenās politiskās partijas savos manifestos apņēmas rīkot referendumu par Eiropas Konstitūciju, kā tas pēc tam arī notika. Pēc tam tā tika pārveidota par Lisabonas līgumu, bet būtībā tas bija tas pats dokuments. Pēc tam Pārstāvju palātas balsojumā divas no šīm partijām šos solījumus neturēja un atteica cilvēkiem referendumu, tāpēc tas ir jautājums par pamata uzticību un atbildību politikā. Cilvēki vēlas referendumu, kas viņiem bija apsolīts. Ja tas viņiem nebūtu apsolīts, tad *Barroso* kunga komentāri būtu pareizi un Apvienotajā Karalistē būtu noticis normāls parlamentārās ratifikācijas process.

Es atbalstīju *Barroso* kunga atkārtotu ievēlēšanu, bet mums nav vajadzīgas viņa lekcijas par uzticību un atbildību politikā, ja tajā pašā laikā viņš mēģina atbalstīt tos, kas atsaka cilvēkiem referendumu. Tāpēc tas, īsumā, ir iemesls, kāpēc cilvēkiem Apvienotajā Karalistē ir tik stingra nostāja attiecībā uz šo referendumu. Viņi lūkojas pāri jūrai uz Īriju un redz, ka Īrijas tautai par šo dokumentu bija jābalso divreiz, kamēr mums ir liegta iespēja pat balsot vienreiz. Jūs nevarat, no vienas puses, pārliecināt, ka līgums Eiropas Savienību padarīs

demokrātiskāku un atbildīgāku, tajā pašā laikā liedzot ES vēlētājiem vispār iespēju paust savu viedokli par šo dokumentu.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es arī vēlētos minēt dažus punktus, kas, ņemot vērā iespējamo Lisabonas līguma stāšanos spēkā, ir jāattīsta, un, man jāsaka, galvenokārt ņemot vērā ļoti nopietno Vācijas Konstitucionālās tiesas nesenā sprieduma par Lisabonas līgumu ietekmi.

Es vēlētos īpaši pievērst uzmanību demokrātiskās legimitātes trūkuma problēmai, ko nosaka divi aspekti: to valstu, kurās ir lielākais iedzīvotāju skaits, neatbilstoša pārstāvniecība Eiropas Parlamentā un arī dažādās Eiropas iestādēs, kā arī nepietiekama cieņa, kas izrādīta valstu parlamentiem attiecībā uz augstākās varas realizēšanu Eiropas Savienības līmenī.

Es vēlētos minēt citu, manuprāt, būtisku Lisabonas līguma trūkumu, kas slēpjas apstākļi, ka reģionālo parlamentu nozīme pamatā tiek ignorēta. Kaut arī valstu parlamentiem tiek izrādīta neliela uzmanība, es vēlētos teikt, ka Lisabonas līgums tāds, kāds tas ir šodien, subsidiaritātes principam dos savā ziņā nāvējošu triecienu.

Vācijas Konstitucionālās tiesas spriedums, tieši tā autoritātes un spēka dēļ, varēja novest un joprojām var novest pie vispusīgām juridiskām un politiskām debatēm šajā Parlamentā, kas īpaši aplūko draudus un riskus, kas var rasties Eiropas Savienības federalizācijas procesā, ko ievieš šis līgums.

Es arī vēlos minēt to tautu tiesības, kurām nav savas valsts, no *Padania* līdz Bretonai un no Korsikas līdz *Valle d'Aosta*. Būtu jāpiemin ļoti daudzas tautas, kurām nav savas valsts, paturot prātā faktu, ka dibinātāji vēlējas izveidot nāciju Eiropu, nevis federālistu Eiropu vai Eiropu, kurā dominē lielāko intereses.

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu atzīmēt, ka pēdējā gada laikā Eiropas Savienībā ir būtiski pieaugusi nelegālā imigrācija. Saskaņā ar Komisijas datiem reģistrētais nelegālo imigrantu skaits ir pieaudzis par aptuveni 63 %.

EURODAK datu bāzē 2008. gadā tika ievadīti 62 000 notverto nelegālo imigrantu pirkstu nospiedumi. Mēs pat nespējam iedomāties, cik daudz imigrantu netiek notverti.

Austrijas, manas dzimtenes, ģeogrāfiskā novietojuma dēļ šī valsts ir īpaši populārs galamērķis, tāpēc sekas ir postošas. Piemēram, 58 no 64 nesen notvertajiem kurdziem nozuda izmitināšanas centrā un nekavējoties iesniedza pieteikumu patvēruma saņemšanai, kas ir gara procedūra.

ES pilsoņiem kļūst aizvien grūtāk izturēt slogu, ko rada nemitīgi pieaugošais nelegālo imigrantu skaits — un es gribētu uzsvērt vārdu „nelegālo”. Ja mēs šo problēmu ātri neatrisināsim, mums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ka pieaug skepticisms attiecībā uz ES un mūsu iedzīvotājus pārņem pamestības sajūta. Tāpēc es lūdzu Eiropadomi 29. un 30. novembrī izskatīt šo jautājumu.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Wallström* kundze, *Malmström* kundze, dāmas un kungi, Lisabonas līgumam tagad ir jāstājas spēkā, un tas ir ātri jāievieš. Institūciju diskusijas ir ilgušas jau vairāk nekā desmit gadu, ar to pietiek. Beidzot ir pienācis brīdis, kad šie tiesību akti mums ir vajadzīgi, lai mēs spētu palīdzēt Eiropas pilsoņiem. Īpaši šīs ekonomiskās krīzes laikā mums pilsoņu labā jādara kaut kas cīņā pret bezdarbu un līdzīgām problēmām. Tāpēc šīs debates steidzīgi jānoslēdz.

Tāpēc es aicinu prezidentu *Klaus* kungu nolīdzināt ceļu līgumam, ko ratificējušas visas 27 valstis. Jau divas reizes Čehijas Konstitucionālā tiesa ir lēmusi par labu līgumam, un tā to darīs arī trešo reizi. Ir pilnīgi skaidrs, ka Pamattiesību harta ir piemērojama vienīgi Eiropas tiesību kontekstā. Par zemes noteikumiem ekskluzīvi atbild valsts iestādes. Likumu, kas bija spēkā pirms Kopienas tiesību pieņemšanas, šo tiesību dēļ neatzīs par nederīgu. Šīs garantijas ir spēkā, tāpēc viņam nav jāuztraucas. Vajadzības gadījumā Eiropadomei, izdodot deklarāciju, tas būs jāizskaidro vēlreiz.

Šajā sakarā man ir vēl kāds komentārs. Ieviešot līgumu, paredzams, ka tiks atspoguļoti trīs konstitūcijas projekta un Konstitucionālās konvencijas principi: efektivitāte, pārredzamība un demokrātija. Šeit es īpaši vēlētos pieminēt Ārējās darbības dienestu, jo par to mēs šopēcpusdien vēl runāsim. Lai panāktu efektivitāti, nav jāatsakās no pārredzamības, demokrātijas un īpaši Kopienas principiem. Nepieciešamajām garantijām jābūt spēkā. Varētu teikt, ka daļai Komisijas piemīt *sui generis* būtība, tomēr šeit var apspriest dažāda veida

jautājumus. Tāpēc, *Malmström* kundze, es aicinu jūs pārtraukt darbu pie jūsu valdības pašreizējiem plāniem un Eiropadomes tikšanās laikā nākamnedēļ neizstrādāt pamatnostādnes Ārējās darbības dienestam, tādējādi ierobežojot sarunu apjomu, bet gan tā vietā kopā ar jauno Augsto pārstāvi pieņemt galīgo lēmumu šajā jautājumā, nodrošinot to, ka mums ir kopējs, taisnīgs sarunu pamats.

William (The Earl of) Dartmouth, (EFD). – *Brok* kungs, jūs minējat 10 gadu ilgas debates par Lisabonas līgumu. Vai esat padomājis par to, ka visus šo 10 debašu gadus jūs un jūsu kolēģi vienkārši nespējat pārliecināt pietiekami daudz cilvēku un tāpēc jums un jūsu kolēģiem, lai panāktu līguma ieviešanu, bija jāizmanto tādas klajas manipulācijas, kuras es jau iepriekš pieminēju?

Elmar Brok (PPE). – *(DE)* Es gribētu norādīt kolēģim, ka Eiropas cilvēki un lielākā daļa Eiropas valstu vispārēji ir plaši atbalstījuši Nicas līguma, Konstitucionālā līguma un Lisabonas līguma radītās institucionālās izmaiņas. Vienmēr ir bijušas atsevišķas valstis, kas daļēji iekšēju politisku iemeslu dēļ pieņem atšķirīgus lēmumus. Patlaban 27 valstu parlamenti, un parlamenti nebūt nav otršķirīgs demokrātijas paveids, ir pieņēmuši lēmumu jeb tas noticis referendumā kā, piemēram, Īrijā. Tā rezultātā lielākā daļa atbalsta Lisabonas līguma pieņemšanu, tostarp to atbalsta arī lielākā daļa jūsu tautiešu.

Libor Rouček (S&D). – *(CS)* Pirms Eiropadomes tikšanās man ir daži komentāri par Lisabonas līguma ratifikāciju manā valstī, Čehijā. Čehi ar abās parlamenta palātās ievēlētu pārstāvju starpniecību ir devuši skaidru „jā” vārdu Lisabonas līgumam. Visas sabiedriskās domas aptaujas liecina, ka iedzīvotāji vēlas, lai prezidents *Klaus* ātri parakstītu līgumu. Arī čehi vēlas tās pašas cilvēktiesību, pilsonisko tiesību un sociālo tiesību garantijas Eiropā, kas ir citiem eiropiešiem. Tieši tāpēc arī viņi ir paiduši nepārprotamu „jā” Pamattiesību hartai. Kā zināms, prezidents *Klaus* ilgstoši ir iebildis pret hartu, īpaši pret tās sadaļām, kas attiecas uz sociālajiem jautājumiem. Patlaban, atrunājoties ar tā dēvēto Sudetijas apdraudējumu, viņš, izmantojot laika spiedienu, cenšas risināt sarunas par iespēju Čehijai atteikties no rīcības.

Eiropas Savienībai nav jāpiedalās šādā negodīgā spēlē. Lielākā daļa čehu atbalsta hartu tās kopumā, tostarp sociāla rakstura sadaļas. Skumji, nožēlojami un pazemojoši, ka Čehijas prezidents 65 gadus pēc Otrā pasaules kara beigām šajā spēlē iesaista Sudetijas vāciešus. Gan čehi, gan Sudetijas vācieši kara un deportāciju dēļ ir pieredzējuši pārāk daudz šausmu un ciešanu. Es stingri uzskatu, ka gan čehi, gan Sudetijas vācieši ir guvuši mācību no šīs traģiskās pieredzes un ka gan čehi, gan vācieši, gan Sudetijas vācieši vēlas dzīvot līdzās un kopīgi mierā un sadarbībā veidot jaunu apvienotu Eiropu.

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, gan Zviedrijas prezidentūra, gan Komisija norāda uz to, cik nozīmīga ir ES vienošanās par to pasākumu finansēšanu jaunattīstības valstīs, kas saistīti ar klimata pārmaiņām. Es piekritu. Tomēr Komisijas iesniegtais priekšlikums ir iluzors priekšlikums, kuru jaunattīstības valstis var pamatoti apstrīdēt.

Barroso kungs tikko teica, ka oglekļa tirgus jaunajās industriālajās valstīs patērēs lielāko daļu no EUR 100 miljardu izmaksām gadā, kas aprēķinātas tādu pasākumu īstenošanai, kuri saistīti ar pielāgošanos klimata pārmaiņām un to ietekmes mazināšanu.

Tomēr nav nekādas pārliecības, ka starptautiskais oglekļa tirgus finanšu plūsmā uz jaunattīstības valstīm nodrošinās EUR 38 miljardus gadā. Mēs esam pieredzējuši oglekļa cenas lielo nestabilitāti ES emisiju tirdzniecības sistēmā (ETS) un to, cik ilgs laiks nepieciešams, lai attīstītos pienācīgs oglekļa tirgus.

Tāpat kļūdaini ir pieņemt, ka jaunattīstības un jaunās industriālās valstis labprāt finansēs pašas savus energoefektivitātes pasākumus. Tas ir absurds. Mūsu pašu dalībvalstīs trūkst brīvu finansēšanas mehānismu, kā dēļ tiek kavēta energoefektivitāte, tomēr mēs pieņemam, ka jaunattīstības valstis spēs atrast līdzekļus. Mums vajag papildu finansējumu.

Andreas Mölzer (NI). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, gaidāmās Padomes sanāksmes sakarā man ir trīs komentāri. Pirmkārt, iru paustais „jā”, manuprāt, ir galvenokārt saistīts ar finanšu krīzi tajā laikā, kad pirms gada bankas tika glābtas, izmantojot nodokļu maksātāju naudu. Tagad bankieri atkārtoti saņems rekordlielas algas. ES noteikti tiks vērtēta pēc tā, cik lielā mērā tā ir spējīga izbeigt miljardiem eiro nodokļu maksātāju naudas pazušanu šajā melnajā caurumā.

Otrkārt, Lisabonas līguma rezultātā ES galvenos amatus ieņems jaunas personas. Šo personu profesionālā kvalifikācija, bez šaubām, ir otršķirīga, jo lielākā daļa kandidātu ir neveiksmi cietuši politiķi, kas izbalsoti no varas pozīcijām savās dzimtajās valstīs. Kas tagad pārstāvēs ES? Padomes priekšsēdētājs, Augstais pārstāvis vai Komisijas priekšsēdētājs? Esmu pārliecināts, ka valdīs haoss.

Treškārt, priekšsēdētāja kungs, ja Čehijas prezidents *Václav Klaus* parakstīs Lisabonas līgumu ar nosacījumu, ka līgumā iekļauj zemsvētras piezīmi, kurā paredz, ka Beneša dekrēti paliek spēkā, citiem vārdiem sakot, spēkā paliek dekrēti, kas ir pretrunā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un cilvēktiesībām, tad pastāvēs divi pamattiesību veidi: vāciešu, Sudētijas vāciešu un visu pārējo. To nevar pieļaut!

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, tuvojoties Lisabonas līguma ieviešanai, mēs ceram, ka oktobrī, kad tiksies Eiropadome, tiks panākts progress attiecībā uz vienu no galvenajiem jautājumiem — Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD). Eiropas Parlaments ir pastāvīgi aicinājis izveidot patiesu, kopēju Eiropas diplomātiju. EĀDD piemīt potenciāls tam, lai nodrošinātu mūsu ārējo darbību vienotību un konsekveni, kas ir ļoti nepieciešama, ja Savienība vēlas vienprātīgi darboties un efektīvi pretoties ārējiem izaicinājumiem, tādiem kā, piemēram, energoapgādes drošība.

Lai izmantotu iespēju, ko sniedz EĀDD izveide, mēs ceram, ka Padome ņems vērā Eiropas Parlamenta nostāju, ko tas šonedēļ pieņēma Konstitucionālo jautājumu komitejā, un īpaši turpmāk minēto. Lai garantētu spēcīgu ārpolitiku, mums jaunajam Eiropas diplomātijas vadītājam jānodrošina piemēroti instrumenti, kas viņam vai viņai dos iespēju stiprināt mūsu ārpolitiku. EĀDD darba pamatā vajadzētu būt Kopienas metodei, un tā darbā nepārprotami jāiesaistās Komisijai un Eiropas Parlamentam. Augstā pārstāvja kompetences apjomam jābūt lielam, tajā jāiekļauj tādas ar kopējo ārlietu un drošības politiku saistītas politikas kā paplašināšanās, kaimiņvalstis, tirdzniecība un attīstība.

Lai tiktu īstenota spēcīga, saskaņota ārpolitika, jānodrošina demokrātiskā leģitimitāte, ko var garantēt vienīgi ar Eiropas Parlamenta stingru iesaistīšanos. Tas īstenojams divos līmeņos: Parlamenta *ex ante* apspriedēs dienesta izveides laikā un Parlamenta *ex ante* apspriedēs, izvirzot ārpolitikas mērķus. Tiklīdz Augstais pārstāvis ir iecelts un dienests ir izveidots, Eiropas Parlamentam jāpiešķir būtiskas pilnvaras, lai tas var ņemt aktīvu dalību ES ārpolitikas un dienesta rūpīgā pārbaudē.

Ieviešanas fāzē nevajadzētu pieļaut to, ka izbāl Lisabonas līgumā pamatotais ārlietu politiskais nodrošinājums. Jaunā dienesta demokrātiskā leģitimitāte ir atkarīga arī no dienesta sastāva. Jāņem vērā arī Savienības ģeogrāfiskais līdzsvars. Pamatprincips ir visu dalībvalstu taisnīga pārstāvība ES institūcijās, EĀDD nevajadzētu būt izņēmumam.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētājas kundze, vairāk kā četrus mēnešus pēc šī Eiropas Parlamenta ievēlēšanas, sadarbojoties ar Komisiju, kas joprojām ir atbildīga par ikdienas jautājumu risināšanu, jūs sasauksiet Eiropadomi brīdī, kad Eiropas Savienībā valda neizlēmība.

Ja mēs nevēlamies Eiropas iedzīvotājus iedzīt pilnīgā izmisumā, tad, manuprāt, šī Eiropadome var paust divus vēstījumus. Pirmais vēstījums ir tāds, ka gadu pēc tam, kad visas Eiropas valstis izrādīja solidaritāti attiecībā pret bankām, jūsu uzdevums būtu uzsākt Eiropas mēroga debates par finanšu darījumu aplūkšanu ar nodokli vai par iemaksām, kuras bankām jāieskaita dalībvalstu budžetos, tādējādi parādot solidaritāti.

Malmström kundze, Eiropas Komisijas vārdā Komisijas priekšsēdētājs vakar mums pavēstīja, ka viņš atbalsta uz šo brīdi sagatavoto budžetu un gadu pēc atjaunošanas plāna izstrādes nekas jauns netiks iekļauts. Tomēr pēdējā gada laikā situācija attiecībā uz nodarbinātību un parādiem ir ievērojami pasliktinājusies. Patlaban piedāvātais budžets nespēs finansēt pat otro tā atjaunošanas plāna daļu, ko jūs izstrādājat pirms gada. Tāpēc Eiropadomei jāuzklausa šāds padoms: nodokļa uzlikšana finanšu darījumiem, banku solidaritāte attiecībā uz dalībvalstu budžetiem un īsts atjaunošanas plāns, kāds tas tika iesniegts pirms gada, kaut arī toreiz to kritizējām kā tādu, kura darbības vēriens nav pietiekams.

Marian Harkin (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms — es priecājos šeit redzēt savu kādreizējo kolēģi *Cecilia Malmström*, īpaši ņemot vērā pārliecinošo „jā”, ko īri devuši Lisabonas līgumam, kuru pēc tam parakstījis demokrātiskās vēlēšanās ievēlētais Polijas prezidents. Manuprāt, šie divi papildu apstiprinājumi, es ceru, palīdzēs Zviedrijas prezidentūrai vadīt visu Lisabonas līguma ratifikāciju.

Tomēr lielāko daļu Eiropas iedzīvotāju vairāk uztrauc tas, ko ES dara, lai risinātu pašreizējo ekonomisko krīzi, nevis detaļas attiecībā uz Lisabonas līgumu. Tāpēc es saviem draugiem eiro skeptiķiem atbildu: „Ticiet tam pāri.” Pirms īru „jā” balsojuma, 27 miljoni ES pilsoņi balsoja ar „jā”, 24 miljoni — ar „nē”. Lūk, tāda ir demokrātiskā leģitimitāte.

Tāpēc padomāsim par reālo pasauli. Šajā sakarā es vēlētos runāt par mikrofinansēšanas instrumentu „Progress” (*Progress Microfinance Facility*), kas personām, kuras ir bez darba, dotu iespēju sākt jaunu dzīvi un pavērtu ceļu uzņēmējdarbībai. Šis instruments nodrošinās EUR 100 miljonus un varētu dot vēl papildu EUR 500 miljonus

mikrokredītos. Tomēr es Komisijai un Padomei apgalvoju, ka ar to ne tuvu nepietiek. ES šī ir reāla iespēja reaģēt uz patiesajām tās iedzīvotāju vajadzībām, bet ir vajadzīgi lielāki ieguldījumi.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, prieks, ka Eiropas Savienība kādu brīdi izbauda Īrijas referenduma panākumus. Ir sperts nozīmīgs solis Lisabonas līguma virzienā, par ko mums vajadzētu pateikties. Protams, mūs visus satrauc situācija ar Čehiju. Sagaidīsim tiesas lēmumu ar cieņu, tomēr, lūdzu, esiet pacietīgi un prātīgi attiecībā pret *Klaus* kungu. Ja mēs viņam uzbruksim, mēs varam nepanākt vēlamu rezultātu.

Kopenhāgena un šīs konferences panākumi vieš cerības ne tikai Eiropai, bet arī pasaulei. Ilgtspējība ir tehnoloģiskās attīstības avots. Cīņā pret ekonomisko krīzi var palīdzēt arī nozīmīga tehnoloģiskā attīstība, piemēram, CO₂ uzglabāšana.

Tāpēc tagad vēlos runāt par savu pēdējo jautājumu: ekonomisko krīzi. Mēs gribam, lai šī būtu pilsoņu Eiropa. Lielāka uzmanība būtu jāpievērš nodarbinātībai, un šajā sakarā Padomes plāni ir labi. Tomēr daudziem pilsoņiem, kuri par šiem plāniem neko nezina, tie joprojām ir nepieejami. Cits būtisks aspekts ir banku institūciju finanšu uzraudzība, un es ceru, ka nākamnedēļ jūs spēsiat panākt progresu arī šajā jautājumā.

Visbeidzot — patvēruma jautājums. Es viennozīmīgi atbalstu Zviedrijas prezidentūras ieceres, tomēr taustāmi rezultāti, tostarp no Padomes paustajām pārdomām, nav īstenojušies. Pagājušajā nedēļā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas sanāksmē tika pausta sūdzība par to, ka Komisija, Padome un Parlaments joprojām sasniedz pārāk maz taustāmu rezultātu.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka ir pienācis laiks šim Parlamentam pārtraukt nebeidzamās debates par Lisabonas līgumu, kuras dzirdējām vēl šodien.

Es uzskatu, ka mums ir jāciena vēlmes, ko paudis šis Parlaments, spēcīgas Eiropas valstis, 27 valstis un tās 26 valstis, kas dažādos, bet demokrātiskos, veidos ir ratificējušas šo līgumu, un tādā veidā arī jānoraida iebildumi, kas vērsti pret līgumu un tā demokrātisko saturu. Tāpat es uzskatu, ka Padomes sanāksme, kas notiks mēneša beigās, sniegs būtisku iespēju no jauna apstiprināt to, ka ideja par Eiropa ir jāatjauno ārpus Lisabonas un ka ir jāatjauno ekonomika, kā arī iespēja nodrošināt to, ka Eiropa nepadodas klimata pārmaiņu būtiskā jautājuma priekšā. Ņemot vērā šādu aspektu, es uzskatu, ka nepietiek ar to, ko pēdējā laikā esam dzirdējuši no priekšsēdētāja, un to, ko dzirdējam šodien.

Eiropa ārpus Lisabonas nespēj interpretēt jaunā līguma spēcīgo saturu un neatbilst Lisabonas stratēģijas noteikumiem. Tāpēc, ja mēs, 500 miljoni eiropiešu, vēlamies palikt kā pasaules lielākais ekonomiskais spēks, kā spēks, kas gatavojas kļūt par lielāko politisko dalībnieku starptautiskā mērogā, es mudinu Komisiju pilnībā īstenot savas pilnvaras un ierosināt Eiropas tiesību aktu izstrādi galvenajos jautājumos, kas saistīti ar ekonomiku, kā arī ar ekonomikas un darba tirgus atveseļošanu, un es mudinu Padomi garo virsrakstu uzskaitījumu pārvērst faktiskā politikā, kas palīdzētu risināt ekonomiskās grūtības.

Manuprāt, tieši tā mums trūkst. Mums trūkst nozīmīga ekonomikas atveseļošanas plāna, mums trūkst plānu svarīgajās jomās, piemēram, infrastruktūras politikas atjaunošanā, izmantojot eiroobligācijas, un mums trūkst augsta līmeņa Eiropas pieejas. Lūk, ko mēs sagaidām no Eiropadomes šī mēneša beigās.

Johannes Cornelis van Baalen (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, cīņa pret ekonomisko krīzi ir ārkārtīgi nozīmīga, un tā ietver arī palīdzības sniegšanu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Mums jāapņemas ievērot *Stoiber* komitejas iegūto rezultātu, un es vēlos izdzirdēt gan no Komisijas, gan arī no Padomes, vai tās ir apņēmušās īstenot šo procesu, es vēlos dzirdēt, ko mēs darīsim, jo birokrātija ir jāsamazina.

Es gribētu apspriest vēl kādu jautājumu, proti, Ankaras protokolu. Turcijas ārlietu ministrs publiskā intervijā Hāgā atzina, ka Turcija neratificēs un neīstenos Ankaras protokolu. Šāds apgalvojums 2009. gada 7. oktobrī tika pausts oficiālā intervijā *de Volkskrant*. Ko mēs darīsim? Kā jau komisārs *Rehn* teica Ārlietu komitejā, mēs nevaram vienkārši vēlreiz laipni palūgt. Pēdējais izpildes termiņš ir 1. novembris. Kā mēs rīkosimies?

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ministres kundze, komisāres kundze, priecājos jūs šeit redzēt. Pirms Eiropadomes sanāksmes, es gribētu pieminēt divas lietas. Pirmā lieta, par ko vēlos runāt, ir saistīta ar klimatu. Manuprāt, ir jāuzsāk sarunas, lai panāktu to, ka labākais šā jautājuma risinājums ir tāds, kurā visi uzņemas kopīgas saistības. Es to pieminu, jo debatēs dažreiz šķiet, ka, mūsaprāt, vajag tikai sniegt formulējumu labākajam risinājumam Eiropā vai kādā konkrētā valstī. Tomēr ar to nepietiek, ja mēs nespējam panākt, ka mums pievienojas Ķīna, Indija un daudzas citas valstis, kas šobrīd nav uzņēmušās kopējas klimata saistības. Tas nozīmē, ka par prioritāti ir jāuzskata pragmatisms un rezultāti. Šāda risinājuma pamatā jābūt arī visu valstu gatavībai uzņemties saistības. Nedrīkst būt tā, ka citu valstu politiku un apņemšanos pamatā

ir nepārtraukti ieguldījumi no Eiropas. Tā vietā tie jābalsta uz stabilas ekonomikas, stabilas izaugsmes un jaunām iespējām stabilai attīstībai — ar Eiropas un citu turīgo valstu palīdzību.

Otrā lieta, par kuru vēlējos runāt, ir saistīta ar finanšu tirgiem. Manuprāt, ir jāuzsver tas, ka, lai panāktu finanšu tirgu stabilitāti, vairāk par visu citu nepieciešama tā saucamā stabilā makroekonomika, citiem vārdiem sakot, stabilas valsts finanses. Tas nozīmē, ka debates par to, kā novērst lielus budžeta deficitus, ir daudz svarīgākas, nekā debates par to, kādiem vajadzētu būt individuālajiem finanšu tirgu noteikumiem. Tomēr, lai nodrošinātu stabilus finanšu tirgus, ir jābūt arī stabilai izaugsmei, stabiliem ieguldījumiem un jaunām darba vietām. Tas nozīmē, ka, izdodot tiesību aktus par finanšu tirgiem, šajos tiesību aktos jāparedz labāka uzraudzība, pārrobežu pasākumi un pārredzamība, bet ne tik daudz noteikumi, kuru dēļ ieguldījumi tiek maksāti citās valstīs, kur arī notiek izaugsme. Tas apdraudētu stabilitāti mūsu pašu ekonomikā un finanšu tirgos.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, sakarā ar pozitīvo iznākumu Īrijas referendumā Lisabonas līguma spēkā stāšanās ir kļuvusi ticamāka un nenovēršamāka kā jebkad. Tās ir labas ziņas, jo tas nozīmē, ka beidzot mums būs rīcības spējīgas institūcijas. Vispirms — tas palīdzēs mums izkļūt no krīzes un risināt tās sociālo aspektu, proti, darba vietu radīšanas jautājumu. Tomēr papildus minētajam darba kārtībā jāiekļauj arī jautājumi par klimata pārmaiņām, enerģētiku un godīgas tirdzniecības noteikumiem.

Augstākā līmeņa sanāksme dod arī iespēju nodrošināt sākotnējo izšķirošo virzītājspēku, kas nepieciešams, lai noteiktu jaunās Komisijas sastāvu, un mēs jau esam dzirdējuši priekšsēdētāja *Barroso* paustās prognozes par atlases kritērijiem.

Es gribētu uzsvērt divu lietu nozīmīgumu. Pirmkārt, kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas biedrs es uzskatu, ka Komisijas sastāvam jābūt līdzsvarotam. S&D grupa ir norādījusi uz to, cik liela nozīme ir Augstā pārstāvja dalībai šajā politiskajā saimē, tomēr nav šaubu, ka ir svarīgi nodrošināt arī dzimumu līdzsvaru.

Taču grupa ir norādījusi arī uz portfeli sadali un īpaši uz vienu portfeli, kas man kā juristam, kuram rūp brīvība, un kā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājam ir svarīgs un ir saistīts ar to, ka Tieslietu un iekšlietu ģenerāldirektorātam izveido apakšnodaļas, no kurām viena risina ar tiesiskumu un pamattiesībām saistītos jautājumus, bet otra — drošības jautājumus.

Manuprāt, šis nav pareizais risinājums. Pareizais risinājums neietver tiesiskuma pakārtošanu drošības nozīmīgumam vai šo abu jomu pretnostatīšanu, bet gan Tieslietu un pamattiesību ģenerāldirektorāta izveidi, otra Iekšlietu ģenerāldirektorāta izveidi un vēl viena ģenerāldirektorāta izveidi, kurā drošību nesaista ar imigrāciju, bet tā vietā šīs divas jomas nošķir, izveidojot vienu Drošības ģenerāldirektorātu un otru — Imigrācijas, patvēruma un bēgļu ģenerāldirektorātu, kurā ietverta pamattiesību joma.

Brian Crowley (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, ja paskatīsieties vairāk nekā 10 gadu senā pagātnē, tad pamanīsiet, ka mūsu debatēs par augstākā līmeņa sanāksmēm šī Parlamenta deputāti, Padomes locekļi un arī komisāri ir izvirzījuši daudzas idejas, daudzus līdzīgus plānus vai priekšlikumus, un, ja iepriekšējais gads man ir kaut ko pierādījis, tad noteikti to, ka Savienība iekustina pasauli, ja tajā valda solidaritāte un tai ir lieli plāni un plašs vēriens. Varbūt nu ir pienācis laiks izstrādāt lielākus plānus un plašāku vērienu attiecībā uz to, kā mums vajadzētu darboties tālāk.

Daudzi ir runājuši par bezdarba postu, kas pēdējo mēnešu laikā ir piemeklējis tik daudz cilvēku, un ir norādījuši, ka ir pienācis laiks rīkoties un atbrīvoties no regulējumu nederīgajām daļām, un tikt vaļā no blokāžu nederīgajām daļām, kas kavē uzņēmumu un uzņēmēju attīstību.

Es gribētu teikt, ka, norādot uz solidaritāti, mēs nerunājam par lielo un mazo pretnostatīšanu; mani māc bažas par to, ka jaunā G20 sanāksme varētu negatīvi ietekmēt mazās un vidējās valstis, kas attīstās šajos jaunajos tirgos.

Visbeidzot, mans komentārs priekšsēdētājam: Zviedrijas prezidentūras laikā Padomes darba kārtībā varētu iekļaut arī jautājumu par autortiesību termiņa pagarinājumu.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā to, ka Lisabonas līgums drīzumā stāsies spēkā, šis ir vēsturisks brīdis, kurā, pirmkārt, uzmanība būtu jāpievērš Eiropas kopējai nākotnei un kopējam labumam. Manuprāt, šo brīdi nevajadzētu izmantot tam, lai virzītu valstu intereses, kaitinot citus partnerus.

Globālos izaicinājumus, ko piedzīvo Eiropa, nevar atrisināt, ja trūkst efektīvu kopēju institūciju un kopējas politikas. Tomēr mūsdienu Eiropai vairāk kā jebkad nepieciešama tālredzība, morālās saistības un izpratne

par tām kopējām Eiropas vērtībām, kas mūsu dibinātājus senčus mudināja lauzt pagātnes burvju loku un pārkāpt valstu egoismam. Tāpēc, lai nodrošinātu Eiropas attīstību un uzticamību pasaulē, mums obligāti nav vajadzīgi labi darījumu cilvēki, bet gan īsti valstsvīri, spēcīgi demokrātiski vadītāji, kuriem ir vīzija un kuri ir autoritātes, kas var īstenot pārmaiņas arī Eiropā.

Tāpēc mums ir skaidri jāņem vērā izveidot kopējas Eiropas institūcijas, un tās praktiski jāievieš. Ir vajadzīga ne tikai kopēja ārlietu un drošības politika, kurā iekļauts ārējais dienests, bet arī kopēja enerģētikas politika. Eiropadome apstiprinās arī Baltijas jūras reģiona stratēģiju. Es vēlreiz pateicos Komisijai un Zviedrijas prezidentūrai par šī jautājuma izskatīšanu. Patlaban Padomes uzdevums ir to nekavējoties ieviest. Es ceru, ka jautājums par Baltijas jūras reģiona stratēģiju tiks pienācīgi izskatīts arī Spānijas un Beļģijas prezidentūru laikā. Es atbalstu ministres *Malmström* viedokli, ka Baltijas jūras reģiona stratēģiju var uzskatīt par izmēģinājuma projekta modeli attiecībā uz citiem Eiropas makroreģioniem. Tomēr neviena ES stratēģija netiks uztverta nopietni, ja tās īstenošanai trūks pietiekamu resursu. Pašreizējā budžeta pozīcijā nepieciešama nauda un uzticamība.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Man ir divi īsi komentāri. Pirmkārt, par Lisabonas līgumu: pēc tam, kad Īrija balsojumā ir paudusi „jā” un Polijas prezidents ir parakstījis līgumu, paredzams, ka Čehijas Konstitucionālā tiesa pasludinās tās atzinumu un prezidents *Klaus* darīs to, kas jādara, un parakstīs līgumu. Padome nedrīkst pakļauties Čehijas prezidenta šantāžai. Lisabonas līgums ir būtisks instruments tam, lai Eiropas institūcijas funkcionētu labāk, un papildus minētajam nodrošina arī citas priekšrocības, piemēram, Eiropas Parlamenta pilnvaru un pilsoņu tiesību stiprināšanu. Tāpēc ir jāpanāk pēc iespējas ātrāka Lisabonas līguma īstenošana. Padomei un Komisijai vajadzētu noteikt prezidentam *Klaus* termiņu, pēc kura viņam jāsāk uzvesties kā demokrātiskas valsts, turklāt Eiropas Savienības dalībvalsts, prezidentam. Mēs ne uz mirkli nedrīkstam pieļaut domu, ka viena vadītāja kaprīzes ir svarīgākas par vairākuma pausto vēlmi.

Otrkārt, es vēlos runāt par Kopenhāgenas konferenci. Dāmas un kungi, pasaulē ir vajadzīga vispārēja vienošanās cīņā pret klimata pārmaiņām; lai apturētu planētas pārkaršanu, gan attīstītajām valstīm, gan jaunattīstības valstīm jāapvieno spēki un jāpieņem drosmīgs lēmums. Kopenhāgena ir mūsu lielā iespēja novērst katastrofu, kā apgalvo zinātnieki. Nevar būt diskusiju par to, ka finanšu krīze ir iemesls tam, lai aizkavētu Kopenhāgenas plānu īstenošanu vai samazinātu to apmēru; šādi mēģinājumi nav jāuztver nopietni. Ja mēs vēlamies glābt planētu, mums jābūt mērķtiecīgiem.

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, vienas paaudzes laikā Eiropas Savienības iedzīvotāju skaits būs apmēram 6 % no visas pasaules iedzīvotāju skaita. Jau tagad šis skaits ir gandrīz sasniegts, tāpēc Eiropadomes prezidentūru nedrīkst turpināt mainīt ik pēc sešiem mēnešiem un pieļaut, ka par jautājumiem, kas saistīti ar ārlietām, Savienības vārdā runā pat pieci dažādi cilvēki. Tomēr jāatzīmē, ka šīs paaudzes laikā par apmēram diviem miljardiem pieaugs arī pasaules iedzīvotāju skaits. Devīpadsmit procenti minētā pieauguma notiks pašreizējās jaunattīstības valstīs, kur katru gadu mirst līdz pat 11 miljoniem bērnu, no kuriem apmēram pieci miljoni mirst tāpēc, ka trūkst medikamentu, kas mums šeit, tā dēvētajos Rietumos, ir pieejami jau vairāk nekā 30 gadu.

Šajā sakarā svarīga ir ne tikai labi organizēta iekšējā Eiropas pārvaldība, bet arī mehānismi, kas mums palīdzētu risināt šāda veida situācijas jaunattīstības valstīs, tāpēc es vēlos ierosināt izveidot spēcīgu, neatkarīgu, atsevišķa komisāra posteni, kurš atbildētu par palīdzību attīstības jomā un kura rīcībā būtu pilns budžets un pārvedumi, un kurš ar Attīstības komitejas starpniecību būtu atbildīgs šīs plenārsēžu zāles priekšā.

Ir ārkārtīgi būtiski, ka Augstajam pārstāvim vai ārlietu ministram, neatkarīgi no šī posteņa nosaukuma, ir daudz uzdevumu un darba, tomēr ir viens jautājums, kuram pievēršama īpaša mūsu uzmanība. Gan savtīgu, gan pašai izliedzīgu iemeslu vadīts esmu pārliecināts, ka mums ir ne tikai jāsaģlabā attīstības komisāra postenis, bet šis portfelis arī jānodod personai, kas ir piemērota attiecīgajam uzdevumam un ir apņēmības pilna garantēt to, ka pret mūsu kaimiņiem, kas atrodas pavisam netālu no Eiropas Savienības, tiek izrādīta cieņa.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Gaidāmajā Padomes sanāksmē svarīgākais jautājums būs Lisabonas līguma ratifikācijas pabeigšana un līguma ieviešana.

Sakarā ar Lisabonas līgumu tiek aizsākts process, kas stiprinās Savienību gan iekšēji, gan pasaules mērogā. Savienības pozīcijas stiprināšana ir cieši saistīta ar labāku sadarbību pašreizējā trešā pilāra jomā. Savienība būs atvērtāka, efektīvāka un demokrātiskāka. Galvenais izaicinājums un prioritāte ir nostiprināt pamattiesību un brīvību, kā arī integritātes un drošības jautājumu ievērošanu Eiropā. Šos mērķus var sasniegt, nodrošinot pilnīgu atbalstu, efektīvus īstenošanas mehānismus un tādu pašreizējo tiesību aktu un instrumentu pietiekamu ievērošanu, kas ir saistīti ar cilvēktiesību un pilsonisko brīvību aizsardzību.

Stokholmas programmā tiek uzsvērtā šo tiesību aizstāvēšana, jo īpaši tiesiskuma un drošības jomās. Priekšroka jādod mehānismiem, kas palīdz pilsoņiem piekļūt tiesām, lai tādējādi viņu tiesības un likumīgās intereses tiktu īstenotas visā Savienībā. Mūsu stratēģija jābalsta arī uz ciešāku policijas sadarbību un tiesību izpildi, kā arī labāku drošību Eiropā. Lai apkarotu dalībvalstīs pieaugošo ekstrēmismu, mazinātu bezatbildīgu politiku izprovocēto spriedzi, jāizstrādā iekšējās drošības stratēģija, turklāt jāpieņem konkrēti risinājumi tādos jutīgos jautājumos kā, piemēram, imigrācija, patvēruma politika vai romu un citu nacionālo minoritāšu problēmas, tādā veidā, lai labējie ekstrēmisti šīs problēmas nevarētu izmantot savā labā.

Ja migrācija būs kārtīgi organizēta, ieguvējas būs visas iesaistītās puses. Eiropai būs vajadzīga elastīga imigrācijas politika, ar kuras starpniecību varēs reaģēt uz sabiedrības un darba tirgus vajadzībām dažādajās ES dalībvalstīs.

Sakarā ar ilgtermiņā ilgtspējīgas uzticamas imigrācijas un patvēruma politikas nodrošināšanu mums tomēr jāpievērš pastiprināta uzmanība nelegālās migrācijas problemātikai, kas vieš nopietnas bažas mūsu pilsoņos.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, esiet drosmīgi, esiet drosmīgi, esiet drosmīgi; tieši to es vēlos ieteikt pirms Padomes sanāksmes un tāpēc atzīmēt, ka vienīgi cenšoties pēc iespējas labāk ievērot Eiropas pilsoņu intereses, var pieņemt lēmumu pārrunās par jauno komisāru, jaunā Eiropas Savienības ārlietu ministra un Eiropadomes priekšsēdētāja kandidatūrām — tāpat par cilvēkiem, kuru uzdevums kopā ar priekšsēdētāju *Barroso* un citiem komisāriem būs tuvākajā nākotnē pārraudzīt Eiropas politiku.

Tāpēc jāizvēlas tādas personas, kas ir nopietni politiķi un cilvēki; personas, kuru politiskos centienus valstiskā un Eiropas līmenī raksturo rūpes par kopējo labumu. Tādam jābūt pamatam, uz kura mēs nākotnē risinām būtiskus jautājumus, piemēram, par klimata pārmaiņām, turpinot, iespējams, izpētīt dažādo ekonomiku un ekonomiskās krīzes vajadzības, izmantojot drosmīgas iniciatīvas, piemēram, par eiroobligācijām; arī to vajadzētu iekļaut nākamās Padomes sanāksmes darba kārtībā.

Nobeigumā es gribētu atsaukties uz Pāvesta Benedikta XVI vārdiem, ko viņš viņdien teica — kurus es labprāt vismaz vienu reizi redzētu arī apstiprinātus nākamajā Eiropadomē, jo šie vārdi laikus atgādina par visu to pilsoņu un politisko pārstāvju atbildību, kuriem jāizpilda lūgums, kuru mēs meklējam vienotībā un kopīgos patiesības meklējumos, kas ir tas būtiskais pamudinājums, kurš nepieciešams, lai mēs sāktu veidot kaut ko svarīgu paši sev un nākamajām paaudzēm.

Progresu un civilizāciju veido vienprātība, Eiropa bija varena tad, kad pauda šīs pamatvērtības, ko tā ieguva no kristīgās ticības, pārvēršot tās nāciju kultūras mantojumā un identitātē. Tāpēc es uzskatu, ka ir skaidrs ceļš, kas mums ejams, lai spētu pārvarēt būtiskās problēmas, kuras saistītas ar Eiropas kā globāla spēka atgūšanu.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, pamatjautājums ir par Lisabonas līgumu. Čehijas Konstitucionālās tiesas prakse ir konsekventa, un es neuzskatu, ka tiesa nākamnedēļ lems, ka līgums ir pretrunā ar Čehijas Konstitūciju. Tomēr es neesmu pārliecināta par to, ka prezidents pārtrauks pretoties. Tomēr Čehijā nepastāv prezidentāla sistēma un valdība var rīkoties pretēji tāda prezidenta nostājai, kas pārkāpj pilnvaras. Ir zināms, ka *Václav Klaus* gadiem ilgi atteicās tiesneša amatā iecelt kādu juristu tikai tāpēc, ka tiesā bija tam zaudējis; tāpat ir zināms, ka viņš neņem vērā Augstākās administratīvās tiesas lēmumus. Tāpat kā šis jurists, tā arī 500 miljoni Eiropas iedzīvotāju ir kļuvuši par ķīlniekiem mūsu prezidenta kaprīzēm. Radītais kaitējums nav niecīgs. Šajā krīzes laikā tiek aizkavēta jaunās Komisijas iecelšana, Parlamentam trūkst pilnvaru budžeta jautājumu risināšanai, tajā pašā laikā valstu parlamenti nevar izdot dzeltenās vai sarkanās kartes un mēs neizmantojam jaunās pilnvaras, lai cīnītos pret epidēmijām, enerģētikas krīzēm, terorismu un organizēto noziedzību, kā arī neievērojam jaunās civilās aizsardzības un humānās palīdzības principus.

Pastāv iespēja, ka netaisnība Beneša dekrētu dēļ harta var tikt noraidīta. Tas ir vienkārši absurds, ne tikai laika trūkuma dēļ, bet arī tāpēc, ka tam nav tiesiska pamata. Lisabonas līguma 345. pantā pat skaidri norādīts, ka tas neattiecas uz īpašuma tiesību jautājumiem dalībvalstīs. Harta nerada jaunas tiesiskās iespējas papildus tām, kas jau ir spēkā attiecībā uz īpašumtiesību jautājumiem Čehijā. Turklāt noteikums Nr. 44 par spriedumu atzīšanu neattiecinā īpašumtiesību jautājumus uz 50 gadu tālu pagātni. Tomēr čehu plašsaziņas līdzekļos virmo šaubas. Kas īsti notiek Čehijā? Ir skaidrs, ka nākamajās Čehijas prezidenta vēlēšanās cīņa būs grūta un *Václav Klaus*, izmantojot šo teātri, cenšas radīt tāda spēcīga līdera tēlu, kas viens pats var stāties pretī visai ES un aizsargāt čehu īpašumu pret svešiniekiem. Es novērtēju to, ka ES nekādi neizdara spiedienu uz Čehiju, un es gribētu lūgt pacietību līdz brīdim, kad mūsu prezidenta radītais demokrātijas deficīts tiks atrisināts mājās, krietnu laiku pirms vēlēšanām Apvienotajā Karalistē. Visbeidzot, es gribētu vēlreiz aicināt Padomi atbalstīt Čehiju tās iebildumos pret Kanādas ieviesto vienpusējo vīzu režīmu Čehijas pilsoņiem, un pieņemt lēmumu par kopējām sankcijām.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu galvenokārt par trim problēmām. Pirmkārt, par ekonomisko krīzi. Krīze bez izņēmuma skāra visas ekonomikas sistēmas, gan stiprās, gan ne tik stiprās. Ja, ņemot vērā ekonomisko krīzi, mēs paraugāmies uz EMS desmit gadu pieredzi, top skaidrs, ka ekonomikas politikai jābūt eiropeskākai. Top skaidrs arī tas, ka jāeiropēizē ekonomiskie riski. Uzticamība ir laba lieta, tomēr kontrole ir vēl labāka.

Otrkārt, par klimata pārmaiņām. Eiropas Savienība pelnīti atrodas pasaules ekoloģiskās diplomātijas avangardā. Es pilnībā piekrītu Komisijas priekšsēdētājam *Barroso* kungam, ka, gatavojoties Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmei, nekāda B plāna nav. Ekoloģiskais parāds apgrūtinā visus bez izņēmuma. Es atbalstu viedokli par globālas klimata bankas izveidi, kurā atrastos līdzekļi no emisiju fonda, ko izmantotu, lai finansētu jaunattīstības valstu centienus radīt videi draudzīgus attīstības standartus.

Treškārt — par imigrāciju. Kā redzams, lai pieņemtu kopēju imigrācijas politiku, mums jārikojas ātrāk. Tomēr attiecībā uz imigrāciju vērā jāņem arī ārpolitikas aspekti. Mums pēc iespējas ātrāk jāizveido efektīvas ārpolitikas attiecības ar trešām valstīm, jo valstis, it īpaši Eiropas dienvidos, izjūt lielu spriedzi. Es vēlos nepārprotami pateikt, ka Turcijas nostāja ir provokatīva. Biju gandarīts dzirdēt, ka uz to norādīja Zviedrijas prezidentūra. Eiropas Savienības paustajam vēstījumam Turcijai un citām valstīm jābūt skanīgam, nepārprotamam un efektīvam. Šie pamata noteikumi ir daļa no Kopienas *acquis* un tie jārespektē ikvienam.

Peter Liese (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze un *Barroso* kungs ir izsmēloši ziņojuši par klimata pārmaiņām un gatavošanos sanāksmei Kopenhāgenā. Es piekrītu ikvienam, kurš apgalvo, ka Padomei ir jāizdara vērienīgi secinājumi. Tomēr, apsverot finansēšanas jautājumus un to, kam būtu jārada samazinājums, es ieteiktu nepievērsties tikai tai nozarei, kas kopš 2005. gada ir iekļauta emisiju tirdzniecības sistēmā.

Lai atvieglotu šo nastu, nepieciešamas vairākas nozares. Vairāk nekā 50 % emisiju vēl nav iekļautas emisiju tirdzniecības sistēmā. Lai mēs varētu sasniegt izvirzītos mērķus un garantēt finansējumu, mums jāpanāk, ka atbildību uzņemas vairāk nozaru. Es runāju par gaisa transporta un kuģniecības nozarēm. Līdz šim esmu vilies Padomes un Komisijas rīcībā. Gatavojoties augstākā līmeņa sanāksmei Pitsburgā, šis temats netika iekļauts Padomes secinājumos.

Ja vēlamies, lai Kopenhāgenas sanāksme dotu panākumus, mums jārikojas ātrāk. Pirmdien to izdarīja Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja. Es vēlos lūgt Padomi un Komisiju izskatīt šo jautājumu sīkāk.

Tāpat gribu piebilst, ka apzinot pārrunu neoficiālo gaisotni, tomēr Padomei jāapspriež arī jaunās Komisijas sastāvs. Dziļā cieņā es vēlētos izteikt kādu priekšlikumu. Vēsturisku iemeslu dēļ tiesību aktus farmācijas jomā pārrauga Rūpniecības ģenerāldirektorāts un rūpniecības komisārs. Protams, tiesību akti farmācijas jomā ir saistīti ar rūpniecību, tomēr šeit jāņem vērā arī veselības aspekts. Visās dalībvalstīs, Eiropas Parlamentā, pat ASV, šī joma ietilpst veselības aizsardzības politikā. Tāpēc, iespējams, ir pienācis laiks mēģināt veikt izmaiņas šajā jomā. Lūdzu, aiciniet Komisijas priekšsēdētāju izskatīt šo jautājumu.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētājs *Barroso* vakar šeit, sirsnīgi atbildot *Farage* kungam, minēja, ka Padomes priekšsēdētājam ES jābūt patiesam eiropietim. Esmu pārliecināts, ka tāpat domājat arī jūs un daudzi šeit klātesošie. Vai šajā amatā vajadzētu būt arī patiesam „Gazpromietim” kā, piemēram, *Gerhard Schröder*, *Paavo Lipponen* u.c.? Jeb jūs uzskatāt, ka šis īpašības ir vienādojamas, proti, labs „Gazpromietis”, īpaši tāds, kas balsojis par draudzīgām un uz uzturēšanu balstītām attiecībām, ir labākais eiropietis? Tādējādi mēs varētu paātrināt pašreizējo ES attīstību, proti, ES varētu kļūt par GS – „Gazprom Savienību” — un novērst situāciju, kad Krievija pilnībā ignorē ES, rīkojoties tikai tā, lai to sadalītu. Ko Jūs domājat par „Gazpromiešiem” prezidentūrā?

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Lisabonas līgums vēl nav ratificēts, tas joprojām ir tikai politiska dokumenta projekts. Tas nozīmē, ka Eiropas Savienībā mums joprojām jāievēro vienprātības princips. Ikvienai valstij ir tiesības izteikt atrunu. Čehijas prezidents *Václav Klaus* rīkojas atbilstīgi likumā noteiktām tiesību normām. Prezidenta piespiešana patiesībā ietekmē ne tikai viņu personīgi, bet arī daudzos miljonus Eiropas valstu pilsoņu, kas ir izteikuši būtiskas atrunas attiecībā uz šo dokumentu. Gaidāmajā Eiropadomē Eiropas Savienības dalībvalstu vadītājiem, paužot pārstāvēto pilsoņu vēlmes, vajadzētu nopietni padomāt par nodomu lietderību un sekām.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eiropadomi aicinās pieņemt Baltijas jūras reģiona stratēģiju. Es uzskatu, ka tādējādi Eiropas Savienība ir guvusi labu modeli paredzamajai Donavas upes reģiona stratēģijai.

Donavas upes reģionā ir 10 valstis, no kurām sešas ir Eiropas Savienības dalībvalstis, un reģiona kopējais iedzīvotāju skaits ir 200 miljoni. No tiem 75 miljoni cilvēku dzīvo Donavas upes robežteritorijās. Tāpēc es uzskatu, ka šo modeli ir svarīgi izmantot arī Donavas upes reģiona stratēģijā, kurā turpmākajos gados būs nepieciešams rīcības plāns un rīcības programma.

Tomēr, runājot par Eiropadomes programmu, es tāpat uzskatu, ka Eiropas līmenī ir sevišķi svarīgi pieņemt finanšu instrumentus, kas vajadzīgi „eko-efektīvas” ekonomikas attīstībai. Šajā gadījumā es runāju par ēku energoefektivitāti un jo īpaši par ilgtspējīgu transportu.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministres kundze, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieces kundze, mans jautājums ir saistīts ar Lisabonas līguma piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz īru tautai doto solījumu — nodrošināt vienu komisāra vietu katrai valstij.

2008. gada decembrī tika panākta vienošanās, ka Eiropadome īstenos attiecīgus tiesiskus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka katrai dalībvalstij ir viens komisārs. *Malmström* kundze, kas ir šie tiesiskie pasākumi? Tiek izplatīta informācija, ka saistībā ar Horvātijas Pievienošanās līgumu Lisabonas līgumā tiktu veikti grozījumi jeb varbūt pastāv citi attiecīgi tiesiskie regulējumi? Vai Jūs varētu mūs informēt šajā sakarā? Kā jūs plānojat palielināt Eiropas Parlamenta deputātu skaitu par 18, jo saskaņā ar Lisabonas līgumu nākamajā Eiropas Parlamentā jābūt vēl 18 Parlamenta deputātu vietām?

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, nākamajai Padomei par galveno prioritāti vajadzētu uzskatīt to liberālo politiku izmaiņšanu, kuru dēļ ir radušās šīs grūtās ekonomiskās un sociālās krīzes. Ir pienācis brīdis, kad vajadzētu sākt cīņu pret nabadzību, ko piedzīvojuši aptuveni 80 miljoni Eiropas Savienības pilsoņu, tostarp vairāk nekā 30 miljoni darba ņēmēju, kuru mēnešalgas ir tik zemas, ka viņi un viņu ģimenes spēj tikai izdzīvot, bet ne izklūt no nabadzības. Tagad vajadzētu apņemties risināt grūto bezdarba situāciju, kas turpina pasliktināties un nākamā gada laikā varētu ietekmēt 30 miljonus, ja nekavējoties netiks īstenoti attiecīgi pasākumi.

Tāpēc šīs Padomes galvenais uzdevums ir pārtraukt Lisabonas stratēģijas neoliberālās politikas un Stabilitātes paktu. Tie jāaizstāj ar īstām progresu un sociālo attīstību veicinošām programmām, kas sekmēs augstas kvalitātes sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanu, atbalstīs ražošanu un mikrouzņēmumus, kā arī mazos un vidējos uzņēmumus, novērtējot tos, kuri strādā, un radot vairāk darba vietu, kurās ievēro tiesības, tostarp darba vietas sievietēm un jauniešiem.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dāmas un kungi, esmu dzirdējusi baumas par to, kā, iespējams, varētu panākt Čehijas prezidenta *Klaus* piekrišanu, proti, tā vai citādi iekļaut Beneša dekrētus Lisabonas līgumā vēlāk. Trīs iemeslu dēļ es aicinātu izvairīties no šādām tiesiskām manipulācijām un muļķībām. Pirmkārt, es uzskatu, ka tādējādi mēs radītu bīstamu precedentu, jo tādā gadījumā jebkurš konstitucionāls eksperts varētu vēlēties izmainīt līgumu ar atpakaļejošu spēku un, kā redzam, šāda situācija ir bīstama, jo Slovērijas valdība jau iepriekš ir pateikusi, ka, ja V. *Klaus* varēs tā rīkoties, tad arī tā to gribētu. Tāpēc, manuprāt, šis būtu bīstams precedents.

Otrkārt, nav pareizi minēt īrus kā piemēru. Tas, ko pieprasīja īri, jau sākotnēji bija ierakstīts Lisabonas līgumā, un īri neiebilda pret to, kā līgumā nemaz nav. Tāpēc īru lūgums neradīja juridiskus šķēršļus. Treškārt, no 143 Beneša dekrētiem 13 dekrētos tiek atņemtas tiesības ungāriem un vāciešiem. Es uzskatu, ka Eiropas Savienība nevar ļaut atsaukties uz šādiem dokumentiem.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos turpināt jau savā vakardienas runā iesākto jautājumu par gatavošanos Kopenhāgenas sanāksmei, kā arī pēc tam pieminēt vakardienas *Ecofin* sanāksmi, kas nebija panākumiem bagāta.

Es jums jautāju par mūsu kā rūpnieciski attīstītu valsti, atbildību rīkoties tā, lai jaunattīstības valstis varētu sekot mūsu centieniem cīņā pret klimata pārmaiņām.

Kopenhāgenā mēs nevaram izturēties tā, it kā mums visiem būtu vienādas potenciālās iespējas — tas nozīmētu to, ka mēs visi esam vienā sākuma punktā, lai beigās nekur nenokļūtu. Tāpēc, lai pārliecinātu mūsu attīstības partnerus mums pievienoties, acīmredzami ir jārisina jautājums par atbalstu, kas sniedzams šiem partneriem, nevis jāgaida Kopenhāgenas augstākā līmeņa tikšanās rezultāti.

Ņemot vērā klimata pārmaiņu svarīgo jautājumu, nākamajā Eiropadomē visām 27 valstīm ir pilnībā jāvienojas par to, kāds ir Eiropas Savienības viedoklis jautājumā par atbalstu jaunattīstības valstīm.

Kā jau es minēju, vakar *Ecofin* Finanšu ministru padome nespēja pieņemt kopēju nostāju šajos jautājumos. Tomēr mēs zinām, ka tā ir galvenā problēma. Eiropas Komisija jau bija izstrādājusi savus priekšlikumus, un es ļoti ceru, ka mēs spēsim uzņemties iniciatīvu un aicināsim partnerus mums pievienoties, lai panāktu vispārēju solidaritāti, kas nepieciešama klimata pārmaiņu problēmas risināšanai.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mans jautājums ir par Padomes priekšsēdētāju. Jūs zināt, ka galvenais jautājums attiecībā uz nākamā Eiropadomes priekšsēdētāja kandidatūru ir tas, vai viņš jeb viņa visos apstākļos plāno dot priekšroku Kopienas metodei. Vai, jūsuprāt, šim kritērijam vajadzētu būt priekšnosacījumam pirms kandidātu izvirzīšanas Padomes priekšsēdētāja amatā?

Pēdējā laikā esam piedzīvojuši starpvaldību pašplūsmu. Manuprāt, ir pienācis laiks izbeigt šo periodu un atgriezties pie Eiropas integrācijas procesa sākuma, un palikt uzticamiem *Robert Schuman* un *Jean Monnet* atstātajam mantojumam.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, runājot par „ekonomikas un finanšu krīzi”, mēs to vienmēr liekam pēdīnās. Kāpēc mēs nerunājam par strukturālo krīzi? Tas viss sākās ar faktisku banku, tostarp investīciju banku, krīzi. Tā ir viena nozare, tomēr tās dēļ cieta visa pasaules ekonomika.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Dāmas un kungi, drīz būs pienākusi Kopenhāģenas konference, tomēr kopš pagājušā gada konferences mēs esam pavirzījušies tikai nelielu solīti uz priekšu. Mūsu sasniegumiem vajadzēja būt daudz lielākiem, mums vajadzēja rīkoties ar lielāku apņēmību. Mēs cīnāmies ne tikai ar finansējumu, bet arī ar atsevišķu valstu emisiju samazināšanas mērķu sasniegšanu.

Šajā ziņā rūpnieciski attīstītajām valstīm vajadzētu uzņemties daudz redzamāku lomu, un mums jāsūta skaidrs vēstījums Amerikas Savienotajām Valstīm. Attiecībā uz Amerikas Savienotajām Valstīm lielākā problēma ir saistīta ar to, ka mēs zinām — līdz decembrim nebūs pieņemti pat vajadzīgie valstu tiesību akti. Manuprāt, mums skaidri jāpauž cerība, ka prezidents *Obama* pildīs vienu no saviem būtiskākajiem pirmsvēlēšanu solījumiem, proti, ka Amerika uzņemsies proaktīvu lomu cīņā pret klimata pārmaiņām. Tāpat mums nepārprotami jāpauž cerība, ka prezidents *Obama* izmantos iespēju personīgi ierasties konferencē, tādējādi nodrošinot veiksmīgu tās noslēgumu.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). – (CS) Padomes priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi, Eiropadome neapšaubāmi ir svarīga institūcija, tāpēc tās uzdevums būtu risināt svarīgus jautājumus. Svarīgākais jautājums ir saistīts ar darba nodrošināšanu, tādējādi garantējot cilvēkiem pieklājīgu dzīves līmeni. Esmu pārsteigts dzirdēt šo virkni bezmērķīgo runu, kas atspoguļo zināšanu trūkumu un mulķīgā kārtā jauc kopā divainu revanšistu prasību gulašu un ekstrēmas liberālas metodes. Eiropadomei vajadzētu šādas runas nekavējoties noraidīt un vienlaikus dot nepārprotamu signālu tam, ka tās primārais mērķis ir atkal iekustināt ražošanu un atrisināt kritisko situāciju lauksaimniecībā. Ja tā vietā Eiropadome piekritīs veikt samazinājumus sociālajā jomā, atvieglojot banku un bagātnieku dzīvi, tad pozitīvs pamudinājums nav iespējams, īpaši tad, ja pastāv neatlaidīga prasība pēc abstraktā finanšu stabilitātes kritērija. Nobeigumā, visiem tiem, kas referendumā izmisīgi pretojās Lisabonas līguma ratifikācijai, es gribētu teikt — vispirms sakārtojiet savu māju, un, ja saviem pilsoņiem nespējat paskaidrot, kāpēc līgums ir vajadzīgs, tad nemāciet citus.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu nosaukt problēmas, kas mums jārisina tādās jomās kā brīvība, drošība un tiesiskums, proti, īstas kopējas migrācijas un patvēruma politikas izveide; mūsu ārējo robežu efektīva kontrole; efektīva integrācijas un repatriācijas politika; uzticams un drošs *Eurojust*; Eiropols, kas kalpo Kopienai un ko kontrolē Eiropas Parlaments; progress attiecībā uz civilās un kriminālās tiesvedības jomu saskaņošanu; uz uzticamību un vienlīdzību balstītas efektīvas transatlantiskās attiecības, īpaši ar Amerikas Savienotajām Valstīm; atbilstīgs risinājums *SWIFT* datu izsniegšanā; efektīva datu aizsardzības politika; labāka eiro aizsardzība pret viltošanu un aktīva Pamattiesību hartas sekmēšana.

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mans jautājums ir ļoti vienkāršs. Nesen ir iecelts jaunās Komisijas priekšsēdētājs, bet, kad tad būs pati jaunā Komisija? Šajā grūtajā laikā nav iespējams strādāt ar Komisiju, kuras puse locekļu jau kravā mantas. Eiropā vajadzīgs jauns impulss — mums jau drīz vajag jauno Komisiju.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, viena no mācībām, kas apgūstama sakarā ar neseno referendumu Īrijā, ir tā, cik būtiska ir laba sabiedrisko attiecību kampaņa. Īri 2008. gada jūnijā nobalsoja pret Lisabonas līgumu. Tikai nedaudz vairāk kā pēc gada divas trešdaļas nobalsoja „par”. Vai šajā starpposmā Eiropas Savienība daudz būtiskāk ietekmēja šo cilvēku dzīvi? Nē! Tomēr otrajā kampaņā Eiropas Savienības vēstījums tika uztverts daudz labāk, par ko liecina pozitīvais balsojums.

Īpaši tagad, kad Lisabonas līgums stāsies spēkā, manuprāt, ir svarīgi, ka ar jaunajiem pienākumiem tiek paveikts daudz laba darba. Tomēr Komisijai vajadzētu padomāt arī par kārtīgu sabiedrisko attiecību stratēģiju, lai pilsoņi varētu uzzināt par labi paveikto darbu. Tāpēc es Komisijai vēlos jautāt, kādi ir tās plāni šajā sakarā, lai nākotnē referendumu būtu pozitīvāki nekā iepriekš.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Priekšsēdētāja kungs, mani sauc *Luhan*, nevis *Luman*. Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka politiskās grupas atbalsta ratifikācijas procesa sekmēšanu. Lai nodrošinātu Eiropas Savienības efektīvu darbību, mums ir vajadzīgs Lisabonas līgums un mums vajag, lai tas stātos spēkā pēc iespējas drīzāk.

Patlaban Čehija ir vienīgā dalībvalsts, kas vēl nav ratificējusi līgumu. Kā jau Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa teica, mēs aicinām prezidentu *Klaus* izrādīt atbildības pilnu attieksmi un ratificēt līgumu līdz Eiropadomes termiņa — oktobra — beigām. Pretējā gadījumā mēs paliksim šajās institucionālajās debatēs un nespēsim pievērsties īstu problēmu risināšanai, kas skar parastos pilsoņus, piemēram, ekonomiskā un finanšu krīze, bezdarbs un sociālā iekļaušana, kā arī nespēsim stiprināt Eiropas Savienības kā īsta pasaules tirgus dalībnieka tēlu.

Manuprāt, mēs tik daudz esam runājuši par šī līguma priekšrocībām, ka nav jēgas atsākt šīs debates. Patlaban mums ir svarīgi tas, lai nākamajā Eiropadomē mēs varētu apstiprināt, ka ratifikācijas process ir pabeigts visās dalībvalstīs, un varētu spert nākamo soli un izveidot Komisijas kolēģiju.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pateicos par jūsu jautājumiem un komentāriem. Mēs bieži runājam par pilsoņu Eiropu, cilvēku Eiropu, bet pēc tam šos jēdzienus pielāgojam saviem politiskajiem mērķiem. Patiesībā jau tas nav slikti, bet, ja mēs pajautātu pilsoņiem: „Ko jūs vēlaties no Eiropas?”, tad visu Eiropas valstu pilsoņi atbildētu: „Mēs vēlamies sadarbību tādā Eiropā, kuras pamatā ir daudz vērtību un kurā tiek risinātas mūsu kopējās problēmas — ekonomiskā krīze, bezdarbs, klimata jautājumi, starptautiskā noziedzība, migrācijas problēmas un tā tālāk”.

Tāpēc mēs šeit esam. Daudzus no šiem jautājumiem apspriedīs desmit dienu samītā. Protams, mēs nespēsim atrisināt visus jautājumus, tomēr cerams, ka varēsim spert dažus nozīmīgus soļus pareizajā virzienā un tādējādi radīt izteiktāku „pilsoņu Eiropu”. Mums jāpieņem lēmumi demokrātiski, atklāti un pārredzami.

Mēs varam būt dažādās domās par Lisabonas līgumu. Zviedrijas prezidentūra un Padome, kā arī, manuprāt, lielākā daļa no šajā plenārsēžu zālē klātesošajiem uzskata, ka, īstenojot Lisabonas līgumu, Eiropa kļūs tuvāka pilsoņiem. Lēmumu pieņemšana būs efektīvāka un demokrātiskāka, turklāt Eiropas Savienībai tiks piešķirtas lielākas pilnvaras un nozīmīgums mūsu attiecībās ar pasauli. Tāpēc ir svarīgi panākt, ka līgums tiek ieviests, un es garantēju, ka mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai nodrošinātu, ka tas notiek pēc iespējas drīzāk.

Joprojām nav risinājuma attiecībā uz Čehijas prezidentu. Esmu dzirdējusi pieņēmumus šajā jautājumā, tomēr risinājuma joprojām nav. Mēs intensīvi diskutējam ar mūsu draugiem Prāgā un ceram, ka ļoti, ļoti drīz spēsims sniegt priekšlikumu šī jautājuma risināšanai. Bet, pirms mēs veicam tālākus pasākumus, es vēlos norādīt, ka mums, protams, ir jāsagaida Čehijas Konstitucionālās tiesas lēmums.

Pa to laiku turpināsies gatavošanās koplēmumam ar Parlamentu un Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidei, par ko mēs runāsim vēl šajā pēcpusdienā. Es pievērsīšos daudziem viedokļiem, kas jau tika pausti, un citiem jautājumiem saistībā ar Lisabonas līgumu. Mums ir bijusi ļoti konstruktīva sadarbība ar jūsu priekšsēdētāju *Buzek* kungu un viņa kolēģiem attiecībā uz to, kā Parlaments, Padome un Komisija varētu sadarboties pēc tam, kad jaunie likumi stāsies spēkā.

Tika uzdoti vairāki jautājumi par Afganistānu. Jā, *de Sarnez* kundze, mēs ceram, ka spēsims panākt progresu sarunās par vienotāku Eiropas viedokli Afganistānas jautājumā, pamatojoties gan uz Eiropas Savienības militāro klātbūtni tur, gan arī uz lielāku atbalstu pilsoniskas sabiedrības un demokrātiskas valsts veidošanas procesiem. Patlaban notiek spraigas pārrunas par to, kā mēs varam atbalstīt 7. novembrī plānotās vēlēšanas. Tas ir ļoti drīz. Ir grūti tik īsā laika posmā uz šīm vēlēšanām nosūtīt novērotājus no Eiropas, tomēr mēs darīsim visu iespējamo, lai to panāktu.

Eiropas Savienības ilgtermiņa mērķis, ko mēs atbalstām, ir izveidot kopēju patvēruma un migrācijas politiku. Līdz gada beigām mēs nespēsim to izdarīt, daļēji arī tāpēc, ka vispirms jāpanāk, lai spēkā stājas Lisabonas līgums. Tomēr es jums piekřitu, ka tas ir svarīgi. Pa to laiku mēs strādājam pie Stokholmas programmas, un viens no jautājumiem, kas šajā sakarā tiek pārrunāts, ir saistīts ar migrāciju. Protams, tie ir ļoti sarežģīti jautājumi un attiecas arī uz sadarbību ar trešām valstīm, uz tirdzniecību, palīdzību un iespēju ieviest tādus pamata noteikumus, kas arī Eiropā dod iespēju legālai imigrācijai. Tie attiecas arī uz solidaritātes un

uzņemšanas sistēmām. Komisija ziņos par šajos jautājumos panākto progresu. Turpmākus lēmumus pieņemsim decembrī.

Van Baalen kungs, Ankaras protokola jautājums ir svarīgs. Mēs bieži esam aicinājuši mūsu turku draugus ratificēt un ieviest Ankaras protokolu. Šajā augstākā līmeņa sanāksmē šis jautājums netiks apspriests, tomēr vēlāk šoruden mēs apspriedīsim paplašināšanos, un, iespējams, lēmums tiks pieņemts decembrī. Tāpēc es šim jautājumam vēl noteikti pievērsīšos.

Attiecībā uz komisāru skaitu, Eiropadome, protams, ir nolēmusi, ka katrai valstij būs viens komisārs. Saskaņā ar pašreizējo līgumu šo punktu var mainīt 2014. gadā. Tiklīdz līgums būs stājies spēkā, mums būs laiks pārskatīt jebkādas juridiskas korekcijas, kas varētu būt nepieciešamas, lai garantētu to, ka katra valsts var saglabāt komisāra vietu, un mēs to arī darīsim. Mēs apspriežamies ar dažādajām juridiskajām personām, lai noskaidrotu, vai līgumā būs jāveic papildu grozījumi jeb Eiropadome var vienprātīgi pieņemt lēmumu šajā jautājumā.

Tas pats attiecas arī uz 18 Eiropas Parlamenta papildu deputātiem. Tiklīdz līgums būs stājies spēkā, mēs sāksim tam gatavoties. Vairākas valstis ir jau sagatavojušās tam, lai ātri vien uz šejieni atsūtītu attiecīgos Parlamenta deputātus. *Audy* kungs, dažās valstīs nacionālā balsošanas sistēma ir sarežģītāka. Tāpēc, iespējams, būs vajadzīgs laiks. Es ceru, ka gatavošanās sāksies pēc iespējas drīzāk. Esmu gandarīta, ka Eiropas Parlaments šiem deputātiem līdz brīdim, kad viņi oficiāli kļūs par Parlamenta deputātiem, ir ļāvis ieņemt novērotāju posteni. Kopā ar gaidāmo Spānijas prezidentūru mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai nodrošinātu to, ka minētais notiek pēc iespējas ātrāk un vienkāršāk.

Visbeidzot, es vēlos pateikties ne tikai par šīm debatēm, bet arī par ārkārtīgi spēcīgo atbalstu, ko Parlaments sniedz prezidentūrai attiecībā uz klimata jautājumiem. Mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai Eiropadomes sanāksmē varētu pieņemt tāds lēmumus par Eiropas finansējumu, kas balstās uz Eiropas ieguldījumiem un uz mūsu ieguldījumiem jaunattīstības valstīs, tādējādi dodot mums iespēju izsūtīt spēcīgu signālu un rosināt starptautiskās pārrunas, lai Kopenhāgenas augstākā līmeņa sanāksmē tās būtu pēc iespējas veiksmīgākas. Mūsu paaudzei vissvarīgākais un būtiskākais uzdevums ir spert pienācīgus un konkrētus soļus cīņā pret globālo sasilšanu un izstrādāt globālus noteikumus. Esmu pateicīga par Eiropas Parlamenta izrādīto atbalstu un apņemšanos šajā sakarā.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, sirsnīgi pateicos par šīm spraigajām un interesantajām debatēm. Šajā Parlamentā un tā debatēs ir jūtama deģsmie ieviest Lisabonas līgumu. Kā jau jūs sapratīsiet, Komisija, tāpat kā Parlaments, nepacietīgi gaida brīdi, kad jaunais līgums stāsies spēkā.

Mēs visi zinām, ka politiskais apstiprināšanas process patlaban ir noslēdzies visās dalībvalstīs. Protams, katrai dalībvalstij vēl jāpabeidz ratifikācijas process un, to darot, tām jāņem vērā to iekšējā kārtība, tomēr kļūst skaidrs, ka neviena dalībvalsts nedarbojas vakuumā. Tās pieņemtie lēmumi vai kavējumi ietekmē visas pārējās.

Protams, mēs ļoti ceram, ka drīz vien līgums tiks ratificēts arī Čehijā. Es gribētu arī visiem klātesošajiem atgādināt par lojālo sadarbību, kas ir viens no Eiropas Savienības principiem un galvenajām pazīmēm. Manuprāt, ir ārkārtīgi būtiski, ka dalībvalstis spēj uzticēties cita citai sakarā ar saistībām, kuras tās uzņēmušās.

Es gribētu arī paust savu viedokli par to, ka daudzi no klātesošajiem Parlamenta deputātiem ir atšķīruši jeb atdalījuši realitāti ar bezdarbu un ekonomisko krīzi, no vienas puses, un Lisabonas līgumu, no otras puses, tomēr, protams, galvenais mērķis ir nodrošināt to, ka ar Lisabonas līguma starpniecību mēs varam risināt radušos situāciju un pieņemt efektīvākus lēmumus par imigrācijas vai patvēruma politiku, par energoapgādes drošību u. c. Tas arī ir visbūtiskākais, tāpēc līgumu un realitāti vajadzētu saistīt, nevis nošķirt; tomēr, cerams, drīz vien šīs nebeidzamās debates par institucionāliem jautājumiem beigsies un mēs varēsim izmantot jaunus efektīvus instrumentus.

Patlaban Komisija aktīvi strādā pie tā, lai sagatavotos līguma ieviešanai brīdī, kad tas stāsies spēkā. Es zinu, ka šajā pēcpusdienā īpašas debates tiks veltītas jautājumam par Ārējās darbības dienestu. Tāpēc patlaban par šo jautājumu nevajadzētu uzsākt diskusijas. Tikai piebilde, ka, manuprāt, šajā jautājumā mēs saskarsimies ar īstiem sarežģījumiem.

Ir grūti apvienot dažādās institūcijas, kas darbojas ārējo sakaru jomā, un kā vispārējo mērķi vajadzētu izvirzīt diplomātiskās sinerģijas sasniegšanu. Ņemot vērā līdzsvaru, kas valda iestāžu starpā, zināmā mērā ir vajadzīga radoša pieeja.

Dienestam pilnībā jābūt šī Parlamenta — Eiropas Parlamenta — pakļautībā. Esmu pārliecināta, ka Ārējās darbības dienesta izveide var būt panākums, ja Padome, Parlaments un Komisija cieši sadarbojas. Jāņem vērā arī tas, ka Augstajam pārstāvim un Komisijas priekšsēdētājam priekšlikumu iesniegšana jāaskaņo ar Komisiju.

Attiecībā uz kādu citu svarīgu jautājumu, Eiropas pilsoņu iniciatīvu, Komisija ir iecerējusi novembra vidū publicēt Zaļo grāmatu. Esam iecerējuši organizēt vispārēju apspriedi ar pilsoņiem, pilsonisko sabiedrību un visām ieinteresētajām pusēm, lai ļoti drīz pēc Lisabonas līguma spēkā stāšanās izstrādātu likumdošanas iniciatīvas.

Padomes darba kārtības augšgalā būs jautājums par ekonomiskās un finanšu krīzes sekām. Mēs dzirdējām, kas tas debatēs tika bieži pieminēts. Es piekrītu tiem, kuri apgalvoja, ka pašapmierinātībai te vietas nav. Tiesa, politikas, kas reaģē uz krīzi, sāk nest augļus — finanšu tirgi sāk konsolidēties un uzticība sāk atjaunoties — tomēr līdz pilnai atveseļošanai vēl tālu, un bezdarba radītās sekas joprojām ir un būs nopietnas. Politiskie centieni ir jāturpina arī tāpēc, lai atbalstītu aktīvu darba tirgus politiku izveidi.

Protams, Komisija — un ar to es atbildu uz dažiem debašu laikā uzdotajiem jautājumiem — atbalsta tās budžeta priekšlikumu. Mēs ceram, ka Parlaments ar jūsu balsu starpniecību arī apstiprinās mūsu mērķus. Kā jau priekšsēdētājs Barroso vakar jautājumu stundā teica, ar līdz šim izdarīto nepietiek.

Situācija nodarbinātības jomā ir tāda, ka mums visiem ir jādarbā vairāk gan Eiropas, gan valstu līmenī. Patlaban mūsu lielākās bažas rada bezdarbs, un mēs ceram, ka turpmākajā darbā saistībā ar šo jautājumu varam paļauties uz Eiropas Parlamentu, kā arī ceram, ka tas spēs pastiecināt Padomi un valstis apstiprināt mūsu priekšlikumu par struktūrfondu administrēšanas atvieglošanu, jo tas noteikti varētu palīdzēt.

Kāds cits apspriestais jautājums bija saistīts ar administratīvo slogu. Šajā ceturtdienā Komisija pieņems ļoti tālejošu paziņojumu par administratīvā sloga samazināšanu. Šajā paziņojumā būs atrunāts, kas ir sasniegts līdz šim un kas vēl jāsasniedz. Tā pamatā ir arī nozīmīgais Stoiber grupas paveiktais darbs. Saskaņā ar šo ziņojumu aina ir diezgan pozitīva, un priekšlikums par to, kā mazināt administratīvo slogu, ir jau pieejams. Diemžēl lielākā daļa šo priekšlikumu jāapstiprina Padomei, tāpēc vēlreiz norādu, ka ceru, ka Eiropas Parlaments palīdzēs ietekmēt dalībvalstis, lai šo jautājumu risināšana patiešām virzītos uz priekšu.

Es gribētu teikt dažus vārdus arī par finanšu tirgus uzraudzības jautājumu, kas pēdējo mēnešu laikā, protams, regulāri ticis iekļauts Komisijas darba kārtībā. ES līmenī jāizstrādā pilnīgi jauna uzraudzības sistēma, un esam gandarīti, ka šajā jautājumā panākts zināms progress. Padome vispārēji ir vienojusies par Komisijas priekšlikumu par makrouzraudzības sistēmiskās risku komitejas izveidi. Mēs ceram, ka šajā jautājumā Parlaments neliegs atbalstu. Lielākas grūtības ir saistītas ar tādu uzraudzības iestāžu izveidi, kas veiks mikrouzraudzību, tāpēc arī šajā sakarā mēs ceram uz Padomes un Parlamenta vēlmi pēc iespējas drīzāk rast mērķtiecīgu un efektīvu risinājumu.

Visbeidzot, ļaujiet man vēl pāris vārdos pieminēt jautājumu, kas arī atrodas Zviedrijas prezidentūras darba kārtības augšgalā, proti, klimata pārmaiņas, jo Kopenhāgenas konference notiks jau pēc dažām nedēļām. Manuprāt, vairāki no jums jau pieminēja to, kas ir galvenais tajā ziņā, vai mūs gaida panākumi vai neveiksme. Es to dēvētu par klimata taisnīgumu, jo tas saistīts ar attiecībām jaunattīstības un attīstīto valstu starpā, kā arī vēlmi sniegt ticamu priekšlikumu tādu pasākumu finansēšanai, kuri saistīti ar pielāgošanos klimata pārmaiņām un to ietekmes mazināšanu, kā arī ar to, kādu piemēru mēs rādām.

Komisija — vienīgā instance, kas to ir izdarījusi —, ir iesniegusi finansēšanas priekšlikumu. Daudzi to kritizējuši, teikdami, ka ar to nepietiek. Esmu pārliecināta, ka ar to nepietiek, tomēr tas ir pirmais solis un, cerams, tas pamudinās arī pārējās instances iesniegt savus priekšlikumus, kurus mēs varētu pārrunāt Kopenhāgenā. Protams, mēs arī turpmāk būsime aktīvi un nemazināsim mūsu centienus, bet tā vietā iedrošināsim visas pārējās puses un partnerus pilnībā piedalīties šajā darbā un sēsties pie viena galda — tostarp pirmo reizi arī Amerikas Savienotās Valstis — lai mēs varētu reaģēt uz visām pilsoņu paustajām bažām.

Es jums apliecinu, ka mūsu mērķis nav mazināt centienus, bet gan pārliecināties, ka mēs strādājam proaktīvi, lai darbs Kopenhāgenā būtu veiksmīgs.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Gerard Batten (EFD), rakstiski. – Ir dzirdami satraucoši minējumi par to, ka *Tony Blair* varētu iecelt par pirmo Eiropas Savienības prezidentu atbilstīgi Lisabonas līgumam / Eiropas Konstitūcijai. Gandrīz trīsdesmit astoņi

tūkstoši cilvēku ir parakstījuši Eiropas mēroga petīciju, iebilstot pret viņa kandidatūru. Nav grūti saprast, kāpēc tā. Kā Lielbritānijas premjerministrs *Blair* kungs atklājās kā melis un sapņotājs. Par salīdzinoši pieticīgo premjerministra algu viņam noslēpumainā kārtā izdevās kļūt par multimiljonāru. Skandālā, kas saistīts ar parlamenta deputātu izdevumiem un kas patlaban ir skāris Apakšnamu, neizskaidrojami pazuduši ir tikai viena parlamenta deputāta izdevumu ieraksti. Tie ir *Blair* kunga izdevumu ieraksti. Arī mani pārņem riebums, tāpat kā tos, kas iebilda *Blair* kunga kandidatūrai. Tomēr, kurš gan varētu būt labāks šīs uz viltus, meliem un korupcijas veidotās Eiropas Savienības prezidenta kandidāts kā *Blair* kungs? *Blair* kungs izputināja Lielbritāniju. To pašu viņš varētu izdarīt arī ar Eiropas Savienību. Eiropas Savienība un *Tony Blair* ir viens otra cienīgi.

Ivo Belet (PPE), rakstiski. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mēs pieņemam, ka gaidāmās Eiropadomes darba kārtībā būs arī jautājums par ekonomisko krīzi, jo īpaši par situāciju ar *Opel*. *Opel* pārņemšana un šajā sakarā apsolītais ievērojamais valsts atbalsts būs patiesi pārbaudījums Eiropai; te jārunā ir par ticamību Eiropas Komisijai, kuras uzdevums ir nodrošināt to, ka netiek piešķirts nelikumīgs valsts atbalsts. Nav pieņemams tas, ka stipras, rentablas rūpnīcas tiek slēgtas tikai tāpēc, ka dalībvalsts, kurā tās atrodas, nespēj sniegt tik lielu valsts atbalstu kā kāda cita — lielāka un spēcīgāka — dalībvalsts.

No gadījuma ar *Opel* mums jāgūst arī mācība: vēl nav par vēlu izstrādāt koordinētu Eiropas stratēģiju autotransporta nozarei. CARS 21 bija un joprojām ir slavējams plāns, tomēr ar to nebūt nepietiek. Eiropai jāizstrādā spēcīgs plāns nākotnei, kas ievērojami paātrina ilgtspējīgas elektriskās automašīnas izveidi. Lai to izdarītu, mums Eiropas automobiļu ražotāji jāaicina pie viena galda, un resursi no Septītās pamatprogrammas jākoncentrē šim uzdevumam. Ir pienācis laiks iznākt laukā no mūsu aizsardzības pozīcijām un visiem darba ņēmējiem lielākajā Eiropas nozarē dot pozitīvu signālu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Viens no galvenajiem nākamās Eiropadomes mērķiem būs nodrošināt panākumus ANO konferencē par klimata pārmaiņām, kas decembrī notiks Kopenhāgenā.

Lai ES varētu paust vienprātīgu viedokli, būtiski ir Padomes secinājumi par ES nostāju Kopenhāgenas konferencē. Ir svarīgi uzturēt mērķtiecīgu sarunu pozīciju. ES vajadzētu demonstrēt tās vienotību un rādīt vadības piemēru, īpaši palīdzot jaunattīstības valstīm, kurām, lai pielāgotos klimata pārmaiņu radītajai ietekmei un samazinātu emisiju daudzumu, sākot ar 2020. gadu būs nepieciešami apmēram EUR 100 miljardi gadā.

Lai Kopenhāgenā panāktu vienošanos, īpaši svarīgi ir izstrādāt jaunattīstības valstu, jo īpaši vismazāk attīstīto valstu, finansēšanas sistēmas struktūru, kā arī definēt minētā finansējuma avotus un apmērus.

Sakarā ar minēto vienošanos spēkā stāsies protokols, kas, sākot ar 2013. gada 1. janvāri aizstās Kioto protokolu un garantēs efektīvu siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu, vienlaikus ļaujot Eiropas industrijai palikt konkurētspējīgai pasaules tirgos.

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Mēs ceram, ka ne vēlāk kā līdz pēdējai Eiropadomes sesijai oktobrī, tiks novērsti pēdējie šķēršļi, kas kavē Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Šī vienošanās daudzējādā ziņā var mudināt Eiropas Savienību īstenot lēmumu pieņemšanas efektīvāku procesu. Es gribētu uzsvērt vienu piemēru: energoapgādes drošība. Viena liecība par progresu ir tāda, ka, pretēji līdz šim redzētajam, EK līgumā enerģētikas politikai veltīta atsevišķa sadaļa. Pamatojoties uz dažu pēdējo gadu notikumiem, es uzskatu, ka jaunajā sadaļā būs izstrādātas ES enerģētikas politikas pamatnostādnes. Atbalstāmo uzdevumu starpā ir energoefektivitātes attīstība, atbalsts atjaunojamo resursu izmantošanai un tīklu savienojamība. Kā Parlamenta deputāts no jaunas dalībvalsts, es esmu īpaši gandarīts, ka jaunajā sadaļā par enerģētiku minēts arī solidaritātes jēdziens. Tomēr Lisabonas līgumā, vismaz attiecībā uz enerģētikas politiku, nebūt netiek piedāvāts risinājums. Jaunās sadaļas iekļaušana ir vairāk brīdinājums. Eiropai jāspēr steidzami soļi, lai samazinātu tās atkarību un sekmētu tās uzskatus par vides jautājumiem.

Lisabonas līgums pats par sevi nesniedz nekādas garantijas, vienīgi iespēju. Tā ir iespēja dalībvalstīm konsolidēt kopējas ES enerģētikas politikas pamatojumu, vienlaikus apzinoties atsevišķās intereses. Alternatīvu piegādes maršrutu izstrādi, tīklu savienojamību vai aizsardzības nodrošināšanu pret ārējiem iepirkumiem nākotnē nevar iedomāties bez piemērotas politiskās noteiktības un dalībvalstu sadarbības.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Visā Eiropā jūtams tas, ka Īrija ir apstiprinājusi Lisabonas līgumu. Šis līgums acīmredzami izstrādāts, lai vienkāršotu lēmumu pieņemšanas procesu pēc ES paplašināšanās uz austrumiem. Ņemot to vērā, mūsu Īrijā esošo partneru sniegtais vēstījums pauž atbalstu solidaritātei Eiropas pilsoņu starpā. Mēs arī apsveram vienu no pēdējām Eiropadomēm organizēt saskaņā ar ES rotējošās prezidentūras sistēmu. Tas ir vēl jo būtiskāk tāpēc, ka patlaban jāizvēlas galveno amatu ieņēmēji, kuri šajos amatos atradīsies turpmākos gadus. Šis jautājums ir radījis spraigas diskusijas, tostarp neskaitāmas politiskās

kaislības. Manuprāt, mūsu uzdevums ir novērtēt konkrētus principus, nevis acumirkļa lepnumu. Mums Eiropas Savienībai jāpiedāvā konsekvence, efektivitāte, ilgtermiņa nākotne un līdzsvarota visu reģionu attīstība, lai tā var stāties pretī izaicinājumiem uz pasaules politiskās skatuves neatkarīgi no tā, vai runājam par ekonomisko krīzi, klimata pārmaiņām, mūsu kopējo identitāti utt. Patiesi, Eiropas Savienība iegūs pelnīto varu tikai tad, ja mēs sapratīsimies globālā līmenī un ja mūs varēs identificēt kā organizāciju, kas īsteno vienotas darbības.

(Sēdi uz dažām minūtēm pārtrauca).

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

3. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsojums.

(Balsojuma rezultāti un cita informācija par balsojumu: sk. protokolu)

3.1. Informācijas brīvība Itālijā un citās Eiropas Savienības dalībvalstīs (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Edite Estrela (S&D). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos lūgt vārdu saskaņā ar Reglamenta 157. panta 1. punktu, lai runātu par otro grozījumu projektu, ko iesniedza Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), saistībā ar kopīgās rezolūcijas priekšlikumu par informācijas brīvību Itālijā un citās dalībvalstīs.

Šis ierosinātais grozījums apkauno Eiropas Parlamentu, un patiesības labad jāsaaka, to nevajadzētu ne apspriest, ne arī par to balsot. Tā priekšnoteikumi ir kļūdaini un balstīti tikai uz maldīgiem secinājumiem, pie kādiem vēlēšanu kampaņas laikā nonāca Portugāles politiskās partijas. Pareizo atbildi viņiem sniedza Portugāles balsotāji.

Tomēr neapstrīdama patiesība (un man ir pierādījumi, kas to apliecina) ir fakts, ka Parlamenta deputāts, kas iesniedza šo grozījumu, vakar savā tīmekļa vietnē parādīja neiecietību un tieksmi uz nežēlīgu rīcību, aicinot rakstnieku *José Saramago*, Nobela prēmijas ieguvēju literatūrā, atteikties no Portugāles valstspiederības. Ir samērā skaidri noprotams, kurš uzbrūk uzskatu brīvībai.

– Pirms balsojuma par kopīgās rezolūcijas priekšlikumu RC-B7-0090/2009:

David-Maria Sassoli, S&D grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, saskaņā ar Reglamenta 147. pantu es vēlētos jums atgādināt, ka debatēs par cilvēktiesībām pasaulē 2007. gadā Parlaments nolēma nerīkoties atbilstoši Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) ierosinājumam un atsaukties uz personām, kas pārstāv nozīmīgas civilās vai reliģiskās institūcijas, lai stiprinātu politiskos argumentus.

Tāpēc mēs lūdzam jūs attiecināt tādu pašu nosacījumu uz grozījumiem mūsu rezolūcijā, ko iesniegusi PPE grupa, kuros ir tieša atsauce uz Itālijas Republikas prezidentu *Giorgio Napolitano*.

Priekšsēdētājs. – *Sassoli* kungs, jūs ierosinājat jautājumu par nepieņemamību saskaņā ar Reglamenta 147. pantu. Tāpēc, kā jūs varat iedomāties, prezidentūra, proti, priekšsēdētājs *Jerzy Buzek* šo jautājumu pamatīgi pārbaudīja. Savu analīzi viņš balstīja uz šādiem principiem. Pirmkārt, grozījumi, uz ko jūs atsaucaties, proti, grozījumi Nr. 7, 8 un 9 ir tieši saistīti ar tekstu, ko ar tiem paredzēts grozīt. Otrkārt, ar tiem nav paredzēts svītrot vai aizstāt visu tekstu. Tie arī nemaina dažādus teksta punktus, un nevar norādīt, ka tie neskar visas valodu versijas.

Tāpēc, stingri ievērojot 147. panta noteikumus, priekšsēdētājs uzskata, ka tie atbilst visiem attiecīgajiem pieņemamības kritērijiem. Tādējādi priekšsēdētājs nolēma, ka tie ir pieņemami.

Attiecībā uz atsauci par prezidentu *Napolitano*, mūsu kādreizējo godāto kolēģi, ir bijis precedents, kas ļauj mums savos tekstos iekļaut cilvēku, politiķu vārdus.

Sassoli kungs, ja jūs nevēlaties atkāpties no savas prasības, jums saskaņā ar Reglamentu, protams, ir pieejamas citas iespējas, piemēram, izteikt mutisku grozījumu vai arī, protams, balsot pret iepriekšminētajiem grozījumiem.

Mario Mauro, *PPE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā piekrītu prezidentūras skaidrojumam par grozījumiem. Man ir mutisks grozījums, tāpēc mēs paturēsim visus grozījumus un ierosināsim vienkārši svītrot Itālijas Republikas prezidenta vārdu un uzvārdu.

Tāpēc saskaņā ar mūsu ierasto praksi ierosinu neiekļaut atsauci uz personām un svītrot „*Giorgio Napolitano*”, atstājot grozījumus un iespēju balsot par minētajiem grozījumiem. Uzskatu, ka tas zināmā mērā ļaus mums izrādīt cieņu, ko mēs izjūtam pret Itālijas Republikas prezidentu, kas izteicās skaidri un uz ko debatēs atsaucās visi runātāji no visām politiskajām grupām.

Niccolò Rinaldi, *ALDE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, iepazīties ar prezidentūras lēmumu par šo grozījumu pieņemamību, es tikai gribētu lūgt grozījumu autorus politiskā izdevīguma vārdā minētos grozījumus atcelt.

Neticu, ka Itālijas Republikas prezidenta vārda un uzvārda nepieminēšana daudz ko mainīs, jo šo grozījumu temats ir Itālijas Republikas prezidents. Domāju, ka saistībā ar mūsu darbu tā ir oficiāli pieņemta kārtība. Es nekad neesmu redzējis citu valstu Eiropas Parlamenta deputātus mūsu rezolūcijās citējam Anglijas karalieni vai Vācijas prezidentu tādu iemeslu dēļ, kas varētu likties lietderīgi. Tāpēc es vienkārši lūdzu atcelt rezolūcijas grozījumu Nr. 7, 8. un 9.

Priekšsēdētājs. – *Sassoli* kungs, tā kā jūs uzdevāt šo jautājumu un *Mauro* kungs iesniedza priekšlikumu attiecībā uz jūsu jautājumu, vai jūs vēlētos izteikties, lai sniegtu atbildi?

David-Maria Sassoli, *S&D grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, mēs esam par to, lai Itālijas prezidenta vārds un uzvārds tiktu svītrots. Protams, mēs balsosim pret šiem grozījumiem.

Priekšsēdētājs. – Tādā gadījumā mēs svītrosim Itālijas valsts vadītāja vārdu un uzvārdu.

– *Pirms balsojuma par 3. punktu:*

Nuno Melo (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, man ir šāds mutiskais grozījums: „izsaka nožēlu par Portugāles sociālistu valdības ietekmi, kā rezultātā tika pieņemts lēmums pārtraukt programmas „*Jornal Nacional*” darbību Portugāles televīzijas kanālā TV1, un atzīmē, ka šo lēmumu pašlaik izmeklē Portugāles regulatīvā iestāde.”

(Mutisko grozījumu neapstiprināja)

– *Pēc balsojuma par D apsvērumu:*

József Szájer (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos atgādināt Parlamentam, ka Eiropas Parlamentam nebūtu jāpieņem rezolūcijas, kurās piemēroti dubulti standarti. Tāpēc es minu piemēru no savas valsts — Ungārijas —, kur finanšu ministrs uzsāka kriminālprocesu pret žurnālistu, jo viņam nepatika, ko žurnālists par viņu rakstīja.

Tāpēc es uzskatu, ka Itālijas premjerministra pieminēšana jūsu tekstā par tiesas prāvu uzsākšanu pret Itālijas un Eiropas laikrakstiem un šī gadījuma nepieminēšana — manuprāt, Ungārijā notikušais gadījums ir daudz nopietnāks — attiecas uz dubultu standartu. Tāpēc es aicinātu mūsu kreisā spārna kolēģus nebalsot pret šo grozījumu, jo tas tikai uzskatāmi parādītu, ka jūsu rīcība nav nekas vairāk par izrādīšanos — izrādīšanos tādas valsts premjerministra iebiedēšanai, kurā nav kreisā spārna.

(Aplausi)

Šī valdība nav jums radniecīga, taču jūs nepiekrītat tādiem pašiem standartiem, ja runa ir par sociālistu valdību. Tāpēc grozījums ir atbilstošs.

(Aplausi)

„tā kā Eiropas Parlaments nepiekrīt dubultiem standartiem; tā kā, lai izdarītu politisko spiedienu uz žurnālistiem, kas atklāj ar augsta ranga ierēdņiem un vadošās partijas politiķiem saistītus korupcijas gadījumus, Ungārijas valdības administrācija nesen ir veikusi pasākumus, lai uzsāktu kriminālprocesu pret šādiem plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem;” — proti, žurnālistu *Tamás Pindroch* no „*Magyar Hírlap*” — „tā kā, ievērojot jo īpaši to, ka kriminālprocess tika uzsākts pret žurnālistu, kas pētīja skandālus, kuros bija iesaistīts valdības kādreizējais augsta ranga loceklis un viens no Eiropas Komisijas locekļu kandidātiem; tā kā tā rezultātā Ungārijā prese ir zem politiskā spiediena”.

Aicinu jūs atbalstīt šo grozījumu, lai saglabātu ticamību jums. Tas uzskatāmi parādītu, ka jūs nevis iebiedējat konkrētu personu, kas jums nepatīk un kas neatbalsta jūsu politiskos uzskatus, bet gan patiešām atbalstāt preses brīvību Eiropā.

(Mutisko grozījumu neapstiprināja)

Priekšsēdētājs. – Ar šo balsojums ir slēgts.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu vārdu, lai informētu jūs par ļoti nopietnu atgadījumu, kam nav nekāda sakara ar šo balsojumu un saistībā ar kuru es aicinu Parlamenta prezidentūru iespējami ātri iegūt informāciju, lai mēs varētu rīkoties, aizstāvēt mūsu privilēģijas un imunitāti.

Šorīt Itālijas policijas amatpersonas ielauzās mūsu delegācijas locekļa privātajā mājoklī, kamēr viņš atradās šeit, Strasbūrā. Tāpēc viņam steidzami bija jāpamet Strasbūra, lai atgrieztos savā dzīvesvietā pēc Itālijas tiesu rīkojuma, saskaņā ar kuru dots rīkojums pārmeklēt Eiropas Parlamenta deputātu, proti, izdarīt kratīšanu Eiropas Parlamenta deputāta privātajā mājoklī, kas ir mūsu privilēģiju un imunitātes pamataspektu acīmredzams pārkāpums.

Es tikai lūdzu Parlamentu un prezidentūru pārbaudīt, vai tiesu un Itālijas policijas uzsāktā iniciatīva attiecībā uz *Clemente Mastella* nav necienīga rīcība un nopietns mūsu imunitātes noteikumu pārkāpums.

Priekšsēdētājs. – Prezidentūra risinās šo jautājumu, lai nepārprotami aizstāvētu mūsu privilēģijas un imunitāti.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka iepriekšējais neveiksmīgais balsojums par Lietuvas likumu, kas tomēr ir jāisteno, ir palīdzējis daudziem kolēģiem izprast apdraudējumu, ko nedrīkst pieļaut, ka Eiropas Savienība varētu pārvērsties par Padomju Savienību.

4. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- Informācijas brīvība Itālijā un citās Eiropas Savienības dalībvalstīs

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka tiesu iestādes iesniegs prasības pret *Berlusconi* kungu par viņa veiktajiem noziegumiem un ka viņa kundzība pār presi beigsies. Konkrētiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kas nebalsoja par notiesāšanu, būtu jāpārtrauc ignorēt notiekošo, jo notikumi Itālijā saistībā ar brīvību ir ļoti nopietns jautājums. Tas attiecas uz visiem Eiropas iedzīvotājiem, lai arī kāds būtu šodienas balsojuma rezultāts.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Es balsoju par Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas rezolūciju, kas izstrādāta sadarbībā ar citām grupām, jo informācijas brīvība, vārda brīvība un viedokļu dažādība ir jānodrošina visās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Informācijas brīvība ir brīvas demokrātiskās sabiedrības pamats, un Pamattiesību hartā ir noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz vārda brīvību, un šīs tiesības ietver tiesības uz savu pārliecību, kā arī informācijas un ideju iegūšanu un izplatīšanu bez valsts iestāžu iejaukšanās. Tāpēc mums, Eiropas Parlamenta deputātiem, ir jāatbalsta neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu un godīgas konkurences veidošanās valstu mērogā. Lai nodrošinātu reālu preses brīvību, valsts iestādēm jābūt gatavām aizstāvēt vārda brīvību un veicināt tās pilnveidošanos. Tas ir vissvarīgākais jautājums, lai nodrošinātu Eiropas Savienības pamatvērtības un tiesības.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, „ko kāpurs sauc par pasaules galu, to visa pārējā pasaule sauc par taureni”. Šī ķīniešu filozofa doma sasaucas ar šīm debatēm, ja mēs ņemam vērā, ka prezidents *Obama* ieguva Nobela Miera prēmiju, neraugoties uz saņemto naidīgo kritiku televīzijas reportāžās, un šeit mēs apspriežam apgalvojumus par brīvības trūkumu, ko motivē tikai viens aspekts: naida kultūra pret *Berlusconi* kungu.

Naida kultūra, kā uzskatāmi parādīja fotomontāža ar premjerministru aiz restēm ielu demonstrācijā par preses brīvību, kurā dominēja sarkanie karogi un visa veida aizvainojumi. Naida kultūra, par ko šim Parlamentam ir jāuzņemas atbildība, ja jānovērš kreisi noskaņoto jakobiņu kaunpilnie, nedemokrātiskie izlēcieni.

Varētu būt, ka Eiropa, kas vienmēr ir centusies samierināties ar spēcīgo un ietekmīgo Itāliju, izliekas nezinām to visu, lai mazinātu Itālijas ietekmi. Itālijas iedzīvotāji to nepieļaus; viņi nepieļaus viltīgās Eiropas varas mēģinājumus samazināt Itālijas ietekmi, pamatojoties uz nauda kultūru, ko Itālijā atbalsta tie, kas tikai vēlas sagraut centriski labējo panākto demokrātisko uzvaru vēlēšanās.

Mēs dzirdam visa veida aizvainojumus, lai gan no visiem Itālijas lielākajiem laikrakstiem 18 ir pret valdību vai nav vienprātis ar to un tikai piecus var attiecināt uz centriski labējiem. Tā ir patiesība, un ir pienācis laiks, lai Eiropas Parlaments demokrātijas interesēs spriestu par Itālijas kreisi noskaņoto antidemokrātiju un noslieci uz nauda kultūru.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Ļaujiet mums brīdināt tos meļus Ungārijā, kas apgalvo, ka partijai *Jobbik* nav un nevar būt vieta Eiropas Parlamentā, uzsverot, ka Ungārijas partijas *Jobbik* delegācijas trīs deputātu balsis bija izšķirošas, lai Itāliju šeit šodien nevarētu nosodīt klātesošie netaisnie un diskriminējošie spēki. To es vēlos paziņot pirmkārt. Otrkārt, mēs to darījām nevis pamatojoties uz politiskās grupas disciplīnu, bet gan saskaņā ar tiesiskuma standartiem. Mēs arī vispirms ņēmām vērā, ka viņi būtu mēģinājuši izmantot dubultus standartus. Es patiešām vakar sūdzējos *Barroso* kungam, ka Ungārijā sociālistu-liberāļu valdība pārkāpa viedokļa paušanas brīvību nevis koncentrējoties uz presi vai plašsaziņas līdzekļiem, bet gan šaujot cilvēkiem acīs, ieslogot un spīdzinot viņus cietumā un veicot virkni paraugprāvu. Uz to *Barroso* kungs atbildēja, ka tā bija valsts iekšējā lieta. Kā tā var būt valsts iekšējā lieta, ja Itālijas gadījums nav valsts iekšējā lieta? Partija *Jobbik* nepieļaus, ka Parlamentā piemēro šādus dubultus standartus.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, arī Eiropa ir pamanījusi, ka Itālijas opozīcija ir kļuvusi nesakarīga, iedomājoties lietas, kas neeksistē.

Protams, mēs par to nevaram priecāties, jo mums par labāku būtu jāatzīst nāksana uz Parlamentu un tādu reālu problēmu apspriešana, kurām cilvēki lūdz mūs rast risinājumus, taču mēs varam sevi mierināt ar faktu, ka vismaz Eiropa ir sniegusi spriedumu, kuru apstrīdēt nespēs pat *Antonio Di Pietro*. Patiesībā tas notika jau 2004. gadā, kad galvenā persona arī bija *Di Pietro* kungs, kuru atbalstīja citi deputāti, un tagad viņš šurp ir atsūtījis citus darīt to pašu, tomēr no šīs kustības puses nav bijis nekā iepriecinoša.

Turklāt Itālijas vēlēti gribēja atbrīvot parlamentu no komunistiem, un tie vairs nav šajos amatos. Preses brīvība Itālijā nav nekas vairāk kā izdevējorganizāciju, tiesnešu un politiķu mēģinājums padarīt par nelikumīgu premjerministru un viņa valdību. Tomēr tas izraisa situāciju, kurā notiek masveida tварstīšana un apmātībā tiek mērķēts tikai uz vienu cilvēku, un pilsoņu karu, kas, pamatojoties uz konkrētu kreisā spārna elementu stimuliem, var izraisīt ļoti nopietnas sekas.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Ir dažādi veidi, kā iznīcināt plašsaziņas līdzekļu plurālismu, sniegt iedzīvotājiem neobjektīvu informāciju un novērst viedokļu dažādību. Viena no iespējām ir plašsaziņas līdzekļu ekonomiskā monopolizācija, iegūstot īpašumtiesības, taču tā nav vienīgā iespēja. Informācijas monopolu var iegūt, piemēram, vadošo plašsaziņas līdzekļu iestāžu amatos ieceļot vienas partijas biedrus — tas ir, vadošās partijas biedrus — un bloķējot citas iespējas. Ir arī citi piemēri, un mēs šajā plenārsēžā zālē esam tos dzirdējuši diskusiju laikā par šo tematu. Tie droši vien bija reāli fakti.

Tas viss pierāda faktu — ja Eiropa vēlas būt demokrātiska, tai vajadzīgas tiesību normas, tai vajadzīgas direktīvas, lai radītu plašsaziņas līdzekļu plurālismu. Tāpēc es atbalstīju rezolūciju, ko ierosināja ALDE, sociālisti un zaļie, kas sagatavo tieši šāda veida priekšlikumus.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos labot savu pirmo un otro balsojumu — es biju nodomājis atturēties, taču kļūdījos, jo rīkojos steigā, un nospiedu nepareizo taustiņu. Mani pirmie divi balsojumi ir atturēšanās no visas dienas balsojumiem.

Mans paziņojums ir šāds: priekšlikumā jau sākotnēji ir nopietns pārkāpums, kas izraisīja šodienas debates, un tas ir pārkāpums, uz ko jau ir norādījis Itālijas Republikas prezidents. Šis pārkāpums ir papildināts ar oportūnismu, izvēloties Itālijas premjerministra tiesvedību pret konkrētiem laikrakstiem — procesu, kas nepārprotami pilnībā atbilst tiesiskumam, — kā līdzekli, ar ko uzbrukt viņam.

Tāpēc mēs nebalsojām par Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas, Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas utt. priekšlikumu, taču mēs nebalsojām arī par Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) priekšlikumu, jo, lai gan līdz šim tas ir izpelnījies atzinību kā Itālijas cieņas nodrošinājums, tajā absolūti nav pievērsta uzmanība plašsaziņas līdzekļu un valsts varas līdzsvara problēmai, kas pastāv Eiropā un kas ir nopietna problēma arī Itālijā. Tas skar ne tikai Itālijas premjerministra interešu konfliktu šajā jomā, bet arī citas problēmas.

Taču valsts mērogā manis pārstāvētā partija *UDC* pastāvīgi iebilst pret lielāko daļu no tā. Es uzskatu, ka arī mums ir jāizsaka atbalsts atturoties.

Carlo Fidanza (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, šīs debates mums ir parādījušas, ka Itālijas kreiso spēku uzskati arvien tālāk attālinās no valsts iedzīvotāju uzskatiem. Nav notikusi sacelšanās starp itāļiešiem; ir bijuši tiesas, izdevējdarbības un politiskās elites politiskie manevri, lai apstrīdētu pirms pāris mēnešiem iedzīvotāju likumīgi sniegto spriedumu.

Dāmas un kungi, tie, kas šajā Parlamentā pēdējās pāris dienās ir apgalvojuši, ka Itālijas iedzīvotājus uztrauc preses brīvība, ko apdraud *Berlusconi* kungs, melo, un viņi to zina. Visi godprātīgie Itālijas iedzīvotāji atzīst, ka Itālijā ir laikraksti, radiostacijas un televīzijas kanāli, kas darbojas brīvi; ka daudzu minēto laikrakstu redakcijas politika ir pretēja Itālijas premjerministra politikai; ja pastāv viedokļu dažādības trūkums, tad tas ir vienīgajā — kolēģi, es uzsveru „vienīgajā” — Itālijas žurnālistu atzītajā arodbiedrībā, kas nekaunīgā kārtā ir kreisi orientēta; un ka programmu veidotāji, komentētāji un komiķi, kuru uzskati nesakrīt ar Itālijas premjerministra uzskatiem, var viegli atrast darbu un strādāt valsts televīzijas kanālos vai Itālijas premjerministram piederošajos televīzijas kanālos, bet viņu brīvība netiek apdraudēta.

Ja Itālijas iedzīvotājiem ir kādas raizes un bažas, tad tās, priekšsēdētāja kungs, līdzīgi kā visiem eiropiešiem, ir saistītas ar krīzi, nelegālo imigrāciju, nodarbinātību un pensijām, nevis ar informācijas brīvību, kas nekad nav bijusi apdraudēta un kas, gluži pretēji, ik dienu tiek pakļauta kreiso spēku atbalstītajiem izlēcieniem.

Lena Ek (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es citēšu Džonu Stjuartu Millu un tad turpināšu zviedru valodā. „Ja visai cilvēcei, izņemot vienu cilvēku, būtu viens viedoklis, cilvēcei vairs nebūtu pamata aplūcināt šo vienu cilvēku, turpretim viņam, ja viņam būtu vara, būtu pamats aplūcināt cilvēci.”

(SV) Itālija ir daļa no Eiropas demokrātijas sākotnes. Tāpēc ir nožēlojami, ka Itālijas plašsaziņas līdzekļi ir nonākuši tādā situācijā, kāda tā ir šodien. ES sadarbības būtība ir pamata cilvēktiesību ievērošana visās Eiropas valstīs. Pilnīgi nepareizi ir apgalvot, kā to dara Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti), ka šis gadījums nav tāds. PPE grupa slēpjas aiz šiem argumentiem un tādējādi kalpo *Silvio Berlusconi* lietai.

Plašsaziņas līdzekļu daudzveidība iever daudz dažādu dalībnieku, kam ir iespēja darboties bez valsts iejaukšanās plašsaziņas līdzekļu saturā. Lai mums Eiropā būtu dinamiskas un demokrātiskas debates, mums vajadzīgi neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi visās dalībvalstīs. Uz ES neattiecas, kā tas tiek panākts. Taču preses brīvības nodrošināšana faktiski ir jautājums, kas būtu jārisina ES mērogā. Tāpēc es izsaku nožēlu par šodienas balsojuma rezultātu saistībā ar rezolūciju par plašsaziņas līdzekļu brīvību Itālijā.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mani neiespaido *Berlusconi* kunga politiskās un morālās vadības stils, un, ja runa ir par preses brīvību, Itālija diemžēl nav valstu saraksta augšgalā. Tomēr informācijas un preses brīvība galvenokārt ir pašas Itālijas jautājums. Šajā sakarā jārikojas ir pašiem Itālijas iedzīvotājiem. Par laimi viņi to tiešām dara, piemēram, atceļot Itālijas premjerministra imunitāti. Turklāt laikraksta „*Il Fatto Quotidiano*” nesenaais secinājums liecina, ka Itālijā ir kritizējoša prese un ka tai ir iespējas manevrēt.

Tāpēc es aicinu pašus Itālijas iedzīvotājus saglabāt piesardzību attiecībā uz jebkādiem uzbrukumiem preses brīvībai viņu valstī. Es ceru, ka Briseles birokrātijai nebūs jāiejaucas šajā jautājumā. Galu galā mēs vēlamies nevis „vairāk Eiropas”, bet gan drīzāk Eiropu, kas koncentrējas uz saviem galvenajiem uzdevumiem. Tikai tad Eiropa varēs iegūt vēlētāju uzticību.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, informācijas brīvība ir ļoti svarīgs jautājums, un, kas attiecas uz mani, es balsoju par to. Tomēr mums ir jāatceras, ka brīvība ietver arī atbildību, un mums Eiropā ir vajadzīga kritiska un pārredzama saziņa. Mums jānodrošina, ka tā tas būs arī turpmāk. Eiropas vēsture liecina, kāda veida šausminošas sekas bijušas tam, ka tika slēgti plašsaziņas līdzekļi un informācijai neļāva plūst brīvi.

Šajā sakarā es domāju, ka mums Eiropas Parlamentā ir jāraugās uz visu Eiropu kopumā, nevis tikai uz atsevišķu dalībvalsti. Tāpēc mums ir jāpaplašina šis jautājums un jānosaka principi, ko pašiem ievērot, neatkarīgi no tā, vai pie varas ir sociālisti, liberāļi vai labējie spēki. Uz ikvienu personu un visiem gadījumiem ir jāattiecinā vienādi noteikumi, mums ir jārikojas, lai informācijas brīvība tiktu saglabāta. Tā ir viena no pamatbrīvībām, ko, es ceru, Eiropas Savienība saglabās arī turpmākajos gados. Tāpat es ceru, ka uz visiem attiecinās vienādus standartus.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība apgalvo, ka ietver sevī precīzus brīvības un demokrātijas principus, un tie visi ir no jauna apliecināti un pastiprināti Lisabonas līgumā, tomēr atkal un atkal mēs ignorējam trokšņainos izlēcienus, kas notiek vienā vai otrā dalībvalstī. Mēs nevainojam tos, kas

neatbalsta principus, uz kuriem balstās Eiropas Savienība. Mums nepatīk šūpot laivu, tomēr šodien mums bija iespēja piecelties un pateikt, ka Itālijas premjerministra īstenotā preses kontrole ir acīmredzams pārkāpums.

Arī citās dalībvalstīs ir problēmas, taču Itālijā tās ir vislielākās. Pateicoties AK Neatkarības partijas un Lielbritānijas Konservatīvo partijas balsīm, mēs šodien zaudējam ar vienu balsi: runa bija par vienu balsi. Lielbritānijas konservatīvie apgalvo, ka vēlas repatriēt no Eiropas Savienības sociālo un nodarbinātības politiku. Viņi neapgalvo, ka vēlas arī novērst jebkādu Eiropas Savienības lomu, aizstāvēt pamatbrīvības, kas atbalsta demokrātiju visā Eiropā.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, arī mani iepriecina, ka rezolūcija tika noraidīta, jo Eiropas Parlamentam ir nepieņemami, ka tas tiek ļaunprātīgi izmantots, lai vadītu politiskās raganu medības pret konkrētu politiķi. Tāpat Parlamentam ir nepieņemami šajā jautājumā nostādīt sevi kā sava veida Eiropas diktatoru, inkvizīcijas vadītāju, kas tieši iejaucas kādā jautājumā, kas ir tikai un vienīgi atsevišķu dalībvalstu jautājums.

Tie, kas šeit izdomā šķietamus draudus informācijas brīvībai Itālijā, draudus, kas ir pilnībā iedomāti, pirmie atbalsta ierobežojošus likumus, kuru mērķis skaidri un vienkārši ir citādi domājošo izslēgšana no politikas. Šī kreisā spārna liekulība ir šķebinoša. Patiešām — ja Beļģijā būtu kaut uz pusi tik liela informācijas brīvība kā Itālijā, mēs jau būtu panākuši ievērojamu progresu.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments neviens uzticību ar to, ka visa mūsu šodienas darba kārtība, visi mūsu balsojumi būtu jāsāk salīdzināt ar jautājumu, kam šeit vispār nevajadzēja rasties. Tas ir ārpus Parlamenta darbības jomas un ir vienas ES dalībvalsts prerogatīva.

Es īpaši neaizstāvu *Silvio Berlusconi*. Mani iepriecina, ka Lielbritānijas konservatīvie vairs nedarbojas kopā ar viņa pārstāvēto partiju Eiropas Tautas partijas grupā, taču es nevarēju būt vienīgais, kuru traucēja farizejiskais paštaisnīgums, ko mēs šo debašu laikā dzirdējām no pretējās puses. Viņi žēlojās par to, ka pret *Berlusconi* kungu aizliegts iesniegt prasību, nepieminot to, ka viņiem kā Eiropas Parlamenta deputātiem ir līdzīga imunitāte. Viņi žēlojas par *Berlusconi* kundzību pār plašsaziņas līdzekļiem, nepieminot desmitiem miljonus eiro publiskā finansējuma, ko Eiropas Parlaments tērē sevis reklamēšanai.

Šī rezolūcija un fakts, ka mēs ar to vispār šodien saskārāmies, neviens uzticību nevienam — ne uzticību itāļiem, kas šajā plenārsēžu zālē izteica argumentu, ka viņi zaudējuši savā nācijas valstī, ne arī uzticību mums pārējiem par uzdrošināšanos iesaistīties. Šādi jautājumi pienācīgi būtu jārisina, izmantojot Itālijas Republikas valsts demokrātiskos mehānismus un procedūras. Ļaujiet man atkārtot savu aicinājumu saistībā ar Lisabonas līguma nodošanu balsojumam. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka uz visiem mums šajā plenārsēžu zālē attiecas plašsaziņas līdzekļu plurālisms. Mēs visi vēlamies redzēt lielāku plašsaziņas līdzekļu plurālismu visā ES. Mani uztrauc plašsaziņas līdzekļu plurālisms vairākās dalībvalstīs. Tāpat mani uztrauc plašsaziņas līdzekļu plurālisms vairākās valstīs ārpus ES, par kurām sociālisti bieži vien vispār neuzdod šādu jautājumu, piemēram, Kubā un Ziemeļkorejā. Par plašsaziņas līdzekļu plurālismu minētajās valstīs sociālisti drīzāk paklusē.

Taču šeit ir ļoti svarīgs princips. Grupas *The Rolling Stones* dalībnieki reiz teikuši: „Ne vienmēr var dabūt to, ko grib”. Ja jūs nevarat dabūt to, ko gribat, jūs ļaunajaties uz savas valsts demokrātisko procesu, lai pārliecinātu cilvēkus gāzt valdību, ko jūs neatbalstāt. Jūs neizlemjat doties uz Eiropas Parlamentu, lai mēģinātu tur panākt demokrātisko lēmumu atcelšanu. Šo principu augstu vērtē konservatīvie, un tāpēc es lepojos ar to, ka Eiropas Konservatīvo un reformistu grupai bija nozīme šīs nicināmās rezolūcijas noraidīšanā.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta demokrātiskais balsojums neapstrīdami pierādīja to, ko ikviens atzīst par patiesu, proti, ka Itālijā ir informācijas brīvība.

Redziet, kreisā spārna pārstāvji mēģināja atrast argumentus, lai izraisītu iebildumus, bet kāpēc? Jo, kā es jau minēju Briselē, Itālijā ir daudz laikrakstu, taču viņi nezina, ko rakstīt, tāpēc vienīgais, ko viņi spēja pateikt, — aizkavējot Parlamenta darba procesu uz mēnesi — bija atbalsts viedoklim, ka Itālijā nav informācijas brīvības.

Savos daudzajos laikrakstos viņi nevar rakstīt par Itālijas valdību, kas panāca to, ka Akvilas zemestrīces upuri četru mēnešu laikā no telšu pilsētiņām pārcēlās atpakaļ uz pienācīgiem mājokļiem; savos laikrakstos viņi nevar rakstīt par to, ka trīs mēnešu laikā jaunā *Berlusconi* vadītā valdība Itālijā aizvāca atkritumus no Neapoles ielām, kam viņi bija jāvuši krāties gadiem; viņi nevar teikt, ka saskaņā ar ESAO datiem Itālija ir valsts, kurā,

neraugoties uz ekonomikas krīzi, bija vismazākais darba vietu zudums; savos laikrakstos viņi nevar rakstīt par to, ka, neraugoties uz ekonomikas krīzi, Itālijā nav bankrotējuši neviena banka un neviens noguldītājs nav zaudējis savu naudu. To viņi nevar teikt. Neviens viņus nelasa, neviens viņiem netic un viņi vaino iedomātu informācijas brīvības trūkumu.

Vai zināt, ko mēs sakām Itālijā? Mēs sakām, ka viņi līdzinās tādiem, kas ir atvēruši aploku, izlaiduši bulļus laukā un meklē ragus: viņi Itālijā ir pazaudējuši bulļus, balsis un atbalstītāju skaitu; viņi mēģināja — ar to es beigšu, priekšsēdētāja kungs, — tos atgūt Eiropā, kur viņiem arī bija vairākums, taču arī tur viņi šo vairākumu zaudēja.

Demokrātija vēlreiz uzskatāmi parādīja, ka informācijas brīvība Itālijā pastāv, tāpēc „visu cieņu” tiem, kas Eiropā vēlējās pierādīt pretējo.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti priecājos par šodienas rezolūcijas balsojuma iznākumu, jo Itālija ir Eiropas Savienības dalībvalsts un tās atsevišķa iekļaušana mūsu priekšlikumā būtu lieka. Tomēr es ceru, ka turpmāk mums būs iespēja apspriest informācijas brīvību, preses brīvību un atsevišķu žurnālistu brīvību iestādēs, kurās viņi strādā, lai izteiktu savus viedokļus. Mums būtu jānodrošina, ka šis princips tiek piemērots visā Eiropas Savienībā, jo mums nevajadzētu apspriest tikai vienu konkrētu valsti. Šodienas balsojuma iznākums bija labs gan Eiropas Savienībai, gan demokrātijai.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, kā parasti mēs konstatējam, ka Eiropas Parlamentā, nevis Itālijas Deputātu palātā vai Itālijas Senātā, tiek apspriesti un nodoti balsojumam jautājumi, kas ir nozīmīgi tikai valsts interesēs.

Vēlreiz — pēc apsūdzībām saistībā ar imigrāciju, kas Eiropas Parlamentā no opozīcijas puses izskanējušas pret Itālijas valdību, nevis saistībā ar dīvaino sazvērestību, ka viņi paši sevi uzskata par upuriem, bet gan saistībā ar iedzīvotāju suverēno gribu, ir veikts oportūnistisks, smieklīgs un egoistisks mēģinājums sagrozīt faktus par reālo situāciju Itālijā ar vienīgo mērķi nomelnot valdību un mūsu valsti premjerministra *Silvio Berlusconi* personā.

Mazākuma partijas ir mēģinājušas gūt pārsvaru vēlēšanās ar vienpusīgu reklāmas kampaņu, kompensējot savu politisko programmu ideoloģijas un satura trūkumu ar kampaņu, kas paredzēta, lai mūsu valstij izraisītu sistemātisku kaitejumu Eiropā. Tiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kas ir atbalstījuši Itālijas opozīciju, vajadzētu koncentrēties uz jautājumiem, kas nepārprotami skar viņu pašu valstis, neraugoties uz Itālijas situāciju no manu tautiešu maldinošā un mānīgā skatpunkta. Viņi pieder partijai, kas gadu gaitā ir izcēlusies ar politiku, kurai ir tikai viens mērķis: sistemātiski un mērķtiecīgi nomelnot Itālijas premjerministru, koalīcijas vadītāju, ko demokrātiskās vēlēšanās ievēlēja 17 miljoni Itālijas iedzīvotāju.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Informācijas brīvība Itālijā un citās Eiropas Savienības dalībvalstīs

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es atbalstīju Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas rezolūciju par informācijas brīvību, jo uzskatu, ka preses brīvība ir viens no brīvas un demokrātiskas sabiedrības pilāriem, ko es atbalstu, un, kad tas tiek pakļauts briesmām, kā pašlaik Itālijā, mums jābūt gataviem to aizstāvēt. Itālijā vārda brīvība un preses brīvība nepārprotami ir nopietni apdraudēta.

Fakts, ka premjerministrs tieši vai netieši kontrolē izdevniecību plašo impēriju, dienas un nedēļas laikrakstus un trīs televīzijas kanālus, nekādā ziņā nav savienojams ar *Berlusconi* kunga ieņemto politisko amatu un ar demokrātiskas valsts un ES dalībvalsts prasībām. Turklāt pastāv mēģinājumi izdarīt spiedienu uz valsts televīzijas staciju un manipulēt ar to. Mums nevajadzētu aizmirst, ka pašreizējā ekonomikas krīze ir turpinājusi novājināt plašsaziņas līdzekļus, padarot tos uzņēmīgākus pret reklāmas sabiedrību vai valsts iestāžu veikto spiedienu. Eiropas Komisijai beidzot obligāti ir jāsniedz priekšlikums direktīvai par plašsaziņas līdzekļu plurālismu un koncentrāciju, precizējot noteikumus, kas visām dalībvalstīm jāievēro šajā jomā, kas ir tik svarīga demokrātijai.

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Attiecībā uz rezolūcijas projektu par informācijas brīvību Itālijā es balsoju par tā nosaukuma maiņu atbilstoši Eiropas Komisijas 2009. gada 8. oktobra paziņojumam, svītrojot vārdu „Itālija”. Pat ja situācija Itālijā ir ārkārtīgi uztraucoša sakarā ar interešu konflikta turpināšanos starp valsts vai privāto plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām un/vai kontroli un dažiem politiskajiem spēkiem, es piekrītu savu kolēģu viedoklim, ka Eiropas Parlamentam nevajadzētu „rādīt ar pirkstu” uz vienu vai otru dalībvalsti.

Liam Aylward, Brian Crowley un Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – Šodien mēs balsojam par dažādām rezolūcijām un grozījumiem. Būtībā mēs saskārāmies ar priekšlikumiem, kas nosodīja plašsaziņas līdzekļu darbību Vācijā, Portugālē, Ungārijā un Itālijā.

Kā Īrijas valdības vadošās partijas biedri mēs konsekventi esam pretojušies Eiropas Parlamentā ierosinātajiem priekšlikumiem, kas nosoda atsevišķu valdību un atsevišķu Eiropas Savienības valstu iekšējās darbības.

Kopš pievienošanās Eiropas Savienībai mēs konsekventi esam pretojušies politiskajām stratēģijām, ar ko Eiropas Parlaments tiek aicināts izskatīt jautājumus par politisko šķelšanos un diskusijām, kas notiek atsevišķu Eiropas Savienības valstu iekšienē.

Tāda mūsu politiskā nostāja bija agrāk, un tāda tā ir tagad. Mēs vienmēr esam bijuši konsekventi.

Mēs vienmēr atbalstīsim vārda brīvību, kas ir visu Eiropas pilsoņu pamattiesības.

Ivo Belet (PPE), rakstiski. – (NL) Šī balsojuma pārsteidzošais rezultāts, cerams, radīs pamatu reālām debatēm par to problēmu būtību, kas apdraud plašsaziņas līdzekļu plurālismu Eiropā. Mēs no visas sirds atbalstām šādas debates. Mēs visi zinām, ka plašsaziņas līdzekļu brīvība vairākās dalībvalstīs tiek apspiesta (sk. jaunāko ziņojumu par preses brīvības indeksu, ko vakar publicēja „Reportieri bez robežām”).

Tomēr ir svarīgi, lai mēs šīm problēmām pievērstos nopietni un izstrādātu instrumentu, ar ko uzlabot situāciju visā ES, lai žurnālisti varētu veikt savu darbu, neizjūtot privāto vai politisko ieinteresēto personu spiedienu. Daži Eiropas Parlamenta deputāti deva priekšroku valstiskajam kursam, lai nokārtotu iekšējos valstiskos rēķinus, taču ir labi, ka šī stratēģija neizdevās, jo tādējādi būtu risks iznīcināt debates jau pašā sākumā. Tagad mums reizi par visām reizēm ir jāizbeidz šīs nacionālās spēles un jāvelta sava enerģija problēmas strukturālajiem risinājumiem, jo šī problēma ilgtermiņā var radīt reālus draudus mūsu tiesiskumam un demokrātijai Eiropā.

David Casa (PPE), rakstiski. – Šeit paustais viedoklis, ka Itālijā kaut kādā veidā tiek pārkāptas tiesības uz informāciju, ir maldīgs. Pirmkārt, šis nav tas gadījums, kad Eiropas Parlaments būtu jāizmanto kā forums, kurā apspriest jautājumus, kam būtu jāpaliek valsts tiesu un dalībvalstu parlamentu iekšējā kompetencē. Turklāt ir skaidrs, ka nesenā Itālijas kritika bija ierosināta tikai kā mēģinājums uzbrukt Itālijas premjerministram *Silvio Berlusconi*. Tāpēc es balsoju pret rezolūciju.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Attiecības starp politisko varu un žurnālistiku ir sarežģītas un delikātas, taču man ir skaidrs, ka nevienam nevajadzētu būt tiesībām uzspiest savu „patiesību”, cenzēt idejas, vajāt žurnālistus vai ierobežot vārda un informācijas brīvību. Informācijas un vārda brīvība ir viens no pamatprincipiem, kas ir Eiropas Savienības pamatā, un tā ir būtiska ikvienai demokrātijai. Tas nozīmē arī to, ka mums nevajadzētu banalizēt šīs debates vai izmantot tās politiska labuma gūšanai.

Iesniedzot rezolūciju par informācijas brīvību Itālijā, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa jauc Eiropas Parlamentu ar Itālijas parlamentu. Minētā grupa parādīja, ka rīkojas saskaņā ar dubultiem standartiem, noraidot priekšlikumu ietvert tādu citu valstu gadījumus kā Vācija, Ungārija vai Portugāle, kurā neattaisnojamu iemeslu dēļ televīzijas kanālā TV1 tika slēgta programma „*Jornal Nacional*”. Grupas pārstāvjus interesē nevis informācijas brīvība Eiropā, bet tikai Itālijā... Interesanti, bet tieši šodien mēs uzzinājam, ka „Reportieru bez robežām” publicētajā preses brīvības indeksā Portugāles rādītājs ir pazeminājies par 14 vietām.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Preses brīvība demokrātiskā sabiedrībā ir svarīga. Tāpēc es uzskatu, ka līdzsvarota plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu tirgus nepieciešamība ir jāatbalsta visās dalībvalstīs, kam pašām ir jāuzņemas saistības — gan atsevišķi, gan kopā —, lai nodrošinātu Eiropas pilsoņiem iespēju saņemt visprecīzāko iespējamo informāciju. Es uzskatu, ka visiem Eiropas pilsoņiem obligāti un aktīvi ir jāizmanto savas tiesības un saistības būt pareizi informētiem, tomēr varu arī saprast un kritizēt veidu, kādā tos informē Eiropas institūcijas, kā arī katra atsevišķā dalībvalsts.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Kā bijusī žurnāliste es atturējos no visiem šajā trešdienā balsojumam izvirzītajiem priekšlikumiem un grozījumiem. Ar to es vēlos izteikt savu bargo kritiku par tādu būtisku debašu kā preses brīvība izmantošanu partiju politiskajām vajadzībām, jo preses brīvība ir pamattiesības, uz ko būtībā nekādos apstākļos nevajadzētu attiecināt politisko tirgošanos un cīņu starp labējo un kreiso spārnu!

Itālija piedzīvo uzbrukumus preses brīvībai, un tas ir pilnībā nepieņemami. Tomēr — vai mēs esam uzklaušījuši arī Bulgārijas, Rumānijas vai Francijas žurnālistus? Vai mēs esam uzmanīgi pārbaudījuši politisko vai

ekonomisko iejaukšanos, kas pastāv citās ES valstīs? Kā mēs varam būt pārliecināti, ka politiķi mūsu pašu valstīs neiejaucas redakciju darbā un satura kontrolē? Ja mēs būtu papildinājuši savu pētījumu ar jaunu ziņojumu, mēs varētu atbalstīt savas rezolūcijas, lai tās vispiemērotākajā veidā atbilstu reālajam mērķim: preseī brīvībai Eiropas Savienībā! Es domāju, ka šīs pamattiesības ir pelnījušas lielāku izpēti, nekā tas parādījās šajos tekstos, no kuriem nevienā nebija izprasta jautājuma būtība.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es balsoju par rezolūciju, kurā aicināts sagatavot direktīvu par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju un plašsaziņas līdzekļu plurālisma aizsardzību. Diemžēl ES tiesiskais pamats plašsaziņas līdzekļu plurālisma un plašsaziņas līdzekļu koncentrācijas jomā vēl aizvien ir neatbilstošs. Eiropas Savienība nodrošina vārda un informācijas brīvību ar Pamattiesību hartas 11. pantu un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantu. Hartas 11. pantā tiešām ir skaidri noteikts, ka „tiek ievērota plašsaziņas līdzekļu brīvība un plurālisms”. Brīvā, veselīgā un demokrātiskā sabiedrībā plašsaziņas līdzekļu brīvība un plurālisms ir būtisks. Plašsaziņas līdzekļu pieaugošā koncentrācija turīgu patronu rokās nepārprotami ierobežo atklātas debates. Mums jābūt ļoti piesardzīgiem attiecībā uz turīgu uzņēmējdarbības pārstāvju interesēm, kas kontrolē informācijas plūsmu un uzstāj uz pašapkalpošanās tirgus vadību, neregulētu un bieži vien pret arodbiedrībām vērstu darba kārtību. Tāpat — un lai nodrošinātu objektivitāti —, sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu vadītājiem vajadzētu būt neatkarīgiem un viņus nedrīkstētu ietekmēt valsts iestāžu iejaukšanās.

Frank Engel (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlaments vēlreiz ir aicināts sniegt atzinumu par nacionālu jautājumu, proti, par vārda brīvības apdraudējumu Itālijā. PPE grupas deputāti no Luksemburgas uzskata, ka Eiropas Parlamentam principa pēc nevajadzētu iejaukties nekādos dalībvalsts interešu konfliktos. Parlamentam nevajadzētu pieprasīt Eiropas mēroga likumdošanas pasākumus ik reizi, kad pēc ieinteresēto partiju domām konkrētajā dalībvalstī politisku vai tiesisku jautājumu nevar atrisināt pieņemami. Tāpēc mēs balsojam pret jebkādu mēģinājumu izdot Eiropas mēroga likumus par interešu konflikta problēmu noteiktā dalībvalstī.

Tāpēc mēs atbalstām patiesas Eiropas mēroga debates par presi un problemātiskiem jautājumiem, kas pastāv šajā jomā. Šīm debatēm būtu nevis jākoncentrējas uz kādu konkrētu dalībvalsti, bet gan jārisina jautājums objektīvi un saskanīgi attiecībā uz visu ES, lai šo problēmu risinājumus varētu balstīt uz spēkā esošajiem Kopienas tiesu aktiem.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Portugāles sociālistu delegācija Eiropas Parlamentā neatzīst un nosoda konkrētus Eiropas Tautas partijas grupā (Kristīgo demokrātu) ietilpstošos Eiropas Parlamenta deputātus no Portugāles, kas mēģināja aptraipīt Portugāles tēlu un Portugāles premjerministru, nepamatoti apsūdzot viņu par iejaukšanos plašsaziņas līdzekļu darbā. Tas tika veikts kā daļa no kampaņas, lai attaisnotu *Silvio Berlusconi* vadītās Itālijas valdības uzbrukumus vārda brīvībai un plašsaziņas līdzekļiem. Sociālistu delegāciju neatstāj nožēlas sajūta, ka konkrēti Eiropas Parlamenta deputāti no Portugāles novilcina šīs debates, uz ko nesenās vēlēšanu kampaņas laikā provocēja konkrētas partijas, vienai no kurām Portugāles vēlētaji atbildēja bez vilcināšanās starptautiskā mērogā.

Atšķirībā no šīs kampaņas atbalstītājiem sociālisti nelūdz Portugāles pilsoņiem atteikties no savas valstspiederības, taču mēs nosodām tos, kas nomelno Portugāles labo tēlu, lai izpildītu iespējamās saistības pret *Silvio Berlusconi*.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Apspriežot šo jautājumu, komisāre *Viviane Reding* plenārsēžu zālē vērsās pēc atbalsta neizmantojot Eiropas institūcijas tādu problēmu risināšanai, kas būtu jārisina valstiskā līmenī, kā tas norādīts mūsu līgumos. Nevaru nepiekrīst un nožēloju, ka šādus paņēmienus izmanto Eiropas kreisie spēki, jo īpaši sociālisti. Atgādinu, ka iepriekšējā sasaukuma laikā Spānijas sociālisti mēģināja manipulēt ar Eiropas Parlamentu, lai iegūtu atbalstu no ārpuses — jo viņu pašu valstī tas bija nepietiekams —, postošajai preterorisma politikai. Šis neveiksmīgais uzvedības modelis turpina pastāvēt. Kā norādīja Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) priekšsēdētājs, šādai attieksmei ir liela neslava un tā nekādā ziņā neveicina sabiedrības uzticību Eiropas institūcijām.

Es gribētu pajautāt, vai Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa tikpat dedzīgi vēlētos piedalīties līdzīgās debatēs par Portugāli un tās valdības atkārtotu iejaukšanos plašsaziņas līdzekļu darbā, kā rezultātā dažu mēnešu laikā tika nomainīts pazīstama laikraksta („*O Público*”) galvenais redaktors un negaidīti tika slēgts televīzijas ziņu raidījums (TV1), ko jau pamatīgi nosodīja plašsaziņas līdzekļu regulatīvā iestāde.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par rezolūciju, aizstāvēt informācijas brīvību, jo mēs ticam drīzāk vārda un informācijas brīvības, kā arī plurālisma aizstāvēšanai, nekā plašsaziņas līdzekļu

koncentrācijai. Tomēr mēs nepiekrītam šīs rezolūcijas konkrētiem aspektiem, kas robežojas ar iejaukšanos atsevišķo valstu demokrātiskajā dzīvē, un mēs ļoti šaubāmies par pozitīvas direktīvas iespējamību šajā jomā, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo Eiropas Parlamenta sastāvu.

Mūsu centienus saistībā ar informācijas un vārda brīvību, žurnālistu un citu plašsaziņas līdzekļu speciālistu tiesībām, vispārēju piekļuvi informācijai un garantētu plašsaziņas līdzekļu plurālismu nevar izmantot, lai nodrošinātu atsaucību atbalstītāju shēmām, kuru galvenais mērķis ir Eiropas Parlamenta iejaukšanās valstu iekšējās lietās, piemērojot dubultus standartus, atkarībā no tā, kura politiskā organizācija ir ieinteresēta konkrētā jautājumā.

Tāpēc mēs arī atturējamies no balsojuma par Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) priekšlikumiem jautājumos, kas saistīti ar TV1 Portugālē, lai gan zināms, ka Portugāles Komunistu partija kritizē šo Portugāles situāciju.

Mathieu Grosch (PPE), rakstiski. – (FR) Debates par preses brīvību es uzskatu par ļoti svarīgām. Situācija Itālijā ir satraucoša, taču Eiropas Parlamenta uzdevums ir apspriest šo tematu vispārīgi vai attiecībā uz visām valstīm, kas rada problēmas šajā jomā.

Pieminot tikai Itāliju, lai gan zināms, ka problēmas pastāv arī citās valstīs, piemēram, Rumānijā, Bulgārijā, Portugālē un Ungārijā, veidojas partiju atbalstītas debates, kas neveicina vārda un preses brīvību.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Šodien es balsoju pret PPE, ECR un EFD ierosināto kopīgo rezolūciju par informācijas brīvību Itālijā un citās dalībvalstīs, kā arī pret minēto grupu iesniegtajiem grozījumiem kreiso un apvienoto centrisko spēku ierosinātajā kopīgajā rezolūcijā, jo tie būtībā ir orientēti uz Itālijas premjerministra saistību attaisnošanu attiecībā uz plurālisma principu, kas ir mūsu demokrātijas pamatvērtība. Minētie spēki arī apmelojoši uzbruka Itālijas Republikas prezidentam *Giorgio Napolitano*. Es stingri atbalstīju savas grupas parakstīto kopīgo rezolūciju, jo es pamatos atbalstu vārda brīvību un atzīstu par pareizu Eiropas likumdošanu plašsaziņas līdzekļu koncentrācijas jomā, neraugoties uz labējo spēku opozīciju, kas uzskatāmi parādīta jau vairākas reizes. Mēs atgādinām par Itālijā valdošajām bažām pēc *Silvio Berlusconi* nesen īstenotā spiediena uz Itālijas un Eiropas laikrakstiem, kā arī uz Eiropas Komisijas vārda brīvību saistībā ar Itālijas iestāžu veikto migrantu novirzīšanu Lībijas jūrā, pārkāpjot neizraidīšanas principu.

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Es balsoju pret rezolūcijas projektu, jo tas ir apmelojošs un neatbilst Eiropas standartiem. Zināmu konkrētu interešu vārdā kreiso spēki cita starpā pārkāpa vienotu standartu piemērošanas principu attiecībā uz visām dalībvalstīm. Balsojuma novēršana par *J. Szájer* ierosināto mutisko grozījumu ir uzskatāms pierādījums tam, ka rezolūcijas patiesais mērķis nebija izrādīt uztraukumu par plašsaziņas līdzekļu brīvību. Rezolūcijas patiesais mērķis bija vēlēšanās uzbrukt Itālijas — vienīgi Itālijas — valdībai. Tas notiek tāpēc, ka kreisie spēki izjūt nepatiku pret minēto valdību. Kreisie spēki var brīvi izjust nepatiku pret Itālijas valdību. Tomēr es neredzu iemeslu, lai piekristu mēģinājumam izmantot Eiropas Parlamentu kā līdzekli mēģinājumam iesaistīt mūsu plenārsēžu zāli kādā dalībvalstī notiekošajā politiskajā cīņā.

Plašsaziņas līdzekļu brīvība ir vispārēja un svarīga arī tad, ja to apdraud kreisā spārna valdības. Es ļoti priecājos, ka mēs noraidījām projektu, kura mērķis bija panākt tikai to, ka kreisie spēki varētu uzbrukt saviem politiskajiem oponentiem Itālijā.

Eija-Riitta Korhola (PPE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, vārda brīvība un neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi ir demokrātijas pamats, tāpēc tie ir jāciena un jāaizsargā. Līdzīgi kā daudzus šeit, arī mani uztrauc notikumi, ko esam pieredzējuši dažās dalībvalstīs, tostarp Itālijā un Ungārijā. Ja šajā rezolūcijā būtu vispārīgi apskatīta saziņa un tās problēmas visā ES, arī es no sirds to būtu atbalstījusi. Šoreiz es tā nevarēju rīkoties. Es atbalstu mūsu grupas — Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) — izteikto principu, ka ES nevajadzētu iejaukties nekādās valstiskās lietās, attiecībā uz ko tai nav likumīgu pilnvaru. Tāpēc mani apmierina rezultāts balsojumam par informācijas brīvību Itālijā un tas, ka visi deviņi rezolūcijas priekšlikumi šodienas plenārsēdē tika noraidīti. Es piekrītu savas grupas paustajām bažām, ka, pieprasot Eiropas mēroga tiesību aktus attiecībā uz plašsaziņas līdzekļu plurālismu un īpašumtiesībām, Parlaments drīzāk grautu preses brīvību, nekā to veicinātu. Katrā ES dalībvalstī ir savas atbilstošās iestādes, kas atrisina galvenās problēmas, un minētā Itālijas problēma arī ir jārisina valstiskā līmenī. Tomēr tas nenozīmē, ka problēmas pastāvēšana mums būtu jānoliedz vispār.

Es pati balsoju atbilstoši savas grupas nostājai par sociālistu, liberāļu un zaļo ierosināto kopīgās rezolūcijas priekšlikumu, izņemot vienu jautājumu. Mūsu grupas ierosinātajā grozījumā Nr. 10 nav pietiekami novērtētas vai, precīzāk, ir noraidītas problēmas, kas saistītas ar informācijas brīvību Itālijā, tāpēc es to nevarēju atbalstīt.

Loģika mani arī atturēja no atbalsta izteikšanas mūsu grupas rezolūcijas priekšlikumam, jo arī tajā bija vērojama tendence risināt situāciju tikai vienā dalībvalstī un, izjaucot līdzsvaru, bija mēģināts nepietiekami novērtēt problēmas.

Jean-Marie Le Pen (NI), rakstiski. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vai Itālijā valsts vadītājs izsaka draudus, mazākās kritikas gadījumā ceļ prasību tiesā un personīgi iesaistās tiesas procesā, lai iznīcinātu politisko pretinieku? Vai Itālijā pie varas esošā partijaniecīgāko neliekulīgo informāciju uzskata par „nekrietnību”, par „pilnīgi nedzirdētu vardarbības kampaņu”, par apzinātu mēģinājumu „uzbrukt” valsts vadītājam? Vai Itālijā prese tiek kritizēta, ja tā izplata ziņas par tādiem notikumiem kā radu būšana par labu valsts vadītāja atvasei? Vai tikai Itālijā pie varas esošajiem ir īpašas saistības ar lielo privāto televīzijas kanālu vadītājiem un tie ieceļ amatos sabiedrisko kanālu vadītājus? Vai Itālijā likumu par audiovizuālo reklāmu groza par labu saviem draugiem?

Vai Itālijā ministrs ierodas lielākajā televīzijas ziņu raidījumā atzīties par iesaistīšanos seksa tūrismā, kas ir krimināli sodāmā rīcība, izņemot šī ministra gadījumu? Nē, tas notiek Francijā! Mani pārsteidz, ka Francijas sociālisti, komunisti un zaļie šajā plenārsēžu zālē nedomā, ka ir vērts izmantot šīs debates, lai nosodītu *Sarkozy* kunga sabiedroto apšaubāmos paradumus!

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – Es balsoju pret rezolūciju par informācijas brīvību Itālijā un citās ES dalībvalstīs, galvenokārt pamatojoties uz D apsvērumu, kurā, atsaucoties uz organizācijas „Freedom House” ziņojumu, pieminēta „kritiskā situācija Rumānijā un Bulgārijā”. Es rūpīgi izlasīju šo ziņojumu, jo īpaši iedaļu par savu valsti, un tāpēc varu apgalvot, ka šis teikums neatbilst patiesībai. Citētajā ziņojumā skaidri norādīts, ka „Rumānijas Konstitūcija aizstāv preses brīvību, un valdība arvien vairāk respektē šīs tiesības”.

Attiecībā uz Rumānijas prezidentu *Traian Băsescu* — ziņojumā norādīts, ka „viņš ir pierādījis, ka plašsaziņas līdzekļus kontrolē un ietekmē mazāk nekā viņa priekšgājēji”. Vēl viens spēcīgs arguments, lai pierādītu mūsu vārda brīvību, ir fakts, ka „Rumānija tiek uzskatīta par reģiona līderi ātrdarbīgo platjoslas savienojumu jomā”. Izmantojot internetu, visi žurnālisti var izteikties brīvi un sazināties ar sabiedrību. Tāpēc es uzskatu, ka atsaucē uz Rumāniju un Bulgāriju tika izmantota, neņemot vērā visu kontekstu.

David Martin (S&D), rakstiski. – Es balsoju par rezolūciju un stingri atbalstu aicinājumus novērst Eiropā darbojošos plašsaziņas līdzekļu monopolus. Informācijas brīvība ir ļoti svarīgs jautājums, un, ņemot vērā emociju spēku un nelielo balsu starpību, es ceru, ka pie šī jautājuma mēs vēl atgriezīsimies. Jutos vilies, ka pēc grozījumu noraidīšanas mēs nevarējām ierosināt rezolūcijas galīgo variantu.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju pret labējā spārna iesniegto Rezolūciju RC7 0088/2009 un par pārējo Parlamenta grupu iesniegto kopīgo Rezolūciju RC7 0090/2009, jo es aizstāvu vārda un informācijas brīvību, kā arī plašsaziņas līdzekļu plurālismu, un mani uztrauc situācija Itālijā, kur pastāv interešu konflikts starp politiskajiem, ekonomiskajiem un plašsaziņas līdzekļu spēkiem, kā arī satraucošā plašsaziņas līdzekļu koncentrācija, kurā iesaistīti gan sabiedriskie, gan privātie plašsaziņas līdzekļi. Situācija Itālijā ir nopietns uzbrukums plašsaziņas līdzekļu plurālismam, un šajā sakarā labējā spārna valdības rīcība *S. Berlusconi* vadībā nebija pieņemama. Domāju, ka būtu pareizi atrisināt šo nenormālo situāciju, kas varētu nopietni atsaukties uz visu Eiropas Savienību, un veikt pasākumus, lai nodrošinātu sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu neatkarību un aizsargātu tos no jebkāda veida valdības iejaukšanās. Ar savu balsi es vēlējos skaidri izteikt savu nosodījumu Itālijas iestāžu īstenotajam spiedienam vai iebiedēšanai attiecībā uz Eiropas nacionālajiem laikrakstiem.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Šodienas balsojumi par rezolūcijas priekšlikumiem ir balstīti uz debatēm, kuru politiskais vienpusīgums gandrīz nav pārspējams. Apvienotie kreisie spēki ir sākuši uzbrukumu *S. Berlusconi* un atriebas viņam. Turklāt vispārārtzītā plašsaziņas līdzekļu augstā koncentrācija Itālijā pārspīlēti tiek dēvēta par apdraudējumu vārda brīvībai un demokrātijai. Acīmredzot saskaņā ar to ir jācīnās pret visu, kas nav kreisi orientēts.

Turklāt zaļo, sociāldemokrātu, komunistu un liberāļu kopīgās rezolūcijas priekšlikumā tiek atbalstīta arī ES kompetence uzraudzīt plašsaziņas līdzekļu plurālismu, kā to dēvē skaistiem vārdiem. To es kategoriski noraidu, jo šajā jomā kompetence ir vienīgi dalībvalstu ziņā. Man bija jāizsakās pret šiem partiju politiskajiem mēģinājumiem iejaukties un jābalso pret kreiso spēku kopīgās rezolūcijas priekšlikumu, jo plašsaziņas līdzekļu brīvība un vārda brīvība Austrijas Brīvības partijai un man personīgi ir viens no svarīgākajiem demokrātijas aspektiem, kas ir jāaizstāv.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), rakstiski. – (RO) Vārda brīvība ir viena no demokrātijas pamatvērtībām. Eiropas Savienības institūcijām, īstenojot savus pasākumus, ir jāaizsargā vārda brīvība, kā arī šajā sakarā

jāsniedz iedvesmas avots visai pasaulei. Tomēr Eiropas Parlaments nevar būt iesaistīts kā šķērējtiesnesis vai ietekmes līdzeklis dalībvalstu iekšējos politiskajos strīdos, kā tas ir šīs rezolūcijas gadījumā un arī saistībā ar rezolūciju par „situāciju” Lietuvā, par ko tika balsots iepriekšējā sēdē. Ņemot vērā šos minētos apsvērumus, es balsoju pret rezolūcijas priekšlikumu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Protams, Itālijā pastāv ievērojams informācijas brīvības trūkums, jo īpaši tāpēc, ka Itālijas premjerministrs *Berlusconi*, pateicoties savam politiskajam amatam, kā arī plašsaziņas līdzekļu impērijai, savā ietekmes jomā tieši vai netieši koncentrē lielāko daļu televīzijas kanālu. Tomēr šeit runa nav par Itālijai raksturīgu problēmu. Piemēram, Francijā konstitūcijas reformas rezultātā tika radīti nosacījumi, saskaņā ar kuriem republikas prezidents var iecelt amatā sabiedrisko televīzijas kanālu (*Groupe France Télévision, France 2-5*) priekšsēdētājus. Šis apstāklis Francijā izraisīja ievērojamus strīdus. (Turklāt lielākā privātā televīzijas kanāla *TF1* vadītājs bija vedējtvēvs *Sarkozy* kunga kāzās un tādēļ viņiem ir ļoti tuvas attiecības.) Tāpēc iespējams, ka konkrētais gadījums no Eiropas Savienības skatpunkta drīzāk varētu būt partiju politisko motīvu vadīts un pret *Berlusconi* kungu vērstas pasākums, nevis īsta diskusija par plašsaziņas līdzekļu un informācijas brīvību. Šī iemesla dēļ es balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – (RO) Ievērojot to, ka organizācija „*Freedom House*” trīs Eiropas Savienības dalībvalstīs (tostarp Rumāniju) klasificēja kā valstis, kurās ir „daļēji brīvi” plašsaziņas līdzekļi, esmu pilnībā pārliecināta, ka ir nepieciešama Eiropas mēroga iejaukšanās, lai nodrošinātu to, ka tiek ievērots viens no visvarīgākajiem demokrātijas principiem, proti, plašsaziņas līdzekļu brīvība.

Es uzskatu, ka mums jāaicina Komisija nodrošināt plašsaziņas līdzekļu plurālismu, īstenojot kopējus standartus ES mērogā. Es balsoju par Eiropas Savienības rezolūciju un vēlos izmantot šo izdevību, lai atkārtoti uzsvērtu nepieciešamību pieņemt direktīvu par informācijas brīvību.

Judith Sargentini (Verts/ALE), rakstiski. – Green/EFA grupa kopā ar S&D grupu, ALDE un GUE iesniedza kopīgu tekstu. Līdz pēdējam brīdim visas minētās grupas izrādīja gatavību pieņemt citu Eiropas Parlamenta politisko grupu idejas, tostarp EPP priekšlikumus, lai iekļautu bažas par preses brīvību citās dalībvalstīs. Izrādījās, ka šie priekšlikumi nebija nopietni mēģinājumi rast vienprātību. Maksa par šādu vienošanos bija visu atsauču uz Itāliju svītrosana, kā arī mūsu aicinājums Komisijai ierosināt direktīvu par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju un plurālismu ES, kas ir mūsu rezolūcijas patiesā būtība.

EPP iesniegtie grozījumi bija tikai centieni pavājināt tekstu un mēģinājums sašķelt teksta atbalstītājus. Tāpēc zaļajiem bija jābalso pret grozījumiem, pat ja vismaz attiecībā uz dažiem no tiem mēs sarunu laikā būtu varējuši panākt vienošanos. No EPP puses tā nav konstruktīva darba metode. Mēs paužam nožēlu par labējā spārna grupu kārtējo noraidījumu lūgt Eiropas mēroga atbildi uz Eiropas mēroga problēmu.

Catherine Soullie (PPE), rakstiski. – (FR) Preses brīvība ir obligāta nepieciešamība. Tāda demokrātiska likumdošanas institūcija kā Eiropas Parlaments acīmredzami nevar apšaubīt šo priekšrocību. Informācijas brīvības aizsardzība un aizstāvība jānodrošina jebkuros apstākļos. Tomēr Eiropas Parlamentam nav pienākums būt pārvalstiskai tiesai. Eiropas Savienībā ir jānodrošina visu plašsaziņas līdzekļu plurālisms un brīvība, tomēr mūsu kā Eiropas Parlamenta deputātu pienākums nav spriest par valsti un tās vadītājiem, pamatojoties uz attiecībām starp presi un politisko pasauli.

Eiropas Parlamenta iejaukšanās šajā jomā nav pieļaujama. Cik likumīgi mēs varam sniegt jebkādu atzinumu par Itālijas plašsaziņas līdzekļu stāvokli? Šeit runa ir par dalībvalsts iekšējām politiskajām debatēm, kas jāīsteno un jāatrisina attiecīgās valsts iekšienē. Noraidot grozījumu, ar ko bija paredzēts mainīt šīs rezolūcijas nosaukumu, lai tās skatījumu vairāk vērstu uz Kopienu, uzskatāmi parāda šo debašu mērķtiecīgo un tīri politisko raksturu. Mums jābūt piesardzīgiem, lai nepārvērstu savu asambleju tiesā.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Mēs noraidījām iespēju piedalīties galīgajā balsojumā par rezolūcijas priekšlikumu, kas, aizbildinoties ar *S. Berlusconi* kontrolētajiem Itālijas plašsaziņas līdzekļiem, veicina daudz vispārīgākas plutokrātijas intereses, lai koncentrētu plašsaziņas līdzekļus valstu un Eiropas līmenī. Tajā aicināts pieņemt direktīvas, kas būtiski mainīs tiesības uz informāciju un vārda brīvību iekšējā tirgus un konkurences jautājumos, uztiēpjot lielo uzņēmumu manipulāciju ar informāciju un pielāgojot valsts pārvaldi privātā sektora kritērijiem un brīvā tirgus noteikumiem. Eiropas vienvirziena ceļa centriski labējie un centriski kreisie atbalstītāji cildina un ļoti vēlas atklātu ES iejaukšanos ES dalībvalstu iekšējās lietās, atbalsta lielo uzņēmumu suverenitāti informācijas jomā un izaicina ar nepatīkamiem pretstatījumiem un slēptiem nodomiem, lai redzētu, kurš iegūs plutokrātijas labvēlību, lai labāk kalpotu tās interesēm. Darba devēji lielākajos plašsaziņas līdzekļos rupjā veidā mēģina manipulēt ar darba ņēmēju sirdsapziņu, uztiēpjot centriski labējo un centriski kreiso valdību lietoto, no iedzīvotājiem attālināto, kapitāla politiku. Cilvēkus

nevar piemānīt ar gaiļu cīņām Eiropas Parlamentā un centieniem paaugstināt to, ieceļot cenzora amatā, kas turklāt ir pamata atbalsta sistēma kapitāla interesēs.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Mēs atbalstām kopīgās rezolūcijas priekšlikumu, taču mēs nevēlamies pievienoties atsaucēm attiecībā uz ierosinājumu izstrādāt Komisijas direktīvu par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju un plurālisma aizsardzību, jo mēs uzskatām, ka kompetence šādā nopietnā un svarīgā jautājumā būtu jāpiešķir dalībvalstīm.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Balsojot par S&D, ALDE, Greens/ALE un GUE iesniegto kopīgo rezolūciju, es jūtu, ka esmu izrādījis savu atbalstu plašsaziņas līdzekļu brīvībai Itālijā. Kā ievēlēts pārstāvis es uzskatu, ka mans pienākums ir atbalstīt pasākumus, lai novērstu plašsaziņas līdzekļu kontroli ne tikai Itālijā, bet arī visās ES dalībvalstīs. Es uzskatu, ka plašsaziņas līdzekļu monopolizācija ir bīstama, un domāju, ka ir jāuzstāj uz lielāku brīvību plašsaziņas līdzekļos visā Eiropā. Uz Eiropas pilsoņiem nevajadzētu attiecināt plašsaziņas līdzekļu cenzūru un selektīvas ziņas.

Iva Zanicchi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, nedaudz vairāk nekā pirms gada es pirmo reizi ieņēmu šo amatu un biju neizsakāmi aizkustināta, ņemot vērā patieso cieņu, kāda man ir pret Eiropas institūcijām un jo īpaši pret šo Parlamentu. Es patiesi nožēloju faktu, ka Parlaments ir pazemojies, būdams spiests tērēt laiku mērķtiecīgiem tādu politisko partiju uzbrukumiem, kas to ļaunprātīgi izmanto savās valsts un reģionālajās interesēs.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, tieši notikumi zemākajā, provinciālajā līmenī Itālijā visuzskatāmāk demonstrē preses un informācijas brīvību Itālijā: iedomājieties visus vietējos laikrakstus, lielāku un mazāku pilsētu laikrakstus, ko cilvēki lasa ik dienas, un jūs redzēsiet, par ko ir runa! Iedomājieties tādus laikrakstus kā „La Repubblica” un visu kreisā spārņa presi. Šodien Eiropas Parlaments atkal zaudēja iespēju risināt nopietnas debates par Eiropas plašsaziņas līdzekļu brīvību, kas ir ķīlniece tiem, kas Eiropas Parlamentu izmanto, lai uzbruktu Itālijas premjerministram.

- Rezolūcijas priekšlikums: RC-B7-0090/2009

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo rezolūciju, kurā kritizēta preses situācijas pasliktināšanās Eiropā, jo īpaši Itālijā, pamatojoties uz ko ir vajadzīga likumdošana saistībā ar plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju. Tāpēc es uzskatu par pilnīgu apkaunojumu, ka Eiropas labējie spēki — tostarp Eiropas Parlamenta deputāti no UMP — ir izteikušies pret vārda brīvības aizsardzību, tādējādi ieņemot vienādu nostāju ar ekstrēmi labējiem un eiroskeptiski noskaņotajiem Eiropas Parlamenta deputātiem. Ar savu balsojumu Eiropas labējie spēki parādīja, ka viņu rīcība atspoguļo Itālijas premjerministra *Silvio Berlusconi* aizsardzību. Būdam PPE biedrs un plašsaziņas līdzekļu impērijas vadītājs, kas nav pieredzēts attiecībā uz politisko figūru, *S. Berlusconi* regulāri apdraud žurnālistus un vēlētos deputātus, kas pretojas viņa darbībām. Par iejaukšanos nevar saukt to, ka kāds pasaka — tas, ka Itālijas valdības vadītājs kontrolē Alpu plašsaziņas līdzekļus, ir aizvainojums Eiropas preses brīvībai. Protams, ka demokrātija Itālijā pelna cieņu, līdzīgi kā demokrātija visās ES dalībvalstīs. Tomēr minētās valsts pārstāvis šodien nav parādījis sevi kā tās cienīgu. Ievērojot mūsu cieņu pret Itālijas iedzīvotājiem, mūsu pienākums šodien ir cenzēt *S. Berlusconi*.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo kopīgo priekšlikumu, jo mani ļoti uztrauc plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrācija Itālijā un visā Eiropā. Iespējams, ka pie mums Īrijā veidojas līdzīga situācija, un es ceru, ka Eiropas Parlaments atkal pētīs šo jautājumu. Šie jautājumi ir jāizpēta pilnībā, un Eiropas Parlamentam būtu jāturpina novērot notikumus un tendences plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību jomā Īrijā un visā ES. Izsaku arī savu vilšanos par to, ka deputāti no partijas *Fianna Fáil* balsoja pret šo vienkāršo priekšlikumu par plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām Itālijā.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Jautājums, par ko mēs balsojam, attiecas uz plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību regulēšanu. Daudzi cilvēki norāda uz demokrātijas trūkumu ES. Tomēr, ņemot vērā plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrāciju visā Eiropā, lielākais īstas demokrātijas drauds ir pasaules mēroga plašsaziņas līdzekļu magnāti. Ja cilvēki domā, ka īpašnieki neietekmē laikrakstus, lai padomā vēlreiz. *Rupert Murdoch* pieder gandrīz 200 ziņu aģentūru visā pasaulē. Tikai dažas no tām iestājās pret karu Irākā. Demokrātija ir atkarīga no sabiedrības informēšanas. Plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesību koncentrācija nozīmē, ka elitāra mazākuma uzņēmējdarbības interešu palielināšanu var nomaskēt kā neatkarīgu ievadrakstu. Sabiedrībai vienmēr jādod izvēle, ja runa ir par ziņu izplatīšanu. Īrijā mums ir savas problēmas ar plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesībām, kas mums jāneregulē. Eiropas Parlamentam ir jāatbalsta vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu vārda brīvība. Izsaku nožēlu, ka labējā spārņa kolēģu viedoklis atšķiras.

Catherine Soullie (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) ir ļoti apmierināta ar balsojuma rezultātiem attiecībā uz kopīgo rezolūciju par informācijas brīvību Itālijā un visā Eiropas Savienībā. Mums bija skaidri jānorāda Eiropas Parlamenta loma: mēs esam likumdošanas asambleja, nevis dalībvalstu iekšējo lietu tribunāls. Nebūtu piemēroti, ja Parlaments atbalstītu šo maskēto personīgo uzbrukumu. Mani ļoti iepriecina balsojuma rezultāts. Neraugoties uz nelielo balsu starpību, tas vēlreiz parāda subsidiaritātes principa vērtību Eiropas Savienībā un tās institūcijās.

5. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.05 un atsākta plkst. 15.00)

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

7. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētājs. – Ar prieku paziņoju jums, ka Dienvidāfrikas parlamenta delegācija ir ieņēmusi vietu oficiālajiem viesiem paredzētajā balkonā. Vēlos sirsnīgi sveicināt Dienvidāfrikas delegāciju, kas šeit ieradusies, lai piedalītos Eiropas Parlamenta un Dienvidāfrikas parlamenta 14. starpparlamentārajā sanāksmē. Āfrikas delegācijas vadītāja *Joanmariae Louise Fubbs*, Dienvidāfrikas Nacionālās asamblejas Tirdzniecības un rūpniecības komitejas priekšsēdētāja, ir ieradusies kopā ar Iekšlietu komitejas priekšsēdētāju un pieciem citiem kolēģiem no Dienvidāfrikas parlamenta.

Kā jūs zināt, Eiropu un Dienvidāfriku vieno kopīgas vērtības attiecībā uz demokrātiju, cilvēktiesībām un daudzpusējo sadarbību. Dienvidāfrikas Republika ir ne tikai reģionāls spēks, bet arī aizvien augošs spēks pasaules mērogā un vērtīgs partneris, kas mums palīdzēs atrisināt problēmas saistībā ar globālo finanšu un ekonomikas krīzi. Mēs esam stingri pārliecināti, ka mums ir jāpadziļina mūsu dialogs un jāveido ciešākas attiecības un sadarbība. Abiem mūsu reģioniem būtu jārikojas kopīgi ne tikai attiecībā uz centieniem rast risinājumu pašreizējās krīzes situācijā, bet arī radot jaunu pasaules kārtību, kas mums visiem būs izdevīga ilgtermiņā. *Joanmariae Louise Fubbs* un godātie Dienvidāfrikas parlamenta kolēģi, ļaujiet man jūs sveicināt vēlreiz.

8. Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides institucionālie aspekti – Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide – pašreizējais stāvoklis sarunās ar dalībvalstīm (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopīgas debates par *Elmar Brok* ziņojumu par Eiropas Ārējās darbības dienesta izveides institucionālajiem aspektiem (2009/2133(INI) – (A7-0041/2009)) un Padomes un Komisijas deklarāciju par Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi.

Elmar Brok, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Tuvojas laiks, kad galīgi tiks ratificēts Lisabonas līgums, un tagad mēs sākam apsvērt, kā šis līgums būtu jāīsteno. Mēs visi zinām, ka konstitūcija ir jāīsteno dzīvē, kas ir tikpat svarīgi kā vārdi, kas ierakstīti konstitūcijā vai tādos primārajos tiesību aktos kā līgumā.

Tāpēc es vēlētos vēlreiz ikvienam atgādināt par sākotnējo nodomu, jo mūsu pašreizējās diskusijas par Ārējās darbības dienestu, Augsto pārstāvi un Komisijas priekšsēdētāja vietnieku ir konstitucionālā konventa darba rezultāts, ko starpvaldību konference pārņēma saistībā ar Lisabonas līgumu.

Nodoms bija padarīt Eiropas Savienību daudz efektīvāku, tuvinoties situācijai, ka Eiropa pasaulē pauž vienotu viedokli. Tāpēc mums ir vajadzīgs šis jauna veida Augstais pārstāvis / priekšsēdētāja vietnieks, kam vajadzīgs arī uzticams dienests, lai tiktu galā ar šo uzdevumu.

Otrais konstitucionālā konventa princips bija pārredzamība, un trešais — demokrātija. Šie bija trīs sākuma punkti, un parlamentārajam vairākumam konstitucionālajā konventā, kurā ietilpa jo īpaši valstu parlamenta deputāti, bija skaidrs, ka Eiropas Savienība vienmēr ir labāka jomās, kurās tā strādā saskaņā ar Kopienas metodi, un vienmēr ir salīdzinoši sliktāka jomās, kurās tā strādā saskaņā ar starpvaldību metodi.

Atbilstoši šīs sagatavošanās būtībai līguma īstenošana nedrīkst izraisīt starpvaldību pieejas pastiprināšanos, kā rezultātā Kopienas metode, kas ir demokrātiski kontrolējamāka, sekmīgāka un daudz pārredzamāka, tiek apslāpēta.

Tāpēc dažreiz es nesaprotu, kāpēc dalībvalstis galvenokārt interesējas par organizatoriskās struktūras shēmām, bet nevis par to, kā šie principi tiek īstenoti. Mēs uzskatām, ka mums nav vajadzīga jauna birokrātija, kas veidotos starp Padomi un Komisiju, ilgtermiņā 6000-8000 cilvēku sastāvā dzīvotu savu dzīvi un kļūtu par neatkarīgu karaļvalsti ārpus mūsu kontroles.

Pamatojoties uz to, ka šis dienests tiks pakļauts Komisijai kā administratīva iestāde, mēs atzīstam, ka tam ir jāpiemīt *sui generis* īpašībām. Tas nevar būt parasts Komisijas dienests, jo ārpolitikas un drošības politikas jomā kompetence ir sadalīta starp Kopien un Padomi. Tāpēc ir jā rūpējas par to, lai Padomei būtu nodrošinājums, ka tās tiesības tiek izteiktas pieņemami un ka darbs norisinās lojāli.

Jābūt skaidri saprotamam, ka pret Komisijas valstu ekspertiem ir jāizturas citādāk, nekā tas bija līdz šim; citiem vārdiem sakot, viņiem jānodrošina līdzvērtīgas tiesības. Jābūt skaidram, ka Parlamenta uztraudzības un budžeta tiesības nekādā ziņā nav jāierobežo, bet gan jāstiprina.

Tāpēc šajā apspriedes brīdī es vēlētos atgādināt Komisijai, ka mums ir ne tikai apspriešanas tiesības, bet mēs, parlamentārieši, arī panācām to, ka Komisija sniedza savu piekrišanu. Mēs neatstāsim Komisiju un Augsto pārstāvi bez uzklausišanas. Mums jānodrošina, lai Civildienesta noteikumu un Finanšu regulas grozījumu gadījumā Eiropas Parlamentam būtu tādas pašas koplēmuma tiesības kā budžeta procedūrā. Tāpēc es gribētu aicināt abas institūcijas savās deklarācijas aprakstīt veidu, kādā var sasaistīt efektivitātes, pārredzamības un demokrātijas principus. Līdzšinējie COREPER dokumenti, kuros es varēju ieskatīties, manī šādu skaidrību neviesa.

(Aplausi)

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Brok kungs, godātie deputāti, Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide ir jautājums, kas, kā es zinu, jūs šeit, Parlamentā, ļoti interesē. Ar lielu interesi un aizrautību es lasīju Brok kunga iesniegto ziņojumu, kas pirmdien apstiprināts Konstitucionālo jautājumu komitejā. Protams, prezidentūra pilnībā piekrīt Brok kunga teiktajam ziņojumā par to, ka Ārējās darbības dienests patiesībā ir mūsu kopējā darba pamats, lai Eiropas ārpolitiku padarītu par aktīvu un vienotāku instrumentu, kas Eiropas politiku ļautu saskatīt labākā gaismā visā pasaulē.

Tā nolūks ir mazināt plaису, kas pastāvējusi starp Komisijas un Padomes darbu, lai Eiropas Savienības politika darbotos vienā virzienā. Mums tas ir svarīgi, lai mēs varētu būt pēc iespējas efektīvāki. Tāpēc ir svarīgi, lai mēs Ārējās darbības dienestam nodrošinātu pēc iespējas labākas iespējas uzsākt darbu. Tas ir viens no lielākajiem un svarīgākajiem Lisabonas līguma izaicinājumiem. Daudzi puzles gabaliņi ir jāsaliek pareizajās vietās, tāpēc Padomē tiek veikti plaši sagatavošanās darbi.

Eiropadomes mērķis ir vienoties par ziņojumu, ko Augstais pārstāvis, kad viņu iecels amatā, spēs izmantot kā sākuma punktu, iesniedzot priekšlikumu par Ārējās darbības dienestu. Šī darba laikā, protams, notiks apspriešanās ar Eiropas Parlamentu jautājumā par Augstā pārstāvja priekšlikuma iesniegšanu. Līdz tam laikam prezidentūra nodrošinās, ka noris pastāvīgs dialogs ar Eiropas Parlamentu. Šāds dialogs ir pastāvējis līdz šim, un mēs to arī turpināsim. Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ir svarīgi regulāri sazināties par šiem jautājumiem ne tikai starp ierēdņiem, bet arī politiskajā līmenī.

Uzreiz pēc Īrijas referenduma — mēs esam ļoti apmierināti ar tā pozitīvo iznākumu — dalībvalstis un Komisija uzsāka ļoti intensīvu darbu, lai izveidotu Eiropas Ārējās darbības dienestu. Šajā darbā ir novērojams progress, un es esmu pilnīgi droša, ka nākamnedēļ mēs varēsim izklāstīt Eiropadomei virkni noderīgu ideju jautājumā par paredzēto Augstā pārstāvja amatu. Tā kā Augstā pārstāvja pienākums ir iesniegt galīgo priekšlikumu, viņš vai viņa, protams, darbā iesaistīsies, tiklīdz būs iecelts amatā. Tas ir ļoti svarīgi, lai ļautu viņam vai viņai sniegt ieguldījumu priekšlikuma veidošanā.

Prezidentūra iesniegs vienošanos par principiem, kas skar piecus galvenos elementus, proti, Ārējās darbības dienesta darbības jomu, tā tiesisko statusu, tā personāla nodrošinājumu un finansējumu, kā arī ES delegācijas. To mēs vēl neesam pabeiguši, un diskusijas turpinās, taču es jums sniegšu priekšstatu par līdz šim paveikto. Šajā sakarā šķiet, ka Padomes un Komisijas saskaņa ir augstā līmenī, un es ceru, ka tāda tā būs arī ar Eiropas Parlamentu.

Attiecībā uz Eiropas Ārējās darbības dienesta darbības jomu ir skaidrs, ka mums būtu jāizveido ģeogrāfiskās un tematiskās „struktūrvienības” ar kopīgu atbildību par uzdevumiem, ko pašlaik risina Komisija un Padomes

sekretariāts. Komisija saglabās galveno atbildību jautājumos, kas saistīti ar tirdzniecību, palīdzību un paplašināšanos, lai gan vēl aizvien ir jānosaka, tieši kur jāatrodas robežlīnijai starp Komisijas un Ārējās darbības dienesta kompetenci attiecībā uz palīdzību.

Dalībvalstis un Komisija arī piekrīt, ka Ārējās darbības dienesta tiesiskajam statusam ir jāatspoguļo un jāatbalsta dienesta unikālā *sui generis* loma ES sistēmā. Lai arī kāds tiesiskais risinājums rezultātā tiks pieņemts, tam jāatbilst labas pārvaldības un pārskatatbildības principiem.

Personālu komplektēs Komisija, Padomes sekretariāts un dalībvalstis. Tas ir skaidri noteikts Lisabonas līgumā. Visās šajās personāla kategorijās jābūt tiesībām stāties amatā, ievērojot vienādus noteikumus. Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ES delegācijas atradīsies Augstā pārstāvja pakļautībā.

Veidojot Eiropas Ārējās darbības dienestu, svarīgs jautājums ir saziņa ar Eiropas Parlamentu. Pēc iecelšanas amatā, Augstais pārstāvis regulāri apspriedīsies ar Eiropas Parlamentu par galvenajiem darbības virzieniem un svarīgajām virziena izvēles iespējām attiecībā uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, kā arī kopējo drošības un aizsardzības politiku. Esmu pārliecināta, ka cieša sadarbība ar Eiropas Parlamentu tiks veicināta arī ierēdņu līmenī. Tāpēc Eiropas Ārējās darbības dienestā vajadzētu būt struktūrvienībai, kas atbild par sazināšanos ar Parlamentu.

Aptuveni tik daudz mēs esam panākuši diskusijās. Es nevaru sniegt detalizētāku informāciju, jo mēs vēl neesam pabeiguši sarunas, taču mēs darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai turpinātu informēt Parlamentu par panākto progresu. Protams, Augstais pārstāvis vēl nav iecelts amatā, tāpēc šīs ieceres vēl aizvien ir tikai ieceres un nekas vairāk. Visbeidzot, priekšlikumu saskaņā ar līguma noteikumiem iesniegs Augstais pārstāvis.

Vēlos pateikties jums par iespēju izteikties. Es ceru uz konstruktīvām debatēm, kuru laikā es, protams, ļoti uzmanīgi uzklausišu Parlamenta viedokļus un atbilstoši savām labākajām spējām atbildēšu uz visiem jautājumiem, kādi jums varētu rasties.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka mēs esam procesa pēdējā posmā, lai spēkā stātos Lisabonas līgums, pabeidzot astoņus gadus ilgušo diskusiju un sarunu procesu. Pēc Īrijas referenduma izšķirošā rezultāta mēs visi ceram, ka beidzot drīzumā varētu sekot līguma ratificēšana Čehijā. Ja mēs to varētu panākt līdz Eiropas atkalapvienošanās 20. gadadienai, tā būtu liela diena Eiropai un tās pilsoņiem — ne tikai tāpēc, ka mēs varēsim koncentrēt visu savu uzmanību neatliekamajām problēmām un sagaidāmajiem politiskajiem jautājumiem.

Tā kā mēs esam nokļuvuši beigu posmā, ļaujiet man apsveikt Parlamentu, jo īpaši Konstitucionālo jautājumu komiteju un *Elmar Brok* kā referentu par atzinuma sniegšanu saistībā ar Lisabonas līguma pamatelementu — Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD). EĀDD izveide Eiropas Savienībai un visām tās institūcijām nodrošina iespēju sasniegt ilgi cerēto: paust vienotu viedokli pasaulē un stiprināt ES ietekmi pasaulē.

Brok kunga ziņojumā atzītas šīs ievērojamās iespējas. Līdz ar šīm nozīmīgajām debatēm un daudzām citām apspriedēm ar Parlamenta pārstāvjiem tas sniedz nozīmīgu ieguldījumu mūsu darbā kopā ar Zviedrijas prezidentūru, kā arī ar dalībvalstīm un Padomes sekretariātu turpmākajos mēnešos. Ar prieku apstiprinu, ka Komisija stingri atbalsta Parlamenta vispārējo pieeju. Es piekrītu jūsu tikko pieminētajiem pārredzamības, demokrātijas un saskaņotības principiem. Acīmredzot ir svarīgi, lai visas institūcijas strādātu kopā, palīdzot jaunieceltajam Augstajam pārstāvim / priekšsēdētāja vietniekam sagatavot lēmumu par EĀDD izveidi — lēmumu, kas, kā jūs zināt, prasa Komisijas piekrišanu un apspriešanos ar Parlamentu.

Pirmkārt, es vēlētos pieminēt EĀDD statusu. Tas patiešām būs *sui generis*, jo to neveido pēc kāda modeļa. Mēs radām kaut ko jaunu. Tas nebūs ne starpvaldību dienests, ne arī balstīts vienīgi uz Kopienas metodi, taču mums ir jānodrošina, lai jaunajai sistēmai būtu patiesi eiropeiska pieeja, ko iedvesmojusi Kopienas politika un kas savu spēku gūst Kopienas politikā, kā tika pieminēts. Galvenais jautājums mums visiem ir, kas EĀDD būtu jāpanāk. Tam būtu jābūt mūsu mērķim. Satuvinot dažādas ieinteresētās personas ārējo attiecību jomā, mēs varam nodrošināt, ka mūsu attiecības ar pārējo pasauli ir skaidras, saskaņotas un viena politikas mērķu kopuma vadītas. Dienests jāvērtē kā ES ārpolitikas kodols, kā vieta, kurā tiek izstrādāta un saskaņota politika. Tas arī jāuzskata par tādu gan Eiropas Savienības iekšienē, gan arī ārpus tās. EĀDD darbs būs efektīvs tikai tad, ja dienests labi sadarbosies ar citām institūcijām un pilnībā ievēros iestāžu savstarpējo līdzsvaru.

Tāpēc es uzskatu par ļoti svarīgu, lai EĀDD tiktu izveidots tā, ka tam ļauj strādāt ciešā sadarbībā ar Komisiju un Padomi un ievērot nepieciešamību par savu darbību pilnībā atskaitīties Eiropas Parlamentam. Es ticu, ka ar ārējām darbībām saistītās atbildības apvienošana vienā dienestā Parlamentam nozīmēs krasu kapacitātes maiņu pildīt savu lomu saistībā ar ES politikas kontroli. Līdzīgi kā pats dienests, veids, kādā Parlaments saistīts ar dienestu un Augsto pārstāvi / priekšsēdētāja vietnieku, zināmā mērā arī būs *sui generis*.

EĀDD izveide prasīs dažādu lēmumu pieņemšanu, tostarp iespējams gan grozījumus Finanšu regulā, gan Civildienesta noteikumos, kam vajadzīgs Komisijas priekšlikums un lēmuma pieņemšana, pamatojoties uz koplēmuma procedūru.

Augstajam pārstāvim / priekšsēdētāja vietniekam vajadzīgas pilnvaras vadīt dienestu, taču dienestam arī jākalpo ES sistēmai kopumā — visticamāk Eiropas Komisijas priekšsēdētājam un Eiropadomes priekšsēdētājam, kā arī citiem komisāriem, kas saistīti ar ārējām attiecībām. Tam jābūt gatavam piedāvāt savu palīdzību gan Briselē, gan trešās valstīs, Eiropas Parlamentam un tā oficiālajām delegācijām, kas dodas uz ārzemēm.

Dalībvalstu ciešā iesaistīšanās jaunajā dienestā ir viens no tā galvenajiem jauninājumiem. COREPER pārstāvji meklē veidus, kā vislabāk nodrošināt to, lai dienesta darbā laikus tiktu iesaistīti augsti kvalificēti dalībvalstu diplomāti. Mēs Komisijā pārbaudām, kā to var īstenot, neveicot grozījumus Civildienesta noteikumos. Iecelšanai amatā būtu jānotiek, pamatojoties uz atlases procedūrām, ņemot vērā nopelnus un atbilstoši rēķinoties ar nepieciešamību panākt ģeogrāfisko līdzsvaru un dzimumu līdzsvaru. Tas lielā mērā atbilst ziņojumā izteiktajām vēlmēm.

Tāpat mēs uzskatām, ka visiem EĀDD locekļiem — gan ES institūciju ierēdņiem, gan dalībvalstu ierēdņiem, kas nodarbināti, pamatojoties uz pagaidu līgumiem, — jābūt vienādām tiesībām. Tās būs vienādas visos gadījumos.

Kas attiecas uz dienesta darbības jomu, tam jāgūst visaptverošs pārskats par ES attiecībām ar pārējo pasauli, tāpēc tam vajadzīgas struktūrvienības atbilstoši ģeogrāfiskajam iedalījumam, kā arī horizontālie dienesti, kas aptvertu tādus jautājumus kā kopējā ārpolitika un drošības politika, kopējā drošības un aizsardzības politika, cilvēktiesības un attiecības ar ANO iestādēm. Mērķis ir novērst dublēšanos un nodrošināt, ka visi par ES ārpolitikas īstenošanu atbildīgie sadarbojas efektīvi. Komisijas pakļautībā arī turpinās darboties dienesti, kas atbild par tirdzniecību, attīstības politiku, palīdzības īstenošanu, humāno palīdzību un paplašināšanos. Tā, protams, arī turpinās vadīt ES galveno iekšpolitikas jautājumu ārējos aspektus, un pašreizējo debašu galvenais jautājums ir ārējās palīdzības plānošanas vadība.

Varu apliecināt Parlamentam, ka ES attīstības politika, tostarp nabadzības izskaušana, būs Komisijas ārējo darbību galvenā daļa. Augstais pārstāvis / priekšsēdētāja vietnieks un attīstības komisārs šajā jautājumā sadarbosies ļoti cieši. Palīdzēs fakts, ka Augstais pārstāvis būs arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, kas atbild par visas ES ārējās darbības saskaņošanu. Dienests atbildēs arī par delegāciju administrāciju, lai gan delegāciju veidos cilvēki no dažādiem dienestiem — ne tikai no EĀDD, bet arī no Komisijas dienestiem un iespējams arī no citām Eiropas Savienības institūcijām un iestādēm.

Līdz ar līguma spēkā stāšanos Komisijas delegācijas kļūs par ES delegācijām. Tas delegācijām uzliks jaunus pienākumus, taču nemazinās viņu lomu, pārstāvēt pilnu Komisijas darbību klāstu. Līdz ar līguma spēkā stāšanos ES delegācijām būtu jāatbild par ES pārstāvēšanu, darbības koordinēšanu un sarunu risināšanu. Lielākoties šī procedūra noritēs samērā viegli. Tomēr dažās jomās, kurās darba slodze ir īpaši liela, būs jāorganizē pienākumu sadale ne tikai rotējošajā prezidentūrā, bet arī citās dalībvalstīs.

Pilnīgi jaunā ārējās darbības dienesta izveide ir nozīmīgs uzdevums. Kā minēts jūsu ziņojumā, tas norisināsies pakāpeniski. Mēs mācīsimies kopā. Mūsu pirmajam mērķim jābūt ES ārpolitikas faktiskās īstenošanas nodrošinājumam laika posmā starp līguma spēkā stāšanos un EĀDD izveidošanu. Mēs un Padomes sekretariāts strādāsim kopā ar Augsto pārstāvi / priekšsēdētāja vietnieku, lai nodrošinātu, ka mūs darbā nepastāv plaisas. Taču mums jāraugās nākotnē. Mēs savedīsim kopā dažādu institūciju un visu dalībvalstu ierēdņus un diplomātus. Kā mēs zinām, kopējā ārpolitika nav tikai 27 valstu politikas summa. Mums Eiropas Ārējās darbības dienestā ir vajadzīgi cilvēki, kas, nezaudējot raksturīgo saikni ar savu valsti, domā eiropiski. Tāpēc mums ir jāizveido ES diplomātiskā kultūra un ES *esprit de corps*. Attiecībā uz to būtiska nozīme ir apmācībām.

Ziņojumā ierosināta daudzsološā ideja par Eiropas diplomātiskās akadēmijas izveidi. Līdz tam mēs labi varam izmantot dalībvalstu diplomātiskās akadēmijas. Pavisam nesen es piedalījos Eiropas diplomātiskās programmas, kas paredzēja un parādīja ceļu, 10. gadadienas svinībās. Ir vērts piebilst, ka no 20. gadsimta septiņdesmitajiem gadiem Komisija jau ir organizējusi apmācību seminārus vairāk nekā 5700 diplomātu. Viens no EĀDD uzdevumiem būs izveidot apmācību stratēģiju, lai nodrošinātu, ka visi tā locekļi neatkarīgi no sagatavotības līmeņa būtu gatavi veikt savus pienākumus. Jo īpaši delegāciju vadītāji spēs ne tikai pildīt savus politiskos pienākumus, bet arī vadīt visus Komisijas pasākumus, kas ir delegāciju pilnvaru būtiska daļa.

Brok kunga ziņojumā arī ierosināts jautājums par to, vai EĀDD varētu pārņemt konsulāro dienestu funkcijas. Komisija ir gatava risināt šo ideju, lai arī tās izstrāde varētu aizņemt zināmu laiku. Šie jautājumi būs jārisina

nākotnē. Pašlaik mūsu izaicinājums ir panākt, lai EĀDD darbotos labi un visu interesēs — gan Eiropas pilsoņu, gan dalībvalstu, gan Eiropas Savienības. Komisija atbalsta EĀDD izveidi, vēlas, lai tas gūtu sekmes, un visos iespējamajos veidos sniegs atbalstu, lai to panāktu. Kā liecina šis ziņojums, Parlaments rīkosies tāpat.

Atvainojos, ka runāju tik ilgi, taču es uzskatu, ka šis ir ļoti svarīgs jautājums. Lūdzu, atvainojiet, priekšsēdētāja kungs.

Priekšsēdētājs. – Komisāres kundze, protams, es pieņemu jūsu atvainošanos, jo es pilnībā piekritu jums. Šis ir ļoti svarīgs jautājums.

Alojz Peterle, PPE grupas vārdā. – (SL) Cienījamā Padomes priekšsēdētājas kundze, cienījamā komisāre, godātie bijušie kolēģi no Eiropas Konventa, dāmas un kungi, es vēlētos paust atzinību referentam *Elmar Brok* par Eiropas Parlamenta nostājas skaidru definēšanu jautājumos, kas saistīti ar Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi.

Šāda dienesta izveide ir loģisks un vajadzīgs iznākums saistībā ar lēmumu apvienot divas ārpolitikas funkcijas vienā un svarīgs solis Eiropas Savienības ārpolitikas identitātes attīstībai. Integrētā diplomātija nozīmēs vienkāršošanu, vienotāku un efektīvāku darbību, kā arī lielāku redzamību un atpazīstamību.

Jautājums, kā izveidot šo kopējo dienestu, nav tikai tehnisks. Tas ietekmēs arī to politisko ieceru īstenošanu, ko Eiropas Savienība vēlas panākt, piešķirot Augstā pārstāvja un Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietnieka funkcijas vienai personai. Veidojot jauno dienestu, būtu jāpamatojas uz to pašu būtību, kas apvienoja šīs divas ārpolitiskās funkcijas un kas rezultātā apvienos Padomes un Komisijas centienus ārpolitikas jomā.

Svarīgi, lai šo dienestu izveidotu, ņemot vērā Komisijas, Padomes un Parlamenta funkcijas un sadarbību, un lai tas balstītos uz savstarpējo uzticību un vēlēšanos sadarbīties.

Lai gan es uzskatu, ka Eiropas Savienības interesēs vienotā dienesta darbība būtu jāuzsāk, cik ātri iespējams, es stingri atbalstu ieteikumu, kas tas būtu jāievieš pakāpeniski, lai ļautu tam iegūt vispiemērotāko un efektīvāko formu. Man liekas saprātīgi, ka dienestam būtu jāveido daļa no Komisijas administratīvās struktūras gan attiecībā uz organizāciju, gan budžetu.

Uzskatu par ļoti svarīgu, lai topošajā dienestā iekļautu arī valstu diplomātisko dienestu personālsastāvu, kā rezultātā neapšaubāmi izveidotos labāks un pieejamāks dienests Eiropas Savienības pilsoņiem un jo īpaši tām valstīm, kam ir tikai neliels diplomātisko pārstāvniecību skaits.

Roberto Gualtieri, S&D grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, ar šīm debatēm un ziņojumu, ko mēs apstiprināsim rīt, Parlaments vēlas uzskatāmi parādīt savu vēlēšanos sniegt palīdzību Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidē arī šajā sagatavošanas posmā, veicot konstruktīvu dialogu ar Padomi un Komisiju. Mēs uzskatām, ka tūlītējs aicinājums uz šo iestāžu savstarpējo dialogu galvenokārt ir lietderīgs un jēgpilns, ņemot vērā līgumā noteikto procedūru, saskaņā ar kuru Parlaments sniedz savu atzinumu priekšlikumam, ko iesniedz Augstais pārstāvis, kā arī ņemot vērā to, ka saskaņā ar Parlamenta prerogatīvām attiecībā uz budžetu ir ļoti svarīgi, lai tas dotu piekrišanu un sadarbības, nemaz nerunājot par Komisijas piekrišanu, par ko runāja *Brok* kungs, kas Eiropas Parlamentam nodrošina turpmākas iespējas.

Tomēr mēs arī uzskatām par savu pienākumu tūlītēji aicināt uz šo dialogu, jo Eiropas Ārējās darbības dienests ir viens no svarīgākajiem jauninājumiem, kas ieviests ar Lisabonas līgumu. Tā īpašības ir paredzētas, lai ievērojami attiektos uz veidu, kādā tiek reorganizēta Eiropas pārvaldība, un līdz ar to uz veidu, kādā par ES institūciju vispārējo līdzsvaru nolemj praksē.

Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa piekrīt nostājai, kas pausta *Brok* kunga ziņojumā, kura sagatavošanā tā aktīvi piedalījās. Grupa pārstāv nostāju, kuras mērķis ir izveidot funkciju, saskaņā ar kuru dienests var darboties kā tilts starp ES ārējās darbības Kopienas dimensiju un kopējās ārpolitikas un drošības politikas starpvaldību dimensiju, kā noteikts Lisabonas līguma V sadaļā.

Protams, mēs apzināmies dienesta unikālo raksturu, kas arī atspoguļojas Augstā pārstāvja un Komisijas priekšsēdētāja vietnieka funkcijā, tāpat kā mēs apzināmies faktu, ka dienestā nav jāiekļauj visi Komisijas dienesti, lai īstenotu daudzos ārējās darbības aspektus, kas neaprobežojas tikai ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku, sākot ar attīstības sadarbību.

Tomēr mēs uzskatām, ka ir ļoti svarīgi, lai dienests spētu padarīt ES ārpolitiku un drošības politiku efektīvāku un tās ārējo darbību kopumā — saskanīgāku. Tāpat mēs domājam, ka ir ļoti būtiski, lai dienests atrastos

Parlamenta demokrātiskajā uzraudzībā, un tāpēc mēs uzskatām, ka tā iekļaušana Komisijas administratīvajā struktūrā ir iespēja, kas visprecīzāk atbilst šiem mērķiem, kas mums patiešām ir ļoti svarīgi. Tāpēc mēs balsojam par *Brok* kunga ziņojumu.

Andrew Duff, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, piekrītu Komisijas apgalvojumam, ka dienestam būtu jāapvieno visi instrumenti un līdzekļi, kas vajadzīgi aktīvas ārpolitikas vadīšanai pasaules mērogā. Ir ļoti svarīgi, lai visi šajā nozīmīgajā projektā iesaistītie partneri sāktu uzticēties viens otram un dienestam, ieskaitot visvairāk apdzīvotās un kategoriskākās valstis.

AK Ārlietu ministrijai ir ļoti svarīgi nosūtīt uz dienestu savus labākos, nevis nederīgos cilvēkus. Es pilnīgi piekrītu, ka parlamentārās pārbaudes un finanšu kontroles interesēs dienests jāpievieno Komisijai administratīvajām un budžeta vajadzībām. Man jānorāda Padomei, ka nav pieņemami ierindot dienestu vienā kategorijā ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju vai ombudu atbilstoši Finanšu regulas noteikumiem. Es domāju, ka šis *Brok* ziņojums bija praktisks sagatavošanās posms Ārējās darbības dienesta izveides procesā, taču tāpat es uzskatu, ka mums tagad, iekams turpināt, būtu jāapstājas un jāatrisina svarīgi jautājumi pirms Augstā pārstāvja / priekšsēdētāja vietnieka stāšanās amatā.

Apspiežot Ārējās darbības dienesta izveidi un turpmāko programmu, Parlamentam ir ļoti svarīgi, lai būtu politiskais sarunu biedrs, tāpēc, lūdzu, valstis, piedāvāji mums kandidātus visiem šiem amatiem.

Indrek Tarand, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man bija lieliska un patīkama iespēja sadarboties ar vairākiem brīnišķīgiem kolēģiem. Es vēlos pateikties *Brok* kungam, kā arī daudziem citiem kolēģiem, kas sniedza savu ieguldījumu. Tomēr tagad es vēlētos citēt *Barroso* kungu, kurš šorīt dziļdomīgi konstatēja: „Nepietiks tikai ar institūcijām; mums ir vajadzīga milzīga politiskā griba.” Patiesībā institūcijas izveide nav iespējama bez politiskās gribas. Lai novērstu situāciju, ka mēs tikai radām vēl vienu institūciju, mūsu politiskajai gribai iestādes veidošanā vienmēr jābūt svarīgākajai. Mērķis ir patiesi eiropēiska un faktiski *sui generis* organizācija, kas kalpotu visu Eiropas pilsoņu kopējām interesēm. Ja mēs vēlamies izvairīties no dublēšanās vai iespējamās un bieži novērojamās resursu izšķērdēšanas, mums jānodrošina, ka budžeta līdzekļu piešķiršana un minēto līdzekļu izmantošana notiek Eiropas Parlamenta uzraudzībā.

Ziņojumā plaši definēti principi, par ko ziņots Eiropadomei, kas mums palīdzētu iecelt Augsto pārstāvi, kā arī īstenot plānu. Saskaņā ar šo plānu mēs visi būsim labākā pozīcijā un mums arī būs iespēja īstenot savu politisko gribu. Tā kā ikvienam ir zināmi Zaļās partijas centieni — piemēram, miera nodrošināšanas koncepcija, Pamattiesību hartas pilnīga piemērošana un, protams, dzimumu līdztiesības princips, — es nesāksu runāt par tiem šodien, lai gan es apsolu piemērotā brīdī atkal risināt šos jautājumus. Tomēr pēc manām domām Padome rīkotos ļoti gudri, ja izskatītu iespēju iecelt Augstā pārstāvja amatā sievieti, jo, kā mēs visi zinām, Komisijas priekšsēdētājs nav sieviete. Faktiski sieviete nekad nav izvirzīta Eiropas vadošā amatā, un tāpēc, ja mēs veidojam jaunu Eiropas institūciju, varbūt būtu laba ideja izskatīt šādu iespēju.

Strādājot pie šī ziņojuma, es pievērsu uzmanību konkrētai negatīvai nostājai, kas bija jūtama dažās jomās. Nācās uzklaust, ka Eiropas Parlamentam šajā jomā nav jāiejaucas un ka tas, sagatavojot šo ziņojumu, tikai mēģina piešķirt sev lielāku nozīmi. Mana reakcija uz šādu nostāju bija pretēja — Parlaments ir svarīgs, un mums šis fakts ir jāņem vērā. Mūsu ziņojums par Eiropas Ārējās darbības dienestu sniedz ļoti labu iespēju celt gaismā šādus faktus. Tāpēc es aicinu ikvienu atbalstīt ziņojuma pieņemšanu, ņemot vērā faktu, ka tajā nav iekļauti visi uzlabojumi un vēlmes. Svarīgākais jautājums pašlaik ir pieņemt šo ziņojumu.

Ashley Fox, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt savu vilšanos, ka jau atkal Eiropas Parlaments izskata ziņojumu, kas apsteidz Lisabonas līguma ratifikāciju. Es gribētu zināt, vai šīs debates šodien notiktu, ja līgumu vēl aizvien izskatītu Vācijas Konstitucionālā tiesa. Nojaušu, ka nē, un līdz ar to man ir jautājums, kāpēc attieksme pret Čehiju ir atšķirīga. Pārfrāzējot angļu rakstnieku Džordžu Orvelu, visas dalībvalstis ir vienlīdzīgas, taču dažas dalībvalstis ir vienlīdzīgākas nekā citas.

Es iestājos pret Eiropas diplomātiskās mācību iestādes izveidi. Laikā, kad visas dalībvalstis saskaras ar milzīgu spiedienu uz budžetu, ES vajadzētu izrādīt atturību. Mums būtu jārikojas kā valsts kases sargiem. Mums būtu jāpanāk publiskā finansējuma apdomīga izlietošana un jāmēģina atgriezt naudu dalībvalstīm un nodokļu maksātājiem, ko mēs pārstāvam, kad mēs varam.

Šis priekšlikums ir ļoti dārgs. Tas ir vēl viens piemērs tam, ka daži deputāti šajā plenārsēžā zālē pārāk dedzīgi vēlas izdarīt cēlus žestus, izmantojot citu cilvēku naudu. Eiropas diplomātiskā mācību iestāde ir naudas izšķērdēšana un kļūtu par vēl vienu slogu nodokļu maksātājiem.

Es vēlos atgādināt kolēģiem, ka jebkura kopējā nostāja ārpolitikā būtu jānosaka Padomē pārstāvētajām dalībvalstīm, nevis Komisijai un noteikti ne Eiropas Parlamentam. Jebkurš Eiropas Ārējās darbības dienestam vajadzīgais papildu darbinieks būtu jāapstiprina dalībvalstīm, un šiem darbiniekiem nebūtu vajadzīgas papildu apmācības. Pasaulē viņi pārstāvēs Ministru padomes īstenoto politiku, nevis kādu neatkarīgu Eiropas politiku.

Diplomātiskās mācību iestādes izveide kļūtu nepieciešama tikai gadījumā, ja ES būtu jāpārņem dalībvalstu ārlietu kontrole. Es ceru, ka tas nekad nenotiks, un darišu visu, kas manos spēkos, lai to novērstu.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu saskaņā ar 149. panta 8. punktu)

Andrew Duff (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu vaicāt runātājam, vai tad, ja viņam par vilšanos līgums tiešām stātos spēkā, viņš atbalstītu *Chris Patten* kandidatūras izvirzīšanu Augstā pārstāvja amatam?

Ashley Fox (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, ļoti priecājos, ka tiek jautāts mans viedoklis, taču es šaubos, vai tas būs mans lēmums.

Helmut Scholz, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, pateicos par iespēju šodien izteikties. Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa plenārsēdēs atkārtoti ir uzsvērusi savu pamatoto kritiku par Eiropas Savienības ārpolitikas un drošības politikas virzību un raksturu un, ievērojot šo nostāju, ir noraidījusi arī Lisabonas līgumu. Kopīgā apspriešana jau šī Parlamenta sasaukuma sākumā skar vienu no svarīgākajiem ziņojumiem visa sasaukuma laikā. Diemžēl, lai gan es saprotu *Brok* kunga motīvus no parlamentārās darbības skatpunkta, mums ir jāatrisina problēma ierobežotā laika posmā, kas apgrūtina lietpratīgi un atbildīgi izsvērt problēmas apmērus un sarežģītos jautājumus, kas izriet no šīs jaunās struktūras satura.

Jau apspriedes laikā kļuva skaidrs, cik daudz vēl aizvien diemžēl saglabājas neskaidrību, kas atrodas tādā kā politiskajā pokera spēlē starp valsts varas un valdības un ES struktūru interesēm. GUE/NGL grupa to noraida. Tāpēc mēs ceram, ka Eiropas Parlamentam pēc sarunām būs iespēja vēlreiz apsvērt Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) saskaņā ar šorīt plenārsēdē izskanējušām cerībām uz Zviedrijas prezidentūru par atturēšanos formulēt pilnvaras sarunām. Mums Parlamentā arī būtu jānodrošina, lai Eiropas pilsoņi būtu pēc iespējas labāk informēti par EĀDD dažādajiem aspektiem, jo īpaši šaubu un kritikas gadījumā saistībā ar Lisabonas līgumu un vajadzību šajā sakarā panākt lielāku pārredzamību un demokrātisku koplēmuma procedūru.

Diskusijas par EĀDD izveidi mēnešiem ilgi ir notikušas aiz slēgtām durvīm. Mana grupa vēlētos atgādināt, ka Eiropas Parlamenta, līdz šim iesaistīto pilsoniskās sabiedrības organizāciju vai pat valstu parlamentu neiekļaušana rada nopietnus jautājumus. Tas ir īpaši svarīgi, jo aktīvas debates un atklātas un pārredzamas diskusijas par iestāžu struktūru ir ļoti svarīgas to likumīgumam nākotnē un atbildībai sabiedrības priekšā. Tāpēc es atzinīgi vērtēju *Brok* kunga pieeju, kādā viņš ar savu ziņojumu mēģina panākt vismaz parlamentāro koplēmuma procedūru attiecībā uz Eiropas Parlamentu. Dažu mūsu pieprasījumu mērķis ir panākt tādus pašus rezultātus.

Mēs noraidām visus mēģinājumus — un to es saku viennozīmīgi un kategoriski — iekļaut EĀDD politiski militārās struktūras, neatkarīgi no tā, vai tas notiek pašlaik vai nākotnē, kā to nesen Padomē cita starpā ierosināja Francija. Mūsaprāt, nav pieņemama militārās plānošanas, slepeno dienestu struktūru un vispārējo diplomātisko un politisko uzdevumu varbūtēja kombinācija.

Morten Messerschmidt, EFD grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, vakar man lūdza nosaukt trīs iemeslus, kāpēc vajadzētu balsot pret šo ziņojumu. Tie ir samērā vienkārši: demokrātija, demokrātija un demokrātija.

Pirmkārt, būtu komiski, ja kāds parlaments vēlētos pieņemt ziņojumu, pamatojoties uz līgumu, kura liktenis vēl aizvien ir pilnīgi neskaidrs. Nevienam nezina, kāda ir Lisabonas līguma nākotne, un ikvienam pat ar visniecīgāko cieņu pret demokrātiskajām struktūrām — visniecīgāko cieņu pret tādām dalībvalstīm kā Čehija — būtu jānogaida attiecībā uz šādu projektu, līdz būs skaidrība par līguma nākotni.

Otrkārt, šis ziņojums (un viss ārējās darbības dienests, kas pašlaik tiek veidots) parāda, ka dalībvalstu suverēnās tiesības pašām īstenot savu ārpolitiku tiek pilnībā sagrautas un netiek atzītas un novērtētas. Arī šī iemesla dēļ šajā ziņojumā ir mēģinājums padarīt Komisiju atbildīgu par visu. Protams, Komisija, jo īpaši savā kā „civildienesta ierēdņa” lomā, nav tautas ievēlēta. Citiem vārdiem sakot, ja cilvēki vēlas atšķirīgu ārpolitiku, nevienam uz pasaules nav iespēju mainīt īstenoto politiku, jo cilvēkiem ir iespēja mainīt tikai Padomi, ar to domājot valdības, — nevis Komisiju.

Treškārt, tas ir demokrātisks farss, ka Eiropas Parlaments vēlas nodrošināt Komisijai, kam nav tautas pilnvaru, lielākas tiesības suverēnas valsts vairākās svarīgākajās galvenajās jomās. Šis Parlaments ir balstīts tikai uz kratos — tikai uz varu. Tas nekad nav balstījies uz demos. Tā vietā mums vairāk vajadzētu koncentrēties uz demos — mums būtu jākoncentrējas uz cilvēkiem, nevis uz varu. Tāpēc mums vajag vairāk demokrātijas. Šī iemesla dēļ šis ziņojums ir jānoraida.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums mēģina kļiedēt mūsu bažas saistībā ar dienestu, taču, pēc manām domām efekts ir pilnīgi pretējs. Tajā, no vienas puses, norādīts, ka dienests papildina dalībvalstu diplomātiju un neapšaubā to. Tomēr ziņojuma pārējā daļa, manuprāt, ir pilnīgā pretrunā šim apgalvojumam.

Ziņojuma 4. punktā norādīts, ka dienestu _ tas nozīmē, tā pilnvaras _ nevar reglamentēt vai iepriekš izplānot. Ziņojuma 8. punkta d) apakšpunkts liecina, ka delegācijas, kas ir daļa no dienesta, varētu pārņemt dalībvalstu konsulāro dienestu funkcijas. Skaidrs, ka šis dienests _ nevis īstermiņā, bet gan ilgākā laika posmā _ ir paredzēts, lai pārņemtu un aizstātu dalībvalstu diplomātiskās pārstāvniecības un beigās varbūt arī pat Apvienotās Karalistes un Francijas veto tiesības ANO Drošības padomē.

Ja kāda ES iestāde apgalvo, ka kaut ko nedarīs, tad kļūst samērā skaidrs, kādi ir tās nodomi. Pārfrāzējot Šekspīru, man šķiet, tas ziņojums apsola par daudz. Kas vai kā faktiski veiks šīs iestādes kontroli? Nedomāju, ka tā būs Padome. Tai ir jārikojas vienprātīgi. Ja tā nevarēs pieņemt lēmumu, dienests vienkārši turpinās darboties, pamatojoties uz savu darba kārtību. Kā ar Parlamentu? Nē, jo tā tiesības ir ierobežotas ar apspriešanos. Šī iestāde vadīs ārpolitiku augstākā līmenī par dalībvalstu vadītājiem, neizjutot dalībvalstu vai Eiropas Parlamenta reālu kontroli. Valstu valdību statuss tiks pazemināts pagasta padomes līmenī.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms mans pienākums ir pateikties referentam, kas ir paveicis lielisku darbu, un kā Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētājam par raito darbu man ir jāpasakās arī visiem komitejas locekļiem, kā arī Ārlietu komitejas un Attīstības komitejas locekļiem, kas sniedza atzinumu.

Patiesībā mēs mēģinājām sagatavot dokumentu — kas, ceru, tiks apstiprināts —, ko iesniegt Padomei 29. un 30. oktobrī. Mēs labi apzināmies, kas šis ziņojums nav ziņojuma galīgais variants. Tas ir paredzēts tikai, lai norādītu uz dažiem darbības virzieniem, tas ir sava veida vadlīnija Padomei un arī Augstajam pārstāvim, kurš tiks iecelts amatā.

Augstā pārstāvja pienākums būs izdomāt savu organizatorisko plānu, kas savukārt būs jāpārbauda mums. Tāpēc mūsu Parlamentam tiek iesniegtas tikai pamatnostādnes. Mēs zinām arī to, ka šīs darbības panākumi attiecībā uz Ārējās darbības dienestu ir saistīti ar Augstā pārstāvja lomu, kam būs jāspēj organizēt un vadīt visus. Mēs vēlamies, lai viņa īstenotā ārpolitika būtu saskanīga un vienota. Mēs labi apzināmies, ka problēmas pastāv un ka daudz kas jau ir pateikts. Taču problēmas pastāv, lai tās risinātu. Svarīgi, lai būtu skaidrs darbības virziens, informācija un darbības joma.

Brok kunga ziņojumā šajā sakarā sniegti daži interesanti priekšlikumi — man jāizsakās īsi, jo mans runāšanai atvēlētais laiks beidzas —, taču jebkurā gadījumā tajos ietverta dienesta integrācija Komisijas administratīvajā struktūrā, lēmums turpināt Kopienas modeļa attīstību un priekšlikums, kas turklāt ir noteikts arī Lisabonas līgumā, saskaņā ar kuru dienesta darbiniekiem ir jābūt no Komisijas un Padomes sekretariātiem, kā arī no pašas Komisijas delegācijām.

Tajā ir divi, manuprāt, pieminēšanas vērti jauninājumi: ES vēstniecības, ko vadītu Eiropas Ārējās darbības dienesta ierēdņi un kas ietvertu arī Komisijas delegācijas trešās valstīs un Padomes koordinācijas birojus, ar iespēju norīkot ekspertus darbā no ģenerāldirektorātiem; un pamatelementi, kas noteikti saistībā ar Eiropas diplomātiskās mācību iestādes izveidi, kas ir interesanta joma.

Mans runai atvēlētais laiks ir beidzies. Es tikai ceru, ka šis ziņojums tiešām tiks pieņemts un to atbalstīs lielais vairākums.

Zita Gurmai (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, kā mēs visi zinām, Eiropas Ārējās darbības dienests ir viens no nozīmīgākajiem Lisabonas līgumā ierosinātajiem jauninājumiem. Tāpēc, veidojot to, mums ir jābūt ļoti rūpīgiem un atbildīgiem.

Mēs visi piekrītam, ka tā darbība būtu jāuzsāk līdz ar Lisabonas līguma spēkā stāšanos. Komisija un Padome jau izstrādā pamatnostādnes, ko minētās institūcijas paredzējušas iesniegt Eiropas Padomes sēdē šī mēneša beigās. Tāpēc ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments ietekmētu šo procesu.

Gan šodienas debates, gan sagatavotā rezolūcija ir ļoti svarīgas, jo mums tagad ir jāsniedz Padomei un Eiropas Komisijai ļoti skaidrs signāls kā apliecinājums politiskajai vienprātībai par dienesta izveidi.

Es ļoti lepojos ar sava kolēģa darbu, kas ir šī Parlamenta partiju savstarpējās sadarbības rezultāts. Mēs uzstājam, lai ES ārējās attiecībās tiktu saglabāts Kopienas modelis. Deputāti ir ļoti ieinteresēti, lai dienests darbotos Eiropas Komisijas pakļautībā un veidotu daļu no kopējā Kopienas budžeta. EĀDD administratīvi un saistībā ar budžetu būtu jāveido Komisijas daļa un formāli jābūt Komisijas daļai kā sui generis iestādei, kas iekļauta Komisijas struktūrā.

Ļoti svarīgs ir budžeta jautājums. Tas ir veids, kādā EP var īstenot savas pilnvaras. Šādi Parlaments varētu veikt un veiks dienesta budžeta kontroli un demokrātisko pārbaudi. Ir jārisina daudzi jautājumi, piemēram, skaidrs pienākumu sadalījums Eiropas Ārējās darbības dienestā un atbildīgajās Eiropas Komisijas struktūrvienībās — ņemot vērā, ka mēs pašlaik nezinām nākamās Komisijas struktūru, — un attiecības starp Augsto pārstāvi un dažādām ES pārstāvniecībām ārvalstīs, taču šī rezolūcija būs Eiropas Parlamenta sākuma pozīcija, no kuras sekos turpmākie soļi.

Mēs nedrīkstētu aizmirst arī par cilvēkfaktoru. Augstajam pārstāvim jābūt izcilai personībai ar labām īpašībām un pieredzi, tādai personai, ko atbalsta Komisija, Padome un valstu diplomātiskie dienesti. Esmu pārliecināta, ka EĀDD izveidē ir jāiekļauj dzimumu integrācijas jautājums, kas pienācīgi atspoguļo ES saistības attiecībā uz dzimumu līdzsvara tendencēm.

Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi — kā persona, kas pēdējos 15 gadus ir atbalstījusi sieviešu vienlīdzīgu pārstāvību politikā, es priecātos, ja šī persona būtu sieviete.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, dažiem deputātiem šķita, ka ir piemēroti savas runas izmantot tam, lai mēģinātu mums mācīt demokrātiju. Tāpēc es gribētu norādīt, ka gan Konstitucionālo jautājumu komitejā, gan Ārlietu komitejā, kuras atzinumu es sagatavoju, mēs parūpējamies par to, lai ne diskusijas, ne balsojums par mūsu attiecīgajiem tekstiem netiktu veikti, pirms nebija zināms Īrijas referenduma rezultāts. Mēs to darījām, ievērojot gribu, kas bija jāpauž Īrijas iedzīvotājiem. Par laimi viņi pateica „jā”, taču viņi varēja pateikt arī „nē”. Mēs vēlējāmies ņemt vērā referenduma iznākumu, kā arī Eiropadomes sanākumi, kas notiks nākamnedēļ. Tāpēc mums savas diskusijas un teksti bija jāpabeidz ļoti īsā laika posmā. Tie paši pieminētie deputāti, kas mēģina mācīt demokrātiju, protams, nav mierā arī ar to. Tagad es pāriešu pie cita temata.

Šobrīd mēs piedzīvojam ļoti svarīgu laiku. Mūsu teksti pauž viedokli par to, ka topošajam Eiropas Ārējās darbības dienestam jābūt Eiropas Savienības jaunas ēras vēstnesim. Tie, kas sekojuši līdzi Eiropas Savienības attīstībai gadiem ilgi un atceras pirmos piesardzīgos soļus ārpolitikā, nemaz nerunājot par drošības un aizsardzības politiku, kas pausti līgumos — vispirms Māstrihtas līgumā un tad Amsterdamas līgumā —, varēja padomāt, kā arī es tajā laikā domāju, ka šī diena nekad nepienāks un ka mēs nekad nespēsīm izveidot pamatus kopējai Eiropas diplomātijai.

Tie, kas ir uzmanīgi sekojuši šo ideju attīstībai, arī atcerēsies, ka vēl tikai pirms dažiem mēnešiem daži no mūsu valstu diplomātiskajiem dienestiem absolūti nevēlējās atzīt šo „lielā sprādziena” ideju, atbilstoši kurai visas pašreizējās delegācijas no pirmās dienas tiktu pakļautas Augstajam pārstāvim. Mani tas ļoti iepriecina.

Mani politiskie un valdības darba pienākumi manos iepriekšējos politiskajos amatos ir iemācījuši man, ka nekas nebūs vienkārši izdarāms. Tomēr mēs piedzīvojam svarīgu laiku, un es ceru, ka šis ziņojums tiks pieņemts ar lielu balsu vairākumu.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mūsu grupa atbalsta Brok kunga ziņojumā ierosināto pamata struktūru, jo īpaši pārbaudes tiesību saglabāšanu Eiropas Parlamentam un Kopienas uzdevumu saglabāšanu kā Kopienas uzdevumus. Tomēr, lai nodrošinātu to, ka mūsu kopējais Ārējās darbības dienests gūst lielus panākumus un nav tikai Komisijas vai Padomes piedēklis, mums tagad ir jāapspiež tā saturs un funkcijas.

ES vajadzīga jauna, integrēta ārpolitika, kas ļaus tai efektīvi risināt pasaules mēroga problēmas. Ārējās darbības dienestam ir jāpalīdz ES īstenot visaptverošas, integrētas politiskās stratēģijas un kampaņas. Pašlaik mums šis dienests vajadzīgs, piemēram, Kopenhāgenas klimata pārmaiņu apspriedēs. Mums jāizbeidz tradicionālā diplomātija, pretējā gadījumā šis dienests sniegs ļoti niecīgu pievienoto vērtību.

Tāpēc es vēlētos uzsvērt četras jomas, kas, mūsaprāt, palīdzēs dienestam radīt jaunu ārpolitiku. Pirmkārt, mēs vēlamies, lai jaunajā dienestā būtu miera veicināšanas un krīzes pārvaldības direktorāts. Mums ir atbilstoši finanšu instrumenti un misijas, taču līdz šim mums bijušas tikai mazas un sadrumstalotas organizatoriskās

vienības. Otrkārt, mēs vēlamies, lai personālam būtu nodrošināta visaptveroša izglītība un apmācības. Nepietiek tikai ar diplomātiskās mācību iestādes apmeklējumu. Turklāt mēs vēlamies nodrošināt, ka tie personālsastāva darbinieki, kas valkā uniformas, nebūtu tikai guvuši izglītību aizsardzības koledžā. Vismaz daļa savas izglītības viņiem visiem ir jāiegūst kopā, tāpēc mēs aicinām izveidot Eiropas Ārējās darbības akadēmiju. Treškārt, mēs nevēlamies, lai Padomes sekretariātā Padomes priekšsēdētājam būtu divējādas funkcijas. Tāpēc šai organizācijai arī jāatbalsta Ārējās darbības dienests. Kas attiecas uz iecelšanu vadošajos amatos, mans kolēģis Tarand kungs jau pieminēja, ka mēs stingri atbalstām ideju, ka pienācis laiks amatam izvirzīt sievieti.

Charles Tannock (ECR). — Priekšsēdētāja kungs, tā kā Eiropas Savienība cenšas iegūt lielāku lomu starptautiskajos jautājumos, tai it kā vajadzētu līdzekļus, kas atspoguļotu mūsu kopīgās vērtības visā pasaulē, protams, ja tiek panākta vienprātība visās 27 dalībvalstīs.

Taču, kā šī loma attīstīsies? Kur būs tās ierobežojumi? Mēs, ECR grupa, kuras uzskati ir vērsti pret federāciju, uzskatām, ka ārpolitikai galu galā ir jāpaliek katras mūsu dalībvalsts ziņā. Tāpēc mēs esam nobažījušies, ka, stājoties spēkā Lisabonas līgumam, sāks īstenoties virkne pasākumu, kas varētu apdraudēt šo priekšrocību.

Ierosinātajam Eiropas Ārējās darbības dienestam ir jāpapildina dalībvalstu divpusējās diplomātiskās aktivitātes, nevis jākonkurē ar tām vai jāvājina tās, un savas pilnvaras jāgūst galvenokārt no Padomes, nevis no Komisijas. Parlamentam ir jāizmanto savas tiesības pārbaudīt EĀDD un veidot tā budžetu. Ņemot vērā to, ka Brok kunga ziņojumā daudz pieminētas ES vēstniecības, es vēlētos, lai Komisija vēlreiz apstiprina to, ko tā man apliecināja pirms gada, ka EĀDD misijas vai delegācijas netiks sauktas par vēstniecībām. Šo misiju saukšana par vēstniecībām būtu apstiprinājums tam, ka ES cenšas iegūt visas suverēnas valsts īpašības.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Willy Meyer (GUE/NGL). — (ES) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa — Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa — balsos pret šo ziņojumu, galvenokārt tādēļ, ka mēs neatbalstām Lisabonas līgumu.

Mēs uzskatām, ka Lisabonas līgums neatspoguļo Eiropas projekta garu tā, kā pilsoņi to ir iecerējuši pilsoņiem. Faktiski — tas atspoguļo tieši pretējo. Šis līgums nosaka modeli krīzes apstākļos — modeli, kurš aizkavē valsts ieviešanas ekonomikā.

Ir vēlme virzīties uz priekšu divos dažādos ātrumos: mēs steidzamies nodrošināt Eiropai vienotu nostāju attiecībā pret pārējo pasauli, taču Eiropas Savienība nespēj atdzīvināt ekonomiku, izmantojot pati savus instrumentus, jo tai nav ne kopējas kases, ne arī aktīvas rūpniecības politikas. ES nevar ieviesties arī naudas cenā un kontrolēt Eiropas Centrālo banku. Tādēļ mēs nepieņemam šo uzskatu.

Ja tiks pieņemts Lisabonas līgums, ar Komisijas apstiprinājumu un tam sekojošām parlamentārajām apspriedēm pieci tūkstoši ierēdņu tiks nodarbināti Eiropas Ārējās darbības dienestā saskaņā ar Padomes lēmumu, kurš balstīts uz nākamā priekšsēdētāja vietnieka priekšlikumu.

Mēs neatbalstām šo struktūru, jo tai tiks dotas arī tiesības risināt arī visādu veidu militārās krīzes. Mēs uzskatām, ka trūkst kontroles. Mūsaprāt, šai kontrolei būtu jāatbilst demokrātijas augstākajām prasībām, kā tas ir katras dalībvalsts gadījumā.

Tādēļ mēs domājam, ka šis uzskats neatbilst tādas Eiropas garam, kādu vēlas izveidot mūsu grupa, proti, Eiropai, kas ir faktiski spējīga ieviesties lietās, kuras dziļi ietekmē mūs visus, kā pašreizējā recesija un bezdarbs, kas pašlaik ir sasniedzis augstāko līmeni kopš 20. gadsimta trīsdesmitajiem gadiem.

Tādēļ, dāmas un kungi, mēs balsosim pret šo ziņojumu.

David Campbell Bannerman (EFD). — Priekšsēdētāja kungs, šis E. Brok ziņojums ir apstiprinājums tam, ka veidojas vienota Eiropas Savienības supervalsts. Negodīgā Lisabonas konstitūcija mums jau uzspiež neievēlētu prezidentu un ārlietu ministru. Tagad šis ziņojums paredz arī jaunu Eiropas diplomātisko dienestu, tā saukto Eiropas Ārējās darbības dienestu, bet vēstniecības pārstāv valstu intereses.

Tad kādas valstu intereses pārstāvēs šie jaunie ES diplomāti un vēstniecības? Tās nebūs mūsu valstu, mūsu tirdzniecības un mūsu uzņēmumu intereses. Tās būs Eiropas Komisijas intereses. Visas citas valstu vēstniecības kļūs liekas. Lielbritānijas vēstniecības visā pasaulē jau tagad pārdod savus īpašumus.

Šis ģenerālplāns ES supervalsts izveidei pamatojas uz viltu, negodīgumu un noliegumu, bet federālisti jau neveido jaunas Amerikas Savienotās Valstis. Viņi veido jaunu Dienvidslāviju. Piespiedu kārtā apvienojot ļoti dažādas nācijas, kultūras un ekonomikas zem neelastīgas, nedemokrātiskas padomju stila birokrātijas, jūs nūdien iestūrējat bīstamos ūdeņos.

Es strādāju britu valdības labā Ziemeļīrijas miera procesā. Es redzēju, kas notiek, kad sabrūk demokrātija. Tas nav nekas patīkams. Tagad es redzu, kā brūk demokrātija šeit, Eiropā. Jūs sakāt, ka vēlaties mieru, bet, panākot Lisabonas līguma pieņemšanu un mūsu vēstniecību pilnvaru sagrābšanu, jūs atkal Eiropu stingri nostādāt atpakaļ uz ceļa, kas ved pie kara.

Martin Ehrenhauser (NI). — (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes rīcība nav pārredzama. Lēmumi tiek pieņemti *de facto* daudzskaitlīgās, lielākoties nepārredzamās darba grupās un COREPER. Tikai 1 % Ārlietu ministru padomes dienas kārtības punktu 2008. gadā tika apspriesti publiski.

Tieši šādā veidā jau kopš 20. gadsimta deviņdesmitajiem gadiem ir veidota Eiropas kopējā drošības un aizsardzības politika (EDAP) — bez jebkādam apspriedēm un demokrātiskas kontroles. Tieši šādā veidā tiks nodibināts arī Eiropas Ārējās darbības dienests. Mana atbilde ir skaidrs „nē”. Tas nedrīkst notikt! Mums ir vajadzīga patiesi demokrātiska parlamentārā kontrole, un mums ir vajadzīga patiesa pārredzamība.

Esmu arī visai pārsteigts, ka konkrēti jūs, *Brok kungs*, pēkšņi esat par parlamentāru kontroli. Vai nav tā, ka tieši EDAP jomā Lisabonas līgums atņems šo parlamentāro kontroli? Tomēr jūs atbalstāt šo līgumu. Attiecībā uz budžeta kontroli Padomes budžeta izpilde visai skaidri parāda, kā jūsu grupa rīkojas. Vai nav tā, ka pāris nākamajās nedēļās jūsu grupa Budžeta kontroles komitejā par Padomes budžeta izpildi balsos apstiprinoši, kaut arī Padome nav devusi apmierinošas atbildes?

Žēl, ka jūsu projekts, kaut arī tam ir ļoti labs iesākums, patiesībā ir liekulīgs, nepatiess un savā būtībā — Lisabonas līguma neveiksmju atzišana.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE). — Pateicos jums, priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, ministres kundze; man būs jāsāk ar nelielām piezīmēm. Lai kā es apbrīnotu mūsu draugu no UKIP retoriskos talantus, man kā Centrāleiropas pārstāvim šķiet visai interesanti, ka jūs tik ļoti vēlaties dalīties savā pieredzē saistībā ar dzīvošanu titoistu režīmā Dienvidslāvijā vai padomju režīmā. Tiešām interesanti.

Vispirms ļaujiet man apsveikt *Elmar Brok* saistībā ar tāda ziņojuma sagatavošanu, kas tik lieliski parāda Parlamenta vairākuma, un, ļaujiet atkārtot — vairākuma — nostāju.

Ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā un jauno dienestu mēs palielināsim savu spēju runāt vienā balsī. Mēs piekrītam, ka jaunajam dienestam ir jābūt pēc iespējas tuvāk Komisijai, jo tikai Kopienas metode garantē mūsu rīcības saskaņotību, un, kas ir vissvarīgāk, mūsu visu viedokļi tiks ņemti vērā vienādā mērā.

Lai jaunais dienests būtu ticams, tam jāpiespīķ maksimāla demokrātiskā leģitimitāte. Līdz ar to visi centieni parūpēties par Parlamenta spējām veikt rūpīgas pārbaudes ir apsveicami.

Vissvarīgākais ir tas, ka mums jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka jaunais dienests piedāvā augstu kvalitāti un raisa vispārēju uzticību. Mums jādara viss iespējamais, lai Komisija, Padome un 27 dalībvalstis darbā EĀDD norīko savus labākos darbiniekus. Tādēļ viņiem ir vajadzīgs vienāds statuss. Pret darbu dienestā būtu jāattiecas kā pret profesionālās izaugsmes pašu mājās integrālu daļu. Dienesta darbinieki ir jāizvēlas pēc nopelniem, kā arī ievērojot ģeogrāfisko līdzsvaru, lai novērstu nepamatotās bailes, ka jebkurš varētu sagrābt dienesta varu.

Lisabonas līgums ir nozīmīgs un atšķirīgs no citiem līgumiem, jo no tā īstenošanas tik daudz kas ir atkarīgs. Es ceru, ka Parlamenta apsvērumi ļaus Padomei un Komisijai faktiski īstenot šo līgumu tā, lai palielinātu mūsu spēju runāt vienā balsī.

Proinsias De Rossa (S&D). — Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sveikt *E. Brok* izstrādāto ziņojumu un mudināt strauju progresu attiecībā uz EĀDD kā demokrātiski atbildīga dienesta nodibināšanu. Man ir lielas cerības, ka šis dienests var veicināt labāku saskaņotību starp mūsu politikas mērķiem un lēmumiem, sevišķi tāpēc, ka tiem ir globāla ietekme uz ilgtspējīgu attīstību, cilvēktiesībām un nabadzības izskaušanu.

Līdz šim mums nav izdevies nodrošināt mūsu politiku saskaņotību. Mūsu tirdzniecības politika bieži vien ir tieši pretrunā ar mūsu attīstības sadarbības politiku. Es gribētu arī brīdināt, ka attīstības politiku nevajadzētu uzskatīt par mūsu ārlietu politikas daļu. Mums ir nepieciešams autonomas attīstības dienests, kas pakļauts autonomam attīstības un humanitārās palīdzības komisāram. Lai nodrošinātu saskaņotību, mums

nepieciešams kvantitatīvs novērtējums, izvērtēšana un lēmumu priekšlikumu ietekmes novērtējumi, jo tie ietekmē attīstības politikas mērķus.

Louis Michel (ALDE). — (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es apsveicu *Brok* kungu un pateicos viņam par lielisko ziņojumu, es pat teiktu — izcilo ziņojumu, ko viņš mums sniedza.

Šī jaunā ārējā dienesta izveidošana ir izdevība, ko nevajadzētu palaist garām. Parlamentam ir jāvar izteikties ne tikai par budžetu, bet arī par dienesta vispārējo struktūru. Kā tika teikts, šim dienestam būs vajadzīgs unikāls iekšējās kārtības nolikums. Mēs nevaram iztikt bez šāda iekšējā nolikuma, kurš būtu saderīgs ar līguma garu. Rīkoties citādi nozīmētu izraisīt dažu dalībvalstu neuzticību. Es galvenokārt domāju mazākās un jaunākās dalībvalstis.

Mums arī jākoncentrējas uz ārējā dienesta pilnvaru būtību, jāizveido stratēģija un jānosaka politiskās prioritātes, kā arī jārada saskaņotība ārējās darbībās. Ir svarīgi nepieļaut ārējā dienesta un Komisijas delegāciju dublēšanos, tā vietā izveidojot īpašu dienestu, kas radītu pievienoto vērtību kopīgām ārējām darbībām. Ārējam dienestam ir jābūt pilnīgā saskaņā ar Komisiju. Tas nedrīkst novirzīties no kursa un radīt vai iespaidot starpvaldību darbību. Es gribētu arī piebilst, ka dienesta pievienotajai vērtībai ārkārtīgi nozīmīgs ir arī tas, kāds būs Augstais pārstāvis / priekšsēdētāja vietnieks.

Beidzot, priekšsēdētāja kungs, kaut arī mēs abi piekrītam, ka attīstības jomai ir savs mērķis, tas vienlaikus ir arī ārpolitikas instruments. Būtu naīvi to noliegt. Viens risinājums varētu būt plānošanu atstāt attīstības komisāra pārziņā, saskaņojot to ar Augsto pārstāvi.

Un beidzot — šīs debates nevar tikt nošķirtas no debatēm par Eiropas Attīstības fonda budžetu.

Bastiaan Belder (EFD). — (NL) Priekšsēdētāja kungs, tagad, kad ir noticis referendums Īrijā, Eiropas Parlaments atkal riskē parādīt savus uzskatus un dara to enerģiski un ar entuziasmu. Šis ziņojums utopiskā panorāmā attēlo ārējo dienestu, kam būtu jāiesteno Kopējā ārpolitika un drošības politika (KĀDP), kas vēl nedarbojas.

Šī ziņojuma uzkrītoša īpatnība ir varonīgs mēģinājums mudināt Komisiju līdzsvaram izmantot visu tās institucionālo nozīmi. Kāds ir iemesls šādai nostājai? Es domāju, ka daudzi no maniem kolēģiem deputātiem vēlas šo ārējo dienestu izmantot kā Trojas zirgu, lai ar Komisijas starpniecību iegūtu kontroli pār KĀDP.

Tas ir apkaunojums, ka Eiropas Parlaments un citas institūcijas joprojām nesaprot, kāda tieši ir šī dienesta darbības ideja. Pakāpeniskais process, kurš ir aprakstīts 4. rindkopā, ir gluži vienkārši riskants institucionāls pasākums, un tas noteikti beigsies ar institucionālām asarām, piedodiet par izteicienu.

György Schöpflin (PPE). — Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos pievienot savu balsi tiem, kuri atbalsta E. *Brok* ziņojumu, un arī piebilst, ka mani fascinē paranoja, kas nāk no Parlamenta tās puses.

Ārējās darbības dienests bez šaubām ir potenciāli nozīmīgs elements ES attiecību ar pārējo pasauli saskaņotības veicināšanai. Šīs attiecības bieži ir plaša spektra, sarežģītas un ar būtisku ietekmi uz pasauli ārpus Eiropas robežām. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai šīs darbības tiktu pilnībā koordinētas ar mērķi nodrošināt, ka ES politikām ir plānotā ietekme. Patiešām — tad, kad Ārējās darbības dienests būs nodibināts un darbosies, tas ietekmēs ES nostāju, piemēram, kopējā ārpolitikas un drošības politikā, kā jau tika minēts, un saistībā ar demokrātijas programmu, cilvēktiesībām, palīdzības sniegšanu un attīstības dažādo problēmu risināšanu.

Šajā kontekstā galvenais jautājums ir saskaņotība. Ja Eiropas Savienības dažādas daļas uzsver dažādus politikas jautājumus, ietekme tiks samazināta un tai var būt neparedzētas sekas. Saskaņotība šajā sakarā ir izšķiroša. Ņemot vērā šos apstākļus, Ārējās darbības dienestam būs ievērojama atbildība attiecībā uz sadarbību ar citām Eiropas Savienības iestādēm, kuru darbībai ir kāds ārpolitikas aspekts. Ir skaidrs, ka dienesta efektivitāte noteikti veidos Augstā pārstāvja darba pamatus, taču vidējā termiņā dienesta darbība atsauksies uz visām Eiropas Savienības iestādēm. Tas ir divvirzienu process.

Skatoties šādā perspektīvā, ir būtiski, lai dienests būtu atbildīgs — tiešā veidā Augstajam pārstāvim un plašākā nozīmē arī pašam Parlamentam. Galu galā dienests pārstāvēs Eiropas Savienību visos aspektos, tādēļ arī tāds uzsvars tiek likts uz atbildību, pārredzamību un saskaņotību.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (S&D). — Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, viena Eiropa, viena balss! Mēs esam spēruši vēl vienu nozīmīgu soli pretī kopējai dalībvalstu ārpolitikai. Izšķiroši ir nodrošināt, ka Augstā pārstāvja amatu ieņem spēcīga, neatkarīga, kompetenta persona, kam ir nepieciešamās iespējas un brīvība

attīstīt un strukturēt dienestu saskaņā ar prasībām un, protams, saskaņā ar Eiropas Savienības principiem, kuri ietver cilvēka pamattiesību ievērošanu. Tas ir *sui generis*.

Ir svarīgi, lai tas tiktu darīts pārredzami un lai Parlaments uzņemtos atbilstošu lomu, kā arī, lai budžeta iestādes atbildībā paliktu ar budžetu saistītās tiesības un budžeta kontrole. Tomēr ir svarīgi arī, lai valstu valdības beidzot piešķir zemāku prioritāti savām pašu interesēm un piedāvā šim dienestam un tā uzdevumiem pilnīgu atbalstu tā vietā, lai pastāvīgi iejauktos, kad vien ienāk prātā, pie kā mēs diemžēl esam pieraduši.

Ir skaidri jānorāda, un mums tas ir ļoti svarīgi, ka attīstības politikai ir jāpaliek neatkarīgai, jo šīs lietas nedrīkst patvaļīgi apvienot. Uzlūkosim jauno dienestu un amatu, par ko esam cīnījušies vairākus gadus, kā nākotnes iespēju un nenoniecīnāsim to, un nesāksim to raustīt pa gabaliem jau no paša sākuma! Viena Eiropa, viena balss! Tāds ir mūsu uzdevums un uz to mums jākoncentrējas: ne vairāk un ne mazāk.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). — (DE) Priekšsēdētāja kungs, ko mēs vēlamies panākt ar Eiropas diplomātisko dienestu? Mēs vēlamies noteikt Eiropas Savienības politiskās prioritātes 21. gadsimtā. Daudzas valstis un daudzas tautas ārpus Eiropas sagaida, ka Eiropa uzņemsies nozīmīgu lomu miera uzturēšanā un konfliktu novēršanā, bet apgabalos, kur tas nav līdzējis, — miera atjaunošanā un palīdzībā attiecīgās valsts atjaunošanai. Šī iemesla dēļ šķiet loģiski izveidot miera veicināšanas departamentu.

Taču sarunās daži dalībvalstu pārstāvji Padomē šo procesu vēra ņemami „bremzē”, arī to dalībvalstu pārstāvji, kuras vispārīgi tiek uzskatītas par proeiropeiskām. Labākajā gadījumā viņiem viena kāja ir uz gāzes pedāļa un otra uz bremzēm. Tas rada lielu berzi, bet uz priekšu nekas nekustas. Tādēļ mēs ceram, ka sarunas par tiešām spēcīgu Eiropas Parlamenta kontrolētu Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) ir sekmīgas. Eiropas pilsoņi vēlas, lai Eiropa runātu vienā balsī. Cilvēki ārpus Eiropas to gaida. EĀDD nevarēs to panākt tikai saviem spēkiem. Tomēr tas ir solis pareizajā virzienā. Nodrošināsim, lai tas darbojas!

Lorenzo Fontana (EFD). — (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka, ņemot vērā apspriežamā jautājuma nozīmību, Parlamentam būtu bijis jādod vairāk laika izskaidrot savu nostāju Padomei. Tā vietā komitejas process ilga tikai dažas dienas un tagad mēs debatējam Parlamentā divas dienas pēc tam, kad Konstitucionālo jautājumu komitejā tika pieņemti noteikumi.

Priekšlikums izveidot Eiropas Ārējās darbības dienestu ir solis uz priekšu salīdzinājumā ar to, kas ir stingri noteikts līgumos. Turklāt Eiropas Ārējās darbības dienests, kāds tas ir aprakstīts ziņojumā, šķiet grūti integrējams dalībvalstu ārlietu ministrijās. Kas notiks ar šīm ministrijām? Vai tās tiks likvidētas? Tas šķiet maz ticams.

Turklāt kā šo vēstniecību pilnvaras attiecībā uz, piemēram, vīzām, saderēs ar valstu vēstniecību līdz šim veikto darbu? Kurš iecels tā sauktos Eiropas Savienības vēstniekus? Komisija, kā liekas ticami, vai arī dalībvalstis varēs iecelt savus vēstniekus? Turklāt ideja šos pārstāvjus nākotnē saukt par „vēstniekiem” ir provokatīva, jo Eiropas Konstitūcija, kas paredzēja Eiropas ārlietu ministru, nav pieņemta. Mēs nevaram izlikties, ka Francija un Nīderlande nenoraidīja Eiropas Konstitūciju.

Andrzej Grzyb (PPE). — (PL) Priekšsēdētāja kungs, mūsu Eiropas Savienības projekts, protams, ir unikāls, un mēs to esam vairākkārt uzsvēruši. Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kas, es ceru, noritēs sekmīgi, arī radīs jaunas iestādes. Viens no šo pasākumu rezultātiem būs Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide, kas ir pārsvarā paredzēta, lai nodrošinātu, ka ārējās attiecības ir gan saskaņotas, gan efektīvas.

Kā komisāre B. Ferrero-Waldner teica, tā būs *sui generis* organizācija, bet vienlaikus ir vērts atcerēties arī Brok kunga apgalvojumu, ka šī dienesta izveidošanā piemērojami pamatprincipi ir efektivitāte, pārredzamība un demokrātisks mandāts. Efektivitāti vajadzētu nodrošināt, iestādēm pieņemot vienprātīgu lēmumu par Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidošanu — un es priecājos par Padomes un Komisijas paziņojumiem —, kā arī ietverot jautājumus, kas saistīti ar palīdzību attīstības jomā, humanitāro palīdzību, paplašināšanos un starptautisko tirdzniecību. ES vajadzīga arī stingra nostāja jautājumos, kas attiecas uz, piemēram, enerģētikas politiku un solidaritāti.

Attiecībā uz pārredzamību es uzskatu, ka, izveidojot Eiropas Ārējās darbības dienestu, tiks panākts līdzsvars. Es domāju līdzsvaru ne tikai iestāžu starpā, bet arī ģeogrāfisku līdzsvaru, iecelot Eiropas Ārējās darbības dienesta darbiniekus. Tas ir ārkārtīgi svarīgi, es to uzsvēru atkal un vēlreiz. Pašreizējā pārstāvniecība neatbilst šai prasībai, ja skatāmies uz, piemēram, Ārējo sakaru ģenerāldirektorātu vai Komisijas delegācijām darbam ārpus ES. Dienests būtu jāizveido saskaņā ar demokrātiskiem standartiem, un es ceru, ka Parlaments kopā ar Ārlietu komiteju uzņemsies nozīmīgu lomu gan izveides procesā, gan arī vēlāk delegāciju vadītāju kandidātu atlasē.

Attiecībā uz personāla apmācību ir priekšlikums izveidot Eiropas diplomātisko koledžu. Tas ir nopietns pasākums, bet vienlaicīgi es gribētu arī uzsvērt, ka patiesībā pastāv centri dalībvalstīs, kā arī daudzas Eiropas koledžas ar pieredzi personāla apmācībā. Mums vajadzētu šo pieredzi izmantot. Šeit es domāju Brigi, Natolinu, Florenci un Māstrihtu.

Cristian Dan Preda (PPE). — (FR) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlētos sveikt Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidi — tas ir solis pareizā virzienā, kas ataino progresu Eiropas konsekvences un efektivitātes palielināšanā starptautiskā līmenī.

Es arī uzskatu, ka šī dienesta izveide Eiropas projektam piešķirs nozīmīgu politisko dimensiju un politiskāku nozīmi.

Tāpat es vēlētos arī uzsvērt nepieciešamību pēc konsekvences dienesta rīcībā attiecībā uz administratīvo un finansiālo atbildību, un saistībā ar to, protams, izšķiroša nozīme ir attiecībām ar Komisiju, no vienas puses, un ar Parlamentu, no otras puses.

Kas attiecas uz Parlamentu, es arī uzskatu, ka šim dienestam ir tieši un ļoti cieši jāsadarbjas ar Parlamentu, lai deputāti pastāvīgi būtu informēti par dienesta aktivitātēm, kā arī par to, kas tiek iecelti svarīgākajos amatos. Turklāt pats par sevi saprotams, ka Augstais pārstāvis būs plaši pazīstams, taču es uzskatu, ka arī pārējos dienesta amatos būtu jāstrādā cilvēkiem, kas rosina augstu uzticības pakāpi.

Es gribētu uzsvērt arī personāla atlases jautājumu. Kā jau daži deputāti teica, arī es domāju, ka svarīga ir ģeogrāfiskā pārstāvniecība un ka ir jāatrod līdzsvars saistībā ar mazajām un jaunajām dalībvalstīm.

Noslēgumā es gribētu īsi pieminēt Eiropas kopējās kultūras nozīmību, kura, protams, tiek radīta dažādās skolās un dažādās iestādēs, taču es uzskatu, ka konsekventa iniciatīva šajā jautājumā, Eiropas līmeņa struktūras radīšana, būtu laba doma.

Mário David (PPE). — (PT) Priekšsēdētāja kungs, ir svarīgi, lai Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidošanas primārais mērķis būtu apvienot Eiropas iestāžu centienus, nodrošinot tāda efektīva dienesta radīšanu, kas varētu definēt, formulēt un īstenot Eiropas atbildi pašreizējām starptautiskajām problēmām.

Šim pakalpojumam būtu arī jābūt kam vairāk par saskaitāmo summu; tam jārada pievienotā vērtība dalībvalstu un Eiropas Savienības pašreizējiem centieniem. Šajā kontekstā es uzskatu, ka ir svarīgi, lai ES raksturojošā īpašība, citiem vārdiem — Kopienas metode, ieņemtu galveno vietu šajā jaunajā realitātē. Tādēļ es pilnībā atbalstu Brok kunga ziņojumu, kurā ir atbalstīta un garantēta cieša sadarbība starp Komisiju un topošo dienestu.

Šajā kontekstā es vēlētos norādīt uz divām lietām. Pirmkārt, lai nodrošinātu dienesta efektīvu un netraucētu darbību, ir nepieciešama cieša koordinācija starp Komisijas priekšsēdētāju un Augsto pārstāvi, kurš būs arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. Otrkārt, ir vajadzīga alianse starp Parlamentu un Komisiju, lai cīnītos pret gaidāmajām starpvaldību interešu maiņām, kas varētu traucēt dienesta efektīvai darbībai.

Parlamentam tādēļ ir jābūt uzmanīgam un jāpārlicinās, ka Eiropas Ārējās darbības dienests piedāvā izcilus pakalpojumus un vislabākās prasmes un zināšanas ārpolitikas jomā.

(Priekšsēdētājs deva vārdu W. Dartmouth, lai viņš uzdotu "zilās kartītes" jautājumu deputātam Cristian Dan Preda)

William (grāfs) Dartmouth (EFD). — Preda kungs, savā runā jūs lietojāt frāzi „Eiropas kopējā kultūra”. Vai jūs uzskatāt, ka Turcijas uzņemšana Eiropas Savienībā ir pilnīgi saderīga ar Eiropas kopējo kultūru, uz kuru jūs norādījāt?

Cristian Dan Preda (PPE). — (RO) Savā runā es minēju kopēju kultūru no diplomātiskās perspektīvas, kā daļu politiskās kultūras. Es personīgi uzskatu, ka šādā nozīmē arī Turcija iederas Eiropas politiskajā kultūrā, kas ietver ļoti cienījamu diplomātijas tradīciju. Paldies par jūsu jautājumu. Man to būtu vajadzējis paskaidrot jau sākumā.

Ingeborg Gräßle (PPE). — (DE) Priekšsēdētāja kungs, kā Budžeta kontroles komitejas locekli mani uztrauc veids, kādā Komisija un Padome neiesaista Eiropas Parlamentu jautājumos, kas saistīti ar Eiropas Ārējās darbības dienestu. Mums nav nekādu dokumentu, un mēs esam vienīgie, kuri nesaņem nekādus dokumentus, kuri nav iesaistīti un kuri ir spiesti pieņemt to, kas sarunās nospriests. Tas ir neciešami!

Piedaloties šajās debatēs un klausoties abu pārstāvju paziņojumos, es redzu, ka Kopienas instrumenti tiek izārdīti. Mēs redzēsim arī iespēju izvairīties no instrumentiem, kas ietver tādas parlamentārās tiesības kā

Budžeta regula. Mums, Eiropas Parlamentam, ir jāpievērš tam uzmanība. Šo debašu laikā es neesmu ieguvusi skaidru atbildi uz jautājumu „kurš ko nolemj?” Domāju, ka šis ir neatbildēts jautājums. Es arī uzskatu, ka, ja mūsu ar budžetu un kontroli saistītās tiesības un mūsu koplēmums šajā jautājumā netiks ievēroti, nākamajos gados mums būs ļoti grūti strādāt kopā ar Padomi un Komisiju.

Richard Howitt (S&D). — Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atbalstīt spēcīgu Ārējās darbības dienestu ar reģionālajām pārstāvniecībām visā pasaulē, atbildību par Eiropas kopējo drošības un aizsardzības politiku un apvienotām Padomes un Komisijas funkcijām attiecībā uz plānošanu, konfliktu novēršanu un krīzes pārvaldību.

Taču es vēlos piekrist *Malmström* kundzei, ka atbildības par tirdzniecības attīstību un Komisijas paplašināšanos saglabāšana šo efektu nemazinās, un šī iemesla dēļ es un mans kolēģis *Gualtieri* kungs ierosinājam grozīt 6. punkta c) apakšpunktu, atbalstot ES attīstības politikas plānošanas un īstenošanas apvienošanu.

Kritiķiem būtu jāsaprot, ka pašreizējā sistēma ir problemātiska. Augstais pārstāvis bez jebkādas tiesas atbildības pret mums Parlamentā, Padomes un Komisijas funkciju dublēšanās, šķelšanās ES īpašā pārstāvja un Komisijas delegāciju vadītāju starpā, cilvēktiesības, kas reizēm netiek ievērotas tirdzniecības un ģeopolitisku interešu dēļ, utt.

Šīm būtiskajām Lisabonas līguma izmaiņām ir jāliek darboties, un tās darbosies.

Beidzot, attiecībā uz *Ferrero-Waldner* kundzes sacīto — es zinu, ka viņa savaldīs savu satraukumu saistībā ar UKIP iejaukšanos un saprot, ka Apvienotās Karalistes vēstniecības netiek pārdotas.

Ivo Vajgl (ALDE). — (SL) Priekšsēdētāja kungs, mēs šodien dodam zaļo gaismu Eiropas Savienībai turpināt attīstīt nozīmīgu sasniegumu tās centienos radīt sev lielāku un nozīmīgāku lomu pasaules ārpolitikā. Es vēlētos apsveikt *Brok* kungu ar detalizētu un ļoti saturīgu ziņojumu. Es uzskatu, ka ir svarīgi, lai jaunais dienests papildinātu Eiropas Savienībā pastāvošos dienestus, kuri turpinās piedāvāt savus pakalpojumus. Svarīgi ir arī tas, lai Eiropas Savienības pārstāvniecības pasaulē nepārkārtos divkārši un trīskārši. Man šķiet, ka šāds risks reāli pastāv.

Noslēgumā es vēlētos piebilst, ka mums vajadzētu uzsvērt šādu jaunu pārstāvniecību sniegto konsulāro dienestu nozīmi. Mazām valstīm nav daudz naudas, un tām nav pārstāvniecību visā Eiropā un visā pasaulē, tādēļ tām ir lielas cerības saistībā ar šo dienestu. Mums Slovēnijā ir laba pieredze sadarbībā ar Austrijas diplomātiem. Komisāres kundze, mēs vēlētos, lai šī sadarbība turpinātu darboties kā sava veida paraugs.

Heidi Hautala (Verts/ALE). — (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāre *B. Ferrero-Waldner*, es vēlētos pievērst jūsu uzmanību faktam, ka visā, ko Eiropas Savienība dara, tā apņēmusies ievērot cilvēktiesības, un tas, pats par sevi saprotams, ietver arī sieviešu tiesības, kā jau tika minēts. Es pati uzskatu, ka kopējs Eiropas Ārējās darbības dienests noteikti uzlabos mūsu iespējas visā savā darbā ņemt vērā cilvēktiesības, kaut gan tas nenotiks pats no sevis.

Es vēlētos, lai jūs paskaidrojāt, kā plānojat nodrošināt cilvēktiesību un vienlīdzības principa īstenošanu šajā topošajā Ārējās darbības dienestā. Es minēšu piemēru: ne visas ES delegācijas šobrīd atbilst septiņām cilvēktiesību pamatnostādņēm, par ko mēs kopīgi vienojamies. Tagad mums ir iespēja ar, piemēram, apmācības programmu palīdzību, paaugstināt šo nozīmīgo jautājumu prioritāti. *Brok* kunga ziņojumā arī ir minēta apmācība. Tādēļ man interesētu dzirdēt jūsu viedokli par šiem jautājumiem.

Zoltán Balczó (NI). — (HU) Priekšsēdētāja kungs, šobrīd uzdots jautājums un tas, par ko mēs faktiski debatējam, ir, vai, turpinot virzīties pa Lisabonas līguma noteikto ceļu, izveidosies supervalsts iniciatīva vai arī 27 valstis ar ciešu institucionālu sadarbību. Arī konstitucionālās tiesas šobrīd apspriež šo jautājumu un vēlas pieņemt lēmumu. Strasbūrā pirms pirmās sēdes tika pacelts ES karogs un atskaņota ES himna, notika arī militāra parāde. Himna un karogs ir valstij, bet ne sadarbībai. Mēs te dzirdējam par to, ka sūtīsim vēstnieku, kurš mūs pārstāvētu pasaulē. Mēs dzirdam arī par vienā balsī runājošu Eiropu. Mēs tam nepiekrītam. Mēs Eiropai iedomājamies citu nākotnes ceļu. Tas nepadara mūs par paranoīkiem, kā apgalvo tie, kuri sludina iecietību. Mēs joprojām gribam Eiropu, tā gluži vienkārši atšķiras no tās Eiropas, ko vēlas vairākums.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). — Priekšsēdētāja kungs, tā kā runātājs laipni piekrita atbildēt uz jautājumu, tad es tādu uzdošu. „*Real Madrid*”, Spānijas futbola klubam, ir karogs un himna. Vai jūs domājat, ka tā ir valsts?

(Smiekli un aplausi)

Zoltán Balczó (NI). — (HU) Citām valstīm piederošs karogs parasti netiek pacelts militāras parādes laikā, kā tas bija šoreiz, skanot himnai. Ja jūs uzskatāt, ka Eiropa darbojas līdzīgi kā futbola klubs, tad tas nozīmē, ka jums šajā jautājumā ir savi individuāli uzskati. Eiropai nevajadzētu būt fanātiķu klubam, kas pulcējas ap vienu karogu, pat ne tad, ja esat kvēls līdzjutējs; tā vietā tai vajadzētu būt komandai, kas atspoguļo dažādas perspektīvas.

Danuta Maria Hübner (PPE). — Priekšsēdētāja kungs, diskusija par Eiropas Ārējās darbības dienestu norisinās laikā, kad ārkārtīgi aktuāla ir kļuvusi vajadzība pēc ES ilgtermiņa stratēģijas sadarbībai ar citām strauji mainīgās pasaules daļām. Mums vajadzīgas spēcīgas stratēģijas, vīzija un rīcība, jo pasaules augošās varas modernizējas ātrāk, nekā Eiropa to jebkad ir darījusi, un kļūst arvien uzstājīgākas.

Mūsu ģeopolitiskā stratēģiskā domāšana ārpolitikā nedrīkst aprobežoties ar klimata izmaiņām un energodrošību. Vienai no trim institūcijām, kas praksē būs aktīvas ārpolitikā — Padomes priekšsēdētājs, Komisijas priekšsēdētājs un Augstais pārstāvis —, ir jāpiešķir ģeopolitiskās stratēģiskās kompetences, nevis tikai īstermiņa risinājumi aktuālajām problēmām, kas rada tādu ārpolitiku, kas pamatojas uz mazāko kopsaucēju. Manuprāt, loģisks kandidāts šīm stratēģiskajām kompetencēm ir Augstais pārstāvis, kurš izmantos Eiropas Ārējās darbības dienesta kompetences, zināšanas un prasmes.

Andrey Kovatchev (PPE). — (BG) Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidošana un tā darbības veiksmīga uzsākšana iezīmēs būtisku politisku sasniegumu Eiropas Savienības ceļā uz Eiropas atbilstošās kopējās ārpolitikas un drošības politikas mērķa sasniegšanu. Tas ļautu Eiropai tiešām runāt vienā balsī. Tad būs iespējams sniegt atbildi uz Henrija Kisindžera slaveno anekdotisko jautājumu „Kā piezvanīt Eiropai?”, jo par Eiropas tālruņa numuru kļūs Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos tālrunis. Šobrīd, lai noskaidrotu Eiropas nostāju, mums jāzina 27 numuri — katrai dalībvalstij savs.

Nav nemaz jāsaka, ka, lai šis dienests varētu sākt darboties, nākamajam Augstajam pārstāvim ir jāiesniedz mūsu Parlamentā savs priekšlikums dienesta izveidei. Es arī ceru, ka viņš vai viņa ņems vērā Brok kunga sagatavoto ziņojumu un vienlīdzīgi un taisnīgi pārstāvēs visas dalībvalstis, sevišķi jaunās dalībvalstis.

Krisztina Morvai (NI). — Priekšsēdētāja kungs, ir tiešām interesanti klausīties dažu deputātu aizkaitinājumā par to, kā tiek apstrīdēta šī slavenā vienbalsība un viss *status quo*. Es aicinu un ielūdzu Eiropas pilsoņus, kas mūs šeit ievēlēja, paklausīties šajās sarunās, izmantojot interneta piedāvāto pārredzamību, un izteikties par visiem šeit apspriestajiem jautājumiem.

Tomēr es vēlējos pajautāt ko citu; es diskusijas laikā atcerējos par Ferrero-Waldner kundzes tikšanos ar Izraēlas valdību šausmīgās asinspirts — Gazas kara — laikā. Es nekad neaizmirsīšu, komisāre, kā jūs tajā briesmīgajā laikā apskāvēt un skūpstījāt Izraēlas valdības locekļus.

Kā gan es varu būt pārliecināta, ka šīs rezolūcijas pieņemšanas gadījumā kāds nesāks manā vārdā apskaut un skūpstīt kara noziedzniekus?

Elena Băsescu (PPE). — (RO) Vispirms es vēlētos apsveikt Elmar Brok saistībā ar šī ziņojuma sagatavošanu. Kā teica jau iepriekšējais runātājs, ASV valsts sekretārs Henrijs Kisindžers jau pirms 30 gadiem uzdeva jautājumu „Kā piezvanīt Eiropai?” Augstā pārstāvja amata un ārējā dienesta izveide Eiropas Savienībai ļaus atbildēt uz šo jautājumu.

Domāju, ka ar šādām pieejamajām funkcijām Eiropas diplomātija varēs ieņemt aktīvāku un izšķirošāku lomu ES pamatinteresu aizstāvībā, kas attiecas arī uz energodrošību.

Es atzinīgi vērtēju faktu, ka Augstajam pārstāvim un diplomātisko misiju vadītājiem būtu jāiesaistās pastāvīgā dialogā ar Eiropas Parlamentu.

Attiecībā uz ārējā dienesta personāla atlasi es uzskatu, ka attiecīgajiem darbiniekiem jāpiemīt ne tikai izcilām zināšanām un prasmēm, bet atlasē ir pastāvīgi jāpievērš uzmanība arī pareizai, proporcionālai dalībvalstu pārstāvībai.

Piotr Borys (PPE). — (PL) Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlos izteikt patiesu paldies par šo lielisko, uz faktiem pamatoto ziņojumu. Pateicoties Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidei, Eiropas Savienība varēs būt aktīvi pārstāvēta starptautiskajā mērogā kā starptautiskās politikas veidotāja. Tas ir ārkārtīgi svarīgi. Mēs visi, protams, piekrītam, ka dienestu kvalitātes jautājums principā ir Komisijas un dalībvalstu atbildībā un ka šajā jomā ir nepieciešama sadarbība starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju.

Tomēr es vēlētos jautāt komisārei, vai, pamatojoties uz viņas saziņu ar Eiropas Parlamentu, viņa redz praktisku iespēju mūsu darba izmantošanai aktīvā sadarbībā, piemēram, starpparlamentu delegācijās. Es uzskatu, ka ir daudzi forumi, kuros Augstais pārstāvis un Eiropas Ārējās darbības dienests varētu aktīvi sadarboties ar Parlamentu, ieskaitot delegāciju veidā. Vai šajā jomā notiek piemēroti sagatavošanās darbi?

Riikka Manner (ALDE). — (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, vispirms es gribētu pateikties referentam par lielisko ziņojumu. Es tomēr vēlētos uzsvērt, ka, lai Eiropas Ārējās darbības dienests varētu darboties, mums ir jāpievērš patiesa vērība arī mazajām dalībvalstīm un katras valsts īpatnībām ārpolitikā un drošības politikā. Tikai tādā veidā un tikai ar šo debašu palīdzību mēs spēsim padarīt EĀDD par dzīvotspējīgu iestādi.

Būtiski ir tas, ka ziņojumā bija pieminēts arī pārredzamības un demokrātijas svarīgums. Turklāt es uzskatu, ka mums vajadzētu sevišķi uzsvērt „vieglās drošības” jautājumus saistībā ar EĀDD. Eiropas Savienība tika izveidota, pamatojoties uz mieru un stabilitāti, un mēs varam stiprināt šos principus visā pasaulē, sevišķi, izmantojot humanitāro palīdzību, attīstības sadarbību, krīzes pārvaldību un starptautisko tirdzniecību.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. — Priekšsēdētāja kungs, man šķiet interesanti, ka daži no godāmajiem deputātiem, kuri tik silti izteicās par demokrātiju, nespēj pieņemt, ka Lisabonas līgums tika demokrātiski pieņemts 26 parlamentos un vienā referendumā.

(Aplausi)

Es piekřitu, ka vajadzīgs vēl viena cilvēka paraksts, taču esmu ļoti pārliecināta, ka līgums stāsies spēkā ļoti drīz un ka mums ir vajadzīgs Ārējās darbības dienests. Tā ir laba lieta. To atbalsta dalībvalstis, valstu parlamenti un, cienījamie deputāti, ja jūs ieskatītos, piemēram, *Eurostat* pārskatos, jūs redzētu, ka to atbalsta arī pilsoņi visā Eiropas Savienībā. Tas ir tādēļ, ka viņi uzskata — tāpat kā mēs, kā es, kā vairums cilvēku šeit —, ka Eiropas Savienībai ir svarīgi spēt rīkoties saskaņotāk un pārliecinošāk, ja mēs vēlamies atbalstīt mūsu vērtības un strādāt mieram un demokrātijai visā pasaulē.

Mums, protams, vajadzētu izvairīties no birokrātijas un dublēšanās, taču, kā *Ferrero-Waldner* kundze teica, mēs veidojam jaunu iestādi. Tā ir *sui generis*, tādēļ mums jāizdomā, kā to izveidot. Tas, ko *COREPER* apspriež sadarbībā ar Padomi, Komisiju un Eiropas Parlamenta deputātiem — *Brok* kungu un citiem, un es arī pati esmu vairākkārt runājusi ar *Buzek* kungu, lai mēģinātu nodrošināt, ka Parlaments ir informēts, — ir Ārējās darbības dienesta vispārējie pamati un uzdevumi. Tas tagad ir jāapspiež politiski, un tad Augstā pārstāvja uzdevums būs izstrādāt detaļas. Tas tiks darīts ciešā sadarbībā un dialogā ar Eiropas Parlamentu. Esmu par to visai pārliecināta.

Protams, ir vēl problēmas, kas jāatrisina. Svarīgi ir tas, lai Augstajam pārstāvim būtu instrumenti savu uzdevumu izpildei visefektīvākajā veidā. Tas nozīmē, ka viņam vai viņai ir jābūt atbildīgiem par EĀDD administratīvo budžetu, kā arī par iecelējainstitūciju. Protams, ka jebkuram mūsu izvēlētajam juridiskajam risinājumam — un par to diskusijas vēl ir jāriko — ir jābūt saderīgam ar pastāvošajiem budžeta noteikumiem, tādējādi nodrošinot atbilstošu pārskatāmību.

Padome, iespējams, nepiekrīt visiem *Brok* kunga sagatavotā ziņojuma punktiem, taču es uzskatu, ka tas ir ļoti vērtīgs devums šai diskusijai. Es ceru, ka tas gūs plašu atsaucību Parlamentā. Es vēlētos pateikties *Brok* kungam par ieguldīto darbu un par šīm Parlamenta debatēm.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. — Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos vēlreiz atgādināt, ka mēs nelemjam par to, vai vajag vai nevajag veidot Ārējās darbības dienestu: tā izveide ir noteikta jau Lisabonas līgumā. Kā jau mana kolēģe tikko teica un kā es arī uzskatu — Lisabonas līgums stāsies spēkā diezgan drīz.

Tagad es komentēšu dažus jautājumus, kas radās diskusijas gaitā, un es domāju, ka par tiem ir vērts parunāt vēl. Pirmkārt, mēs, Komisija, esam apņēmušies nodrošināt EĀDD panākumus. Tam jau no paša sākuma ir jābūt kopīgam pasākumam ar visu ES iestāžu un dalībvalstu pilnīgu ieguldījumu. Spriežot pēc savas pieredzes ārējo attiecību komisāres darbā, es domāju, ka nākotnē daudz kas tiks darīts citādi. Es domāju, ka Augstajam pārstāvim / priekšsēdētāja vietniekam būs nepieciešama zināma autonomija pārvaldes un budžeta jautājumos.

Vienlaikus arī ir skaidrs, ka EĀDD būs vajadzīgas ļoti ciešas attiecības ar daudziem Komisijas dienestiem, un tādēļ ir svarīgi, lai mēs sadarbotos. Es atbalstu Parlamenta iebildumus saistībā ar pārredzamu un saprotamu EĀDD budžeta sistēmas nodrošināšanu. Tas arī ir skaidrs, tādēļ es domāju, ka mēs gaidām, kad varēsim sākt pie tā strādāt.

Otrkārt, saskaņā ar līgumu Eiropas Parlamenta politisko atbildību galvenokārt pauž Komisijas priekšsēdētājs un Augstais pārstāvis / priekšsēdētāja vietnieks, kā arī citi Komisijas locekļi. Mēs atzinīgi vērtējam skaidro

signālu *Brok kunga* ziņojumā, ka Augstajam pārstāvim / priekšsēdētāja vietniekam būtu jābūt EĀDD un delegāciju vadošajai personai iecelējpersonai.

Jaunajā sistēmā delegāciju vadītāji un citi EĀDD vadošie darbinieki būs ES ierēdņi saskaņā ar Civildienesta noteikumiem un pakļauti noteiktām iecelšanas procedūrām un neatkarības saistībām. Mums būtu jautājumi par to, kāda ietekme būtu vienas grupas šādi izdalīšanai EP uzklaušanās. Pat ja šis jautājums attiektos uz uzklaušanās saistību ar politiskāku amatu, būtu jāpiemēro šie paši apsvērumi. Es domāju, ka tas noteikti nesaskan ar dalībvalstu praksi.

Tomēr mēs saprotam, ka Parlamentam ir interese par padziļinātu — oficiālu vai neoficiālu — sadarbību ar EĀDD galvenajiem vadošajiem ierēdņiem un delegācijām. Es domāju, ka to var darīt, kad kāds būs iecelts; viņam vai viņai būtu jādodas uz Parlamentu un ar to jāapspriežas.

Es ar lielu interesi un prieku ievēroju arī to, ka tika pieminēts cilvēktiesību un sieviešu tiesību jautājums. Varu jums vienīgi pateikt, ka visām ES iestādēm ir integrēta pieeja dzimumu līdztiesībai. Tas attieksies arī uz EĀDD, taču atlasē ir jāņem vērā arī nopelni, tādēļ integrētajai pieejai dzimumu vienlīdzībai jābūt vienlaicīgai ar nopelniem.

Es vēlētos arī īsi komentēt sacīto par Izraēlas valdību un manu ceļojumu uz Tuvajiem Austrumiem. Pēc Gazas konflikta bija ļoti svarīgi panākt pamieru. Es mēģināju sniegt ieguldījumu pirmā pamiera noslēgšanā, un es domāju, ka galvenokārt tieši mana iejaukšanās tajā ļoti grūtajā un sarežģītajā brīdī ļāva atvērt humanitārās palīdzības koridorus un noteikt laikus, kad tiktu piegādāta humanitārā palīdzība.

Noslēgumā — par delegācijām. Kā jau es teicu: tās jau ir atvērtas. Eiropas parlamentārās delegācijas, ko jūs minējāt, jau ir atvērtas komisāru vai Padomes locekļu apmeklējumiem, taču tas ir atkarīgs arī no darba grafika. Nākotnē šī situācija būs tāda pati.

Elmar Brok, referents. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Malmström* kundze, komisāre, dāmas un kungi, apvainojumi, kas šeit tika raidīti pret Eiropas kopējo ārpolitikas un drošības politiku, pieder pagātnei. Sabiedriskās domas aptaujās 70 % Eiropas pilsoņu atzīst, ka vēlas spēcīgāku kopējo ārpolitiku un drošības politiku, jo viņi zina, ka tas ir vienīgais veids, kā saglabāt mieru Eiropā un aizstāvēt Eiropas intereses visā pasaulē. Jūsu izteiktie apgalvojumi pieder pagātnei. Šāda veida apgalvojumi ir izraisījuši karus Eiropā, un mēs tos vēlamies izbeigt.

Mēs arī vēlamies teikt, ka gribam, lai šī ārpolitika stiprinātu Eiropas rīcības spēju. Es vēlos arī skaidri norādīt, ka ārpolitika nav parlamentu darba pienākums. Par efektīvu ārpolitiku jāatbild izpildvarai. Tā tas ir visās valstīs. Tomēr tas nozīmē, ka parlamentiem, šajā gadījumā Eiropas Parlamentam, ir jābūt pilnīgām kontroles tiesībām. Ir jābūt skaidram, kā tas attiecas uz budžetu, kurās jomās pastāv tiesības saņemt informāciju un kurās ir nepieciešama pilnīga pārskatatbildība.

Es vēlos aicināt Padomi un Komisiju to dokumentos iekļaut mazāk informācijas par organigrammām un valstu delegāciju locekļiem, kas tiks iecelti konkrētos amatos. Tā vietā vajadzētu šajos COREPER dokumentos aprakstīt Parlamenta tiesības, nevis vienkārši paziņot, ka Parlamentam jāsaņem savas tiesības un punkts. Es domāju, ka šajā ziņā kaut kas ir jādara. Turklāt es domāju, ka Augstais pārstāvis vai priekšsēdētāja vietnieks, kurš vēl ir jāieceļ, jāiesaista priekšlikumu izstrādē, nevis viņam jāpiedāvā *fait accompli*. Tas arī ir jāņem vērā. *Malmström* kundze, lielu uzticību radītu tas, ja jūs nākotnē turpmāk Augsto pārstāvi sauktu par Augsto pārstāvi vai Komisijas priekšsēdētāja vietnieku. Tad mēs visi runātu par vienu un to pašu un skaidri zinātu, ka runājam par vienādām tēmām.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. — Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 22. oktobrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Gabriele Albertini (PPE), rakstiski. — (IT) Teksts, par kuru mēs gatavojamies rītdien balsot, ir lielisks pamats turpmākām sarunām.

Esmu pateicīgs *Brok* kungam un *Neyts-Uyttebroeck* kundzei par izcilo darbu, ko viņi paveikuši, neskatoties uz īso atvēlēto laiku. Pateicoties šim darbam, komiteja, kuru man ir tas gods vadīt, varēs uzturēt konstruktīvu, bet stingru dialogu ar nākamo Augsto pārstāvi un aizsargāt jaunā Ārējās darbības dienesta Kopienas tiesību raksturu. Vēstījums, ko mēs vēlamies nodot Komisijai un Padomei, būtībā ir šāds: mēs vēlamies dienestu ar

plašu rīcības brīvību, kas atbilst mūsu mērķiem panākt to, lai Eiropas Savienība kļūtu par globālu politisko spēlētāju, un mēs vēlamies, lai tas būtu saskaņots, citiem vārdiem sakot, lai iesaistītos un atbalstu sniegtu visas trīs iestādes — Parlaments, Komisija un Padome.

Tāpēc es mudīnu Komisiju drosmīgi risināt sarunas un aizstāvēt Kopienas modeli, un es aicinu Padomi vēlreiz iesaistīt Parlamentu un sevišķi manis vadīto komiteju sarunās jau no paša sākuma, lai noslēgtu šo svarīgo posmu, veidojot īstu Eiropas ārpolitiku.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), rakstiski. — (RO) Eiropas Ārējās darbības dienests ir absolūti nepieciešams, lai uzlabotu ES ārējās darbības efektivitāti. Tā mērķis ir veicināt daudz saskaņotāku ārpolitiku un palielināt ES nozīmi starptautiskā līmenī. Taču tas, vai šie mērķi tiks sasniegti, ir atkarīgs no tā, kā mēs organizēsim šo dienestu.

Ziņojumā sniegti vairāki sevišķi svarīgi priekšlikumi. Mums ir vajadzīga pēc iespējas racionālāka organizācija, cenšoties izvairīties no pienākumu dublēšanās. Tāpēc es atbalstu Komisijas deleģāciju trešās valstīs, Padomes informācijas biroju un ES īpašo pārstāvju biroju apvienošanu, kā arī „ES vēstniecību” izveidi. No efektivitātes viedokļa man arī šķiet interesants priekšlikums, ka šīs deleģācijas pārņems noteiktas konsulāro dienestu funkcijas, piemēram, risinās jautājumus saistībā ar Šengenas vīzām.

Es vēlos uzsvērt vajadzību darbiniekiem nodrošināt standarta apmācību, lai mums būtu patiesām profesionāls dienests atbilstoši ES vajadzībām. Manuprāt, Eiropas diplomātijas koledžas dibināšana ir lielisks risinājums, lai diplomātiskajam personālam nodrošinātu kopējiem standartiem atbilstošu apmācību, tādējādi garantējot EĀDD konsekveni. Patiesi, nākotnē Eiropas diplomātiskā karjera varētu kļūt tikpat pievilcīga, kā diplomātiskā karjera kādā no dalībvalstīm.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. — (PT) Šis ir vēl viens no nožēlojamajiem Eiropas Parlamenta dokumentiem, kas cenšas negatīvi ietekmēt visu Eiropas Savienības darbību, izmantojot juridiskās personas statusu, kas tam noteikts Lisabonas līgumā, lai gan tas vēl nav stājies spēkā, jo mēs joprojām gaidām, kad šo līgumu ratificēs Čehija.

Šis ziņojums ir simptomātisks no Eiropas Savienības militārā viedokļa. Ziņojuma mērķis ir nodrošināt to, lai ārpolitika kalpotu interesēm militārās paplašināšanās jomā attiecībā uz lielvarām Eiropas Savienībā, izmantojot to, ko tās iekļāvušas Lisabonas līgumā, lai palielinātu savas lēmumu pieņemšanas pilnvaras, neskatoties uz to, ka dažas dalībvalstis tam nepiekrīt.

Viens piemērs ir šāds apgalvojums, kas iekļauts ziņojumā: „Augstā pārstāvja pakļautībā ir jāietver militārās un civilās križu pārvaldības vienības, pat ja militārajam un civilajam personālam, iespējams, ir vajadzīga atšķirīga vadības un organizatoriskā struktūra; EĀDD locekļu izlūkdatu analīzes apmaiņa ir ļoti nozīmīga, lai palīdzētu Augstajam pārstāvim pildīt viņa/viņas pilnvaras attiecībā uz Savienības saskaņotas, konsekventas un efektīvas ārpolitikas īstenošanu.”

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. — (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pagājušā gada pavasarī Eiropas Parlaments pieņēma *Dehaene* kunga ziņojumu par Lisabonas līguma ietekmi uz ES institucionālo līdzsvaru. Šajā ziņojumā Parlaments izteica prasību, ka turpmāk, ieceļot darbiniekus galvenajos amatos Eiropas Savienībā, būtu jāņem vērā arī dzimumu līdztiesība. Tagad, tikai dažus mēnešus vēlāk, Eiropas Parlaments vēl vairāk atbalsta līdztiesības īstenošanu. Tāpēc Parlamenta nostāja vienlīdzības jomā ir skaidra. Eiropas Komisijas priekšsēdētāja vietniece *Margot Wallström* aktīvi iesaistās jautājumos, kas saistīti ar vienlīdzību. Arī atkārtoti ievēlētais Komisijas priekšsēdētājs *José Manuel Barroso* apsoliya ņemt vērā vienlīdzības principus, veidojot jauno Komisijas sastāvu. Tomēr šeit liela nozīme ir dalībvalstīm. Esmu pārliecināta, ka mēs Eiropas Savienības dalībvalstīs atradīsim piemērotus Komisijas kandidātus — gan sievietes, gan vīriešus. Paldies!

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. — (DE) Lisabonas līgums solīja ieviest dažādas izmaiņas. Tas paredzēja, ka ES kļūs atsaucīgāka un demokrātiskāka, Eiropas Parlamentam būs lielākas koplēmuma pilnvaras un pilsoņi varēs piedalīties ES referendumā. Taču patiesībā dalībvalstis izjūt spiedienu, ko rada draudi par komisāru atlaianu. Ir pienācis brīdis ES apliecināt savu labo gribu un beidzot noskaidrot, ko cilvēki domā par Turcijas pievienošanu. Taču šķiet, ka referendumu notiek tikai tāpēc, lai to rezultātus varētu ignorēt. Nav arī skaidrs, kā ES varētu kļūt atsaucīgāka, ja jaunizveidoto amatu pienākumi ir uzskaitīti tikai nolīgumā. Konflikti šajā jomā ir neizbēgami, tāpat kā saistībā ar jauno Ārējās darbības dienestu, jo tā piekļuves tiesības vēl nav precizētas. Mūsu ārkārtas budžets jau ir pārāk liels, un tas attiecas uz arvien blīvāku ES aģentūru tīklu, kas nenovēršami izraisa darba un pilnvaru dublēšanos. Tāpēc ir svarīgi saglabāt līdzsvaru, lai, no vienas puses jaunajā sistēmā pienākumi nedublētos, bet būtu iespēja izmantot sinerģijas, un tādējādi, no otras puses,

parlamentāro kontroli nevarētu apiet, dalībvalstīm nevarētu likt šķēršļus un valsts iestādes paliktu nemainīgas. Turklāt jaunajai organizācijai ir jābūt pilnvarām, kas vajadzīgas, lai pildītu savus pienākumus un efektīvi sadarbotos ar Eiropas stratēģiskajiem partneriem.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. — (PL) Dāmas un kungi, Eiropas Ārējās darbības dienesta izveide ir lielisks projekts un to īpaši vajadzētu atbalstīt. Tā mērķis ir palīdzēt ES Augstajam pārstāvim, un tajā pašā laikā mums jāatceras nodrošināt atbilstošu kvalifikācijas līmeni, kā arī institucionālo un valstu pārstāvniecību. Darbinieki šajā dienestā darbā būtu jāpieņem, īpašu uzmanību pievēršot tam, lai tiktu ievēroti pārredzamības un līdztiesības principi. Jāņem vērā arī tas, ka Eiropas Ārējās darbības dienests palielinās iespēju saņemt diplomātisku palīdzību, jo tai varēs pieteikties ikviens ES pilsonis. Tā ir *de facto* paplašināšana pašreizējai iespējai lūgt palīdzību citas dalībvalsts ārvalstu dienestam, ja attiecīgajā valstī nav izcelsmes valsts diplomātiskā vai konsulārā biroja. Eiropas Ārējās darbības dienestam būtu arī jābūt ar pievienoto vērtību attiecībā uz trīs pamatelementu — Eiropas Komisijas, Padomes un dalībvalstu pakalpojumu — sinerģiju. Manuprāt, darbā EĀDD būtu jāpieņem kandidāti no visiem trijiem iepriekš tekstā minētajiem avotiem. Tas nodrošinātu dienesta profesionalitāti, efektivitāti un unikalitāti. Efektivitāti nodrošinātu arī liels skaits Eiropas Savienības pārstāvniecību, ko veicinātu pašreizējo Komisijas pārstāvniecību pārveide. Atsaucoties uz *Grzyb kunga* runu, es piekrišu, ka varētu izveidoties no Eiropas diplomātijas koledžas dibināšanas, izmantojot valstu un reģionālos centrus, kas jau ir zināmi Eiropā profesionālās apmācības dēļ, ko tie nodrošina topošajiem diplomātiem.

9. CET sanāksmes un ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmes sagatavošana (2009. gada 2. un 3. novembris) — Policijas un tiesu varas iestāžu transatlantiskā sadarbība (debates)

Priekšsēdētājs. — Nākamais darba kārtības punkts ir kopējas debates par Padomes Komisijas paziņojumiem par šādām tēmām:

1. TEP sanāksmes un ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmes sagatavošana (2009. gada 2. un 3. novembris) un
2. Policijas un tiesu varas iestāžu un transatlantiskā sadarbība.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. — (SV) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Kā zināms, mūsu attiecības ar ASV un transatlantiskā sadarbība starp ASV un ES ir ļoti svarīga. Tas ir ES ārpolitikas pamats, kas veidots, balstoties uz tādām kopējām vērtībām kā brīvība, demokrātija un cilvēktiesību un starptautisko tiesību aktu ievērošana. Jaunā ASV administrācija ir izrādījusi lielu interesi stiprināt un izvērst sadarbību ar Eiropu. Pirmā Transatlantiskās ekonomikas padomes sanāksme ar prezidenta *B. Obama* administrāciju notiks no 26. līdz 27. oktobrim. Drīz pēc tam, 3. novembrī, notiks ES un ASV augstākā līmeņa sanāksme. Tās ir divas svarīgas iespējas stiprināt mūsu attiecības. Tāpēc šodienas debates ir ļoti būtiskas.

Es vēlos norādīt uz vairākām mūsu sadarbības jomām, kurās mēs ceram panākt rezultātus un augstākā līmeņa sanāksmes laikā stiprināt attiecības.

Runājot par klimatu, mēs ceram, ka ASV izvirzīs augstākus mērķus. Mums jāsadarbojas ar ASV administrāciju, lai Kopenhāgenā panāktu visaptverošu, globāli saistošu vienošanos. Mēs aicinām ASV izvirzīt mērķus, kas būtu līdzīgi ES mērķiem. ASV un ES jābūt gataviem kopīgi atbalstīt pasākumus klimata jomā, piemēram, emisiju samazināšanu, pielāgošanos, finansēšanu un citu atbalstu jaunattīstības valstīm.

Protams, svarīgs jautājums ir arī finanšu un ekonomiskā krīze. Būs cieši jāsadarbojas, lai īstenotu vienošanās, kas panāktas G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē, un atjaunotu uzticību finanšu tirgos. Mēs kopīgi strādāsim, lai 2010. gadā veiksmīgi noslēgtu Dohas sarunas, jo tas ir ļoti svarīgi, lai veicinātu atveseļošanos un ierobežotu protekcionismu.

Mēs, protams, pārrunāsim arī vairākus reģionālos jautājumus, piemēram, par Afganistānu, Pakistānu, Irānu, Tuvajiem Austrumiem, Krieviju un Rietumbalkāniem. Mēs regulāri un arvien ciešāk sadarbojamies krīzes pārvaldības jomā, kā rezultātā, piemēram, ASV piedalījās civilā kopējās drošības un aizsardzības politikas uzdevumā, *Eulex* misijā Kosovā.

Mēs sadarbojamies arī enerģētikas jomā, kur šobrīd ir nepieciešams atbalsts, un mēs ceram, ka mums izdosies izveidot speciālu enerģētikas padomi starp ES un ASV ministriju līmenī.

Abas puses ir ieinteresētas padziļināt sadarbību iekšlietu un juridiskajā jomā. Pēc brīža es šo tēmu turpināšu, jo, kā saprotu, šīs debates ir apvienotas.

Runājot par ieroču neizplatīšanu un atbruņošanu, sadarbībai starp ES un ASV administrāciju ir jauns pamats, un *Barack Obama* šo jautājumu ir noteicis kā prioritāti. Mēs ceram, ka tas būs atspoguļots jaunajā kopīgajā deklarācijā par ieroču neizplatīšanu un atbruņošanu, kas tiks pārrunāta novembrī paredzētajā augstākā līmeņa sanāksmē.

Pasaules daļas abpus Atlantijas okeānam ir ieinteresētas stiprināt sadarbību ar mērķi veicināt attīstību. Protams, Eiropas Savienība un ASV ir atbildīgas par lielo vairumu atbalsta attīstībai pasaulē. Tāpēc gaidāmā augstākā līmeņa sanāksme ir lieliska iespēja apspriest šo un citus svarīgus jautājumus augstākajā līmenī. Zviedrijas prezidentūrai ir liels prieks par iespēju pārstāvēt ES.

Es vēlos teikt dažus vārdus par ekonomisko partnerību un Transatlantisko ekonomikas padomi (TEP). Tas mums nodrošinās augstākā iespējamā līmeņa mehānismu, lai paātrinātu pašreizējās sarunas un izveidotu jaunu sadarbību tiesiskā reglamenta jomā. Mums ir jāizveido darba programma TEP, ko paredzēts izveidot nākamgad. Tas nodrošinās sadarbības forumu, kur mēs varēsim izskatīt jautājumus, kas saistīti ar globalizāciju un straujām tehniskām izmaiņām. Līdz šim tas ir bijis svarīgs forums, taču tas, protams, varētu būt labāks un ne tikai attiecībā uz plašākiem stratēģiskiem jautājumiem par transatlantiskajiem ekonomikas sakariem un kopīgām ekonomiskām problēmām. Šobrīd, ņemot vērā finanšu krīzi, Transatlantiskajai ekonomikas padomei ir vēl lielāka nozīme.

Es vēlos teikt dažus vārdus par tiesu varas iestāžu un policijas sadarbību. Jau kādu laiku mēs šajā jomā sadarbojamies ar ASV, ko apliecina vairāki nolīgumi par noziedznieku izdošanu un savstarpēju juridisko atbalstu, kas stāties spēkā tuvāko mēnešu laikā. Šo jautājumu mēs bieži pārrunājam ar Eiropas Parlamentu, kas, kā man zināms, ir aktīvs, apņēmīgs un bieži arī kritisks partneris šajos jautājumos, un tas ir labi. Šajā ziņā es tikai vēlos jums atgādināt, piemēram, par debatēm saistībā ar pasažieru datu reģistriem. Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā Eiropas Parlamenta ietekme un līdzdalība šajos jautājumos palielināsies.

Šobrīd mēs strādājam pie tā dēvētā Vašingtonas ziņojuma, kurā būs aprakstīta situācija tiesu varas iestāžu un iekšpolitikas jomā, un attiecīga sadarbība starp ES un ASV. Šim ziņojumam ir jābūt jēgpilnam, un pēc tam ir jāīsteno konkrēti pasākumi. Mums nav vajadzīgas smalkas runas, bet gan taustāma un aktīva sadarbība.

Protams, mums jāievēro mūsu kopīgās vērtības, proti, demokrātija un tiesiskums, kā arī jānodrošina cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana. Protams, mūs interesē sadarbība visās jomās, kas apdraud šīs kopīgās vērtības.

Tādu politisku incidentu gadījumā, kas var ietekmēt otru pusi, mēs savlaicīgi abpusēji pārrunājam attiecīgo jautājumu. Mēs uzsveram mūsu kopējo mērķi aktīvi piedalīties starptautiskos forumos, lai pilnībā izpildītu divpusējās saistības.

Mēs sadarbojamies ceļošanas dokumentu drošības uzlabošanas jomā un saistībā ar biometrisku pasu ieviešanu kā starptautisku standartu. Būtisks piemērs ir līgums par aviosabiedrību pasažieru datiem. Kopīgiem spēkiem mēs nodrošināsim to, lai šis līgums darbotos; bet tajā pašā laikā ir jāaizsargā personu privātums un ir jāņem vērā dažādu valstu sistēmas.

Mēs sadarbojamies ļoti daudzās jomās. Dažas no tām ir cilvēku tirdzniecība, bērnu seksuāla izmantošana, narkotiku tirdzniecība, ekonomiskie noziegumi, noziegumi IT vidē, korupcija, noziedzīgiem mērķiem izmantotu un noziedzīgā ceļā iegūtu līdzekļu konfiskācija un cīņa pret terorismu. Lai to nodrošinātu, ir jāsadarbības un darbībām ir jābūt zināmā mērā saskaņotām.

Mēs esam strādājuši, lai uzlabotu tiesu varas iestāžu sadarbību saistībā ar pārrobežu noziedznieku un teroristu notveršanu, izmeklēšanu un lietu izskatīšanu. Mēs ar nepacietību gaidām, kad nākamā gada sākumā stāties spēkā līgums starp ES un ASV par noziedznieku izdošanu un savstarpēju juridisko atbalstu.

Šobrīd šis līgums ir transponēts 27 ES dalībvalstīs, un ir izveidota ES un ASV kopīga darba grupa, kuras uzdevums ir nodrošināt šī līguma ieviešanu. Ir plānots organizēt seminārus, lai iesaistītās puses satuvinātu un palīdzētu tām uzraudzīt šī līguma izpildi.

Nobeigumā es vēlos minēt vēl trīs punktus. Pirmkārt, ļoti svarīga ir cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzība. Lai apkarotu pārrobežu noziedzību un terorismu, parasti ir nepieciešama personas datu apmaiņa, kas zināmā mērā liek mums rīkoties pretrunā ar pamatbrīvību un tiesību principiem. Tas jālīdzsvaro ar personas datu pamata un rūpīgu aizsardzību. Sadarbība un sarunas šajā jomā turpinās, un šī sadarbība būtu jāuzlabo.

Otrais punkts ir svarīgi infrastruktūras objekti. Mums ir jāsadarbojas saistībā ar kaitējumu, kas var tikt nodarīts svarīgiem infrastruktūras objektiem dabas katastrofas, teroristu uzbrukuma vai uzbrukuma mūsu informācijas sistēmām gadījumā. Tam var būt postošas sekas. Šajā jomā sadarbība ir ļoti plaša.

Treškārt, ES un ASV ir apņēmušās darboties uz brīvības, demokrātijas un taisnīguma principu pamata. Mēs esam apņēmušies veicināt šo principu īstenošanu visā pasaulē. Mēs to darām katrā sadarbības reizē un piedaloties starptautiskos forumos, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijā.

Sadarbības koordinatoru un delegāciju sadarbība ir bijusi produktīva, piemēram, Rietumbalkānos, Afganistānā un Pakistānā, taču tā ir jāuzlabo. Dažādi šīs sadarbības pasākumi var viens otru papildināt. Ir labāk jākoordinē arī mūsu tehniskais atbalsts. Mēs turpināsim sadarbību ar līdzekļu devējiem, sadarbību atbalsta jomā un operatīvo sadarbību Latīņamerikā un Rietumāfrikā, lai palīdzētu cīņā pret narkotiku tirdzniecību un citām problēmām.

Man ir liels prieks par to, ka ASV administrācija ir tik ļoti ieinteresēta ar mums sadarbīties. Mūsu interesēs ir pieņemt šo sadarbības piedāvājumu, lai aizsargātu mūsu vērtības un mūsu intereses, veidojot konstruktīvu dialogu un sadarbību, kas, cerams, nākotnē nesīs taustāmus rezultātus.

Benita Ferrero-Waldner, *Komisijas locekle*. — Priekšsēdētāja kungs, es vēlos runāt par gaidāmo ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmi, kas būs svarīgs pavērsiena punkts mūsu transatlantiskajās partnerattiecībās, kā arī par noteiktiem aspektiem ES un ASV attiecībās, sevišķi saistībā ar gaidāmajām sarunām klimata pārmaiņu jomā, un arī par dažiem svarīgiem jautājumiem saistībā ar GLS.

ASV administrācijas maiņa, kas notika janvārī, ļoti lielā mērā ietekmēja ES un ASV attiecības, un mūsu partnerattiecības veidojušās veiksmīgi. Es teiktu, ka mūsu attiecības ir atsākušās ar jaunu spēku, un esmu pārliecināta, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā šīs svarīgās attiecības tiks vēl labāk nostiprinātas, nodrošinot Eiropas Savienībai vēl spēcīgāku ārpolitikas identitāti. Uz to paļaujas arī mūsu draugi Vašingtonā.

Bet runāsim skaidru valodu. Mūsu centieni veidot patiesi vienlīdzīgas partnerattiecības ar Amerikas Savienotajām Valstīm nozīmē arī to, ka Eiropai jābūt gatavai un spējīgai kaut ko dot pretī. Es domāju, ka augstākā līmeņa sanāksme Vašingtonā ir tik svarīga divpusēja stimula — iekšēja un ārēja — dēļ.

Pirmā oficiālā augstākā līmeņa sanāksme ar prezidenta *B. Obama* piedalīšanos notika pēc mūsu neoficiālās tikšanās Prāgā šī gada pavasarī. Tagad pilnā sparā notiek gatavošanās augstākā līmeņa sanāksmei Vašingtonā. Mēs strādājam ar ASV pārstāvjiem, lai prioritārajās jomās nodrošinātu taustāmus rezultātus. Visticamāk šajā augstākā līmeņa sanāksmē galvenie jautājumi būs pasaules ekonomika un klimata pārmaiņas, kā arī vairākas galvenās problēmas ārpolitikas jomā.

Runājot par ekonomiku — Vašingtonā galvenā uzmanība tiks pievērsta kopīgiem pūliņiem ierobežot ekonomisko un finanšu krīzi un panākt ilgtspējīgu pasaules ekonomikas atveseļošanu, lai nodrošinātu darbavietas un veicinātu attīstību. Mēs apskatīsim jautājumus saistībā ar pasaules ekonomikas pārvaldību, sevišķi par Finanšu regulu un savlaicīgiem pasākumiem saistībā ar G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmi Pitsburgā. Komisija arī uzsvers mūsu kopīgās intereses cīņā pret protekcionisma tendencēm, un mēs aicināsim ASV atjaunot centienus veiksmīgi noslēgt Dohas sarunas.

Otrkārt, runājot par klimata pārmaiņām, Eiropas Savienība mudinās ASV piedalīties Kopenhāgenas konferencē ar augstu mērķi noslēgt saskaņotu globālo nolīgumu, un mēs arī sadarbosimies ar ASV, lai panāktu progresu, veidojot emisiju maksimālā apjoma noteikšanas un tirdzniecības sistēmu abpus Atlantijas okeānam.

Treškārt, runājot par ārpolitiku, mēs, protams, ar ASV pārrunāsim arī risinājumus neatliekamām problēmām ārpolitikas jomā. Galvenais uzsvars būs uz turpmāku un ciešāku sadarbību, nodrošinot miera procesu Tuvajos Austrumos, problēmas, ko rada Irānas plāni kodolenerģijas jomā, un veidi, kā atjaunot mieru Afganistānā, kas šajā jautājumā ir mūsu prioritāte. Es piedalīšos atsevišķā sanāksmē ārpolitikas jautājumos ar valsts sekretāri *H. Clinton* un Ārlietu ministru *C. Bildt*, lai sīkāk apskatītu šos jautājumus.

Turklāt es ceru, ka šīs augstākā līmeņa sanāksmes laikā tiks arī pieņemta deklarācija par ieroču neizplatīšanu un atbrūnošanu, ES un ASV sadarbojoties vairākās jomās, uz kurām prezidents *B. Obama* norādīja savās uzrunās Prāgā un Ņujorkā. Šī iniciatīva ir stratēģiski svarīga pati par sevi, un tā norāda uz ASV atjaunotām saistībām nodrošināt efektīvu daudzpusīgumu, ko nostiprina un atbalsta Eiropas Savienība.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgs punkts, ir jaunas ES un ASV Enerģētikas padomes izveide, kas būs svarīgs nākamās augstākā līmeņa sanāksmes rezultāts, un šīs padomes pirmā sanāksme notiks 4. novembrī. No ES puses šo padomi vadīšu es, mani kolēģi komisārs *A. Piebalgs* un *J. Potočnik* un prezidentūra, un no ASV puses

— valsts sekretāre *H. Clinton* un valsts sekretārs *S. Chu*. Šī padome risinās jautājumus par globālo energoapgādes drošību, enerģijas tirgu un produktu regulu, jaunām tehnoloģijām un pētījumiem. Īsāk sakot, tā nodrošinās pievienoto vērtību politikas jomā, un tās nozīme ir acīmredzama.

Tagad darbojas arī jauna Transatlantiskā ekonomikas padome (TEP). Tā darbosies paralēli Enerģētikas padomei, kura arī darbu uzsāks ar jaunu spar. Nākamajā otrdienā, tātad pirms Enerģētikas padomes tikšanās, notiks TEP sanāksme Vašingtonā, un tās rezultāti noteikti tiks apspriesti arī augstākā līmeņa sanāksmē.

Daudzsološs mūsu transatlantiskās sadarbības aspekts ir tā dēvētā „augšupējā” sadarbība. Sākumā mēs pārrunāsim politikas pieejas, lai turpmāk izvairītos no atšķirībām regulā. Pats par sevi saprotams, ka mums šāda sadarbība ir vajadzīga vairāk nekā jebkad. Vislabākais piemērs ir vajadzība pēc saskaņotas reakcijas attiecībā uz finanšu krīzi. Mēs arī noskaidrosim, vai mēs varam uzlabot šo sadarbības forumu informāciju nanomateriālas veselības aprūpes jomā.

Pēc ASV iniciatīvas mēs arī plānojam uzsākt ciešāku sadarbību inovāciju jomā. Abas puses atzīst, ka ir svarīgi attīstīt mūsu rūpniecības un darbaspēka inovāciju potenciālu, lai radītu darbavietas un nodrošinātu attīstību un tādējādi arī veiksmīgi pārvarētu gaidāmo krīzi. Un, protams, Komisija arī vēlreiz norādīs uz Eiropas bažām par dažiem svarīgiem jautājumiem, piemēram, tirdzniecības nodrošināšanu, iespējamo konkurences kroplošanu, ko izraisa valsts atbalsts, un iepirkumu politiku ASV.

Visbeidzot, jau no paša sākuma Komisija arī ļoti paļāvās uz Eiropas Parlamenta atbalstu TEP procesā, un mēs par to esam pateicīgi. Tika uzskatīts, ka mēs lielā mērā atbalstīsim Eiropas Parlamenta delegāciju iniciatīvas attiecībā ar ASV, lai stiprinātu parlamentāro līdzdalību TEP jautājumos abpus Atlantijas okeānam.

Mēs vēlamies nostiprināt TEP lomu kā divpusēju forumu, lai risinātu ikdienas un stratēģiskus jautājumus transatlantiskās tirdzniecības un ieguldījumu jomā. Un svarīgi, ka TEP arī veidos dialogu ar transatlantiskajiem likumdevējiem un iesaistītajām pusēm, kas pārstāv pilsonisko sabiedrību, tāpēc ir skaidrs, ka mums ir vajadzīga likumdevēju pieredze un atbalsts, lai pilnībā izmantotu transatlantiskā tirgus potenciālu.

Mans kolēģis jau norādīja, ka ļoti liela nozīme būs arī GLS. Vašingtonā 27. un 28. oktobrī notiks trijotnes tikšanās par GLS saistībā ar mūsu sadarbību tiesiskuma, brīvības un drošības jomā. Komisiju pārstāvēs priekšsēdētāja vietnieks *J. Barrot*. Mēs esam gandrīz pabeiguši paziņojumu, kura mērķis būs atjaunot mūsu transatlantiskās partnerattiecības šajās jomās. Sanāksmē, kas notiks Vašingtonā, būs iespēja oficiālā gaisotnē pārrunāt nolīgumu par noziedznieku izdošanu un savstarpējas juridiskās palīdzības sniegšanas ratificēšanas instrumentus, lai tie stātos spēkā 2010. gada sākumā. Šie nolīgumi pastiprinās mūsu pūliņus cīņā pret noziedzību mūsdienu globalizētajā pasaulē.

Kā minēts iepriekš, ir vēl kāds ES pilsoņiem svarīgs jautājums, pie kura mums noteikti vēl ir jāpiestrādā. Mēs vēlreiz aicināsim nodrošināt visiem ES pilsoņiem iespēju ceļot uz ASV bez vīzas; mēs darīsim zināmu neapmierinātību par priekšlikumu noteikt samaksu par ceļojumu autorizāciju elektroniskajā sistēmā kā *de facto* jaunu tūrisma nodokli; un mēs vēlreiz atgādināsim ASV par vajadzību atcelt ierobežojumus, kas saskaņā ar ASV vīzu atcelšanas programmu noteikti pasažieriem, kas inficēti ar HIV/AIDS, kā norādījāt iepriekš.

Visbeidzot — Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas delegācija apmēram tajā laikā, kad notiks ministru sanāksme, dosies uz Vašingtonu, un mēs esam pārliecināti, ka šī ziņa tiks nodota. Priekšsēdētāja vietnieks *J. Barrot* ir arī gatavs Vašingtonā tikties ar Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas delegāciju.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Elmar Brok, *PPE grupas vārdā*. — (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, *Malmström* kundze! Es tikko pamanīju, ka dzimumu līdztiesība ir kļuvusi par galveno tematu šajā Parlamentā. Mums jāapzinās, ka jautājums par Transatlantiskās ekonomikas padomes (TEP) izveidi ir ļoti svarīgs un ka iestādei, kas tika izveidota pirms dažiem gadiem, ir vajadzīgs jauns dzinējspēks, jo mēs esam pārejas posmā, darbu sāksusi jauna ASV administrācija un drīz darbu sāks arī jauns Komisijas sastāvs. Es ceru, ka sanāksmē, kas notiks nākamajā otrdienā, izdosies vienoties par turpmāku TEP darbību un atbilstošu rīcību.

Ja transatlantiskajā tirgū nebūtu tirdzniecības barjeru, ekonomiskā izaugsme ASV un Eiropā sasniegtu 3,5 % atzīmi, bet pasaulē — 1,5 %. Ekonomiskās krīzes kontekstā šis jautājums ir cieši saistīts ar darbavietām. Tādēļ mums šī iespēja būtu jāizmanto pēc iespējas pilnvērtīgāk un oficiālos paziņojumos jāpaskaidro, ka mēs šo iniciatīvu uztveram nopietni. *Ferrero-Waldner* kundze, mums arī būtu jāpanāk tas, lai jaunā energoapgādes

drošības padome īstenotu drošības politiku enerģētikas jomā un lai TEP risinātu regulējuma jautājumus. Lai funkcijas nedublētos un lai rastu risinājumu, šīs divas jomas ir jānošķir.

Sevišķi tas attiecas uz likumdevējiem. Bez Eiropas Parlamenta un ASV Kongresa līdzdalības šos šķēršļus likvidēt nebūs iespējams, jo 80 % regulu ir nostiprinātas ar likumu. Tādēļ administrācija saviem spēkiem to nevar paveikt.

Man ir vēl viens komentārs par augstākā līmeņa sanāksmi. Klimata pārmaiņas, Afganistāna, kodolieroču neizplatīšana, masu iznīcināšanas līdzekļi un atbrūošanās ir svarīgi jautājumi, kas līdz ar jauno administrāciju paver jaunas iespējas. Es jums vēlu veiksmi, lai visi šie jautājumi tiktu apskatīti, un es ceru, ka jaunais Nobela prēmijas laureāts sadarbībā ar Eiropas Savienību gūs lielus panākumus, kas šajās jomās attiecas uz mums visiem.

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētājas kundze, Malmström kundze, komisāres kundze! Jau tika minēts tas, ka Obama kungs un jaunais vairākums Kongresā mums dod lielisku iespēju stiprināt mūsu sadarbību, sevišķi kopējā transatlantiskā tirgus jomā. Taču šajā kopējā tirgū nevajadzētu atcelt regulējumu, bet tam būtu jābūt pamatotam vai uz sociālā tirgus ekonomikas principiem balstītam kopējam tirgum, kur pēc vajadzības darbojas saprātīgs un atbilstošs regulējums.

Brok kungam ir pilnīga taisnība, sakot, ka tam, protams, ir vajadzīgs tiesiskais pamats, neatkarīgi no tā, vai mēs runājam par finanšu tirgus noteikumiem vai vides un enerģētikas politikas noteikumiem. Kopēja pieeja šajā jautājumā būtu liels ieguldījums globālo attiecību veidošanā.

Viena joma, kas jau tika apspriesta un ko mēs šorīt varētu pārrunāt, ir svarīgais jautājums par klimata politiku. Pēc dažām dienām daudzi no mums būs Vašingtonā, kur mums būs iespēja piedalīties sarunās ar mūsu kolēģiem no Kongresa. Lai gan tiesību akti klimata politikas jomā vēl nav pieņemti, ASV valdības pārstāvji vismaz daļēji ir pilnvaroti īstenot saistošus pasākumus, pat neskatoties uz to, ka procesu nevar īstenot līdz galam, kamēr nav pabeigts ASV likumdošanas process.

Ir svarīgi, lai Kopenhāģenas konference būtu veiksmīga. Tas vēl nav procesa beigu posms, taču tas ir svarīgs posms, lai veidotu kopēju klimata politiku. Mums visiem ir jānodrošina, lai Kopenhāģenas konference būtu veiksmīga. Tā būs veiksmīga tikai tadā gadījumā, ja mums būs noteikti saistoši klimata politikas mērķi.

Nobeigumā es vēlos teikt, to, kas jau tika pieminēts iepriekš, proti, neskatoties uz mūsu draudzību, savstarpēju pieķeršanos un labām attiecībām, ir dažas lietas, kas nav pieļaujamas. Piemēram, vairākkārtēji protekcionisma pasākumi aizsardzības aprīkojuma tirgū, diskriminējoša vīzu politika attiecībā uz dažām dalībvalstīm un ASV pieprasītā samaksa par vīzu, kas jau tika pieminēta. Ir svarīgi runāt ar ASV kā ar līdzvērtīgu partneri. Ir svarīgi ne tikai veidot partnerattiecības, bet arī izskaidrot lietas, kas mums nav pieņemamas; šajā gadījumā tā ir politika, kas ir diskriminējoša attiecībā uz Eiropas pilsoņiem.

Sarah Ludford, ALDE grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze, ALDE grupas vārdā es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka šī rezolūcija aicina stiprināt ES un ASV stratēģisko partnerību kā ES ārpolitikas pamatnosacījumu. Tas arī vēlreiz uzsver, cik svarīgi līdz 2015. gadam izveidot integrētu transatlantisku tirgu. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka dažādas nesaskaņas atsevišķos jautājumos aptumšo lielo vēlmi noteikt kopējas vērtības un mērķus, īstenot demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanas pasākumus, risināt konfliktus un, cita starpā, garantēt drošību.

No ekonomiskā viedokļa ALDE grupa ir uzsvērusi, cik svarīgi ir finanšu sektorā nepieļaut regulējuma arbitrāžu un risināt jautājumus, piemēram, saistībā ar iestādēm, kas ir „pārāk lielas, lai ciestu neveiksmi”. Mēs ierosinājam veikt izmaiņas 39. punktā, jo, cik man zināms, nav G2 vadītāju nolīguma, kur strādāt pie finanšu darījumu nodokļa vai Tobin nodokļa, tāpēc būtu absurdi atbalstīt šādu nolīgumu, pat tad, ja tas kļūdaini jau darīts G20 rezolūcijā.

ALDE grupa arī ierosina svītrot 38. punktu, kas, šķiet, paredz intelektuālā īpašuma tiesību atcelšanu. Kā paskaidroja Malmström kundze, transatlantiskās attiecības lielā mērā ir saistītas ar drošību un tiesiskumu. ALDE grupa pilnībā atbalsta ciešu sadarbību šajā jomā, taču ir jāievēro pamattiesības, ieskaitot privātumu, un tās ir jāuzlabo no demokrātijas un pārdzīvības viedokļa. Šajā ziņā ir zēl, ka nav uzklauts EP deputātu viedoklis par kopīgo paziņojumu, kas tiks pieņemts nākamnedēļ, sevišķi tāpēc, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā gandrīz visi šie jautājumi jāpieņem koplēmuma procedūrā.

Nav skaidrs, kāpēc Komisija un Padome plāno ieviest jaunu nolīgumu par piekļuvi ES pilsoņu SWIFT finanšu datiem, ja savstarpējās juridiskās palīdzības nolīgums paredz speciālu pieprasījumu? Es vēlos saņemt atbildi uz šo jautājumu.

Nobeigumā es vēlos norādīt, ka ir žēl, ka jaunajā tiesiskuma un sadarbības attiecībā uz noziedznieku izdošanu kontekstā ir pieļaujama pilnīgi nepamatota *Gary McKinnon*, datorsistēmu uzlauzēja, kas sirgst ar Aspergera sindromu, izdošana no Apvienotās Karalistes, nevis notiesāšana Apvienotajā Karalistē.

Un visbeidzot es vēlos teikt, ka es pilnībā atbalstu komisāres *B. Ferrero-Waldner* teikto par iespēju visiem ES pilsoņiem ceļot bez vīzas, un mēs ļoti iebilstam pret „nelieliem maksājumiem par vīzu”, izmantojot elektroniskās ceļošanas atļaujas sistēmu.

Pascal Canfin, *Verts/ALE grupas vārdā*. — (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Malmström* kundze savā runā teica, ka ir jārikojas, nevis tikai skaisti jārunā. Es varu jums apgalvot, ka Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa ļoti cieši sekos līdzi šīs Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Savienības augstākā līmeņa sanāksmes rezultātiem, jo šī sanāksme notiek svarīgā brīdī — pirms Kopenhāgenas konferences un pirms starptautiskās finanšu sistēmas reformas.

Runājot par pēdējo no minētajiem punktiem, jānorāda, ka atkal ir atvērts kazino, banku peļņa atkal sasniedz vēsturisku līmeni — ASV banku peļņa ir USD 437 miljardi — un, mūsaprāt, šobrīd politiskā griba ir vājāka nekā pirms sešiem mēnešiem. Tāpēc mēs saistām lielas cerības ar šo augstākā līmeņa sanāksmi, lai parādītu, ka gan ASV, gan Eiropā joprojām pastāv politiskā griba regulēt kapitālismu un finanšu iestādes.

Lai to sasniegtu, mēs iesakām panākt progresu divos ļoti svarīgos jautājumos. Pirmkārt, apkarot beznodokļu zonas, un šis aspekts jūsu runās netika minēts. ASV Valsts kase atzīst, ka beznodokļu zonas rada USD 100 miljardu nodokļu ieņēmumu zaudējumu gadā. Tāpēc mēs vēlamies uzsvērt šo aspektu un norādīt, ka ir ļoti svarīgi, lai augstākā līmeņa sanāksmē ASV un Eiropa kopīgi risina šo jautājumu.

Otrkārt, nodoklis par finanšu darījumiem, kas jau tika minēts. Kad *Barroso* kungs kandidēja atkārotai ievēlēšanai priekšsēdētāja amatā, viņš skaidri puda atbalstu šim nodoklim. Pirms divām nedēļām Eiropas Parlaments pirmo reizi balsoja un ar vairākumu atbalstīja nodokli par finanšu darījumiem, ar noteikumu, ka tie veido starptautisku ietvaru. Tāpēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa aicina šo jautājumu apspriest Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Savienības augstākā līmeņa sanāksmē, kas notiks novembra sākumā.

Nobeigumā es vēlos runāt par klimatu. Mums ir jānojauc šķēršļi, kas kavē *Obama* kungu. Prezidents *B. Obama* grib rīkoties, taču viņu ierobežo viņa vairākums. Labākais, kā Eiropas Savienība viņam varētu palīdzēt, ir oktobra beigās piedāvāt EUR 30 miljardu finansējumu, lai pielāgotos klimatiskajām pārmaiņām pasaules dienvidos un izvirzītu mērķi par 30 % samazināt emisijas savā reģionā. Pēc tam mēs varēsim veiksmīgi risināt sarunas. Tā ir mūsu atbildība. Mums tas jāizdara pirms augstākā līmeņa sanāksmes.

Tomasz Piotr Poręba, *ECR grupas vārdā*. — (PL) Priekšsēdētājas kundze, Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Savienības attiecību stiprināšanai būtu jābūt ES ārpolitikas pamatnosacījumam. Galu galā gadiem ilgi Amerikas Savienotās Valstis ir bijušas mūsu tuvākais sabiedrotais. Šobrīd mums ir daudz problēmu, kas jārisina kopīgiem spēkiem, plecu pie pleca ar Vašingtonu. Runājot par drošību, mūs uztrauc Irānas attieksme un situācijas pasliktināšanās Afganistānā. Tuvāk mūsu robežām, Krievija kļūst arvien neprognozējamāka un autoritārāka kaimiņvalsts, un Kremlis izdara neoimperiālistisku spiedienu uz pierobežas valstīm.

Lai aizstāvētos un paliktu uzticīgi ASV un Eiropas kopīgām vērtībām, mums vienmēr jārunā vienā balsī, risinot jautājumus, kas saistīti ar cilvēktiesību pārkāpumiem un pilsoņu pamatbrīvību apdraudējumu. Mums jāatceras, ka mūsu transatlantisko attiecību pamatā ir Ziemeļatlantijas līguma organizācija. Tāpēc drošības, brīvības un demokrātijas jautājums būtu jāattiecina arī uz tām Eiropas valstīm, kas palielina Eiropas un Atlantijas reģiona drošību. Ir svarīgi, lai aktīva attiecību stiprināšana ar Amerikas Savienotajām Valstīm būtu viena no Eiropas Savienības prioritātēm.

Jean-Luc Mélenchon, *GUE/NGL grupas vārdā*. — (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, *Malmström* kundze! Pašreizējā ekonomiskās krīzes situācijā jaunievēlētajam Parlamentam ir pieejama jaunākā informācija, kas ir tik precīza, cik vien iespējams, par liela transatlantiskā tirgus plāna struktūru un par regulējumu mazināšanās mērķiem, un, pretēji dažu mūsu kolēģu vēlmēm, tas attiecas uz ekonomisko un finanšu jomu.

Vai šis lielais, neregulētais tirgus tiks ieviests 2010. gadā vai 2015. gadā? Vai tas ir apstiprināts? Personīgi es uzskatu, ka Eiropai tas ļoti kaitētu, ņemot vērā ASV ekonomikas pamatelementu slikto stāvokli un ASV atteikumu sakārtot savu finanšu sistēmu, kā arī principu, kas man liek iebilst tam, ka, kā daudzi no jums minēja, šīm partnerattiecībām būtu jābūt Eiropas Savienības pamatprincipam.

Man arī nav skaidrs, kādi pasākumi tiks īstenoti, lai novērstu dolāra vērtības krišanos un risku, ko tas rada Eiropai un visai pasaulei. Kāpēc priekšlikums par vienotu pasaules valūtu, ko ierosināja Ķīna, lai nodrošinātu ekonomikas stabilitāti pasaulē, tiek noraidīts bez rūpīgas pārbaudes?

Es gribu brīdināt par novecojušu entuziasmu par Atlantiskā reģiona valstu sadarbību, kas galu galā ir ļoti arhaisks konformisms šajā pasaules vēsturiskajā brīdī, kad mums vairāk nekā jebkad ir jāapstiprina eksistence, kas ir neatkarīga no Amerikas Savienoto Valstu vēlmēm.

Krisztina Morvai (NI). — Priekšsēdētājas kundze, man kā juristei, kas darbojas krimināltiesību un cilvēktiesību jomā, ir priekšlikums par kopējo cīņu pret terorismu. Manuprāt, būtu ļoti svarīgi un noderīgi izveidot kopīgu ekspertu darba grupu, akademiķus, praktizējošus juristus un citus, lai izdarītu secinājumus par ļoti sāpīgajiem 11. septembra notikumiem, kad cīņas pret terorismu vārdā tika izdarīti cilvēktiesību pārkāpumi.

Manā valstī pēdējos trīs gadus valdība pārkāpj cilvēktiesības un iesloga cietumā cilvēkus bez jebkāda pamatojuma. Šodien viņi to dēvē par cīņu pret terorismu. Šobrīd cietumā atrodas 16 politiskie ieslodzītie, kas notiesāti par terorismu bez jebkādiem pierādījumiem. Cilvēktiesību, *habeas corpus*, tiesību uz aizstāvību un ieslodzīto tiesību pārkāpumi — es zinu, ko runāju. Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, runājot par cīņu pret terorismu, un mums tas jā dara ļoti profesionāli un ļoti uzmanīgi.

Francisco José Millán Mon (PPE). — (ES) Priekšsēdētājas kundze, no stratēģiskā viedokļa Eiropas Savienībai vissvarīgākās ir attiecības ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Amerikas Savienotās Valstis ir pasaules lielvalsts, un Eiropas Savienība pamazām kļūst par pasaules līmeņa dalībnieku. Mēs varam un mums vajadzētu daudzas lietas paveikt kopīgiem spēkiem. Pirmkārt, mums būtu jāuzņemas vadība, veidojot jaunu, globālu pasauli, ņemot vērā jaunus izaicinājumus un jaunu dalībnieku iesaistīšanos.

Mums ir vēl vairāk jāstiprina mūsu attiecības un jāveido jauni institucionālie mehānismi. Šobrīd tam ir vispiemērotākais laiks. Vašingtonā ir valdība, kas atbalsta daudzpusīgumu, Eiropas Savienību, ko stiprina Lisabonas līgums, un mēs esam aculiecinieki tam, kā veidojas jauna pasaule, ko mēs vēlamies veidot kopīgiem spēkiem.

Rezolūcijā, ko mēs pieņemsim rītdien, sevišķi atbalstīta institucionālo mehānismu stiprināšana; Parlaments to prasīja 26. marta rezolūcijā.

Lēmums par Transatlantiskās ekonomikas padomes izveidi, kas tika pieņemts pirms diviem gadiem, bija pareizs. Taču šodien mums arī precīzi jā saskaņo politika un drošība. Ir jāorganizē regulāras tikšanās ierēdņiem, kas atbildīgi par ārlietām un drošību. Tāpēc šis Parlaments atbalstīja Transatlantiskās politikas padomes izveidi, un nākotnē tajā būtu jāiekļauj enerģētikas padome, ko jūs vēlaties izveidot nākamajā augstākā līmeņa sanāksmē.

Parlaments arī vēlas, lai katru gadu notiktu divas augstākā līmeņa sanāksmes. Ja notiek divas augstākā līmeņa sanāksmes ar Krieviju, kāpēc divas sanāksmes nevarētu notikt arī ar Amerikas Savienotajām Valstīm? Dāmas un kungi, arvien vairāk dzirdam par G2, ko veido Amerikas Savienotās Valstis un Ķīna, kas, varētu teikt, ir privilēģētas attiecības starp lielākajiem pasaules mēroga dalībniekiem. Mani uztrauc tas, ka mēs, eiropieši, varētu vājināt savu kā partnera lomu un apdraudēt mūsu privilēģētās attiecības ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Mums jāpaskaidro Amerikas Savienotajām Valstīm, ka ārpolitikas jomā, Lisabonas līgums stiprinās Savienību.

Eiropas Savienība jeb šodienas Eiropa vairs nav tā problēma, kāda tā bija vairākus gadus desmitus. Šodien, šajā sarežģītajā pasaulē, Eiropai būtu jābūt risinājuma daļai, un es ceru, ka tā šo situāciju redz Amerikas Savienotās Valstis. Kā minēja komisāres kundze, lai to panāktu, arī eiropiešiem ir jārikojas atbilstoši globālajai lomai, ko mēs vēlamies spēlēt, un jāatbilst prasībām, respektējot privilēģētās attiecības, kuras mēs vēlamies veidot ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Kopsavilkumam — manuprāt, gaidāmās augstākā līmeņa sanāksmes galvenais uzdevums ir stiprināt transatlantiskās attiecības, arī iestāžu līmenī.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). — Priekšsēdētājas kundze, transatlantiskās attiecības, kas ir ļoti svarīgas gan ES, gan ASV, pēdējo gadu laikā ir nopietni pārbaudītas. Šobrīd Baltajā namā valda jauna administrācija, kas pārskata ASV prioritātes, un Francija atkal ir NATO militārās struktūras sastāvā, un izredzes ir labākas. Personīgi es uzskatu, ka ir īstais laiks būtiski izvērtēt transatlantiskās attiecības, lai nodrošinātu tām vajadzīgo

stabilo pamatu, lai tās izturētu pašreizējās kopīgās grūtības starptautiskā vidē enerģētikas, klimata pārmaiņu, jaunu lielveļu veidošanās, finanšu un ekonomiskās krīzes un terorisma jomā.

Šoreiz mums būtu jādara vairāk nekā tikai jākonstatē virspusējas politiskas atšķirības, un jāizvērtē dziļākas mūsu kopīgās intereses, kuras līdz šim uzskatītas par pašsaprotamām. Patiesībā, ja netiks veikts rūpīgs kopīgs novērtējums, mēs, Rietumvalstis, varam zaudēt iniciatīvu attiecībā uz citiem varas centriem, kas nevilcināsies veidot pasauli atbilstoši savām, nevis mūsu interesēm.

Viena no šādām kopīgām interešu jomām ir, piemēram, drošība Eiropā, un tas ir viens no galvenajiem jautājumiem saistībā ar transatlantiskajām attiecībām. Lai gan šobrīd karš kontinentā nav aktuāls, dažu pašreizējo negatīvo tendenču kulminācija varētu atkal radīt tādu iespējamību, ja mēs atbilstoši nerīkosimies. Kā tas ļoti labi zināms mums Centrāleiropā, progress nav neatgriezenisks. Tāpēc, pirms apsveram priekšlikumu pārvērtēt pašreizējo kontinenta drošības sistēmu, mums būtu jāmēģina rast konkrētas atbildes par turpmāku ASV līdzdalību, par NATO nākotni un par gaidāmo ES lomu pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā.

Ja Eiropa vēlas īstenot savu mērķi kļūt par īstu dalībnieku pasaules politikā, tai būtu jānovērš šādas atšķirības starp iesaistītajām pusēm, tādējādi mēģinot tās vienādi motivēt par pareizām, kopīgām ekonomiskajām interesēm.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). — (DE) Priekšsēdētājas kundze, ministres kundze, komisāres kundze! Ceturtā Transatlantiskās ekonomikas padomes sanāksme ir lieliska iespēja pāršķirt jaunu lappusi šī foruma vēsturē. TEP jāizvirza augstāki mērķi. Abas transatlantiskā dialoga puses piekrīt tam, ka galvenās prioritātes ir pārvarēt ekonomisko krīzi un ierobežot klimata pārmaiņas. Tagad ir jāvienojas par konkrētu TEP darba kārtību saistībā ar šīm prioritātēm.

Sevišķi svarīga ir sadarbība ekonomikas ar zemām oglekļa emisijām un energoefektīvas sabiedrības izstrādes jauninājumu jomā. Turklāt svarīga ir arī ciešāka sadarbība ar dažādām iesaistītajām pusēm, piemēram, Transatlantisko patērētāju dialogu, forumu, kurā ietilpst 80 patērētāju organizācijas. Šīs organizācijas varētu palīdzēt panākt to, lai patērētāju aizsardzība būtu galvenā tēma dialogā par finanšu tirgus regulēšanu. Iespējams, mērķis līdz 2015. gadam izveidot kopīgu transatlantisko tirgu ir pārāk augsts, taču tas ir jāvērtē, ņemot vērā to, ka tas uzlabos dzīvi cilvēkiem abās Atlantijas okeāna pusēs. Tāpēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa atbalsta jauno transatlantisko sadarbību.

James Elles (ECR). — Priekšsēdētājas kundze, es piekrītu tiem runātājiem, kuri teica, ka jaunā ASV administrācija mums dod reālu iespēju.

Trīs īsi komentāri. Pirmkārt, izskatās, ka mēs esam nokļuvuši situācijā, ka ir milzīgs skaits tematu, kas tiek apspriesti starp ES un ASV, taču nav stratēģiska dialoga, savukārt Vašingtonā man teica, ka ASV ar Ķīnu ir daudz stratēģiskāks dialogs nekā ar reģionu Atlantijas okeāna otrā pusē. Vai nav pienācis laiks šajā augstākā līmeņa sanāksmē darīt zināmu, ka mēs vēlamies stratēģiskā partnerībā veidot stratēģisku dialogu?

Otrkārt, runājot par TEP protekcionismu, ir pavisam skaidrs, ka turpmākās 12 mēnešus lielākās briesmas ir saistītas ar tirgu slēgšanu, nevis atvēršanu, tomēr mums ir transatlantiskais tirgus, kurš, kā norādīja Brok kungs, ir vislielākā iespēja veicināt izaugsmi reģionos abpus Atlantijas okeānam.

Vai nav pienācis laiks, lai transatlantiskais tirgus kļūtu par tirdzniecības attīstības galveno daļu, nevis atlikt to malā kā normatīvu jautājumu? Patiesībā tas ir ļoti svarīgs jautājums.

Visbeidzot, žēl, ka nav veikts pētījums un mums nav rīcības plāna, kā solīja Verheugen kungs. Par pētījumu maksāja Parlaments. Ja vēlaties, lai Parlaments sadarbojas un saka, ka mums tagad vajag zināt, kā atvērt tirgus, lūdzu, publicējiet šo ziņojumu līdz 15. novembrim, kā noteikts rezolūcijā.

Daniel Caspary (PPE). — (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ja jums šķiet, ka Eiropas Savienībai vajag partnerus, kā minēja visi iepriekšējie runātāji, tad sevišķi labi tas redzams ekonomikas jomā. Tirdzniecības apjoms transatlantiskajā tirgū ir apmēram EUR 2 miljardi dienā. Tas parāda, cik liela nozīme ir Pasaules Tirdzniecības organizācijai (PTO). Tas arī liecina, ka svarīgi ir brīvās tirdzniecības nolīgumi, un galvenokārt, ka mums vairāk jākoncentrējas uz transatlantiskajām partnerattiecībām.

Dažreiz, vērojot jauno prezidentu, mani pārņem bažas par to, kas notiek Atlantijas okeāna otrā pusē. Viņam bija laiks, lai saņemtu Nobela prēmiju Oslo, bet daudziem Eiropas valstu vai valdību vadītājiem bija grūti ar viņu sarunāt tikšanos G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes laikā. Viņam bija laiks, lai Kopenhāgenā atbalstītu savas dzīvesvietas pilsētas kandidatūru Olimpiskās komitejas sesijā Kopenhāgenā, bet diemžēl viņam nebija laika mums pievienoties Eiropai svarīgās svinībās, citiem vārdiem sakot, Berlīnes mūra un dzelzs priekškara

krišanas 20. gadadienas svinībās. Es būtu gandarīts, ja mums izdotos viņu pārliecināt, ka jautājuma par to, vai TEP sanāksmei vajadzētu notikt, izskatīšanu nevajadzētu atlikt līdz pēdējai dienai, bet, ka tā vietā viņam būtu jāatbalsta TEP ar pilnu pārliecību turpmākos dažus gadus.

Mums jāpanāk tas, lai tirdzniecība starp Eiropu un ASV būtu vienkāršāka. Ir vajadzīgi uzlabojumi kopīgas standartizācijas jomā. Ir jāpanāk nodevu un beztarifu tirdzniecības šķēršļu likvidēšana un jānovērš turpmāki abu pušu īstenoti protekcionisma pasākumi. Mums ir jānodrošina tas, lai produkti būtu droši mūsu klientiem un lai pretterorisma pasākumi neierobežotu šīs darbības, kā tas šobrīd tiek apspriests. Minēto iemeslu dēļ es būtu gandarīts, ja mūsu sadarbībai būtu reāli rezultāti. Daudzi jautājumi, kas mūs uztrauc citās pasaules vietās, piemēram, darba samaksa, sociālais un vides dempings, transatlantisko partnerattiecību kontekstā nav problēmas.

Manuprāt, mums būtu jāizmanto iespēja, no vienas puses, sadarboties ar ASV, lai risinātu mūsu kopīgās problēmas, un, no otras puses, censties kopīgiem spēkiem panākt progresu pasaulē PTO vai citās starptautiskās organizācijās, piemēram, Starptautiskajā Darba organizācijā. Es ceru nākamnedēļ sagaidīt labus rezultātus šajā jomā.

Véronique De Keyser (S&D). — (FR) Priekšsēdētājas kundze, prezidenta B. Obama ievēlēšana ne velti tiek uzskatīta par demokrātijas uzvaru ASV. Taču Nobela Miera prēmija, kas viņam nesen piešķirta, viņam uzliek atbildību. Miers Tuvajos Austrumos? Mēs visi uz to ceram, taču viņš noteikti nav panākumu atslēga. Miers Afganistānā? Tur ASV stratēģijai ir rīcības brīvība, taču, ja prezidents B. Obama klausīsies savos militāristos, viņš riskē ar to, ka atkārtoties tas, kas notika Vjetnamā. Zīmīgi ir tas, ka Gordon Goldstein grāmata, kurā aprakstīta dramatisks notikums, kas izraisīja neveiksmi Vjetnamas karā, pazūd no grāmatu plauktiem Vašingtonā, un veikalos šī grāmata vairs nav pieejama.

Tagad prezidentam ir jāizvēlas starp divām stratēģijām: viena ir vērsta uz stabilizāciju, nabadzības izskaušanu un ekonomikas attīstību Afganistānā, nodrošinot militāro, kā arī civilo klātbūtni valstī. Otra ir vērsta uz dažām pilsētu teritorijām, un paredz tajās uzsākt vērienīgas operācijas pret *Al-Qaida*. Abos variantos ir vajadzīgs karaspēks, taču pirmais variants ir vērsts uz cilvēkiem, bet otrais — uz karadarbību, kas var izraisīt katastrofu.

Vai Eiropai nevajadzētu glābt Barack Obama no vecajiem dēmoniem, kas vajā Amerikas Savienotās Valstis, un palīdzēt viņam izvēlēties pirmo no šīm stratēģijām, kas vērsta uz cilvēkiem? Vismaz tā uzskata manis pārstāvētā grupa.

Charles Tannock (ECR). — Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Konservatīvo un reformistu grupa stingri atbalsta Atlantijas okeāna reģiona valstu sadarbību un cenšas ekonomikas, tirdzniecības un politikas jomā vēl vairāk stiprināt attiecības ar ASV, ko mēs uzskatām par galveno ES sabiedroto, nevis konkurentu. Mēs arī joprojām esam parādā ASV par ieguldījumu NATO, kas darbojas saskaņā ar mūsu kopīgām demokrātiskām vērtībām, un mēs atbalstām ASV vēlinās saistības ierobežot klimata pārmaiņas.

Taču mums nevajadzētu izlikties, ka mēs piekrītam visam. Mani uztrauc, piemēram, pretrunīgā ASV administrācijas nostāja attiecībā uz Krieviju. Šķiet, ka Kremļa izmanto Vašingtonas vēlmi atjaunot ASV un Krievijas attiecības, lai acīm redzami iejauktos kaimiņvalstu darbībā, sevišķi Gruzijā un Ukrainā.

Atteikšanās no ASV pretraķešu vairoga, ko bija paredzēts izvietot Polijā un Čehijā, arī ir neskaidra.

Šo apgalvojumu apstiprina arī nesen atklātā slepenā kodoliekārta Irānā, bet mums tagad ir jādivkāršo mūsu spēki, lai ierobežotu Irānas plānus saistībā ar kodolenerģijas izmantošanu, un kā ASV sabiedrotie mēs stingri atbalstām viņu militāros pūliņus cīņā pret džihāda terorismu Irākā un Afganistānā un viņu nopietnās pūles panākt ilgstošu mieru Tuvajos Austrumos.

Diogo Feio (PPE). — (PT) Priekšsēdētājas kundze, sākumā es vēlos norādīt, cik svarīgas ir Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Savienības savstarpējās attiecības, sevišķi globālās ekonomiskās krīzes laikā. Mums arvien vairāk jāsadarbojas, lai pārvarētu šo krīzi, kā arī enerģijas tirgus jomā un cīņā pret terorismu, taču mūsu darbībai ir jābūt koncentrētākai un tādai, kas neradīs papildu nodokļu slogu vai tādus absurdus uzbrukumus, kādus šobrīd cieš finanšu sistēma, kas vajadzīga tirgum.

Runājot par finanšu jomu, es vēlos izcelt Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Savienības pūliņus politikā, kas attiecas uz likumu labāku izstrādi, uzsverot nepieciešamību iesaistītajām pusēm piedalīties ziņojuma apspriedē. Lai ekonomiskās attiecības būtu stabilākas, Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Savienības darbībām jābūt saskaņotākām, un, patiesi, tieši tas ir vajadzīgs, lai, iespējams, līdz 2015. gadam izveidotu transatlantisko tirgu.

Šeit ir jāaizstāv arī Atlantiskā okeāna reģiona valstu attiecības. Ir vienlīdz svarīgi mazināt administratīvos šķēršļus starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienību un veidot konkurences apstākļus un tirgu, kas būtu pievilcīgāks iedzīvotājiem un uzņēmējiem. Manuprāt, transatlantisko tirgu var veidot uz stabilu sarunu pamata, kas stimulēs ekonomiku un izslēdz draudus par jaunu ekonomisko un sociālo krīzi, kādu mēs piedzīvojam šobrīd.

Nobeigumā, priekšsēdētājas kundze, es vēlos pavisam skaidri norādīt, ka šī ir nebijusi situācija un ka pieeja, kas vairāk vērsta uz Atlantijas okeāna reģiona valstu sadarbību, var to uzlabot.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). — (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāre B. Ferrero-Waldner norādīja, ka ir svarīgi, lai Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja piedalītos transatlantiskajā ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmē, un man prieks, ka viņa uzsvēra šo jautājumu.

Turklāt kā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas priekšsēdētājs es vēlos vērst jūsu uzmanību, pirmkārt, uz to, cik svarīgi ir noslēgt nolīgumus par noziedznieku izdošanu un savstarpēju juridisko palīdzību. Ir ieguldīts liels darbs, lai uzlabotu sadarbību ne tikai politikas, bet arī tieslietu jomā, tādējādi stiprinot attiecības ar *Eurojust* un līdzīgām iestādēm Amerikas Savienotajās Valstīs.

Otrkārt, es vēlos uzsvērt darbu, kas paveikts, lai turpmākos piecus gadus stiprinātu un veicinātu transatlantisko dialogu. Un, treškārt, es vēlos izcelt šī Parlamenta sastāva paveikto darbu.

Tāpēc es lūdzu nākamajā Eiropas Parlamenta sesijā, kas notiks novembrī, sniegt informāciju par šīs augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu un sevišķi par sadarbību tieslietu un krimināllietu jomā.

Ceturtkārt, ir skaidrs, ka līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā beidzot tiks izveidota brīvības, drošības un tiesiskuma telpa kā jauns Eiropas Savienības kompetences aspekts un jauns Eiropas politikas aspekts, par kuru arī spriedīs šis Parlamenta sastāvs.

Tas ir arī iemesls tam, kāpēc attiecībā uz jutīgiem jautājumiem, piemēram, par datu un personu pamattiesību aizsardzību, pasažieru datu reģistra nolīgumiem un *SWIFT* datiem vienmēr jābūt saskaņā ar šī Parlamenta pieņemtām rezolūcijām, lai garantētu personas datu aizsardzību, sevišķi rezolūciju, kas tika pieņemta 17. septembrī.

Visbeidzot, runājot par vīzām, mums jāatceras tas, cik svarīgs ir savstarpīgums, jo šajā jomā ir jāveic ļoti daudz uzlabojumu. Ir labi sadarboties ar Amerikas Savienotajām Valstīm vīzu jomā, taču šī mums ir lieliska iespēja pastiprināt savstarpējuma nozīmi, lai, parakstot nolīgumus, mēs būtu vienlīdzīgā pozīcijā ar Amerikas Savienotajām Valstīm.

Harlem Désir (S&D). — (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Malmström* kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Sadarbība starp Eiropu un Amerikas Savienotajām Valstīm ir ļoti svarīga, lai risinātu lielāko daļu no pasaulē valdošajām problēmām, un jaunā ASV administrācija noteikti sniedz šādu iespēju. Jau ir īstenotas dažas iniciatīvas, kuras iepriekš nebija izdevies īstenot — Irāka, Gvantanamo, pretraķešu vairogs. Taču būtu naivi uzskatīt, ka ar to pietiks, lai ASV un Eiropas viedoklis sakristu visos jautājumos, un ka transatlantiskās attiecības veidot būs ļoti vienkārši.

ASV ļoti nelabprāt darbojas saistībā ar gatavošanos Kopenhāģenas konferencei vai palīdzību jaunattīstības valstīm, Dohu un protekcionismu, finanšu regulu, beznodokļu zonu likvidēšanu, miera procesa atsākšanu Tuvajos Austrumos vai stingru politiku jautājumā par kodolenerģijas izmantošanu Irānā. Runa nav par to, cik labi vai slikti ir administrācijas nolūki, un ka bieži tie ir saistīti ar Kongresa lobiju grupu ietekmi vai vienkārši ar savu interešu aizstāvību, izmantojot lielo varu, ko sašūpojusi jaunā pasaules kārtība.

Visās šajās jomās rezultātus varēs sasniegt tikai tad, ja Eiropa pareizi pildīs savu politisko lomu kā atsevišķs globālais partneris līdzvērtīgās partnerattiecībās un, komisāres vārdiem runājot, pilnībā pildīs savas saistības.

No šāda viedokļa man jāsaka, ka nav skaidra Eiropas nostāja, un dažreiz valda pat zināms naivums, un ka tas attiecas arī uz Parlamentu. Pieeja, kas paredz izveidot lielu transatlantisko tirgu, kas bija sera *Leon Brittan* vieglprātīgais plāns, ko viņš izstrādāja, būdams komisārs, rada zināmu risku.

Jautājums par tirdzniecības šķēršļiem tiek risināts tā, it kā tā būtu tikai tehniska rakstura problēma. Protams, ekonomiskā un komerciālā tirdzniecība starp Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropu ir ļoti svarīga no nodarbinātības un uzņēmējdarbības viedokļa. Tā ir jāattīsta. Taču, pirmkārt, tirdzniecībai patiesas briesmas nedraud. Otrkārt, konflikta gadījumā, ja tas ir saistīts vai nu ar mūsu ekonomisko interešu aizstāvību, piemēram, kā *Airbus* gadījumā, vai arī tas apdraud mūsu veselības aizsardzības vai vides noteikumus,

piemēram, kā gadījumā ar liellopu gaļu, kas satur hormonus, vai hlorētu vistas gaļu, un tāpēc ekonomisko attiecību uzlabošanu nevajadzētu nostādīt augstāk par mūsu pašu iekšējo modeli, sociālo, vides vai attīstības modeli tā, it kā galvenais būtu ekonomiskās attiecības. Mums jāspēj apvienot šie divi aspekti, un mums nevajadzētu atteikties no savas politiskās autonomijas, lai panāktu partnerību, kas pati par sevi ir atzinīgi vērtējams mērķis.

Peter Skinner (S&D). — Priekšsēdētājas kundze, man ir daži komentāri. Grūti iedomāties, kā mēs TEP iekļausim visu rezolūciju attiecībā uz TEP. Kā zināms, tā ir pavisam neliela organizācija. Komisāres kundze, es būšu tur nākamajā otrdienā. Es gribu redzēt, kā jūs, *Brok kungs* un citi Parlamenta deputāti risinās jautājumu, pie kura es vēl atgriezīšos.

Taču mums ir zināmi galvenie jautājumi, ko ierosināt TEP un ko var atrisināt, jo tie, jūsu vārdiem sakot, komisāres kundze, ir pietiekami „augšupēji”. Piemēram, jautājums par finanšu pakalpojumiem, ko varētu risināt, jo rezultāti ir rūpīgi apskatīti un ir gandrīz panākta vienošanās; ne tikai ar G20 valstīm, bet arī pašreizējās diskusijas Parlamentā un sarunas ar Komisiju un ASV.

Sevišķi grāmatvedības uzskaitē ir viens no aspektiem, kas paliek politikas veidotāju un likumdevēju kompetencē. Līdz 2011. gadam ASV steidzami jāpieņem augstas kvalitātes globālie standarti grāmatvedības uzskaites jomā. Ar „Maksāspēju II” arī apdrošināšanas jomā ir izveidots globāls regulējums, kas, atklāti sakot, gaida ASV apstiprinājumu, un es vēlos pateikties ASV Kongresa vadītājam *P. Kanjorski* par darbu, ko viņš paveicis saistībā ar Valsts informācijas biroju.

Nobeigumā — saistībā ar dialogu starp transatlantiskajiem likumdevējiem, es vēlos teikt, ka Kongresam un Parlamentam šajā jomā ir jānosaka augstāki mērķi. Lielākā daļa Parlamenta deputātu man piekritīs, ka mēs negribam palikt ASV administrācijas un Komisijas ēnā. Mēs gribam būt vieni no galvenajiem pārmaiņu ieviesējiem. Mums ir jābūt šo pārmaiņu stimulam. TEP ir vajadzīgs mūsu atbalsts, taču diskusijas centrā ir jābūt LTD — nevis tikai kā dalībniekam vai konsultantam, bet lielā mērā visu transatlantisko partnerattiecību centrā.

Janusz Władysław Zemke (S&D). — (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties par iespēju izteikt savu viedokli. Manuprāt, ir ļoti svarīgi, ka mēs pārrunājam transatlantiskās attiecības, jo zināmā mērā mēs esam paradoksālā situācijā. Eiropa ļoti pozitīvi vērtē pārmaiņas, kas notikušas Amerikas Savienotajās Valstīs. Taču Amerikas Savienotās Valstis savukārt izrāda lielāku interesi par citām svarīgām valstīm un kontinentiem nekā kādreiz. Sevišķi jāatzīmē sakaru atjaunošana ar Ķīnu un cenšanās uzlabot attiecības ar Krieviju.

Mūsu problēma ir tā, ka, manuprāt, mēs vēlamies apskatīt pārāk daudz jautājumu. Es uzskatu, ka mums būtu jākoncentrējas uz divām jomām: pirmkārt, uz finansēm un ekonomiku, un, otrkārt, uz drošību. Kopīgiem spēkiem Amerikas Savienotās Valstis un Eiropa šajās jomās varētu paveikt daudz vairāk.

Michael Theurer (ALDE). — (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs esam sagatavojuši svarīgu rezolūciju, kas attiecas uz dažādām tēmām. Taču viena svarīga joma, proti, tirdzniecība, ir pieminēta pavisam nelielā mērā. Manuprāt, starptautiskā tirdzniecība ir ļoti svarīgs faktors. Tirdzniecības apjomu kritums pasaulē ir viens no iemesliem, kas izraisīja ekonomisko un finanšu krīzi, un es gribētu, lai pasaules tirdzniecības jautājums tiktu apskatīts rūpīgāk, arī tagad Transatlantiskās ekonomikas padomē (TEP).

Runa nav par to, ka ASV un Eiropas Savienība vienmēr ir vienisprātis. Gluži pretēji, mums ir tikai daži tirdzniecības nolīgumi, pastāv divpusīguma risks un iespēja, ka ASV turpmāk nepiedalīsies Dohas attīstības sarunu kārtā. Tāpēc mums būtu jārisina svarīgie jautājumi, un es ceru, ka TEP palīdzēs atjaunot starptautisko tirdzniecību.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). — (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos vēlreiz apskatīt vienu no transatlantiskās sadarbības aspektiem policijas un tieslietu jomā attiecībā uz *SWIFT*, kas jau tika pieminēts iepriekš, tas ir, par *SWIFT* banku datu nosūtīšanu ASV.

Manuprāt, pārrunājot šo jautājumu, mums būtu jāatceras, ka Padome sev ir noteikusi pilnvaras sarunām ar ASV par datu pārsūtīšanu. Mums būtu jāatgādina Padomei sarunās ar ASV ievērot šīs pilnvaras. Mani ļoti uztrauc tas, ka uz Eiropadomi tiks izdarīts spiediens piekrist ASV prasībām un apiet Eiropas datu aizsardzības standartus.

Man šķiet, ka tas dotu nepareizu signālu, sevišķi tāpēc, ka būs daudzas jomas, kur pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā datu aizsardzības līmenis nākamā gada laikā tiks noteikts tādās iestādēs kā Eiropols un *Eurojust*, utt. Manuprāt, tiktu dots pareizs signāls, ja Padome un Komisija pieturētos pie datu aizsardzības standartiem un aizstāvētu tos sarunās ar ASV vai uzstātu atlikt balsojumu.

Zoltán Balczó (NI). — (HU) Es 1996. gada Eiropas Savienības Baltajā grāmatā izlasīju šādu frāzi: „Tuvāko gadu desmitu laikā starp Eiropu, Amerikas Savienotajām Valstīm, Japānu un jaunattīstības valstīm Āzijā varētu izcelties nopietna globāla cīņa.” Par laimi šī cīņa galvenokārt notiek ekonomikas sektorā, nevis ar ieročiem. Eiropai šajā cīņā ir jāsaglabā sava nostāja. Prezidents *Giscard d'Estaing*, kas bija Konventa priekšsēdētājs un tās valdības vadītājs, kas sagatavoja neveiksmīgo konstitūciju, teica, ka Eiropai ir jābūt uzticamam Amerikas Savienoto Valstu partnerim, nevis konkurentam. Tas ir galvenais nosacījums, lai ES un ASV augstākā līmeņa sanāksme būtu veiksmīga. Mums jācenšas veidot partnerattiecības, taču, ja mūsu vienīgais mērķis ir panākt to, lai Amerikas Savienotās Valstis mūs uzskata par partneri, un ja mēs neiesaistīsimies konfliktos Eiropas iedzīvotāju vārdā, mēs negūsīm panākumus svarīgos jautājumos.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. — (SV) Priekšsēdētājas kundze, vēlos pateikties visiem godājamajiem deputātiem par viņu ieguldījumu šajās debatēs. Pastāv liela vienprātība jautājumā par to, cik svarīgi ir stiprināt mūsu sadarbību ar ASV administrāciju un cik liela nozīme ir gaidāmajai augstākā līmeņa sanāksmei. Jūtos ļoti gandarīta par to, ka ASV administrācija izrāda tādu vēlmi stiprināt un attīstīt mūsu attiecības. Manuprāt, mēs savu mājasdarbu esam izpildījuši un esam pilnīgi gatavi spert būtiskus soļus. Mums un mūsu partnerim, ASV, ir virkne līdzīgu problēmu, tāpēc ir saprotama vēlme rast kopējus risinājumus.

Domāju, ka mēs spēsim gūt panākumus cīņā pret klimata pārmaiņām, ekonomiskās krīzes apkarošanā un Dohas sarunu kārtas mērķu īstenošanā, tādējādi vēlreiz apstiprinot, cik svarīgi ir šo sarunu kārtu noslēgt, kā arī spēsim atrisināt ļoti būtiskus jautājumus tieslietu jomā. Ekonomiskā partnerība mums ir sevišķi svarīgs forums. Tāpat arī mēs saprotam, cik būtiski ir runāt par svarīgiem reģionālajiem jautājumiem, kā piemērus minot Afganistānu, Pakistānu un Tuvos Austrumus.

Man tika uzdoti daži konkrēti jautājumi. Attiecībā uz jautājumu par vīzām, ko uzdeva *Ludford* kundze, jāteic, ka gan Padome, gan Komisija dara visu iespējamo, lai vīzu režīma atcelšanu nodrošinātu visās ES dalībvalstīs. Diemžēl tas vēl nav izdarīts, taču mēs turpinām ļoti nopietni strādāt, lai to īstenotu.

Attiecībā uz tā saucamo *Tobin* nodokli, zinu, ka daži Parlamenta deputāti uzstājīgi atbalsta šo ideju. Es uzskatu, ka *Tobin* nodoklim ir jēga tikai tad, ja to ievieš globālā mērogā un tam piemēro globālus kontroles instrumentus, pretējā gadījumā tas būs tikai kārtējais protekcionisma pasākums. Šobrīd nav nekāda pamata noslēgt starptautisku, globālu vienošanos par *Tobin* nodokli, tāpēc prezidentūra nesteidzinās šī jautājuma izskatīšanu. Ceru, ka tas ir skaidrs.

Runājot par *SWIFT* datiem, mēs ar ASV esam vienprātīgi par to, ka ir svarīgi apmainīties ar informāciju par finanšu datiem. Tas ir būtiski cīņā pret pārrobežu noziedzību un terorismu. Tagad mums ir nepieciešams noslēgt jaunu vienošanos, jo Beļģijas uzņēmums *SWIFT* pārceļas uz Eiropu, tiesa, mēs abpusēji vēlamies saglabāt programmu, lai apkarotu terorisma finansēšanu.

Pārejas posmā mums ir jāpanāk vienošanās, ko varētu piemērot īslaicīgi, līdz spēkā stājas jaunais Lisabonas līgums. Šo jautājumu ir izvērtējuši eksperti, tostarp franču tiesnesis *Jean-Louis Bruguyère*, kuru ES lūdza pārbaudīt Teroristu finansēšanas izsekošanas programmu (TFTP). Tiesnesis *Jean-Louis Bruguyère* atzina, ka juridiskās noteiktības prasības un personu datu aizsardzība pašreizējā nolīgumā ir atbilstoši atrunāta. Pastāvīgā nolīguma redakcijā un stājoties spēkā Lisabonas līgumam, Eiropas Parlamentam būs iespēja aktīvi iesaistīties un veikt pielāgojumus.

Nākamnedēļ mums ir paredzēta ļoti svarīga sanāksme, taču tā ir un paliek tikai sanāksme. Uzskatu, ka mēs varam gūt panākumus, atrisināt vairākas problēmas un uzsākt dažus būtiskus procesus saistībā ar jautājumiem, kas mums ir kopēji un ko ir nepieciešams atrisināt, ciešā un stratēģiskā partnerībā ar ASV administrāciju. Esmu ļoti gandarīta par Eiropas Parlamenta lielo atbalstu Padomes un Komisijas ieguldītajām pūlēm. Protams, es jums ziņošu par rezultātiem nākamajā plenārsēdē Briselē.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. — Priekšsēdētājas kundze, vispirms vēlos teikt, ka es piekrītu *James Elles* par plašāka stratēģiskā dialoga izveidi ar nozīmīgu stratēģisko partneri. Tāds ir mūsu mērķis.

Kā minēju iepriekš, runa ir par sadarbību globālās atveseļošanas nolūkā, tāpēc finansiāliem un ekonomiskiem jautājumiem mūsu darba kārtībā būs ļoti svarīga loma. Mēs esam darbojušies kā viens no dzinējspēkiem, kas aktivizēja G20 augstākā līmeņa sanāksmes procesu, ko, kā zināms, pagājušajā novembrī ierosināja valstu vadītāju līmenī, kad priekšsēdētājs *J. M. Barroso* un prezidents *N. Sarkozy* nāca klajā ar savu iniciatīvu, taču mēs neesam vienīgie, kas ir vajadzīgi šajā procesā.

G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme Pitsburgā arīdzan ir bijusi sekmīga saistībā ar elastīgas makroekonomikas koordinācijas platformas izveidi, jo mēs meklējam arī krīzes pārvarēšanas stratēģijas, lai pakāpeniski pārtrauktu attiecīgo politiku, ko piemērojam tūlītējai reaģēšanai krīzes gadījumā.

SVF un Pasaules Banka piekrīt, ka katrai pusei atkarībā no ekonomiskās situācijas būs vajadzīga cita pieeja. Ņemot vērā pašreizējo ekonomisko situāciju pasaulē, valstu vadītāji neapšaubāmi runās arī par iespējamiem veidiem, kā izkļūt no šīs krīzes, veicināt izaugsmi un veidot jaunas darbavietas, kā arī īpaši svarīgs būs jautājums par finanšu tirgu regulēšanu.

Uzskatām, ka ir nepieciešams nodrošināt strauju globāli koordinētas makrouzraudzības sistēmas izveidi, kam pamatā būs cieša sadarbība starp Starptautisko Valūtas fondu un Finanšu stabilitātes padomi.

Savukārt banku darbībā mums ir jāievieš Londonas un Pitsburgas augstākā līmeņa sanāksmē uzņemtas saistības finanšu centru starpā konsekventi piemērot labākus, stabilākus un stingrākus piesardzības noteikumus. Mums ir vairāk jāstrādā saistībā ar efektīvu globālo konverģences politiku krīzes pārvaldībai un sistēmai svarīgām finanšu iestādēm.

Mums līdz 2010. gada beigām būtu arī jāizstrādā kvalitatīvs globālu grāmatvedības standartu vienots kopums attiecībā uz finanšu instrumentiem un vēlams līdz 2011. gada jūnijam jāpabeidz konverģences projekts.

Runājot par klimata pārmaiņām, mēs Prāgā piedalījāmies pirmajā viedokļu apmaiņā šajā jautājumā ar prezidentu *B. Obama*. Es arī piedalījos šajās sarunās, un mēs mudinājām Amerikas Savienotās Valstis darīt vairāk klimata pārmaiņu novēršanā, taču mēs apzināmies, ka prezidentam *B. Obama* šobrīd jārisina ļoti svarīgais veselības aprūpes jautājums ar Kongresu un Senātu. Tāpēc uzskatu, ka mums uz prezidentu būs jāizdara vēl lielāks spiediens, lai divkārtotu centienus Kopenhāgenas konferencē izveidot īstenojamu un saistošu regulējumu, neskatoties uz viņa aizņemtību ar problēmu risināšanu savā valstī.

Attiecībā uz TEP jāteic, ka tas ir ļoti svarīgs jauns, vai drīzāk uzlabots, mehānisms, lai risinātu visus tos jautājumus, kas attiecas uz brīvo tirgu un tirgus šķēršļiem. Mēs vēlamies likvidēt šos šķēršļus, kas arī ir galvenais TEP uzdevums. Tas bija ļoti skaidri noteikts TEP 2007. gada 30. aprīļa pamatnolīgumā. Protams, es zinu, ka pēdējā laikā ir paustas dažādas idejas, piemēram, līdz 2015. gadam, samazinot pašreizējos ekonomikas integrācijas šķēršļus, izveidot vienotu transatlantisko tirgu — tā saucamais *Millán Mon* ziņojums. Bez šaubām, mums ir jāatrod pareizais līdzsvars starp vēlamo un reālo, tāpēc mēs strādājam, lai noteiktu TEP vidēja termiņa prioritāros uzdevumus.

Runājot par šķēršļiem, mums jau ir zināms, ka Parlaments vēlas, lai tiktu veikts pētījums, un mēs atzinīgi vērtējam jūsu atbalstu konkrētajam pētījumam. Tam būtu liela nozīme TEP turpmākās darbības koordinēšanai. Šis pētījums ir uzsākts, bet tas vēl nav pabeigts, un vēl joprojām ir jāatrisina virkne tehnisku jautājumu pirms pētījums būs pilnībā gatavs publicēšanai. Pie šī jautājuma strādās komisāre *C. Ashton*, savukārt es noteikti informēšu par Parlamenta ieinteresētību.

Es arī vēlos teikt to, kas tika jau pieminēts, proti, Enerģētikas padomes darbība nepārkāpsies ar TEP darbu. Tās viena otru papildinās. Skaidrs, ka drošības problēmas risinās Enerģētikas padome, savukārt regulējuma jautājumus skatīs TEP. Enerģētikas padome galvenokārt risinās jautājumus, kas saistīti ar jaunajām tehnoloģijām un enerģētikas drošību.

Dažos vārdos par *SWIFT* un dažiem GLS jautājumiem, kas tika pieminēti. *SWIFT* nolīgums ir nepieciešams, jo tajā ir noteikti specifiski datu drošības pasākumi. Tas ir skaidrs, turklāt tas attiecas arī uz nolīgumu par savstarpējo juridisko palīdzību.

Jāņem vērā arī tas, ka šim nolīgumam par savstarpējo juridisko palīdzību ir centrālā loma *SWIFT* nolīgumā, un jebkura ASV prasība ir jāsaskaņo ar ES tiesu iestādēm, atsaucoties uz konkrēto nolīgumu, tāpēc ir jāturpina pie tā strādāt.

Attiecībā uz *ESTA* esam snieguši provizorisku novērtējumu, kurā secināts, ka, balstoties uz starpposma galīgajiem noteikumiem, vīzu režīma atcelšanas programma nav pielīdzināma Šengenas vīzu pieteikuma procesam, kā definēts Eiropas Komisijas Kopīgajās konsulārajās instrukcijās. Tomēr galīgo novērtējumu varēsim sniegt tad, kad būs publicēti *ESTA* galīgie noteikumi, un šajā novērtējumā būs apskatīts arī jautājums par *ESTA* nodevu, ja tā patiešām tiks ieviesta. Kā noprodat, mēs negribam, lai tā tiktu ieviesta.

Pēdējā atbilde ir par terorismu. Izskatot šo jautājumu augstākā līmeņa sanāksmē, mēs ar ASV diskutējam par to, kā uzlabot sadarbību cīņā pret terorismu, jo īpaši, ņemot vērā plānu slēgt Gvantanamo.

Ir svarīgi nodrošināt pamattiesību ievērošanu. Šajā ziņā palīdzēs arī noslēgtie nolīgumi par savstarpējās juridiskās palīdzības sniegšanu. Tāpēc mēs sadarbosimies arī radikālisma apkarošanā, tostarp arī pret interneta ļaunprātīgu izmantošanu.

Jūs redzat, ka aplūkojamo jautājumu spektrs ir ļoti plašs. Lai gan jau iepriekš esam runājuši par politiskiem jautājumiem, tomēr piekrtu Padomes priekšsēdētājam, ka, lai gan šī būs svarīga augstākā līmeņa sanāksme, tā būs tikai tikšanās, kas ilgs pāris stundas. Ne visi jautājumi tiks atrisināti vienas tikšanās laikā, taču tā būs ļoti laba iespēja atsākt būtisku jautājumu izskatīšanu.

Priekšsēdētāja. — Esmu saņēmusi sešus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debates tika slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2009. gada 22. oktobrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. — (RO) ES un ASV augstākā līmeņa sanāksme, kas notiks novembrī, stiprinās transatlantisko partnerību un veicinās dialogu starp abām lielvarām. To savstarpējām attiecībām jābūt balstītām uz kopējām vērtībām un mērķiem, turklāt ciešāka sadarbība ir svarīga abām iesaistītajām pusēm.

Eiropas Savienībai un Amerikas Savienotajām Valstīm jāieņem būtiska loma klimata pārmaiņu apkarošanā. Līdz šim ir īstenota virkne kopīgu pasākumu cīņā pret globālās sasilšanas neatgriezeniskajām sekām. Ciktāl tas attiecas uz Eiropu, viens no dzīvotspējīgiem, praktiskiem risinājumiem vides aizsardzības jomā ir kuģošanai izmantot Reinas-Mainas-Donavas kanālu, kas nodrošina tiešu satiksmi starp Roterdamas un Konstantas ostu.

Iekšzemes ūdeņu izmantošana kā viena no kuģošanas iespējām radīs virkni ekonomisko priekšrocību un palīdzēs mazināt trokšņa piesārņojumu un siltumnīcefekta gāzu emisijas. Izmantojot un popularizējot šo kanālu, preču pārvadāšana būtu lētāka, drošāka un efektīvāka no energoresursu izmantošanas viedokļa.

Vides aizsardzības politikas var papildināt ar pasākumiem, kas atbalsta starpkontinentālo mobilitāti un starptautiskus sakarus, vienlaikus garantējot drošību un drošumu Eiropas precēm un iedzīvotājiem.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. — Tā kā Lisabonas līgums drīzumā stāsies spēkā, vēl lielāka nozīme būs straujai attīstībai transatlantisko attiecību jomā starp divām lielākajām demokrātiskajām un ekonomiskajām varām. Arī turpmāk ES un ASV būs galvenie dalībnieki starptautiskajā tirdzniecībā un stabilitātes nodrošināšanā. Eiropas Parlamentam ir bijusi vadoša loma transatlantiskās sadarbības veicināšanā — tā rezolūcijās ierosināta transatlantiska brīvā tirgus izveide, un tas izveidoja jaunas struktūras ciešākām politiskām un starpparlamentārām attiecībām. Transatlantiskās ekonomikas padome līdz šim ir paveikusi labu darbu. Ceru, ka drīzumā mēs spēsim rast risinājumus, lai pārvarētu reglamentējošos šķēršļus starp ES un ASV. Šajās attiecībās būtiska loma būs likumdevējiem. Eiropas Parlamenta deputāti vēlas un ir gatavi veltīt pienācīgu uzmanību TEP procesiem.

Mums jānodrošina ASV Kongress pilnībā uzņemties saistības, ko paredz Transatlantiskais likumdevēja dialogs, kā arī aktīvi iesaistīties TEP izveidē. Vēlos vaicāt Komisijai un Padomei, kā notiek Eiropas Parlamenta rezolūciju pārraudzība, un vienlaikus vēlos pamudināt abas minētās iestādes neatlaidīgi turpināt strādāt pie transatlantiskās brīvā tirgus zonas izveides.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. — Attiecības starp ASV un Eiropas Savienību vienmēr ir bijušas stipras. Tikai pateicoties ASV palīdzībai, sagrāutā Eiropa spēja atjaunot un attīstīt karā izpostīto zemi. Tagad pasaulē atkal valda krīze, un tagad ir īpaši svarīgi saglabāt šo saikni un darboties kopā, lai atrisinātu problēmas, kas apstādinājušas pasaules ekonomiku. Eiropas Savienībai un Amerikas Savienotajām Valstīm šajā atveseļošanas procesā ir stratēģiska loma. Abu partneru iekšzemes kopprodukts pārsniedz vairāk nekā pusi no pasaules IKP, un mums ir pasaulē spēcīgākās divpusējās tirdzniecības partnerattiecības, kas aptver gandrīz 40 % no visas pasaules tirdzniecības. Tomēr, lai efektīvi novērstu ekonomisko krīzi, ir jāseko turpmākai rīcībai. Transatlantiskās ekonomikas padome ir izvirzījusi sev mērķi līdz 2015. gadam izveidot integrētu transatlantisko tirgu. Tas tiks īstenots, mazinot tirdzniecības šķēršļus. Ja šis mērķis tiek sasniegts, tiks atjaunota ekonomiskā augšupeja un nodrošināta tautsaimniecības atveseļošana. Taču ar to nevar novērst turpmāku

(1) Sk. protokolu

kredītresursu trūkumu. Lai nākotnē izvairītos no ekonomiskās krīzes un bezdarba, Komisijai abās jomās ir jānodrošina saskaņota ekonomikas politika.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. — (DE) Pats par sevi saprotams, ka ekonomiskās attiecības starp ASV un ES ir jā saglabā. Taču mēs nekādā gadījumā nedrīkstam pieļaut, ka ASV monopolizē Eiropu ekonomiskajā ziņā. Gluži pretēji, mums ir jā mācās no šīs ekonomiskās krīzes, ko aizsāka ASV finanšu tirgi, kas bija atstāti bez uzraudzības. Eiropai ir jā saglabā ekonomiskā neatkarība un jā rod veids, kā izkļūt no krīzes, jo īpaši tāpēc, ka Ņujorkas biržā šobrīd tiek izmaksātas prēmijas miljardu dolāru apmērā. Tāpēc es aicinu stiprināt Eiropas lomu Transatlantiskās ekonomikas padomē. ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika 2009. gada aprīlī Prāgā, prezidents B. Obama uzstāja Eiropas Savienībai, ka tuvākā nākotnē ir jā piedāvā Turcijai pilnas dalībvalsts tiesības, norādot, ka tā dā veidā ES veicinātu labāku izpratni ar islāma pasauli. Faktam, ka ASV atbalsta savu stratēģisko NATO sabiedroto (lai Turcija atbrīvotu ceļu Rasmussen kungam un viņš varētu kļūt par NATO ģenerāļsekretāru), nevajadzētu rosināt sarunas par paātrinātu pilntiesīga locekļa statusa piešķiršanu. Neskatoties uz ASV atbalstu, Turcija nekļūs par piemērotu kandidātvalsti uzņemšanai ES, jo nav pazīmju, kas liecinātu, ka tiek mazinātas milzīgās kultūras, ģeogrāfiskās, ekonomiskās un politiskās atšķirības. ES vajadzētu ieņemt stingru nostāju pret ASV šajā jautājumā.

Richard Seebler (PPE), rakstiski. — (DE) Ņemot vērā ekonomisko krīzi un to, ka notiek gatavošanās Kopenhāgenas klimata konferencei, ir svarīgi Transatlantiskās ekonomikas padomes sanāksmē izmantot iespēju stiprināt turpmākās attiecības starp ES un ASV. Vides jomā mums jo īpaši ir jā runā par jauniem pārtikas veidiem. Svarīgs jautājums ir arī nanotehnoloģiju iespējas un perspektīvas. Mums noteikti ir jā uztur atklātas diskusijas par ģenētisko inženieriju un dzīvnieku klonēšanu. Eiropai nav jā baidās skaidri un gaiši izskaidrot savai tirdzniecības partnervalstij jautājumus, kas uztrauc vairākas dalībvalstis. Ķīmikāliju un toksisko vielu jomā mums jā turpina darbs, lai ieviestu augstus aizsardzības standartus un īstenotu labāku koordinēšanu. Tas ne tikai atvieglos tirdzniecības un ekonomiskās attiecības, bet arī nodrošinās, ka patērētāji Eiropā ir pasargāti no toksiskām vielām vidē un iegādātajos produktos. Konstruktīvas diskusijas palīdzēs uzturēt īpašas attiecības starp ES un ASV.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. — (PL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es atzinīgi vērtēju rezolūcijas par nākamā Transatlantiskās ekonomikas padomes sanāksmi un ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmi (2009. gada 2. un 3. novembrī) 17. lappusē pausto aicinājumu ASV nodrošināt vienādu attieksmi pret visiem Eiropas Savienības pilsoņiem un programmu par vīzu režīma atcelšanu ieviest visās ES dalībvalstīs.

Ir pēdējais laiks dot rezultātu Parlamenta aicinājumiem, Komisijas pūliņiem un to dalībvalstu centieniem, kurās vēl pastāv diskriminācija vīzu režīma dēļ. Pretējā gadījumā būs nepieciešami radikāli pasākumi un būs jā ievieš vīzu režīms ASV pilsoņiem. Beidzot ir pienācis laiks izbeigt šo vienpusēji privilēģēto stāvokli, kādā atrodas ASV. Eiropas Parlamentam nav jā pacieš ASV diskriminācija pret Eiropas pilsoņiem viņu tautības dēļ. Parlamenta nostāja šajā jautājumā ir jo īpaši svarīga, jo ne visas dalībvalstu valdības izprot nepieciešamību ieviest savstarpīguma principu arī vīzu jomā. Viena no tām ir Polijas valdība. Savukārt iedzīvotāju nostāja ir pilnīgi atšķirīga. Vairāk nekā 61 % poļu atbalsta ieceļošanas vīzu ieviešanu ASV pilsoņiem. Aptaujā interneta vidē aptaujāto īpatsvars, kas atbalsta šādu pasākumu, sasniedza 96 % atzīmi.

Uzskatu, ka gaidāmā ES un ASV augstākā līmeņa sanāksme būs pagrieziena punkts vismaz vīzu politikas jautājumā un ka nākamgad, 2010. gadā, visu ES dalībvalstu pilsoņi varēs brīvi ceļot. Citiem vārdiem sakot, es ceru, ka viņiem būs tāda pati brīvība kā visiem ASV pilsoņiem, kuri var ceļot uz jebkuru ES valsti pēc brīvas izvēles.

10. Jautājumu laiks (jautājumi Padomei)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B7-0212/2009).

Padomei ir iesniegti šādi jautājumi.

Jautājums Nr. 1, ko iesniedza **Bernd Posselt** (H-0303/09)

Temats: Cilvēktiesības Kubā

Kā Padome vērtē pašreizējo cilvēktiesību stāvokli Kubā, jo īpaši saistībā ar politiskajiem ieslodzītajiem? Vai Padomei ir informācija par kubiešu ārsta Darsi Ferrer un arī otra ieslodzītā Alfredo Dominquez apcietinājuma apstākļiem, jo, pēc visa spriežot, viņi tiek turēti ārkārtīgi necilvēcīgos apstākļos?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – Posselt kungs, es, protams, esmu gatava no jautājuma par ASV pievērsties jautājumam par Kubu, turklāt ļoti nopietni, tādēļ paldies par jūsu jautājumu, Posselt kungs.

Padome joprojām ir nopietni nobažījiesies par cilvēktiesību stāvokli Kubā, jo īpaši par progresa trūkumu politisko un civiltiesību jomā. Kubas iedzīvotāji nevar izmantot runas un pulcēšanās brīvību. Valstī nav brīvas preses. Tajā joprojām ir ierobežota piekļuve informācijai, tostarp internetam. Nav mainījušies pilsoņu pārvietošanās brīvības ierobežojumi gan attiecībā uz iebraukšanu Kubā, gan attiecībā uz pārvietošanos pa Kubu. Šobrīd Kubā ir 208 politiskie ieslodzītie. Salīdzinot ar 2034 politiskajiem ieslodzītajiem 2007. gadā, šis skaitlis ir samazinājies, taču vairums ieslodzīto atbrīvoti tādēļ, ka bija izcietuši piespiesto sodu. Daļibvalstu misijas Havanā rūpīgi uzrauga politisko ieslodzīto sarakstu, un svarīgu lietu apspriedē piedalās īpaša cilvēktiesību aizstāvības darba grupa.

Saskaņā ar cilvēktiesību aizstāvju teikto un politisko ieslodzīto un to ģimenes locekļu liecībām apstākļi cietumā ir tālu no atbilstības ANO Minimālajiem ieslodzīto tiesību standartiem. Atsevišķu ieslodzīto ģimenes locekļi informē, ka ieslodzītajiem ir ļoti slikta veselība un viņiem netiek nodrošināta pienācīga medicīniskā aprūpe. Ir izstrādāti vairāki ziņojumi par nežēlīgu un pazemojošu izturēšanos, tostarp ieslodzīto sišanu, pienācīgas veselības aprūpes liegšanu un psiholoģiskā spiediena izdarīšanu. Tomēr nav ziņojumu par to, ka cietumsargus vai policijas darbiniekus tiesātu par ļaunprātīgu izturēšanos.

Kubas valdība noliedz politisko ieslodzīto esamību un diemžēl turpina iebilst pret cilvēktiesību stāvokļa starptautisku pārbaudi, ko veiktu neatkarīgas cilvēktiesību organizācijas. Padomes pieeja Kubai tika formulēta 1996. gada kopējā nostājā, kuru kopš tā laika Padome katru gadu novērtē. ES un Kuba 2008. gada oktobrī vienojās par vispārēja politiskā dialoga atsākšanu. Saskaņā ar ES politiku šajā dialogā tiek iekļautas ne tikai Kubas iestādes, bet arī pilsoniskā sabiedrība un demokrātiskā opozīcija. Padome 2009. gada ikgadējā kopējās nostājas novērtējumā pievērs īpašu uzmanību demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību principiem.

Šī gada jūnijā pieņemtajos secinājumos mēs skaidri norādījām, ka attiecībā ar Kubu šie jautājumi turpinās būt viena no ES svarīgākajām prioritātēm. Padome īpaši mudināja Kubas valdību bez nosacījumiem atbrīvot visus politiskos ieslodzītos, tostarp 2003. gadā aizturētos, un mēs paudām bažas par ieslodzītajiem un to veselības stāvokli.

Turklāt Padome arī aicināja Kubas iestādes veicināt starptautisko humānās palīdzības organizāciju tūlītēju piekļuvi Kubas cietumiem. Kopš politiskā dialoga ar Kubu uzsākšanas pagājušajā gadā, ES ikvienā sanāksmē izvirzījusi jautājumu par politiskajiem ieslodzītajiem. Kā norādīts Padomes pēdējos secinājumos, augsta līmeņa vizītēs vienmēr jāpievēršas jautājumam par cilvēktiesībām un atbilstīgos gadījumos vizītē jāiekļauj tikšanās ar miermīlīgo demokrātisko opozīciju.

Padome nolēma turpināt dialogu ar Kubu, jo tas sniedz iespēju apspriest neatrisinātus jautājumus, kuri interesē un satrauc abas puses, tostarp jautājumu par cilvēktiesību stāvokli, taču mums joprojām ir nopietnas bažas par situāciju Kubā, un mēs turpināsim uzraudzīt atsevišķus gadījumus, jo īpaši saistībā ar ieslodzītajiem, kuriem ir nopietnas veselības problēmas.

Runājot par godājamā deputāta pieminētā ieslodzītā situāciju, augustā Eiropas Savienība Havanā organizēja Zviedrijas prezidentūras ierosināto solidaritātes manifestāciju. Manifestācija tika organizēta, lai parādītu arestētā Dr. Darsi Ferrer ģimenei, ka Eiropas Savienību satrauc tas, ka Kubas iestādes neievēro valsts kriminālās procesuālās tiesības. Tāpat prezidentūra uzrauga arī otra ieslodzītā, Alfredo Domínguez, lietu un pievēršas tai dialogos ar Kubu, bet mums nav saziņas ar viņa ģimeni.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties Malmström kundzei par lielisko un detalizēto atbildi.

Brechtman kungs no Starptautiskās Cilvēktiesību komisijas man ir sniedzis visaptverošu informāciju par apstākļiem cietumos. Es tikai vēlos pajautāt, vai Padome var mēģināt izmeklēt apstākļus, kādos tiek turēti atsevišķi ieslodzītie, un kā Padome vērtē izmaiņas Kubā saistībā ar attiecībām ar Eiropas Savienību?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – Oficiāli mums šāda informācija nav pieejama, taču no starptautiskajām organizācijām, NVO, kontaktpersonām, politiskajām partijām un līdzīgiem avotiem par politisko ieslodzīto situāciju mēs saņemam informāciju, kura ir nedaudz sadrumstalota. Mēs zinām, ka atsevišķos gadījumos ieslodzīto veselības stāvoklis ir ļoti nopietns. Mēs mēģinām sadarboties ar ģimenēm un attiecīgajām NVO, lai uzlabotu situāciju, taču, protams, viena no problēmām ir precīzas un apstiprinātas informācijas trūkums.

Vēl viena problēma — ļoti daudzi ieslodzītie tiek turēti cietumā, taču nav notikusi lietas izskatīšana tiesā un nav izvirzītas apsūdzības. Tas ir pretrunā ar Kubas tiesību aktiem. Ieslodzītajiem ir tiesības zināt, kādēļ viņi atrodas cietumā un par ko tiek apsūdzēti — tās ir cilvēka pamattiesības visās sabiedrībās, taču, kā mēs zinām, Kubā tās nepastāv.

Dialogs ar Kubu, protams, ir grūtību pilns, taču šobrīd mēs domājam, ka ir svarīgi, lai notiek dialogs saskaņā ar mūsu lēmumu, jo tas mums dod iespēju mēģināt un sadarboties ar iestādēm, izteikt striktu un stingru kritiku, kā arī sadarboties ar pilsonisko sabiedrību un miermīlīgajiem disidentiem. Mēs mēģinām to darīt, un šobrīd tā ir pieeja, kura, mūsuprāt, varētu būt veiksmīga. Tuvākajā laikā es neparedzu šajā jomā ievērojamas izmaiņas.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ministres kundze, tā kā, manuprāt, cilvēktiesību jomā, jo tā ir joma, kurai savā jautājumā pievērsās Posselt kungs, mēs varam labāk sadarboties ar valstīm, ar kurām mums ir politiskas un diplomātiskas attiecības, kā arī finanšu darījumi, ir pārsteidzoši, ka Eiropas Savienība un tās dalībvalstis saglabā pasīvu, pat negatīvu nostāju pret loģisko un pastāvīgo Kubas Republikas lūgumu atcelt Kubai noteikto ASV embargo.

Tādēļ es jautāju, kāds ir prezidentūras viedoklis attiecībā uz šo jautājumu un kā, jūsuprāt, dalībvalstīm vajadzētu risināt šo jautājumu, ņemot vērā faktu, ka, kā mēs visi zinām, 28. oktobrī Kuba iesniedza ANO Ģenerālajai asamblejai priekšlikumu par ASV embargo atcelšanu?

Krisztina Morvai (NI). – Te nu es esmu — miermīlīga disidente no Eiropas Savienības vienas dalībvalsts, Ungārijas. Es gribu lūgt jums padomu. Kā lai mēs panākam tikpat lielu interesi par cilvēktiesību stāvokli Ungārijā, kāda jums ir par cilvēktiesību stāvokli Kubā?

Kopš 2006. gada rudens Ungārijā ir notikusi policijas masveida nežēlība pret miermīlīgajiem demonstrantiem un daudzi politiskie ieslodzītie ir spīdzināti cietumā.

Es gribu lūgt Kubas politiķiem mūsu vārdā apsriesties, pamatojies uz visu...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju.)

Priekšsēdētāja. – Atvainojiet, taču jūsu uzstāšanās laiks ir 30 sekundes, un jautājums ir par cilvēktiesībām Kubā.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Visa Eiropas Savienība vairākkārt ir paziņojusi, ka mēs neatbalstām Amerikas noteikto embargo un ka, mūsuprāt, tas neveicina turpmāku Kubas problēmas risinājumu.

Eiropas Savienība arī ir teikusi, ka atkarībā no progresu cilvēktiesību jomā mēs vēlamies uzsākt ciešāku sadarbību ar Kubu, tostarp tirdzniecībā.

Tomēr pašlaik, ņemot vērā progresu trūkumu cilvēktiesību jomā un demokrātijas ieviešanā, kā arī politisko ieslodzīto skaitu, mēs nevaram panākt šīs situācijas izmaiņas. Kubas iestāžu ziņā ir parādīt, vai tās vēlas, lai attiecībām ar mums būtu konkrēts progress. Diemžēl līdz šim panāktais progress ir ļoti neliels.

Priekšsēdētāja. – Es būtu pateicīga, ja deputāti ievērotu noteikumus par jautājumu laiku, kas ietver papildu jautājuma uzdošanu 30 sekundēs, un nenovirzītos no uzdotā jautājuma temata.

Jautājums Nr. 2, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0305/09)

Temats: Ļaunprātīga izturēšanās pret vecāka gadagājuma cilvēkiem

Ņemot vērā, ka aplēses jau liecina par to, ka vairāk nekā 10 % vecāka gadagājuma cilvēku saskaras ar fizisku, psiholoģisku, finansiālu vai morālu vardarbību gan mājās, gan aprūpes iestādēs, un ka iedzīvotāju novecošanās dēļ šis skaitlis pieaugs. Kādus pasākumus Zviedrijas prezidentūra veiks, lai izpildītu apņemšanos uzlabot Eiropas līmeņa sadarbību un rīcību nolūkā paaugstināt vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes pakalpojumu kvalitāti un nepieļaut ļaunprātīgu izturēšanos pret šiem cilvēkiem?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Harkin kundze pievēršas jautājumam, kas šobrīd ir ļoti svarīgs, jo arvien lielāka mūsu iedzīvotāju daļa pakāpeniski noveco. Pasākumi šajā jomā galvenokārt ir valstu kompetencē, un Kopiena var tikai atbalstīt un papildināt dalībvalstu paveikto darbu.

Tomēr Zviedrijas prezidentūra vēlas pievērst šim jautājumam zināmu uzmanību, un mēs darīsim visu iespējamo, lai palielinātu vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes kvalitāti un cīnītos ar problēmām, kuras saistītas

ar ļaunprātīgu izturēšanos pret vecāka gadagājuma cilvēkiem. Saistībā ar to es gribu jums atgādināt par konferenci „Veselīga un cienīga novecošana”, kura pirms mēneša notika Stokholmā. Konferencē tikās 160 cilvēki no 27 valstīm. Tajā bija ļoti daudz dalībnieku. Konferencē piedalījās Komisija, kā arī dalībvalstis, veselības un sociālo lietu ministriju amatpersonas un daudzas brīvprātīgo organizācijas.

Konferences mērķis bija uzsvērt tieši tās problēmas, kuras pieminēja cienījamā deputāte — kā mēs varam risināt nepieciešamību pēc veselības un aprūpes nozaru lielākas sadarbības, lai apmierinātu mūsu vecāka gadagājuma pilsoņu vajadzības? Prezidentūra ir paredzējusi, ka 30. novembrī Padomei jāpieņem secinājumi par šo jautājumu Nodarbinātības, sociālo lietu, veselības un patērētāju aizsardzības padomē. Secinājumu projektā mēs mēģinām panākt dziļāku un ciešāku sadarbību veselīgas un cienīgas novecošanas jomā, izmantojot arī informācijas apmaiņu ar dalībvalstīm. Komisiju arī mudina izstrādāt rīcības plānu par vecāka gadagājuma cilvēku cieņu, veselību un dzīves kvalitāti.

Es arī gribu norādīt, ka Padome šī gada jūnijā pieņēma secinājumus „Vienlīdzīgas iespējas sievietēm un vīriešiem: aktīva un cienīga novecošana” tieši tādēļ, lai veicinātu kvalitatīvu aprūpes pakalpojumu nodrošināšanu saistībā ar vecāka gadagājuma cilvēku aprūpi mājās, ņemot vērā konkrētas vecāku vīriešu un sieviešu vajadzības.

Saistībā ar jautājumu par ļaunprātīgu izturēšanos pret vecāka gadagājuma cilvēkiem jo īpaši Padomes Direktīvā 2000/78/EK jau aizliegta diskriminācija darbavietā vecuma dēļ. Komisija ierosināja šajā direktīvā noteikto aizsardzību attiecināt arī uz vairākām citām jomām, piemēram, sociālo drošību, veselības aprūpi, sociālajiem pabalstiem, izglītību, piekļuvi precēm un pakalpojumiem un tamlīdzīgi.

Šajā priekšlikumā ir daudz elementu, kuri saistīti ar ļaunprātīgu izturēšanos pret vecāka gadagājuma cilvēkiem. Tas ietver aprūpi mājās, aprūpi iestādēs un veselības aprūpes pakalpojumus. Tajā tiek aizliegta cilvēka aizskaršana — diskriminācijas forma, ko definē kā nevēlamu uzvedību, kuras rezultāts ir „cilvēka cieņas pārkāpums un iebiedējošas, naidīgas, degradējošas, pazemojošas vai agresīvas vides radīšana”.

Šis priekšlikums šobrīd tiek apspriests Padomē, un Eiropas Parlaments jau ir sniedzis atzinumu. Lai priekšlikumu apstiprinātu, vajadzīga Padomes vienprātība. Protams, mēs nevaram noteikt Padomes debašu rezultātu, tomēr es gribu teikt, ka mēs darām visu iespējamo, lai ieviestu tiesību aktus, kuri palīdzēs novērst visu veidu ļaunprātīgu un nežēlīgu izturēšanos pret vecāka gadagājuma cilvēkiem un kuri pilnībā atbilst Eiropas Parlamenta sniegtajam atzinumam.

Protams, mēs esam stingri pārliecināti, ka neviens nedrīkst ciest no aizskaršanas vai ļaunprātīgas izturēšanās, jo īpaši vecāka gadagājuma cilvēki, kuri ir tik atkarīgi no aprūpes.

Marian Harkin (ALDE). – Paldies, Padomes priekšsēdētāja *Malmström* kundze, par jūsu pārdomāto atbildi. Saskaņā ar Komisijas 2008. gada paziņojumu ir jārada piemēroti apstākļi saistībā ar aprūpētāju resursiem, apmācību un atbalstu. Es tam pilnībā piekrītu un arī saprotu, ka šis jautājums ir dalībvalstu kompetencē.

Tomēr pastāv dažas jomas, kurās ES var palīdzēt. Viena no tām ir visa pārrobežu dimensija. Es tikai gribu uzzināt jūsu viedokli par iespēju izveidot oficiālu struktūru informācijas apmaiņai starp veselības aprūpes speciālistiem, šajā gadījumā aprūpētājiem, kuri šķērso robežas.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Es pateicos deputātei par šo priekšlikumu. Šī ir pirmā reize, kad par to dzirdu. Izklāusās, ka tā ir laba iniciatīva, taču man par to būs jāinformē atbildīgie ministri un jāiekļauj šis jautājums apspriežu procesā. Iespējams, mēs varētu atgriezties pie tā vēlāk.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eiropas Savienības iedzīvotāji noveco. Vecāka gadagājuma cilvēkiem ir vajadzīgi īpaši apstākļi gan saistībā ar medicīniskiem pakalpojumiem, gan tiem piemērotu apstākļu nodrošināšanu ēkās un sabiedriskajā transportā. Zviedrijai ir senas sociālās politikas tradīcijas. Kādus priekšlikumus jūs apspriežat ar citām dalībvalstīm, lai varētu uzlabot vecāka gadagājuma cilvēku apstākļus visā Eiropas Savienībā?

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, *Harkin* kundze ir uzdevusi ļoti svarīgu jautājumu, un jūs ļoti labi uz to atbildējāt, taču, ja paplašinām jautājuma jomu, mūsdienās diskrimināciju vecuma dēļ parasti attiecina uz cilvēkiem, kuriem ir 65 gadi vai vairāk. Vai jūs apsvērtu iespēju ieteikt Eiropas Savienības mērogā palielināt pensijas vecumu vai izturēties pret to elastīgāk un ieviest pakāpenisku pensionēšanos, nevis pastāvīgu pensionēšanos, kas šobrīd tiek piemērota vairumam cilvēku? Tas mums ievērojami palīdzētu uzlabot vecāka gadagājuma cilvēku dzīves kvalitāti un nodrošināt lielāku cieņu pret viņiem.

Priekšsēdētāja. – Es teiktu, ka tas, šķiet, nedaudz paplašina jautājuma tematu, taču es ļaušu ministrei izlemt, vai viņa vēlas tam pievērsties.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Atbilde uz pirmo cienījamās deputātes jautājumu ir „jā”, īpaši tadēļ, ka mums šie jautājumi ir jāapspriež

Trio — Francijas, Čehijas un Zviedrijas prezidentūras — piekrita pastiprināt dialogu par jautājumiem saistībā ar veselību un vecāka gadagājuma cilvēkiem. Piemēram, notika konference par Alcheimera slimību, un pirms mēneša notikušajā konferencē, kuru es pieminēju, tika pievērsta uzmanība cieņpilnai attieksmei pret vecāka gadagājuma cilvēkiem. Tādējādi tā bija iespēja apspriest šo jautājumu, un par secinājumiem novembra beigās diskutēs EPSCO sanāksmē, kurā, protams, tiks izskatīts arī Eiropas Parlamenta ziņojums.

Runājot par pensijas vecumu, tas ir jautājums, kuru izlemj katra dalībvalsts atsevišķi, taču mūsu diskusijās par Lisabonas stratēģiju — nevis līgumu —, par to, kā palielināt izaugsmi, attīstību un nodarbinātību, kā pārvarēt gaidāmās demogrāfiskās grūtības, tas, protams, ir vērā ņemams jautājums — kā izmantot arī vecāka gadagājuma cilvēku zināšanas un pieredzi un atrast viņiem iespējas palikt darba tirgū. Padomes uzdevums nav precīzi noteikt vecumu, kurā tam jānotiek, bet mudināt visas dalībvalstis pilnībā izmantot to darba spēku.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 3, ko iesniedza **Olle Schmidt** (H-0310/09)

Temats: Eritrejā apcietinātais zviedru žurnālists Dawit Isaak

Zviedrijas plašsaziņas līdzekļi ziņo, ka kopš 2001. gada Eritrejā apcietinātais zviedru žurnālists Dawit Isaak pārcelts uz jaunu ieslodzījuma vietu. Ziņojumos teikts, ka no šīs ieslodzījuma vietas vēl neviens dzīvs nav atgriezies. Noziedzīgais režīms Dawit Isaak jau gandrīz astoņus gadus tur ieslodzījumā necilvēcīgos apstākļos, turklāt pat neinformējot par iemesliem, kādēļ viņš tik brutālā veidā apcietināts un šķirts no savas ģimenes, draugiem un profesijas. Līdz šim neveiksmīgi bijuši visi mēģinājumi panākt viņa atbrīvošanu no ieslodzījuma. ES šajā jautājumā vajadzētu būt aktīvākai, jo Dawit Isaak ir arī ES pilsonis. Ja nekas netiks darīts, un ne Zviedrijai, ne arī ES neizdosies panākt, ka Eritrejas prezidents vismaz nopietni apspriež šo jautājumu, pastāv reāli draudi, ka Dawit Isaak ieslodzījumā ies bojā.

Kādus pasākumus Zviedrijas prezidentūra gatavojas veikt, lai Dawit Isaak jautājumu risinātu ES visaugstākajā līmenī?

Vai Eritrejai tiešām vajadzētu saņemt ES palīdzību, ja šī valsts tik atklāti pakāpj cilvēka pamattiesības?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Zviedru-eritrejiešu žurnālistu Dawit Isaak Eritrejā sagūstīja un ieslodzīja cietumā pirms astoņiem gadiem. Viņš tiek turēts cietumā bez tiesas un apsūdzības. Viņu neļauj apmeklēt ne ģimenei, ne Zviedrijas iestāžu, ne starptautisko cilvēktiesību organizāciju pārstāvjiem.

Diemžēl nav bijis nekādu pazīmju, ka pēdējo gadu laikā cilvēktiesību stāvoklis Eritrejā būtu uzlabojies. Par šo situāciju pilnībā atbildīga ir Eritrejas valdība. Valsts un starptautiskos tiesību aktos noteikto Eritrejas saistību cilvēktiesību jomā nepārtrauktie pārkāpumi rada ES nopietnas bažas.

Mūs īpaši satrauc jautājums par politiskajiem ieslodzītajiem un vārda brīvības trūkums. ES vairākas reizes ir pieprasījusi visu Eritrejas politisko ieslodzīto, tostarp, protams, Dawit Isaak, beznosacījumu atbrīvošanu. Prezidentūra 2009. gada 18. septembrī Eiropas Savienības vārdā sniedza ļoti skaidru paziņojumu, kurā mēs atkārtojam savu prasību par visu politisko ieslodzīto beznosacījumu atbrīvošanu un paziņojām, ka Eritrejas darbības nepārprotami pārkāpj saistības, kuras ir noteiktas Eritrejas ratificētajā ANO Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām.

Diemžēl Dawit Isaak lieta nav atrisināta, taču tā joprojām ir būtiska ES, Zviedrijas prezidentūras un Zviedrijas valdības prioritāte. Mēs nepārtrauksim savus centienus, kamēr viņu humānu apsvērumu dēļ neatbrīvos un kamēr viņš nevarēs atgriezties pie savas ģimenes. Es jums apliecinu, ka mēs turpināsim risināt viņa lietu un pārējo ieslodzīto situāciju augstākajā līmenī Asmarā.

Cilvēktiesības ir galvenais ES un Eritrejas attiecību elements. Mēs esam gatavi palīdzēt Eritrejas valdībai uzlabot cilvēktiesību stāvokli. Runājot par palīdzību, to nosaka un tā ir atkarīga no Kotonū nolīguma nosacījumiem. Šis nolīgums attiecas gan uz cilvēktiesībām, gan politisko dialogu, lai izdarītu spiedienu attiecībā uz pārmaiņu ieviešanu. Tas ir pastāvīgs process, kas progresē ārkārtīgi lēni, taču mēs ceram, ka tas varētu būt instruments, kuru izmantot progresa panākšanā.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Man nav jums jāsniedz papildu informācija par šausmīgo Dawit Isaak lietu. Es arī zinu, ka Malmström kundze ir ļoti iesaistījusies šī jautājuma risinājumā.

Cik man zināms, *Dawit Isaak* ir vienīgais ES pilsonis, kurš ir apcietināts par savas vārda brīvības izmantošanu. Vai tādā gadījumā ES nevajadzētu sapulcēties, lai sniegtu īpašu kopēju paziņojumu par *Dawit Isaak*? Vai jautājumu par īpašu paziņojumu nevajadzētu izvirzīt Padomes līmenī? Varbūt *Malmström* kundzei vai kādam citam vajadzētu arī doties uz Eritreju un mēģināt satikties ar *Dawit Isaak*, kā arī ar prezidentu *Isaias Afewerki*? Es ceru, ka tā notiks, jo, manuprāt, ir pilnīgi nepieņemami, ka ES pilsonis gadu no gada bez tiesas ir ieslodzīts cietumā, acīmredzami ir nopietni slims un, iespējams, pastāv draudi, ka viņš nomirs cietumā.

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Es gribu teikt *Schmidt* kungam, ka es patiešām pievienojos jūsu lielajām bažām un neapmierinātībai par to, ka šī situācija turpinās gadu no gada un ka nav iespējams piekļūt Eritrejas iestādēm. Esmu pārliecināta, ka gan *Schmidt* kungs, gan pārējie deputāti ir redzējuši ziņojumus no Eritrejas un dzirdējuši intervijas ar tās prezidentu. Viņš nav cilvēks, ar kuru ir viegli sadarboties, un pārkāpumi Eritrejā ir plaši izplatīti.

Mēs turpinām strādāt ar visiem mums zināmajiem kanāliem, taču mēs nevaram piekļūt cietumam. Mums nav izdevies viņu apmeklēt, un mēs nezinām, kā viņam klājas. Protams, mēs neizslēgsim iespēju turp doties, ja ticēsim, ka tādējādi varētu panākt šīs lietas risinājuma progresu, taču pagaidām nav iespējams saņemt nekāda veida solījumu, ka mēs varētu viņu apmeklēt vai uzturēt sarunas, vai arī satikt viņa ģimeni, kura atrodas Eritrejā. Tas patiešām ir ļoti satraucoši. Mēs esam izteikuši ļoti skaidru paziņojumu. Kā jau teica *Schmidt* kungs, *Dawit Isaak*, cik man zināms, ir vienīgais politiskais ieslodzītais no Eiropas Savienības, kurš šobrīd atrodas cietumā, un mēs dažādos veidos strādājam pie tā, lai palielinātu spiedienu uz Eritrejas iestādēm un liktu tām saprast, ka *Dawit Isaak* un pārējie ieslodzītie ir jāatbrīvo, ja ne citu iemeslu dēļ, tad saskaņā ar pašas valsts ratificētajām konvencijām, taču ar šo valsti ir ļoti grūti uzturēt normālu dialogu.

Priekšsēdētāja. – Par šo jautājumu nav citu papildinājumu, tāpēc mēs turpināsim ar nākamo jautājumu.
Jautājums Nr. 4, ko iesniedza **Anna Hedh** (H-0312/09)

Temats: ES pretalkohola stratēģija

Ir pagājuši gandrīz trīs gadi, kopš pieņemta ES pretalkohola stratēģija. Bija iecerēts līdz 2009. gada vasarai šo stratēģiju novērtēt. Šķiet, ka šis novērtējums diemžēl ir atlikts. Zviedrija vienmēr piešķirusi lielu uzmanību pretalkohola politikai, uzskatot to par ES dalībvalstu sadarbības prioritāti.

Vai tālab Zviedrija kā prezidentvalsts grasās nodrošināt minētās stratēģijas tūlītēju novērtēšanu? Un kad tas varētu notikt?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Paldies jums, *Hedh* kundze! Es gribu sākt, atgādinot *Hedh* kundzei, ka Zviedrijas prezidentūra ir iekļāvusi alkoholu un veselību darba kārtības augšgalā kā svarīgu aspektu, lai īstenotu ES stratēģiju dalībvalstu atbalstam alkohola radītā kaitējuma mazināšanai.

Saistībā ar to mēs jau esam organizējuši trīs ievērojamus pasākumus. Pirmais bija neoficiāla veselības ministru sanāksme Jonkopingā jūlijā, kurā īpaša uzmanība tika pievērsta alkoholisko dzērienu tirdzniecībai un tirgvedībai un tam, kā tie ietekmē alkohola patēriņu jauniešu vidū. Otrs pasākums bija ekspertu konference par alkoholu un veselību, kura 21.–22. septembrī notika Stokholmā un kuras mērķis bija atbalstīt ilgtspējīgu, ilgstošu un visaptverošu ES stratēģiju saistībā ar alkoholu. Piedalījās vairāk nekā 450 cilvēki no gandrīz visām ES dalībvalstīm, un dalībnieki pauda ļoti lielu atbalstu Zviedrijas prioritātēm alkohola un veselības jomā.

Trešais pasākums bija pasaules ekspertu tikšanās par alkohola, veselības un sociālās attīstības jomu, kura notika 23. septembrī. Šo pasākumu organizēja Zviedrijas prezidentūra, sadarbojoties ar *Sida* (Zviedrijas Starptautiskās attīstības sadarbības aģentūru) un Norvēģijas veselības un aprūpes dienestiem, un to sponsorēja Pasaules Veselības organizācija. Sanāksmes mērķis bija sniegt ieguldījumu vispasaules stratēģijā, kad nākamā gada maijā tiksies Pasaules Veselības asambleja. Šajā sanāksmē tika sniegti jauni dati par saikni starp alkohola kaitīgu lietošanu, sociālo attīstību un infekciju slimību, piemēram, *HIV/AIDS* un tuberkulozes, izplatību. Tā ir svarīga, vērā ņemama saikne.

Tādējādi atbilde uz jautājumu: „Vai Zviedrijas prezidentūra grasās nodrošināt minētās stratēģijas tūlītēju novērtēšanu?” ir apstiprinoša. Stratēģijas pieņemšana ES 2006. gadā bija svarīgs solis. Pieņemot šo stratēģiju, Komisija atzina, ka alkohols ir viens no galvenajiem faktoriem, kas ES ietekmē veselību, kā arī faktu, ka ES uzdevums ir novērst riskantu un kaitīgu alkohola patēriņu. To vēl vairāk nostiprināja visu ES veselības ministru paustais atbalsts 2006. gada novembrī pieņemtajos secinājumos.

Kopš 2007. gada 1. janvāra Komisija ir sekojusi līdzi alkohola patēriņa un alkohola radītā kaitējuma tendencēm, kā arī ES politikas pārmaiņām. Lai gan vairākās jomās esam pieredzējuši progresu, ir bijis pārāk maz laika pilnībā novērtēt politikas par alkoholu un alkohola lietošanas paradumu ietekmi uz veselību.

Pirmais Komisijas ziņojums, kuru iesniedza ekspertu konferencē pirms dažām nedēļām, bija statusa ziņojums par ES pretalkohola stratēģiju. Tas ir starpposma ziņojums pirms galīgā ziņojuma, kurš jāiesniedz 2012. gadā.

Prezidentūra, protams, izskatīs šo statusa ziņojumu un ņems vērā Ekspertu konferences par alkoholu un veselību rezultātus. Mēs pārraudzīsim progresu. Mēs arī esam finansējuši vairākus jaunus pētījumus, lai panāktu, ka alkohols nezaudē vietu ES darba kārtības augšgalā. Vienā no mūsu finansētajiem pētījumiem pārbaudīs alkohola tirgvedības ietekmi uz jauniešiem, otrā pētījumā aplūkos alkohola ietekmi uz vecāka gadagājuma cilvēkiem 10 dažādās ES dalībvalstīs un vēl vienā pētīs pārrobežu tirdzniecības ietekmi uz valsts politiku par alkoholu.

Mūsu secinājumu projektā par alkoholu un veselību, kuru šobrīd apspriež Padomes darba grupa, mēs ierosinām, ka Komisija jāmudina sākt analizēt un izvirzīt prioritātes nākamajam posmam darbā pie alkohola un veselības jautājuma, lai uzsvērtu faktu, ka mums jāpievēršas laika periodam pēc 2012. gada, kad būs noslēgusies pašreizējā pretalkohola stratēģija. Pamatojoties uz šīm debatēm, prezidentūras mērķis ir 2009. gada decembrī pieņemt Padomes secinājumus par atbalstu pretalkohola stratēģijai.

Anna Hedh (S&D). – (SV) *Malmström* kundze, es zinu, ka prezidentūra ir organizējusi vairākas konstruktīvas konferences un veltījusi šim jautājumam ļoti daudz laika.

Mans jautājums bija tieši par pretalkohola stratēģiju, jo šo pašu jautājumu es uzdevu jau agrāk — aptuveni pirms sešiem mēnešiem. Toreiz man teica, ka pretalkohola stratēģiju novērtēs līdz vasarai. Tādēļ es uzdošu šo jautājumu, jo tas nav parādījis darba kārtībā.

Kopš Zviedrijas prezidentūra 2001. gadā ierosināja ES pretalkohola stratēģiju, ir noticis daudz kas. Pretalkohola stratēģiju pieņēma 2006. gadā, un arī kopš tā laika daudz kas ir noticis. Dažas dalībvalstis ir palielinājušas vecuma ierobežojumus, atsevišķas valstis ir palielinājušas nodokļus par alkoholu, bet citas ir samazinājušas, piemēram, atļauto alkohola līmeni asinīs. Es par to esmu ļoti gandarīta. Es gribētu redzēt, ka Zviedrijas prezidentūra iet nedaudz tālāk, iespējams, saistībā ar reklāmu, taču es priecājos, ka tagad notiek pētījums par reklāmu, alkoholu un jauniešiem.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. Paldies par jūsu atbalstu šajā jautājumā. Mēs patiešām esam centušies tam pievērst uzmanību, protams, atbilstoši līmenim, kurā ES var strādāt — organizējot konferences, veicot pētījumus, nosakot grafikus, lai nodrošinātu, ka viss turpina virzīties uz priekšu, kā arī nostiprinot nākamo prezidentūru iesaistīšanos. Esmu gandarīta, ka mums izdevās noskaidrot pārpratumu, kurš acīmredzami radās. Mūsu nodoms bija izveidot starpposma ziņojumu, kurš, protams, ir vienlīdz svarīgs un kuru mēs izskatīsim un analizēsim, taču galīgais novērtējums būs gatavs 2012. gadā. Līdz tam ir milzīgs apjoms darāmā, un es arī varu apstiprināt, ka daudzas dalībvalstis dara milzīgu darbu, jo ikviens katrā dalībvalstī ir informēts par alkohola lietošanas ietekmi uz veselību.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Ministres kundze, ES līmenī letālo ceļu satiksmes negadījumu skaits samazinās, taču pretenciozie mērķi nākamgad nebūs sasniegti. Galvenais cēlonis ir alkohols. Atsevišķās valstīs ir ārkārtīgi liels pašnāvību skaits, un arī tajā ir vainojams alkohols.

Vai jūs nedomājat, ka mums vajadzētu padarīt stingrākus jau tā striktos pasākumus saistībā ar alkohola lietošanu, sekojot Skandināvijas valstu piemēram? Īpaši vajadzētu ierobežot alkohola lietošanu jauniešu vidū. Vai Zviedrija vēlētos to ierosināt?

Catherine Stihler (S&D). – Es vēlos pievērst ministres uzmanību faktam, ka Skotijā, vēlēšanu apgabalā, kuru es pārstāvu, šobrīd notiek debates par alkohola izstrādājumu minimālo cenu. Es gribu izmantot iespēju pajautāt ministres kundzei, vai Padomē notiek kāda diskusija par alkohola izstrādājumu minimālo cenu? Skotijā notiek plašas debates, un es gribēju uzzināt, kāda ir Padomes perspektīva, un vai tā vispār apspriež šo jautājumu.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Viena no EP pretalkohola stratēģijas piecām sevišķi svarīgajām jomām ir tieši alkohola lietošanas rezultātā izraisītos ceļu satiksmes negadījumos gūto traumu un nāves gadījumu skaita mazināšana. Tā, kā teica godājamais deputāts, ir ļoti liela problēma un izraisa milzīgas ciešanas, kā arī rada ekonomiskas izmaksas.

Komisija ir ieteikusi uz nepieredzējušiem un profesionāliem autovadītājiem attiecināt zemāku maksimālo ierobežojumu, tomēr valstīm, kuras jau piemēro ierobežojumus, nevajadzētu tos samazināt. Par šo jautājumu ir izteikts ieteikums, un mēs pie tā strādājam kopā ar dalībvalstīm.

Daudzas valstis jau ir piemērojušas šos ieteikumus, un, lai apspriestu šo jautājumu, notiek daudzi informatīvi pasākumi.

Es neesmu dzirdējusi, ka notiktu diskusija par cenām. Iespējams, ka notiek. Es pajautāšu savam kolēģim veselības ministram, kurš par to ir atbildīgs, taču nedomāju, ka notiek apspriedes par šo jautājumu.

Paslaik tiek aplūkoti daudzi citi ar alkoholu saistīti jautājumi, taču šis droši vien šobrīd tajos neietilpst, jo tas, protams, nav ES kompetencē.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 5, ko iesniedza **Justas Vincas Paleckis** (H-0316/09)

Temats: Gāzes vadu vides aspekts

Eiropas Savienībā liela uzmanība tiek pievērsta jauno ES virzienā būvēto gāzes vadu vides aspektiem (Nabucco, ziemeļu gāzes vads un dienvidu gāzes vads). Ziemeļu gāzes vads, kas tiek guldīts Baltijas jūras dzīlēs, ir unikāls projekts lieluma ziņā un pēc tā iespējamās ietekmes uz vidi Baltijas jūras reģionā.

Kādu vides apdraudējumu Zviedrijas prezidentūra redz saistībā ar gāzes vadu būvniecību un kādus pasākumus tā ir iecerējusi, lai šādu apdraudējumu novērstu?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Ziemeļu gāzes vads ir unikāls projekts Baltijas jūras reģionā, ņemot vērā tā lielumu un iespējamās sekas. Padome ir informēta par bažām saistībā ar vides aspektiem, kuras rada ziemeļu gāzes vada projekts, un ir ņēmusi vērā pagājušā gada jūlijā pieņemto Eiropas Parlamenta rezolūciju par gāzes vada, ko plānots būvēt Baltijas jūrā, lai savienotu Krieviju un Vāciju, ietekmi uz vidi.

Visas ES dalībvalstis un Eiropas Kopiena ir 1991. gada ANO/EEK Espo Konvencijas dalībvalstis. Tā ir konvencija par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā. Šajā konvencijā ir vairāki būtiski dalībvalstīm saistoši nosacījumi, to īpašs mērķis ir nodrošināt ietekmes uz vidi novērtēšanu, kurā ietilpst arī apspriedes ar pārējām pusēm, kuras ietekmē konkrētais projekts.

Ziemeļu gāzes vada projekta ietekme uz jutīgo Baltijas jūras vidi ir ārkārtīgi svarīga, un tā ir rūpīgi jāizpēta. Varētu tikt ietekmētas *Natura 2000* teritorijas, kā arī teritorijas, kurās atrodas mīnas un kur tika izmesta ķīmiskā munīcija. Nogulšņu izplatīšanās var ietekmēt jūras floru un faunu, kā arī zivsaimniecības nozari. Arī tas, ka gāzes vads atrodas tuvu svarīgiem kuģniecības ceļiem, var apdraudēt vidi un drošību.

Visas Baltijas jūras piekrastes valstis nu jau vairāk nekā trīs gadus ir kopā strādājušas saskaņā ar Espo Konvenciju, lai noteiktu, kā šie nosacījumi ir saistīti ar šī projekta izpildes veidu.

Taču Padome gribētu uzsvērt, ka ziemeļu gāzes vads ir privāts pasākums. Tādēļ informācija, kas apliecina, ka projekts atbilst saistošajiem tiesību aktiem, ietekmēto dalībvalstu uzraudzībā ir jāsniedz projektā iesaistītajām pusēm.

Tāpēc Padome par ziemeļu gāzes vadu nedrīkst izteikt tādus komentārus, kurus varētu uzskatīt par iejaukšanos valsts tiesiskajā procesā.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Ministres kundze, pateicos par jūsu patiešām visaptverošo atbildi. Acīmredzams, ka šis jautājums ļoti satrauc Zviedriju, īpaši tādēļ, ka Zviedrija ir Baltijas jūras piekrastes valsts. Es tikai gribu uzsvērt vienu lietu — šiem jautājumiem uzmanības nekad nevar būt par daudz. Es arī gribu, lai jūs sakāt, ka šis visticamāk ir šāds gadījums un ka savas prezidentūras laikā Zviedrija pastāvīgi un rūpīgi sekos šai lietai un veiks atbilstošas darbības.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Godājamie deputāti, varu galvot, ka Zviedrija to dara. Mēs esam ļoti piesardzīgi attiecībā uz Baltijas jūras jutīgo vidi, kuru, protams, apdraud jebkāda veida projekts, kuru grasās īstenot, tādēļ tieši šim projektam mēs esam noteikuši ļoti stingras ar vidi saistītas prasības, un tagad to izskata un pārbauda dažādas atbilstīgās iestādes. Šis projekts ietekmē nevis Zviedrijas teritoriju, bet Zviedrijas ekonomisko zonu, tādēļ mēs ļoti rūpīgi esam norādījuši, ka pamatu nostājām, ko grasāmies pieņemt, veido tādas starptautiskās konvencijas kā Espo Konvencija. Mēs nedrīkstam izdarīt nekādus politiskus vai ekonomiskus spriedumus. Tas ir tas, kam var pievērsties Zviedrijas valsts, un tieši to mēs arī darām.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 6, ko uzdeva **Silvia-Adriana Țicău** (H-0318/09)

Temats: Šķēršļu novēršana darbaspēka brīvai plūsmai starp dalībvalstīm

Zviedrijas prezidentūra ir atzinusi, ka saistībā ar pašreizējo ekonomisko krīzi ir būtiski, lai dalībvalstis spētu kopīgi risināt uzdevumus, rast risinājumus izejai no ekonomiskās un finanšu krīzes un it īpaši ierobežot

bezdarbu un tā negatīvo ietekmi. Pašreizējie šķēršļi to strādājošo brīvai plūsmai, kuru dalībvalstis pievienojās Eiropas Savienībai pēc 2004.gada 1. maija, ir šo valstu pilsoņu tiesību ierobežojums, kas var novest pie nelegālas nodarbinātības un sociālā dempinga. Šķēršļu novēršana vienlīdz aizsargā gan migrējošos, gan vietējos darba ņēmējus. Vai, ņemot vērā, ka Zviedrijas prezidentūra apņēmas īstenot aktīvu politiku attiecībā uz Eiropas darba tirgu un uzlabot spēju pielāgoties un mobilitāti, Padome var norādīt, kādus konkrētus pasākumus tā paredz pieņemt, lai ātri novērstu šķēršļus, kas pašlaik kavē strādājošo no dalībvalstīm, kuras pievienojās Eiropas Savienībai pēc 2004. gada 1. maija, brīvu pārvietošanos?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Padome gribētu norādīt, ka cilvēku brīva pārvietošanās ir viena no pamatbrīvībām, ko garantē Kopienas tiesību akti, un tā ietver ES pilsoņu tiesības dzīvot un strādāt citā dalībvalstī.

Sanāksmē 2009. gada 9. martā Padome izteica aicinājumu tām dalībvalstīm, kuras joprojām piemēroja pārejas noteikumus, kuri ierobežo brīvu pārvietošanos. Toreiz, ņemot vērā pieejamo informāciju, Padome sacīja, ka šīm dalībvalstīm vajadzētu apsvērt, vai turpināt šo ierobežojumu piemērošanu. Dalībvalstis arī tika mudinātas atcelt ierobežojumus trešajā posmā, ja attiecīgajās dalībvalstīs nevar identificēt nopietnus traucējumus darba tirgum vai šādu traucējumu rašanās iespēju.

Padome arī norādīja dalībvalstīm, ka priekšroka jādod dalībvalstu pilsoņiem, nevis darbaspēkam no valstīm, kuras neietilpst ES, un ka pārejas periodu laikā saglabāsies jauno dalībvalstu to pilsoņu aizsardzība, kuri jau dzīvo un strādā dalībvalstī. Ir ņemtas vērā arī ģimenes locekļu tiesības, ievērojot praksi, kas saistīta ar iepriekšējām paplašināšanās reizēm.

Padome uzsvēra noteikumus par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos paredzētos spēcīgos diferenciācijas un elastības elementus. Dalībvalstis ir paziņojušas, ka tās centīsies uzlabot attiecīgo jauno dalībvalstu pilsoņu piekļuvi darba tirgum saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai paātrinātu to tiesību aktu tuvināšanu Kopienas tiesību aktiem.

Komisija 2008. gada novembrī iesniedza paziņojumu par darbaspēka brīvas pārvietošanās ietekmi ES paplašināšanās kontekstā. Komisija norāda, ka darba ņēmēji no Bulgārijas, Rumānijas un ES-10 dalībvalstīm palīdzēja apmierināt darbaspēka pieaugušo pieprasījumu uzņēmējās valstīs un tādējādi ievērojami veicināja ilgstošu ekonomisko izaugsmi. Pieejamie pierādījumi liecina, ka iekšējā mobilitāte ES pēc paplašināšanās nav izraisījusi — un maz ticams, ka izraisīs — nopietnus darba tirgus traucējumus.

Komisija arī piezīmē, ka apjomu un virzienu mobilitātes plūsmām ES teritorijā nosaka darbaspēka vispārējā pieejamība un pieprasījums, nevis noteikumi, kuri ierobežo piekļuvi darba tirgum. Komisija secina, ka dalībvalstu piemērotie ierobežojumi var kavēt darba tirgus pielāgošanos un pat palielināt nedeklarētas nodarbinātības izplatību.

Darbaspēka brīva pārvietošanās ir svarīga Eiropas Savienības prioritāte. Darbaspēka pārvietošanās palīdz radīt vairāk darbavietu, lai pat ekonomiskās krīzes laikā varētu uzlabot ekonomiku. Darbaspēka pārvietošanās arī palīdz samazināt sociālo atstumtību un nabadzību.

Runājot par brīvas pārvietošanās pārejas periodu, par kuru jautāja cienījamā deputāte, dalībvalstīm ir tiesības saglabāt ierobežojumus līdz pat pārejas perioda trešā posma beigām. Taču Padome uzskata, ka ekonomisko krīzi, kuru šobrīd piedzīvo Eiropa, nevajadzētu izmantot par iemeslu, lai turpinātu piemērot pārejas noteikumus. Pat laika posmā, kad darbaspēka pieprasījums ir zems, darba devējiem var būt grūti aizpildīt brīvās darba vietas ar kandidātiem no savas valsts.

Padome regulāri pārskata jautājumu par pārejas perioda noteikumiem. Pēdējoreiz tos pārskatīja Padomes sanāksmē 2009. gada jūnijā, kurā Padome ņēma vērā Komisijas informāciju par brīvas pārvietošanās ietekmi ES paplašināšanās kontekstā. Komisija informēja Padomi, ka trīs no 15 ES dalībvalstīm pirms 2009. gada 1. maija paziņojušas Komisijai par nopietniem darba tirgus traucējumiem vai šādu traucējumu rašanās iespēju. Vācija un Austrija turpināja piemērot ierobežojumus piekļuvei darba tirgū, saglabājot prasību par darba atļauju, savukārt Apvienotā Karaliste piemēro *ex post* reģistrēšanās sistēmu, kura ļauj darba ņēmējiem sākt strādāt, taču pieprasa reģistrēties 30 dienu laikā.

Padomei sniegtajā informācijā Komisija arī norādīja, ka tā nodrošinās Pievienošanās līguma nosacījumu ievērošanu un ka tā saglabā tiesības pieprasīt paskaidrojumu no tām dalībvalstīm, kuras turpinās piemērot ierobežojumus.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Es gribu jums jautāt, vai Zviedrijas prezidentūras darba kārtības grafikā ir paredzēta kāda darbība ar mērķi censties turpināt pārliecināt tās dalībvalstis, kuras neatceļ darbaspēka

brīvas pārvietošanās šķēršļus, tos atcelt. Mans otrais jautājums — vai jūs vēlaties iekļaut priekšlikumu par darbaspēka brīvas pārvietošanās šķēršļu atcelšanu Zviedrijas prezidentūras secinājumos?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Es vēlos pateikties cienījamajai deputātei. Visas pašreizējās trīs dalībnieces — Francijas, Čehijas un Zviedrijas prezidentūras — savos secinājumos apstiprināja, ka paplašināšanās ir sniegusi ES lielas priekšrocības, tā ir radījusi ekonomisku izaugsmi un nekas neliecina, ka būtu radušies nopietni ekonomikas traucējumi.

Mums ir ieviesti mehānismi regulārai pārejas perioda noteikumu pārskatīšanai kopā ar Komisiju. Pārskatīšanas reižu starplaikā mēs, protams, varam aicināt dalībvalstis veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai likvidētu diskriminējošus tiesību aktus un nodrošinātu, ka tiek izmantots visas ES kvalificētais darbaspēks, taču tiesiskie aspekti tiek risināti kopā ar Komisiju. Kā jau teicu iepriekš, šādu pārskatīšanu mēs veicām pagājušajā gadā.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mana kolēģe, kura uzdeva jautājumu, savās piebildēs par situāciju, protams, koncentrējās uz situāciju tajās dalībvalstīs, kurās daļa iedzīvotāju emigrē, lai meklētu darbu citur. Es to saprotu.

Turpretim Austrija, tāpat kā Vācija, ir valsts, kurā notiek masveida imigrācija, un tā varētu saņemt pārejas perioda pagarinājumu, līdz darba tirgus būs pilnībā atvērts. Iemesli ir skaidri. Nelabvēlīgās pārvietošanās un sadales sekas, ko izraisa ievērojamās ienākumu atšķirības, jo īpaši ņemot vērā pašreizējās problēmas darba tirgū, un palielināta imigrācija varētu izraisīt nopietnu darba tirgus pārslogošanu, radot sociālu spriedzi, no kuras ikviens vēlas izvairīties.

Tādēļ mans jautājums ir: vai šīs problēmas, kuras ietekmē Austriju un Vāciju, tiks atzītas un vai tiek plānoti piemēroti risinājumi?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Protams, ka ekonomiskā krīze un bezdarbs ir nelabvēlīgi ietekmējuši visas ES dalībvalstis. Skaitļi ir nedaudz atšķirīgi, taču smagi skartas ir visas valstis. Valstij ir tiesības ieviest pārejas perioda noteikumus, ko, piemēram, Austrija ir izdarījusi, un pastāv iespēja pieteikties šo noteikumu perioda pagarināšanai, veicot īpašas procedūras, ja Komisijai ir sniegts pamatojums. Es neesmu pietiekami informēta par to, kāda Austrijā ir situācija. Es nezinu, vai tur problēmas ir lielākas nekā citur. Kā jau sacīju, visām dalībvalstīm ir milzīgas problēmas saistībā ar darba tirgu.

Komisija savā ziņojumā norāda, ka nekas neliecina par to, ka brīva pārvietošanās kādā dalībvalstī būtu radījusi traucējumus. Manā valstī, Zviedrijā, kurā arī ir ļoti augsts bezdarba līmenis, mēs neesam ievērojuši nekādu saikni starp brīvu pārvietošanos un bezdarbu. Cilvēki, kuri ieradusies no citām ES dalībvalstīm, tika uzņemti un ir iekļāvušies darba tirgū.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 7, ko iesniedza **Nikolaos Chountis** (H-0319/09)

Temats: Eiropas ārējo robežu kontroles dienesta (Frontex) gaisa transporta līdzekļu darbības traucēšana no Turcijas puses

Kopš 2009. gada maija reģistrēti seši starpgadījumi, kas pielīdzināmi kaitnieciskām darbībām pret Eiropas Savienības ārējo robežu kontroles dienestu (Frontex), ko veic gan Turcijas lidmašīnas, gan izmantojot radio sakarus. Pēdējā epizode reģistrēta 2009. gada 8. septembrī, kad Frontex helikopters, kuru pilotēja divi latviešu piloti, veica lidojumu starp Kosas un Samas (Samosas) salu. Kad helikopters atradās virs Farmakonisi salas, to, izmantojot radio signālus, sāka traucēt no radara Turcijā, Dacā (Datça), pieprasot, lai helikopters atstātu reģionu, kā arī iesniegt lidojuma plānu.

Vai Padome ir informēta par šo starpgadījumu? Kādi ir Padomes komentāri par šo incidentu? Kādus pasākumus attiecībā uz Turciju tā ir iecerējusi?

Cecilia Malmström, *Padomes priekšsēdētāja*. – (SV) Jā, Padome ir informēta par incidentiem, uz kuriem atsaucās deputāts. Prezidentūra vēlas teikt, ka Turcijai kā kandidātvalstij ir jāpieņem Eiropas Savienības vērtības un mērķi saskaņā ar līgumiem. Būtiska un svarīga prasība saistībā ar dalību ES ir skaidra apņemšanās veidot labas kaimiņattiecības un miermīlīgi risināt konfliktus. Saskaņā ar pamatnostādnēm sarunām un saistošajiem Padomes secinājumiem ES ir mudinājusi Turciju izvairīties no jebkādiem draudiem, konfliktu iemesliem un pasākumiem, kuri varētu apdraudēt labas attiecības un iespēju miermīlīgi atrisināt strīdus.

Es arī gribu apliecināt godājamam deputātam, ka ES sistemātiski pievēršas jautājumam par labām kaimiņattiecībām, pēdējoreiz tas notika Asociācijas padomes sanāksmē 19. maijā un ES trijotnes un Turcijas politisko līderu sanāksmē šī gada jūlijā.

Runājot par konkrēto piebildi par *Frontex* vadīto lidmašīnu, es gribu piebilst, ka *Frontex* koordinē vairākas kopējas operācijas un izmēģinājumu projektus. Tie ir svarīgs ieguldījums Eiropas Savienības jūras, zemes un ārējo gaisa robežu aizsardzībā.

Viena no operācijām ir *Poseidon 2009*, kuras uzņēmējvalsts ir Grieķija. Tās mērķis ir nepieļaut, ka personas, kuras ierodas no Turcijas un Ziemeļāfrikas valstīm vai izmanto tās kā tranzītvalstis un mēģina sasniegt Grieķijas piekrasti, neatļauti šķērsot robežu. Godājamais deputāts par to, protams, ir informēts. Operācijā *Poseidon* ietilpst arī tehnisko ierīču izvietošana Eiropas Savienības gaisa telpā pie Grieķijas salu robežām. Turcija, protams, ir informēta par operāciju.

Runājot par *Frontex* un Turcijas kompetento iestāžu operatīvo sadarbību, šobrīd notiek sarunas par darba metodēm. Tas ir ļoti pozitīvi. Vienošanās attiektos uz informācijas apmaiņu un Turcijas iestāžu iespēju piedalīties *Frontex* kopējās operācijās. Šāda veida darbs būtu nozīmīgs darbā pie nelikumīgas imigrācijas novēršanas un varētu palīdzēt uzlabot kaimiņattiecības.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, ministres kundze, es gribu vēlreiz atkārtot, ka novērtēju jūsu godīgos mēģinājumus atbildēt uz mūsu jautājumiem, taču, vai drīkstu teikt, ka, spriežot pēc jūsu sacītā, jūs acīmredzot esat informēta par šo incidentu. Mēs sadarbojamies ar Turciju, taču jūs man nesniedzāt skaidru atbildi, tādēļ es vēlos pievērst uzmanību un atkārtot savu jautājumu — vai *Frontex* misijas laikā patiešām tika nelikumīgi šķērsota Turcijas gaisa telpa, kā Turcija apgalvo?

Es to saku tādēļ, ka šīs procedūras ietvaros mēs izmeklējam, vai Turcija neapstrīd Grieķijas suverēnās tiesības. Vai drīkstu atgādināt arī to, ka nesen notikušajā vizītē uz Grieķiju *Frontex* izpilddirektora vietnieks *Fernandez* kungs apgalvoja, ka šādi pārkāpumi nav notikuši un atsaucās uz pilotu ziņojumiem par šo lietu. Tātad, atgriežoties pie mana jautājuma — vai *Frontex* misijā tika izdarīti pārkāpumi, kuros apsūdz Turcija, un ko jūs darāt, lai šo lietu risinātu?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Zviedrijas prezidentūrai ir ļoti grūti precīzi noteikt, kad ir un kad nav izdarīts pārkāpums. Mēs vairākas reizes esam informēti par bažām, ko jūt daudzi mani grieķu kolēģi. Mēs to esam apsprieduši, esam arī izteikuši aicinājumu un organizējuši sarunas par to ar Turcijas iestādēm, kā arī mūsu kolēģiem no Turcijas, un mudinājuši viņus strādāt pie kaimiņattiecību uzlabošanas. Prezidentūrai ir ļoti grūti precīzi noteikt, vai pārkāpums tiek vai netiek izdarīts. Tas, protams, ir balstīts uz starptautiskām konvencijām un ir divu dalībvalstu divpusējo attiecību jautājums.

Priekšsēdētāja. – *Morvai* kundze, jūs devāt zīmi, ka vēlreiz lūdzat vārdu. Ja vēlaties izteikt papildu piebildi par šo jautājumu, jums ir 30 sekundes uzrunai.

Krisztina Morvai (NI). – Priekšsēdētājas kundze, jūs laikam lasāt manas domas, es nedevu zīmi, ka vēlos uzstāties, taču es gribēju atvainoties, ka aizņēmu 20 papildu sekundes no šīm ārkārtīgi spraigajām un ļoti demokrātiskajām debatēm, runājot par tik nenozīmīgu jautājumu kā policijas īstenota masveida nežēlība un politiskie ieslodzītie dalībvalstī. Lūdzu, atvainojiet.

Priekšsēdētāja. – Ja jums ir jautājums, tas jāiesniedz ierastajā veidā — rakstiski —, un, ja tas būs atbilstošs, uz to varēs sniegt atbildi. Daudzi deputāti vēlas šovakar saņemt atbildes uz saviem jautājumiem, un, cienot viņus, mēs gribētu tam pievērsties paredzētajā kārtībā.

(Jautājums Nr. 8 tika izlaists, jo jautājuma uzdevēja nebija klāt.)

Jautājums Nr. 9, ko uzdeva **Mairead McGuinness** (H-0325/09)

Temats: Regulas (EK) Nr. 1/2005 pārskatīšana

Vai Padome var izklāstīt prezidentūras viedokli attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā pārskatīšanu? Vai prezidentūra ir apsvērusi visus aspektus saistībā ar pārskatīšanas iespējamo ietekmi?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – (SV) Paldies par jūsu jautājumu. Padome, protams, pievienojas dalībvalstu bažām par dzīvnieku labturību. Prezidentūra septembrī atbildēja uz līdzīgu jautājumu, ko uzdeva *Harkin* kundze, un toreiz paziņoja, ka viens no Zviedrijas prezidentūras mērķiem ir veicināt debates par dzīvnieku labturību, un tā ir norādīta kā viena no mūsu prezidentūras prioritātēm.

Šī gada 7. septembra sanāksmē Padome no Komisijas saņēma ziņas, ka, cik vien ātri iespējams, tiks iesniegts priekšlikuma projekts Regulas (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā pārskatīšanai.

Tajā pašā sanāksmē Padome uzzināja delegāciju viedokļus par vajadzību pēc jauniem instrumentiem, piemēram, satelītnavigācijas sistēmām, lai uzlabotu dzīvību dzīvnieku starptautiskās pārvadāšanas kontroli un pārbaudi. Piemērota satelītnavigācijas sistēma varētu atvieglot dalībvalstu iestāžu veiktu uzraudzību, jo šobrīd ir ļoti grūti pierādīt noteikumu neievērošanu, izmantojot pašlaik pieejamos instrumentus.

Regula (EK) Nr. 1/2005 ir stingrāks tiesību akts par dzīvnieku aizsardzību komerciālas pārvadāšanas laikā, jo tas nosaka iesaistītās puses un norāda tām atbildības jomas, kā arī ievieš stingrākus pasākumus atļauju un pārbažu veidā un striktākus noteikumus par pārvadāšanu.

Nosacījumos nav iekļauti atsevišķi dzīvnieku pārvadāšanas aspekti, proti, maksimālais pārvadājumu skaits un prasības par dzīvnieku izvietojuma blīvumu. Saskaņā ar regulas 32. pantu šie aspekti jāiekļauj ziņojumā, kurš jāiesniedz četru gadu laikā un kuram var pievienot jaunu priekšlikumu.

Prezidentūra var apstiprināt, ka mēs grasāmies sākt izskatīt Komisijas priekšlikumu par regulas pārskatīšanu, tiklīdz Komisija to iesniedz. Tas vēl nav noticis, bet kolīdz mēs saņemsim ziņojumu, sāksies pārskatīšana, jo mēs, tāpat kā deputāte, vēlamies šo regulu pārskatīt.

Mairead McGuinness (PPE). – Paldies par jūsu visaptverošo atbildi.

Es pievienojos bažām par dzīvnieku labturību, taču es vēlos reālu regulu, kura arī atļauj likumīgu dzīvnieku un pareizi uzraudzītu tirdzniecību, un es uzskatu, ka mums nav vajadzīga papildu regula. Mums ir vajadzīga pilnīgi precīza pastāvošo noteikumu īstenošana, un es domāju, ka jūsu komentāri par navigāciju un citiem aspektiem šajās debatēs ir ļoti noderīgi. Lūdzu, ļausim to noteikt zinātnei.

Es gribu lūgt jūs pievērst uzmanību, piemēram, zirgu pārvadāšanai. Tā ir īpaša problēma, un šajā jomā netiek īstenoti noteikumi. Varbūt jūs varētu to komentēt.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Es neesmu eksperte dzīvnieku pārvadāšanas jomā saistībā ar zirgiem, taču es dzirdēju jūsu priekšlikumu un paturēšu to prātā.

Es jums piekristu, ka bieži vien nenotiek īstenošana un ne vienmēr ir noteikti vajadzīga jauna regula. Kad tiks saņemts Komisijas priekšlikums, mēs to izskatīsim, novērtēsim un sapratīsim, vai ir vajadzīgi papildu pasākumi vai arī, kā jūs norādījāt, tikai jāpastiprina īstenošana. Tātad mēs pie tā atgriezīsimies, kolīdz saņemsim Komisijas priekšlikumu.

Seán Kelly (PPE). – Turpinot manas kolēģes McGuinness kundzes jautājumu — Īrija kā valsts, kura atrodas uz salas, ir ļoti atkarīga no dzīvnieku pārvadāšanas pa jūru, un daudzi nozares pārstāvji uzskata par pārlietu dārgiem īstenotos noteikumus, kā arī noteikumus, kurus ierosina īstenot. Vai jūs varētu ņemt to vērā pārskatīšanas laikā? Pretējā gadījumā, ja nebūs dzīvo dzīvnieku pārvadāšanas rūpnīcas izveidos jauku karteli, kurš vēl vairāk samazinās cenas un izspiedīs arvien vairāk cilvēku no lauksaimniecības.

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Es saprotu ar Īrijas situāciju saistītās grūtības — Īrija ir sala, un tā ir atkarīga no transporta.

Manuprāt, saistībā ar jebkuru tiesību aktu ir īpaši svarīgi, lai mums tas patiesi rūpētu. Mēs zinām, ka mūsu pilsoņi izdara spiedienu, lai pievērstu uzmanību dzīvnieku labturībai, taču, protams, darot to atbilstīgā veidā un novērtējot padarīto. Vai nosacījumi ir pietiekami? Vai tie ir vajadzīgi? Vai pastāv papildu vajadzība? Vai ir vajadzīga īstenošana? Mums tas viss ir jāapsver, pirms pievērsāties papildu regulai.

Esmu pārliecināta, ka apspriedēs, kuras notiks ar dalībvalstīm, visām dalībvalstīm būs iespēja izklāstīt savu īpašo situāciju diskusijās.

(Jautājums Nr. 10 tika izlaists, jo jautājuma uzdevēja nebija klāt.)

Jautājums Nr. 19, ko uzdeva **Seán Kelly** (H-0357/09)

Temats: Komisijas pienākumi attiecībā uz sportu

Ņemot vērā, no vienas puses, pieaugošos bērnu aptaukošanās radītājus ES-27 dalībvalstīs, un, no otras puses, labas veselības visa mūža ilgumā nozīmi saistībā ar ES iedzīvotāju novecošanu, būtu atzinīgi jāvērtē sporta iekļaušana ES kompetencē saskaņā ar Lisabonas līgumu. Vai Padome, lai atspoguļotu šajā līgumā sportam piešķirto nozīmi, atbalstīs jebkuru iniciatīvu skaidri ietvert sportu kāda no nākamajiem komisāriem pienākumos?

Cecilia Malmström, Padomes priekšsēdētāja. – Uz sportiskajām aktivitātēm tagad attiecas ES tiesību piemērošana, un, kā godājamais deputāts pareizi norāda, kad stāsies spēkā Lisabonas līgums, tas sniegs ES juridisku pamatu piedalīties Eiropas sporta jautājumu popularizēšanā, vienlaikus ņemot vērā sporta specifiku, tā struktūras, kuru pamatā ir brīvprātīgo darbības, un tā sociālo un izglītojošo funkciju.

Taču Padome nevar pieņemt lēmumu par nākamās Komisijas iekšējo organizāciju, kas saskaņā ar līgumu ir Komisijas priekšsēdētāja uzdevums.

Es piekřitu, ka sports ir cieši saistīts ar veselību. Sportiskās aktivitātes arī veicina sociālo kohēziju, demokrātiju un personas attīstību. Sports noteikti ir arī izklaide gan tad, kad spēlē vietējais futbola klubs, gan tad, kad notiek starptautiskas sacensības.

Es uzskatu, ka brīva un neatkarīga sporta kustība ir atbildīga arī par sociālajiem jautājumiem, piemēram, sabiedrības veselību un demokrātisko vērtību aizsargāšanu.

Pirmkārt un galvenokārt, Zviedrijas prezidentūra uzskata, ka sporta politika ir valstisks jautājums. Jāievēro arī piesardzība saistībā ar jauniem ieteikumiem un programmām, kas paplašina politiku ES līmenī tādā veidā, kurš varētu kaitēt jau labi funkcionējošām sistēmām, piemēram, sistēmām, kuras gadu gaitā ir izveidojusi pilsoniskā sabiedrība.

Seán Kelly (PPE). – Pirmkārt, liels paldies, ka pieņēma manu jautājumu, es to ļoti novērtēju. Es arī pateicos par visaptverošo atbildi. Es domāju, ka jūs ļoti skaidri norādījāt sporta vērtību, jo īpaši tā vērtīgo ietekmi uz veselību, un es esmu diezgan pārliecināts, ka tad, kad spēkā stāsies Lisabonas līgums, mēs varēsim kopīgi strādāt, lai nodrošinātu, ka sports kā Eiropas Savienības kompetencē iekļauta joma saņem tam pienācīgo popularizēšanas un publicitātes devu.

Mairead McGuinness (PPE). – Paldies, ka pieņēma jautājumu. *Kelly* kungs ir ļoti kautrīgs, un viņš nepateica, ka ir bijušais Gēlu atlētu asociācijas prezidents; tā ir svarīgākā sporta kustība Īrijā, un tādēļ arī viņš interesējas par sportu. Viņš ir ļoti kautrīgs saistībā ar to, taču es domāju, ka jums to vajadzētu zināt.

Priekšsēdētāja. – Liels jums paldies par šo informāciju.

Jautājumu laiks tiek slēgts.

Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

11. Parlamentārā imunitāte (sk. protokolu)

12. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

13. Projektu SIS II un VIS pašreizējais stāvoklis (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

14. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

15. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 19.05)